FOR REVIEW

ஐயனாரிதனார் இயற்றிய

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

(பாடநுண் பதிப்பு)

பதிப்பாசிரியர்
சுப. இராமநாதன் எம்.ஏ.,எம்.லிட்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

1988

ஐயனாரிதனார் இயற்றிய

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

(பாடநுண் பதிப்பு)

பதிப்பாசிரியர்

சுப. இராமநாதன் எம்.ஏ., எம்.லிட்

பொதுப்பதிப்பாசிரியர்

டாக்டர் ஆறு. அழகப்பன் எம்.ஏ., எம்.லிட், பி.எச்டி

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

1988

பதிப்பு: மே 1988

© அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

விலை: உள்நாடு: Rs. 15-00
வெளிநாடு: U.S. $ 7-00 (விமானத் தபால் செலவு உட்பட)

அச்சிட்டோர்:
ஸ்ரீ விநாயகா, சிதம்பரம்.

பொருளடக்கம்

		பக்கஎண்
	அணிந்துரை	
	முன்னுரை	
	ஆய்வுரை	
	கடவுள் வாழ்த்து	1
1.	வெட்சிப்படலம்	2
2.	கரந்தைப் படலம்	16
3.	வஞ்சிப்படலம்	26
4.	காஞ்சிப் படலம்	43
5.	நொச்சிப்படலம்	59
6.	உழிஞைப் படலம்	64
7.	தும்பைப் படலம்	83
8.	வாகைப்படலம்	100
9.	பாடாண்படலம்	121
10.	பொதுவியற்படலம்	153
11.	கைக்கிளைப்படலம்	180
12.	பெருந்திணைப்படலம்	193
	ஒழிபு	216
	இணைப்பு—1	226

இணைப்பு—2(அ) 257

இணைப்பு—2(ஆ) 261

இணைப்பு—2(இ) 263

இணைப்பு—2(ஈ) 264

இணைப்பு—2(உ) 265

இணைப்பு—2(ஊ) 266

இணைப்பு—3 267

இணைப்பு—4 270

இணைப்பு—4(அ) 273

அருஞ்சொற்பொருள் அகர நிரல் 274

சூத்திர முதற் குறிப்பகராதி 306

துறையகராதி 306

கொளுமுதற்குறிப்பு அகரவரிசை 312

வரலாற்றுவெண்பா முதற்குறிப்பு அகரவரிசை 318

கலைமாமணி, தமிழாகரர், பேராசிரியர்
டாக்டர் ஆறு. அழகப்பன்,
எம்.ஏ.; எம்.லிட்; பி.எச்.டி;
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்,
இந்திய மொழிப்புல முதன்மையர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

அண்ணாமலைநகர்
3—5—88

அணிந்துரை

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை தமிழின் தொன்மை இலக்கண மாகிய தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர்ப் புறப்பொருள் குறித்த தனித்த இலக்கண நூலாக வெளிவந்த சிறப்புடையது. சேரமர் பினரைச் சேர்ந்த 'ஐயனரிதனர்' என்பவர் இந்நூலின் ஆசிரிய ராவர். இவர் சைவ சமயத்தவராயினும் பொதுநோக்குடையவர்

இந்நூல் இளம்பூரணர், பரிமேலழகர், அடியார்க்கு நல்லார் நச்சினர்க்கினியர் முதலியவர்களால் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ள மையால் இந்நூலாசிரியர் இவர்கட்கு முன்பிருந்தவர் எனலாம். இவர் காலம் கி.பி. 8–ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் என்பர் இந்நூலுக்கு உரை வரைந்தவர் சாமுண்டி தேவநாயகர் என்பா ராவர்.

'புறப்பொருள் வெண்பாமாலை' என்பது புறப்பொருளுக்கு இலக் கியமாகிய வெண்பாக்களின் வரிசையுடையதெனப் பொருள்படும். அகத்தியரின் மாணவர்கள் பன்னிருவரால் செய்யப்பெற்ற 'பன்னிரு படலம்' என்னும் நூலின் வழி நூல் என்பது இந்நூலின் சிறப்புப்பாயிரத்தால் அறியப் பெறும்.

இந்நூலிற்குச் சாமுண்டி தேவநாயகர் வரைந்த உரை பதவு ரையாக உள்ளது. பதவுரைக்குப் பின் முடிவுகளும் உள. இவற்றுள் சில வினவிடை அமைப்பின.

தமிழ் கற்கும் மாணவர்கள் இந்நூலினையும் உரையினையும் மரபு வழியாகப் பயின்று வருவதால் அவர்களுக்கு எளிதில் விளங்கும் வகையில் உரை விளக்கம் செய்து பாட நூல்பதிப்பாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் இப்பொழுது பதிப்பிக்கின்றது. இப் பதிப்பில் அமைந்துள்ள ஆய்வுரை தொல்காப்பியப் புறத்திணை இயலையும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையையும் ஒப்பு நோக்கி எழுதப்பெற்று சிறப்பினது.

தொல்காப்பியத்திலுள்ள காஞ்சித்திணையும், புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலுள்ள காஞ்சித்திணையும் பெயரளவில் ஒன்றாக இருப்பினும் அவை பொருள் அளவில் வேறுபாடு உடையன என்பது இவ்வாய்வுரையில் தெளிவு செய்யப் பெற்றுள்ளது. புறப் பொருள் வெண்பாமாலையில் தொல்காப்பியத்தை நோக்கப் புதிய திணைகளும், துறைகளும் எழுந்துள்ளன என்பது விரித்துரைக்கப் பெற்றுள்ளது.

இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர் திரு. சுப. இராமநாதன் எம்.ஏ., எம்.லிட் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் பல்லாண்டுகள் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர் ஆவர். கூர்த்த மதி நலமும், நிரந்தினிது சொல்லும் ஆற்றலும் மிக்கவர். எதனை யும் ஒப்பு நோக்கும் திறமுடையவர். தொல்காப்பியத்தையும், புறப்பொருள் வெண்பாமாலையையும் ஒப்பு நோக்கி இவர் அளித் துள்ள ஆய்வுரையே இவர் தம் புலமைநலத்துக்குத் தக்க சான்றாகும்.

இவர்கள் இந்நூலின் இறுதியில் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை திணை துறைகளையும், அவற்றிற்கேற்ற தொல்காப்பியத் திணை துறைகளையும் ஒப்பிட்டுத் தந்துள்ள அட்டவணை இவ்விரு நூல்களை நுணுகிக் கற்பார்க்குப் பெரிதும் பயன் தருவதாகும். இந்நூல் சிறக்க உதவிய பதிப்பாசிரியர் நன்றியுடன் போற்றத்தக்கவராவர். இந்நூல் வெளிவர உதவிய வெளியீட்டுக் குழுவிற்கும் ஆட்சிக் குழுவிற்கும் தமிழ்த்துறை சார்பாக நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். நூலினைச் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு உதவியுள்ள சிதம்பரம் "விநாயகா" அச்சகத்தார்க்கு எனது பாராட்டுதல்கள்.

முன்னுரை

உலகில் மக்களாற் பேசப்படுகின்ற மொழிகள் பல்லாயிரக் கணக்கானவை. இவைகளில் சிலவாயிர மொழிகள் எழுத்துக் களைப் பெற்றவையல்ல. மற்ற எழுத்தும் இலக்கியமும் பெற்ற மொழிகளுள்ளே மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த மொழிகள் விரல் விட்டெண்ணக்கூடியவளவினவே, அச்சிலவற்றுள் இன்று பேச்சுவழக்கற்றவை பல. இன்னும்சில காலப்போக்கில் இன்று அம்மொழி பேசுவோரால் புரிந்துகொள்ள வியாலாத வளவிற்கு உருமாறிப் போயுள்ளன. இன்று வடமொழி படித்தவர்களால் வேதத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. சாஸர் காலத்து ஆங்கிலம் இன்றைய ஆங்கில அறிவைப் பெற்றவர்களால் பொருள் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவொன்று. ஆனால் தமிழ் மொழியோ இரண்டா யிரமாண்டிற்கு முன்னெழுந்த இலக்கியத்தை இன்றையத் தமிழன் பொருள் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய நிலையிற் சிறப்புடையதாகத் திகழ்கின்றது.

இத்தகைய சிறப்பிற்குக் காரணம் தமிழ் மொழியிலுள்ள இலக்கணங்களேயாகும். பழமையான இலக்கணம் தொல்காப்பிய மாகும். எழுத்து, சொல்லிலக்கணங்கள் அப்பெயர்களையுடைய இரண்டதிகாரங்களில்விளக்கமுறுகின்றன. இந்நூல்பொருளதிகாரம், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய மூன்றன் இலக்கணத்தைச் சொல் கிறது. காலப்போக்கில் தமிழ் வளர்ந்த பொழுது அவ்வளர்ச்சிக் கேற்ப மேற்சொன்ன மூன்றனுக்கும் தனித்தனி இலக்கண நூற்கள் தோன்றலாயின. பொருளில் அகப்பொருளிற்கும் புறப்பொருளிற் கும் வேறு வேறிலக்கணங்கள் எழுந்தன.

தொல்காப்பியத்தில் புறத்திணையியல் புறப்பொருளிலக்கணத் தைச் சொல்கிறது. இதற்குப்பின் அகத்தியரின் மாணவர்கள் பன்னிருவராற் பன்னிருபடலம் என்ற நூலியற்றப் பெற்றது. வெட்சி முதலிய பன்னிருதிணைகளையும் ஒரு திணையைப்பற்றி யொருவர் என்ற முறையில் இப்பன்னிரு அறிஞர்களும் நூற்பாயாத்

துள்ளனர். இன்று இந்நூலில் சில பாக்களே கிடைத்துள்ளன. இப்பன்னிரு படலத்தை முதனூலாகக் கொண்டு இயற்றப்பெற்றது இப்புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

வெட்சிமுதல் பெருந்திணை யீருகப் பன்னிரண்டு திணைகளையும் பன்னிருபடலங்களிற் கூறி, இவைகளொழிந்தவற்றை ஒழிபு என்ற பகுதியிலும் விளக்குகிறதிந்நூல். ஒவ்வொரு படலத்தின் தொடக்கத்திலும் அப்படலத்திலுள்ள துறைகளைத் தொகுத்து ஒருநூற்பாவில் ஆசிரியர் சொல்கிருர். பின் ஒவ்வொரு துறைக்குரிய விளக்கத்தைத் தரும் கொளுச் சூத்திரமும் அதனையடுத்து அத்துறையினை விளக்கிச் சொல்லும் வரலாற்று வெண்பாவும இடம் பெறுகின்றன.

இந்நூலாசிரியர் ஐயனுரிதனுர் ஆவார். இவர் சேரமரபினராவார். சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர். எனினும் பிற தமிழ் அரச மரபுகளையும் திருமாலையும் உரிய இடங்களிற் புகழ்ந்து சொல்கிருர்.

இந்நூலிற்கு உரைவரைந்தவர் ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து மேற்கானுட்டு மாறகலூர் கிழார் சாமுண்டி தேவ நாயகர் என்பர். வேளாண் மரபினராவார் இவர்.

இந்நூலிலுள்ள வரலாற்று வெண்பாக்களிற் பலவும் கொளுக்களுட் சிலவும் பரிமேலழகர், அடியார்க்கு நல்லார், இளம்பூரணர், நச்சினுர்க்கினியர் போன்ற பழைய உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாகவும் எடுத்துக்காட்டாகவும் தரப்பெற்றுள்ளன.

எழுத்திற்கும் சொல்லிற்கும் நன்னூலும், யாப்பியற்கு யாப்பருங்கலக் காரிகையும், அணிக்குத் தண்டியலங்காரமும் இன்று தமிழ் பயில்வோரால் விரும்பிக் கற்கப் பெறுதல் போன்று புறப்பொருளிற்கு இந்நூலே கற்கப் பெறுகின்றதென்றவொன்றே இந்நூலின் சிறப்பினைப் புலப்படுத்தும்.

அண்ணாமலைநகர்
22—4—88

சுப. இராமநாதன்

ஆய்வுரை

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் தொல்காப்பியமும்

ஒல்காப் பெரும் புகழ்த் தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரத்தில் புறத்திணையியலில் வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்று ஏழு புறத்திணைகளையும் அகத்திணை இயலில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, கைக்கிளை, பெருந்திணை என்று ஏழு அகத்திணைகளையும் கூறுகிறார். ஒவ்வொரு அகத்திணைக்கும் ஒவ்வொரு புறத்திணையினைத் தொடர்பு படுத்தி ஏழு அகத்திணைகளோடு ஏழு புறத்திணைகளையும் இணைப்பார்.

எ. டு. ''வாகை தானே பாலையது புறனே'' (தொல். புறத். 73 நச்) இந் நூற்பாவில் புறத்திணையாகிய வாகையினை அகத்திணையாகிய பாலையோடு சேர்த்துப் பேசுகிறார். இது போன்று மற்ற அகத்திணைகளும் புறத்திணைகளும் இணைத்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு புறத்திணையும் ஒவ்வோர் அகத்திணைக்குப் புறமாவது எப்படி என்று உரையாசிரியர்கள் தங்கள் உரைகளில் விளக்கம் கூறுவர். விளக்கத்தையும் விரிவினையும் அவ்வுரைகளிற் காணலாம். **புறப்பொருள் வெண்பாமாலை தொல்காப்பியத்திணைப் போலப் புறத்திணைகளை அகத்திணைகளோடு பொருத்திக் கூறவில்லை.**

தொல்காப்பியப் புறத்திணை இயலிற் கூறப்பெற்ற ஏழு புறத்திணைகளில் காஞ்சித் திணை ஒன்று நீங்கலாக ஏனைய ஆறு புறத்திணைகளையும் (வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண்), புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்.
தொல்காப்பியர் அகத்திணைகளை.

கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப (தொல். பொருள். அகத். 1

என்று ஏழாகக் கூறியுள்ளாரெனினும் இவைகளில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற ஐந்திணையும் அன்பினைந்திணை என்றும் அகத்திணை என்றும் கூறுவர். எஞ்சிய கைக்கிளை, பெருந்திணை, ஆகிய இரண்டையும் பிற்காலத்தார் அகம்புறம் என்றனர். அவ்விரண்டு திணைகளையும் ஐயனாரிதனார் இங்கு புறத்திணை களாகவே கொள்கின்றார். தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் உள்ளதாய் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இடம் பெற்ற மேற் குறிக்கப் பெற்ற ஆறினோடு இவ்விரண்டையும் சேர்த்துக் கொண்டால் மொத்தம் எட்டுத்திணைகளாகின்றன.

தொல்காப்பியத்தில் ஆநிரை கவர்வது வெட்சித்திணையாகும். அங்ஙனம் கவர்ந்து செல்லப்பெற்ற ஆநிரைகளை அவைகளுக்குரி யார் மீட்க வருவர். அங்ஙனம் மீட்பதனைக் கரந்தையென்பார். ஆனால் அதனை அவ்வாசிரியர் தனித் திணையாக வகுக்க வில்லை. 'வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய்வேலன்'' என்று தொடங்கும் தொல். புறத்திணை நூற்பா (60 நச்) வில் 'ஆரமரோட்டவ் ஆ பெயர்த்துத் தருதல்' முதலாகிய ஏழு துறைகள் ஆநிரைகளை மீட் பார்க்குரியனவாகச் சொல்லப் பெறுகின்றன. இந்நூற்பாவிற்கு முன்னர் உள்ள 'படையியங்கரவம், பாக்கத்து விரிச்சி' (58 நச்) என்ற நூற்பாவில் வரும் ஈரேழுதுறைகளும் ஆநிரைகளைக் கவர்வார்க் கும் அவைகளை மீட்பார்க்கும் பொதுவானவை என்று உரையா சிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கொள்வர். எடுத்துக்காட்டாக ''படை இயங்கரவம்'' என்ற துறை ஆநிரைகளைக் கவரப் போகின்றவர்களுக் கும் உண்டு. அவைகளை மீட்க வருகின்றவர்களுக்கும் உண்டு என்பது நச்சினார்க்கினியர் கருத்தாகும். அக்கருத்தில் இப்பதினான்கையும் இருபத்தெட்டுத் துறைகளாக்கி இருபத்தெட்டு எடுத்துக் காட்டுகள் காட்டுவர். இதனைப் பார்க்குங்கால் உரையாசிரியர் கருத்துப்படி தொல்காப்பியர் ஆநிரைகளைக் கவர்வதையும் அவைகளை மீட் பதையும் வெட்சித் திணையாகக் கொண்டுள்ளார் என்பது போதரும், மீட்பதனைக் கரந்தைத்துறையாகக் கொண்டதனை (அனைக்குரி மரபினது கரந்தையன்றியும் தொல். பொருள். புறத். 60) மேலே கண்டோம். ஆநிரைகளைக் கவர்வதனையும் மீட்பதனையும் ஒரே திணையாகக் கொள்ளாமல் இருவேறு திணைகளாகக் கொண்டால்

தெளிவு இருக்கும் என்று ஐயனரிதனர் வெட்சி என்ற ஒரு திணையினை வெட்சி, கரந்தை என்ற இரண்டுதிணைகளாகத் தன்நூலிற் காட்டுவர்.

இஃதே போன்று வஞ்சித்திணைக்குரிய 'இயங்குபடையரவம்' என்று தொடங்கும் நூற்பாவில் உள்ள பதின்மூன்று துறைகளில் பத்துத் துறைகள் வட்கார் மேற்செல்வார்க்கும் எதிர் ஊன்றுவார்க்கும் பொதுவானவை என்று வைத்து அப்பத்துத் துறைகளை இருப தாக்கி ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வோர் எடுத்துக் காட்டுத் தந்துள்ளார் நச்சினார்க்கினியர். இளம்பூரணரும் இந்நூற்பாவின் உரையின் இறுதியில் 'வென்றோர் விளக்கம், முதலிய மூன்றும் ஒழிந்த ஏனைய எல்லாம் இருதிறத்தினர்க்கும் பொதுவாக நிற்றலின் கழிபெருஞ் சிறப்பெனக் கூறினார்' என்பர். படையெடுத்துச் செல்வதனையும் அப்படையினை எதிர்த்துப் போரிடுவதனையும் தொல்காப்பியர் வஞ்சியினுள் அடக்கினர் என்பது இவ்வுரைகளினால் புலப்படும். புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியரோ இரண்டையும் இருவேறு திணைகளாகப் பிரித்தல் நலம் என்று வஞ்சி, காஞ்சி என்றார். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் வரும் காஞ்சிக்கும் தொல்காப்பியத்தில் வரும் காஞ்சிக்கும் வேறுபாடு உண்டு. அதனைப் பின்னர் காணலாம்.

உழிஞைத் திணையைப் பற்றிய 'கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றமும்' என்ற நூற்பாவில் முதல் நான்கு துறைகளும் முற்றுகையிடும் புறத்தோனுக்குரியனவாகவும் பின் நான்கு துறைகளும் முற்றுகையிடப்பெற்ற அகத்தோனுக்குரியனவாகவும் சொல்லப் பெறும். நச்சினார்க்கினியர் தம் உரையில் "குடையும் வாளும் நாள்கோளன்றியும்" என்ற நூற்பாவில உள்ள பன்னிரண்டு துறைகளையும் முற்றுகையிடுவோனுக்கும் உள்ளிருப்போனுக்கும் பொதுவாக்கி முற்றுகையிடுவோனுக்குப் பன்னிரெண்டாகவும் உள்ளிருப்போனுக்குப் பன்னிரெண்டாகவும் சொல்வர். இவ்விரண்டு நிலைகளையும் தொல்காப்பியரைப் போன்று உழிஞை என்ற ஒன்றில் அடக்காது ஐயனரிதனர் இந்நிலைகளை உழிஞை என்றும் நொச்சியென்றும் இரண்டு திணைகளாக்கிக் காட்டினார். 'அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சி' என்றமையால் நொச்சி துறையாகத் தொல்காப்பியத்தில் உள்ளது என்பது போதரும். அது திணையாகிறது புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில். ஆகத் தொல்காப்பியர் வெட்சி

வஞ்சி, உழிஞை, என்று பாகுபடுத்திய மூன்று திணைகளை ஐயனாரிதனார் தன் நூலில் மேல் விளக்கிய காரணங்களுக்காக மேல்விளக்கிய முறையில் வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி என ஆறு திணைகள் ஆக்கினார். இவ்வகையில் கரந்தை, காஞ்சி, நொச்சி என்ற மூன்று திணைகள் தொல்காப்பியத் தினின்றும். கூடுதலாகின்றன. முன்னர்ச் சொல்லிய எட்டுத் திணை களோடு இம்மூன் றிணையும் கூட்ட வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, தும்பை, வாகை, பாடாண் எனத்திணைகள் பதினொன்றாகப் பெருகுகின்றன.

தொல்காப்பியத்திலில்லாது புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் உள்ள மற்றொரு திணை பொதுவியல் என்பதாகும். இத்திணையி னுடைய அமைப்பினையும் இதனைத் தனித்திணையாக ஆக்கியதற் குரிய காரணத்தையும் பார்க்கலாம்.

தொல்காப்பியத்திலுள்ள காஞ்சித்திணையும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் உள்ள காஞ்சித்திணையும் பெயரளவில் ஒன்றாக இருப்பினும் இருதிணைகளும் இரு நூல்களிலும் உணர்த்துகின்ற பொருள்கள் வேறு வேறு ஆகும். தொல்காப்பியத்தில் காஞ்சித் திணையின் இலக்கணம் வருமாறு:

> காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே
> பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானும்
> நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே (தொல். பொருள், புறத்.

78 நச்) இந்நூற்பாவின்படி நிலையாமையினைச் சொல்வது காஞ்சித் திணையாகும். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில்

> வெஞ்சின மாற்றான் விடுதர வேந்தன்
> காஞ்சி சூடிக் கடிமனை கருதின்று (பு. வெ. மா. கொளு. 61)

என்ற கொளுவின் மூலம் தன் நாட்டின்மேற் பகைவன் படை யெடுத்துவர அவனுடைய படைக்கு எதிரூன்றிக் காவலிடத்தைக் காப்பதென்று கூறப்பெறுகின்றது தொல் காப்பியத்தில் காஞ்சித்

திணையின் துறைகளைச் சொல்வது 79 ஆவது நூற்பாவாகும். அது இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டதாகும். முதலில் உள்ள பத்தும் ஒருவகை என்பதனை,

தலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
ஈரைந் தாகுமென்ப... ... (புறத். 79, 18 இ 19 நச்)

பின்னர் உள்ள பத்தும் மற்றொருவகை என்பதனை அத்தொன்னூ லாசிரியர் மனதிற் கொண்டு அந்நூற்பாவின் ஈற்றில்,

பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
நிறையரும் சிறப்பிற் துறையிரண் டுடைத்தே (புறத்.சூ. 79 35 - 36)

என்று கூறுகின்றூர். இங்ஙனம் இரண்டு பிரிவாகக் கூறப்பெறு தற்கு நச்சினார்க்கினியர் ஒரு காரணம் கூறுவர். அது வருமாறு:-

மேல் துறை இரண்டென்பாராகலின் இவை பத்தும் ஒரு துறையாம்
என்றற்கும் இவை ஆண்பாற்குரிய வென்றற்கும் 'ஈரைந்தென
வேறோர் தொகை கொடுத்தார் (தொல். புறத். சூ. 78 உரை)

இதன்படி முதலிற் சொல்லப் பெற்ற பத்தும் ஆண்பாற்கே உரிய தென்பதாகும். ஆனல் இப்பத்தினுள் வரும் 'தொடாக்காஞ்சியும்' 'ஆஞ்சிக் காஞ்சியும்' ஆகிய துறைகள் பெண்பாலோடு தொடர் புடையவை என்பதனை மனதிற் கொள்ள வேண்டும். அவ்வுரையா சிரியர் பின்னுள்ள பத்தினையும் பெண்பாற் குரியதென்று கீழ் வரு மாறு சொல்கின்றூர்.

"இனி வருகின்ற பத்தும் பெண்பாற்கே யுரிமையின்8 அவற்றிற்கும்
ஈரைந்தென்பதனைக் கூட்டி முடிக்க" (தொல். புறத். சூத்.79 உரை)

ஆனல் பின்னுள்ள பத்தில் "காதலி இழந்த தபுதார நிலை" என்பது மனைவியினை இழந்து கணவன் வருந்துவதைச் சொல்வது. "மலர்தலை உலகத்து மரபு நன்கறியப் பலர் செலச் செல்லாக் காடுவாழ்த்து'

என்பது எங்ஙனம் பெண்பாற்கே உரியதாகும்? அதனால் தொல்காப்பியர் காஞ்சித் திணையின் துறைகள் இருபதனை இரண்டு பத்துக்களாகப் பிரித்தற்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறும் காரணங்கள் பொருத்தமானவையாகத் தோன்றவில்லை.

தொல்காப்பியர் இவ்விருபது துறைகளையும் இரண்டு வகைப்படுத்தினார் என்பதில் ஐயமில்லை, இளம்பூரணருரையில் இந்நூற்பா 77ஆவது நூற்பாவாகும். அதன் உரையில் தொடக்கத்தில் இரு தலைப் பகரக்குறிக்குள் கீழ்வருமாறு உள்ளது.

(எனவே முதற்கூறிய பத்தும் ஒருவகையென்பதும் பிற்கூறிய பத்தும் மற்றொருவகை என்பதும் பெறப்பட்டன) (புறத். 77 இளம் உரை)

இவ்விருபதும் நிலையாமையினைச் சொல்வன என்றாலும் முதற்கூறிய பத்தும் போரோடு தொடர்பு படுத்தி நிலையாமையினைச் சொல்வதாகும். பிற்கூறிய பத்தும் பொதுநிலையில் நிலையாமையினைக் கூறுவதாகும் என்று கொள்ளலாமா என்று தோன்றுகின்றது. முன்னுள்ள பத்திலும் 'மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை' என்ற துறை பின்னுள்ள பத்தினைப் போலப் பொதுச் செய்தியினைச் சொல்வதாகக் இருந்தாலும் பிற்பகுதியில் 'பலர் செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்து' என்று ஒரு துறை வருதலால் முன்னுள்ள இதனைப் போரோடு தொடர்புடையதாகக் கொள்ளலாம். 'கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்' என்பதனையும் போர்க்குரியதாகக் கொள்ளலாம். யாக்கை நிலையற்றது, இளமை நிலையற்றது என்பவற்றை மேற்குறித்த இரண்டும் சொல்பவை. இந்த நிலையாமையினைச் சொல்லிப் போரில் ஈடுபடுத்துவது நோக்கமாகலாம். அங்ஙனம் கொள்ளின் முதற் பகுதியில் உள்ள பத்தும் போர்த் தொடர்புடையவையாகவும் பின்னர் உள்ள பத்தும் பொதுத் தொடர்புடையவையாகவும் ஆகலாம்.

தொல்காப்பியர் சொல்லிய இருபதனுள் முற்பகுதிப் பத்தில் 'மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை' என்ற துறையினையும் 'கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமை' என்ற துறையினையும் விடுத்து எஞ்சிய போர்க்குத் தொடர்புடைய எட்டினையும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் அவர் கொண்ட போர்த் தொடர்

புடைய காஞ்சித்திணையிற் சேர்த்துள்ளார். பிற்பகுதியில் உள்ள பத்தும் இன்ன திணைக்குத் தான் உரியது என்று வரையறுத்துச் சொல்ல முடியாதவை. அதனால் எல்லாத் திணைகளுக்கும் பொது வாக அமையுமாறு 'பொதுவியல்' என்று ஒரு திணையினை அமைத்து அதில் இப்பத்தினையும் சேர்க்கின்றார். முற்பகுதில் உள்ள பத்தில் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியருடைய காஞ்சித் திணையிற் சேர்க்கப்பெற்ற மேற்குறிப்பிடப்பட்ட எட்டு நீங்கலாக எஞ்சிய 'மாற்றருங்கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை', 'கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமை' என்ற இரு துறைகளும் போர்த்தொடர்புடையன என்று மேற்காட்டியபடி கொள்ளக் கூடியவையாயிருந்தும் அவை யிரண்டும் பொதுவாக யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை யினைக் கூறுகின்றவை என மதித்து ஐயனாரிதனார் பொதுவியலிற் சேர்த்துள்ளார். இம் முறையில் தொல்காப்பியக் காஞ்சித்திணைத் துறைகளில் ஒரு பகுதி புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக் காஞ்சித்திணை யிலும் மற்றொரு பகுதி பொதுவியல் திணையிலும் இடம் பெறலாயின

தொல்காப்பியத்தில் 'வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய்வேலன் வெறியாட்டயர்ந்த காந்தளும்' (புறம் 60) என்று தொடங்கும் நூற்பா வெட்சித்திணையில் உள்ளது. இதிற் சொல்லப்பெறும் 'போந்தை' 'வேம்பு' 'ஆர்' 'ஓடாக்கழனிலை' 'உடல்வேந்தடுக்கிய உன்ன நிலை' ஆகிய துறைகள் வெட்சித் திணைக்குத்தான் உரியவை என்று சொல்வது பொருத்தமாய்த் தோன்றவில்லை. ஏனெனில், சேர, சேழ பாண்டியர்களுடைய பூக்களின் சிறப்பினை எத்திணையிற் சொன்னாலும் பொருந்தும். அதேபோன்று ஓடாக்கழனிலையும் உன்ன நிலையும் எல்லாத்திணைகளுக்கும் பொதுவாயுள்ளவை. இந்நூற்பாவில் பிற்பகுதியில் வரும் ''காட்சி, கால்கோள், நீர்ப் படை, நடுகல், சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை, வாழ்த்தல்'' என்ற ஆறும் பொதுவாக வீரனுக்குச் செய்யும் சிறப்பினைக் கூறுவன வாகும். அதனால் எல்லாத்திணைகளுக்கும் பொதுவானவை எனலாம் இவைகளை மனதிற் கொண்டு பொதுவியல் என்ற திணை ஒன்றினை உருவாக்கி அதனுள் இத்துறைகளைக் கொண்டு வந்துள்ளார் ஐயனாரிதனார் என்பது பொருந்தும். இங்ஙனம் பொதுவியல் என்ற பன்னிரண்டாவது திணை புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் உருவாகி யுள்ளது.

தொல்காப்பியம் புறத்திணைகளை ஏழாகக் கூறுகிறது. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பனிரெண்டாக்கியுள்ளது. காஞ்சி என்று ஒரு திணையினை அழைப்பதில் தொல்காப்பியத்திற்கும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக்கும் வேறுபாடு உள்ளது.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் பதின்மூன்றுவது பிரிவு 'ஒழிபு' என்ற ஒரு பகுதியாகும். இதனை வெட்சிப் படலம், கரந்தைப் படலம் போன்ற ஒரு படலமாகக் கொள்ளக்கூடாது. யாப்பருங்கலக் காரிகையில் உறுப்பியல், செய்யுளியல் ஆகியவற்றில் சொல்லாது விடப்பெற்றவைகளை ஒழிபியலில் அந்நூலாசிரியர் சொல்லியிருப்பது போன்று முந்திய படலங்களில் சொல்லப்பெருதவை இப்பகுதியில் சொல்லப் பெற்றிருக்கும் என்று எண்ணக் கூடாது. இந்த ஒழிபு என்ற பகுதிக்கும் உரை இருப்பினும் இப்பகுதி ஐயனுரிதனுராலே செய்யப்பெற்றிருக்குமோ என்று ஐயம் தோன்றுகிறது. முன் உள்ள பன்னிரண்டு படலங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் அத்திணையில் துறைகளுக்குரிய கொளுச்சூத்திரங்கள் உள. அதுபோன்று ஒழிபு என்ற பிரிவில் உள்ள துறைகளுக்குக் கொளுச் சூத்திரங்கள் எவையும் இல்லை. அதனுல் இப்பகுதி பிற்சேர்க்கையாக வேண்டும். அங்ஙனமாயின் இவ்வுரையும் சாமுண்டிதேவநாயகருடையதா என்ற ஐயம் எழுவதும் இயல்பேயாகும்.

தொல்காப்பியத்தில் வாகைத்திணை நூற்பாவிற்கு உரையெழுதுங்கால் இளம்பூரணர் தன் உரையில் மல்வென்றி, சொல்வென்றி, பாடல்வென்றி, ஆடல் வென்றி, சூதுவென்றி, என்று பல வென்றிகளைச் சொல்கிருர் (புறம் 74-இளம்). இதுபோன்ற வென்றிகள் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் வாகைத் திணைத்துறைகளிற் சொல்லப் பெறவில்லை. இவையில்லாதது இந்நூலின் சிறப்பிற்கு இழுக்காகும் என்று கருதிப் பிற்காலத்தார் இப்பகுதிக்குரிய தொகுப்புச் சூத்திரத்தையும் வெண்பாக்களையும் அவைகளின் உரைகளையும் எழுதிச் சேர்த்திருக்கலாம்.

தொல்காப்பியர் ஒரு புறத்திணையினைச் சொல்லுங்கால் அப்புறத்திணை எவ்வகத்திணைக்குப் புறம் என்பதனைச் சொல்லி அத்திணை குறிக்கும் பொருளையும் சொல்வர்.

"வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே" (தொல். புறத். 61 நச்)

"எஞ்சாமண்ணசை வேந்தனைவேந்த
னஞ்சுதகச் சென்றடல்குறித்தன்றே" (தொல். புறத் 62 நச்)

இங்ஙனம் திணை விளக்கம் கூறிய பின்னர் அத்திணைக்கு உரிய துறைகள் தொகுத்துக் கூறப் பெறும். பு. வெ, மாலையில் ஒரு திணையினைச் சொல்லத் தொடங்கும் பொழுது அத்திணைக்குரிய துறைகளெல்லாம் தொகுத்துக் கொடுக்கப்பெறுகின்றன. பின்னர் திணையினை விளக்குகின்ற கொளு நூற்பாவும் அதற்குரிய எடுத்துக்காட்டு வெண்பாவும் இடம் பெறுகின்றன,

துறையினைச் சொல்லுங்கால் தொல்காப்பியர் துறையின் பெயரோடு அது உணர்த்தும் பொருளையும் பல இடங்களிற் சேர்த்தே கூறுவர்

எ. டு. "தன்மதில் குடுமிகொண்ட மண்ணு மங்கலமும் (தொல் புறத் 68.)

மண்ணுமங்கலம் என்ற துறையின் பெயரைச் சொல்லும் பொழுதே அது உணர்த்தும் பொருளும் கூறப்படுகின்றது. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் அங்ஙனமில்லை.

"........ ....
வேற்றுப்படை வரவே, யுழுதுவித் திடுதல்,
வாண்மண்ணு நிலையே, மண்ணுமங்கலமே
மகட்பாலிகலே, திறை கொண்டு பெயர்தல்
.... (பு. வெ. மா. சூத். 6)

என்று துறைப்பட்டியலில், மண்ணுமங்கலம் என்ற துறையின் பெயர் மாத்திரம் சுட்டப்படுகின்றது. பின்னர்

"வணங்காதார் மதிற்குமரியொடு
மணங்கூடிய மலிபுரைத்தன்று" (கொளு. 122)

என்ற கொளுநூற்பாவில் அந்தத் துறை விளக்கத்தைக் காண்கின்றோம், இது தொல்காப்பியத்திற்கும் பு. வெ. மாலைக்கும் உள்ள வேறுபாடாகும்.

தொல்காப்பியத்தில் உழிஞைத்திணையில் "நீர்ச் செருவீழ்ந்த பாசியும்" (புறத். 68 நச்) என்ற ஒரு துறை உள்ளது இந்த ஒரு துறையே பு. வெ. மாலையில் ஊர்ச்செரு (88) செருவிடை வீழ்தல் (89) மறனுடைப்பாசி (87) என்று மூன்று துறைகளாகின்றன. இங்ஙனம் தொல்காப்பியத்துறைகள் பு. வெ. மாலையில் சில இடங்களிற் பெருகிச் செல்வதையும் காணலாம்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் தொல் உரை எடுத்துக்காட்டும்

தொல்காப்பியம் புறத்திணை இயலுக்கு உரை வரைந்தவர்கள் இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய இருவராவர். இவர்கள் தங்கள் உரைகளில் துறைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாகப் புறநானூறு பதிற்றுப்பத்து முதலிய சங்கச் செய்யுள்களைக் கொடுத்துள்ளனர். அவைகளோடு புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெண்பாக்களையும் எடுத்துக்காட்டுக்களாகக் காட்டியுள்ளனர். இளம்பூரணர் உரையில் 78 வெண்பாக்களும் நச்சினார்க்கினியர் உரையில் 21 வெண்பாக்களும் உள. இவைகளில் 13 வெண்பாக்கள் இரு உரைகளிலும் இருவராலும் காட்டப்பெற்றவை. இப்பதின்மூன்றில் 9 செய்யுள்கள் இருவராலும் ஒரே துறைக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாய்க் கூறப்பெற்றவை [இணைப்பு 2 (அ)]. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் 83 ஆவது வெண்பா 'ஆஞ்சிக் காஞ்சி'த் துறையின் விளக்கமாக உள்ளது. அவ்வெண்பாவினை இளம் பூரணர் 'நீத்த கணவற்றீர்த்த வேலிற் பேத்த மனைவி ஆஞ்சி' என்ற துறைக்கு எடுத்துக் காட்டுச் செய்யுளாகக் கொடுப்பார். நச்சினார்க்கினியரும் தன் உரையில் அதே துறைக்கு எடுத்துக் காட்டாகத் தருவர். இங்ஙனம் இருவர் உரையிலும் இடம் பெறுபவைதான் அந்த 9 வெண்பாக்களுமாகும். எஞ்சிய 4 வெண்பாக்கள் [இணைப்பு 2 (ஆ)] நிலை அப்படியில்லை. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை 227 ஆவது வெண்பா பாடாண் திணையில் 'கொடிநிலை' என்ற துறைக்குரியது. இளம்பூரணர் அவ்வெண்பாவினைப் பாடாண் திணையில் 'கொடிநிலை' என்ற துறைக்கே எடுத்துக்காட்டாகத் தந்துள்ளார். ஆனால் நச்சினார்க்கினியர் அவ்வெண்பாவினை அத்திணையில், 'வழக்கொடு சிவணிய வகைமையான' (புறத். நச். 31) என்ற நூற்பாவிற்கு எடுத்துக் காட்டாகத்

தருகின்றார் இதன் விவரங்களைப் [இணைப்பு 5 (ஆ)] பட்டியலிற் காணலாம்

தொல்காப்பியர் அகத்திணைச் செய்திகளைச் சொல்லுங்கால் ஒவ்வொருவருடைய கூற்றுகளாகச் சொல்வர். களவியலில் தலைவன் கூற்று, தலைவி கூற்று, தோழி கூற்று என்று வரும். அதேபோன்று கற்பியலிலும் இருப்பதனைக்காணலாம். பிற்காலத்து அகப்பொருள் இலக்கணம் எழுதினோர் இந்தக் கூற்று வரிசையை விடுத்து அவ்வொழுக்கத்தினைத் தொடர் நாடகமாகக் கோவையாகச் சொல்லினர். புறத்திணையியலைப் பொறுத்த மட்டில் தொல்காப்பியர் புறத்திணைகளையும் துறைகளையும் சொல்லும்பொழுது அவைகளை அவை போரில் நிகழும் வரிசையிலேயே பெரும்பாலும் கோவையாகச் சொன்னதாகக் கொள்ளலாம். எடுத்துக்காட்டாக வெட்சித்திணையின் துறைகளைப் பார்த்தால் அப்போர் தொடங்குவதும் நடப்பதும் எம்முறையிலிருக்குமோ அவ்வரிசையிலேயே துறைகளை அமைத்துச் சொல்லியுள்ளதைக் காணலாம். படையியங்கரவம், விரிச்சி, செலவு, வேய், வேய்ப்புறம், புறத்திறை, ஊர்க் கொலை, ஆகோள் பூசல் மாற்று, நோயின்றுய்த்தல், நுவல்வழித் தோற்றம், தந்துநிறை, பாதீடு, உண்டாட்டு, கொடை என்று துறைகள் வரிசையாகச் செல்கின்றன.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிற் தொல்காப்பியத்தை நோக்கப் புதிய திணைகளும் துறைகளும் எழுந்துள்ளன. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் தொல் காப்பியத்திலும் பொதுவாகக் காணப் பெறுகின்ற துறைகளுக்கிடையே சில புதிய துறைகளை ஐயனாரிதனார் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் தொல்காப்பியத்திற் சொல்லப் பெற்ற துறைகள் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இடம் பெற்ற பொழுது தொல்காப்பியத்தில் உள்ள வரிசையில் சொல்லப்பெறாது மாறியும் சொல்லப் பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பிய உரையில் இளம்பூரணத்திலும், நச்சினார்க்கினியத்திலும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெண்பாக்கள் எவ்வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளன என்பது பின்னிணைப்பிலுள்ள [இணைப்பு 3 (அ) (ஆ)] பட்டியலிற் காட்டப் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக இளம்பூரணத்தில் வெட்சித்திணையில் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெண்

பாக்கள் 3 முதல் 20 எண்ணுள்ளவைகளில் சில வெண்பாக்கள் 3 4 5 6 7 8 9 10 13 14 15 20 ஆகிய எண்ணுள்ளவைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. 11 12 16 17 18 19 எண்ணுள்ளவெண் பாக்கள் எடுத்துக் காட்டப்பெறவில்லை. அவ்வெண்பாக்கள் உணர்த்தும் துறைகள் தொல்காப்பியத்தில் இல்லாமலிருக்கலாம். அத்துறைகள் இருந்தாலும் அத்துறைகளுக்குப் புறநானூறு போன்ற நூல்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டுக்கள் தரப்பெற்றிருக்கலாம். 3முதல் 20 வரை உள்ள வெண்பாக்கள் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் உள்ள வரிசையிலேயே இளம்பூரணத்தில் காணப்பெறுகின்றன. இது எதனைக் காட்டுகிறது என்றால் இவ் வெண்பாக்களுக்குரிய துறைகள் தொல்காப்பியத்தில் எதற்குப் பின் எதுவாக வுள்ளதோ அதேபோன்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் அதற்குப் பின் அதாக இருக்கிறது. விளக்கிச் சொன்னால்

தொல் காப்பியம்	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
படையியங்கரவம்	வெட்சியரவம்
பாக்கத்துவிரிச்சி	விரிச்சி
புடைகெடப்போகிய செலவு	செலவு
புடைகெடவொற்றினாகியவேய்	வேய்

என்ற முறையில் 3 முதல் 20க்குள் வெண்பாக்களின் துறைகள் இரண்டு நூல்களிலும் ஒரே வரிசையில் இருக்கின்றன.

வெட்சித்திணையில் மேற்கண்ட 3 முதல் 20 வெண்பாக்களுக் குரிய துறைகளுக்குப் பின்னர் வேறு சில துறைகளும் அவை களுக்குரிய வெண்பாக்களும் வருகின்றன. அதற்குரிய காரணத் தினைப் பின்னர் பார்க்கலாம். பட்டியலில் வெட்சித்திணையில் 192 ஆவது வெண்பாவிற்குப்பின்னர் [இணைப்பு 3 (அ)] புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெண்பாக்கள் 25, 22, 34, 32, 28, 27, 30, என்ற வரிசையில் இளம் பூரணருரையில் உள்ளன. இவைகளை எடுத்துக் காட்டுக்களாகக் கொண்ட தொல்காப்பியத் துறைகள் தொல் காப்பிய நூற்பாவின்படி

ஆரமரோட்டல் (25) ஆபெயர்த்துத் தருதல் (22) சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத்துரைத்தல் (34) தலைத்தாள் நெடுமொழி

தன்னொடு புணர்த்தல் (32) வருதார் தாங்கல் (பிள்ளை நிலை) (28) வாள் வாய்த்துக் கவிழ்தல் (பிள்ளை நிலை) (27) வாண் மலைந் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடவற்கருளிய பிள்ளை யாட்டு (30).

மேலே கண்ட தொல்காப்பியத்துறைகளுக்கிணையான புறப் பொருள் வெண்பாமாலைத் துறைகள பு. வெ. மாலையிற் காணப் பெறும் வரிசை.

கரந்தை (22) போர்மலைதல் (25) போர்க்களத்தொழிதல் (27) ஆளெறி பிள்ளை (28) பிள்ளையாட்டு (30) நெடுமொழி கூறல் (32) வேத்தியன் மலிவு (34).

தொல்காப்பியர் கூறுகின்ற துறைகளை ஒரே திணையிலேயே புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் சொன்னாலும் சொல்கின்ற பொழுது அத்துறைகளைச் சொல்கின்ற வரிசையில் இரண்டு நூற் களுக்கிடையேயும் வேறுபாடு உள்ளது. இதுபோன்று வேறு திணை களிலும் காணலாம். அதனை [இணைப்பு 2 (அ) (ஆ)] விற் காணலாம்

சில இடங்களில் வரிசை மாற்றத்திற்குக் காரணம் புறப்பொருள். வெண்பாமாலை ஆசிரியர் புதியதாகச் சில துறைகளையமைத்துக் கொண்டதாகும். [இணைப்பு 3 (அ)] வைப் பார்த்தால் வெட்சித் திணை யில் வெண்பா 20 க்குப் பின்னர் 334 இடம்பெற்றுள்ளது. அத்திணைப் பின்னர் உள்ள வெண்பாவிற்குரிய துறையாகிய 'வெறியாட்டு' என்ற துறையினைத் தொல்காப்பியர் வெட்சியில் கொண்டிருக்க ஐயனாரிதனார் பெருந்திணையிற் சேர்த்துள்ளார். 334க்குப் பின்னர் 240 முதல் 243 வரையுள்ள வெண்பாக்களுக்குரிய போந்தை, வேம்பு, ஆர் முதலிய துறைகளைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் பொதுவியல் திணையிற் சேர்த்துள்ளார். அதனால் பின்னுள்ள வெண்பாக்கள் வெட்சித்திணைத் துறைகளுக்கு எடுத் துக்காட்டுகளாய் வந்துள்ளன.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெண்பாக்களை இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் தத்தம் உரைகளில் எடுத்து காட்டுக்களாகத் தரும்பொழுது சில வெண்பாக்கள் அம்மாலையில் எத்திணை துறை களுக்குரியனவாக உள்ளவோ அத்திணை துறைகளுக்குரிய எடுத்துக்

காட்டுகளாக அவைகளைத் தரவில்லை. இதனை [இணைப்பு 4]ல் காணலாம். அவ்விணைப்பு பட்டியலில் 1 முதல் 7 முடிய உள்ளவை புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் கரந்தைத் திணைக்குரியவை. இவைகள் வெட்சித் திணையில் உள்ள துறைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக உள்ளன. வெட்சித்திணையினை, வெட்சியென்றும் கரந்தையென்றும் பு. வெ மாலை ஆசிரியர் பிரித்ததனால் ஏற்பட்டதன் விளைவுதான் இவ்வேறுபாடு. அதேபோன்று அப்பட்டியலில் வரிசை எண் 13 முதல் 22வரை உள்ளவை வெட்சியில் உள்ள, துறைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாகத் தொல்காப்பிய உரையில் உள்ளவைகள் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் பொதுவியல திணையில் அவை வருகின்றன. முன்னர்க் கூறியதுபோன்று தொல்காப்பியத்தில் வெட்சியில் உள்ள சில துறைகளையும் காஞ்சியில் உள்ள சில துறைகளையும் சேர்த்து ஐயனாரிதனார் பொதுவியல் திணையாக உருவாக்கியதால் இது ஏற்பட்டதாகும். அப்பட்டியலில் வரிசை எண் 8,9 ஆக உள்ளவை நொச்சிக்குரியதாக இருப்பினும் தொல்காப்பியரைப் பொருத்த மட்டில் உழிஞையும் நொச்சியும் ஒன்றே. பட்டியல் வரிசை எண் 23, 24 ஆனவை புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் வெட்சியிலும் காஞ்சியிலும் சில துறைகளை எடுத்துப் 'பொதுவியல்' என்ற திணையினை உருவாக்கியதன் பயனேயாகும்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் 'கந்தழி' என்ற துறை உழிஞைப் படலத்திலும் பாடாண் படலத்திலும் வருகின்றது. இரண்டிற்கும் பெரிய வேறுபாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை இரண்டும் மாயவன் 'சோ' என்னும் அரணத்தை அழித்ததனையே சொல்கின்றன.

"மாவுடைத்தார் மணிவண்ணன்
சோவுடைத்த மறநுதலின்று" (புறப்பொருள் வெண்பாமாலை 101 உழிஞை)

"குழநேமியான் சோவெறிந்த
விழாச்சீர் விறன்மிகுத்தன்று" (புறப்பொருள் வெண்பாமாலை 228 பாடாண்)

இவ்விரண்டு கொளுக்களுக்குரிய எடுத்துக் காட்டு வெண்பாக்களை இளம்பூரணர் தம் உரையில் கூறுகிறார். 101க்குரியதனை தொல்காப்பியம் புறத்திணை இயலில்

"கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யென்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே' (புறத். 85
இளம்)

என்ற நூற்பாவில் வரும் கந்தழிக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தருகின்றார். 228 ஆவதாக வரும் வெண்பாவினை

வழக்கியல் மருங்கில் வகைப்பட நிலைஇப்
பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பாங்கினும்
முன்னோர் கூறிய குறிப்பினும் செந்துறை
வண்ணப்பகுதி வரைவின் றாங்கே (புறத். 80 இளம்)

என்னும் நூற்பாவின் உரையில் ஒரு கந்தழிக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தருகின்றார். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் உழிஞையில் வரும் கந்தழிக்குரிய வெண்பா வினையும் (101) பாடாணில் வரும் கந்தழிக்குரிய வெண்பாவினையும் (228) இளம்பூரணர் பாடாண் திணையில் வேறு வேறு நூற்பாக்களில் எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கொடுக்கின்றார். இங்ஙனம் பார்க்கின் அப்பட்டியலில் உள்ள ஏனையவற்றிற்கும் அமைதி காண முடியும். அதனால் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை எடுத்துக்காட்டுகள் உரையாசிரியர்களால் வேறு திணை துறைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கொடுக்கப் பெற்றாலும் அடிப்படையில் பெரிய வேறுபாடோ மாறுபாடோ இல்லை என்று ஒருவாறு சொல்லலாம்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை - தொல்காப்பியம் - புறநானூறு

கன்னித் தமிழின் தொன்மை நூல் தொல்காப்பியம். இவ்விலக்கணம் இந்த நூற்றாண்டினது என்று இன்னும் வரையறுக்கப் படவில்லை. சங்க இலக்கியங்களுக்கும் பின்னர் அந்த நூல் தோன்றியிருக்கலாம் என்று சில அறிஞர்கள் கருதினும் பெரும்பாலோருடைய கருத்து அவ்விலக்கண நூல் சங்க இலக்கியத்திற்கு முன் தோன்றியது என்பதேயாகும். முன் என்று கொள்வோமானால் புறத்திணைக்கு இலக்கணம் கூறிய முதல் நூல் அதுவாகும்.

புறத்திணைத் துறையமைப்பில் உள்ள புறத்தைப் பற்றிய பழமையான இலக்கியம் புறநானூறு என்பதில் ஐயமில்லை. புற

நானூற்றுப் பாடல்களைப் பாடிய புலவர்கள் வாழ்ந்த காலம் வேறு அந்நூலிலுள்ள பாக்களையெல்லாம் 'புறநானூறு' என்றஒரு நூலாகத் தொகுத்த காலம் வேறு. இப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றின் கீழும் அவ்வப் பாடலிற் குரியதாகக் கருதப்பட்ட திணை, துறைகளை எழுதிய காலம் அந்நூல் தொகுக்கப்பட்ட காலமா அன்றி வேறு காலமா என்று சொல்ல இயலவில்லை. இந்நூலின் முதல் 266செய்யுள்களுக்கே உரையுள்ளது. உரையில்லாத எஞ்சிய பாடங்களுக்கும் திணை, துறை வகுக்கப்பெற்றுள்ளதால் உரையாசிரியர் காலத்திற்கு முன்னரே திணைதுறைகள் வகுக்கப் பெற்றுள்ளன என்று கூறலாம்.

புறப்பாடல்களுக்குத் திணை துறை வகுத்தது தொல்காப்பியத்திற் கூறப்பெற்ற இலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதா என்று பார்க்கலாம். புறநானூற்றுத் திணைகளில் 'கரந்தை' 'நொச்சி 'பொதுவியல்' என்ற திணைகள் இடம்பெற்றுள்ளன [இணைப்பு5 அ] தொல்காப்பியத்தில் இத்திணைகள் பேசப்பெறவில்லை. இது ஒன்று கொண்டே புறநானூற்றுப் பாடல்களுக்குத் திணை துறையமைத்தவர்கள் தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலை மனதிற் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லிவிடலாம். மேலும் தொல்காப்பிய நச்சினார்க்கினியர் உரைப்பகுதி ஒன்று இதனை வலியுறுத்தும், அப்பகுதி வருமாறு:- தத்தம், புது நூல் வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத் துறை கூறினாரேனும் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் தொகை நூல்களுக்கு நூலாகலின் அவர் சூத்திரப் பொருளாகத் துறைகள் கூற வேண்டும். (தொல் புறத் சூத் 35 நச் உரை).

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையினை அடியொற்றியப் புறநானூற்றுபாக்களுக்குத் திணை, துறை வகுக்கப் பெற்றிருக்குமா என்பது அடுத்த வினா [இணைப்பு 5 (அ) வைப்பார்த்தால் புறநானூற்றில் வரும் துறைகள் அதே பெயரோடு புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் இருப்பதனைக் காணலாம், அச்சேர்க்கையில் உள்ள துறைகள் சிறிதும் பெயர் வேறுபாடின்றி இரண்டிலும் காணப்பெறுகின்றன. ஆனால் [இணைப்பு 5 (இ), (ஈ)] யில் உள்ளவை புறநானூற்றில் உள்ள துறைகள் திணையிலோ, துறையிலோ, இரண்டிலுமோ பெயர் வேறுபாட்டுடன் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் காணப்பெறுகின்றவை. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையினையே இலக்கணமாகக் கொண்டு புறநானூற்றிற்குத் திணை துறை

வகுத்தவர் வகுத்திருப்பாரேயானல் துறையின் பெயரில் மாற்றம் ஏற்படக் காரணமில்லை. [இணைப்பு 5(இ) 5(ஈ)] நமக்கு உணர்த்துவன என்னவென்ருல் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையினைப் புறநானூற்றுக்குத் திணை துறை வகுத்தவர் பின்பற்றவில்லை என்பதுதான்.

•

[இணைப்பு 5 (உ)] புறநானூற்றில் உள்ள துறை ஒன்றினைத் தருகின்றது. அத்துறைக்கு நேரான துறை புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இல்லை. ஆனல் அதற்குச் சரியானதென்று சொல்லக் கூடிய துறை தொல்காப்பியத்தில் உள்ளது 'நீண்மொழி' என்ற துறை கரந்தைக்குரியதாகப் புறநானூறு தருகின்றது. தொல்காப்பியத்தில் அதற்கு நேர் என்று சொல்லக் கூடிய துறை 'மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி' என்ற துறை ஆகும். அது வஞ்சித் திணையிற் காணப்பெறுகின்றது. பிற்கால இலக்கண நூல்களில் திணை தொல்காப்பியத்தினின்றும் வேறுபட்டுக் கூறப்படுவதைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிற் காணலாம். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் 'பூவைநிலை' என்ற துறை பாடாணுக்குரியது. தொல்காப்பியத்தில் வெட்சிக்குரியது. எப்படித் தொல்காப்பியத்தில் வெட்சித்திணைக் குரியதாக உள்ள பூவைநிலை என்ற துறையினைத் தொல்காப்பியத்திற்குப் பின் வந்த புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பாடாண்டினைக் குரியதாகக் கூறியுள்ளதோ அதைப்போலத் தொல்காப்பியத்தில் வஞ்சித்திணையில் வரும் 'மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி' என்பதனை தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்வந்த இலக்கண நூல் கரந்தைத் திணைக் குரியதாகக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அந்நூலினைப்பார்த்துப் புறநானூற்றிற்குத் திணை துறை வகுத்தவர் நீண்மொழி என்ற துறையினை வகுத்து அதனைக் கரந்தைத்திணையென்று கூறியிருக்க வேண்டும். நீண்மொழி என்பது தொல்காப்பியத்தில் 'வஞ்சித்திணைக் குரிய மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி' என்பதாக இல்லையென்ருலும் ஏதாவதொரு இலக்கண நூலில் 'கரந்தைத்திணை' 'நெடுமொழி' என்ற துறை ஒன்றிருந்து அதனடிப்படையில் புறநானூற்றுக்குத் திணை துறை வகுத்தவர் 287ஆவது பாட்டினைக் கரந்தைத் திணை நீண்மொழித்துறை என்று குறிப்பிட்டிருப்பார். கரந்தைத்திணையில் நீண்மொழி என்ற துறை புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இல்லை. அதனல் புறநானூற்றுக்குத் திணை துறை வகுத்தவர் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையல்லாத ஒரு இலக்கணத்தைப் பின்பற்றித் திணை

துறை வகுத்திருக்கவேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை. இணைப்பு] 5 (ஊ)]வைப் பார்த்தால் எட்டுத்துறைகள் புறப்பொருள் வெண் பாமாலையிலும் தொல்காப்பியத்திலும் இல்லாத துறைகளாக உள்ளன. இந்த எட்டுத்துறைகளும் மேற்குறிப்பிட்ட வேறு ஒரு இலக்கண நூலில் இருந்திருக்க வேண்டும்.

இவ்விலக்கண நூல் இன்று வழக்கிலில்லாத புறப்பொருள் இலக்கண நூலாக இருக்கவேண்டும். இந்நூல் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக்கு முன் தோன்றியதாக இருக்கலாமா பின் தோன்றியதாக இருக்கலாமா என்பது கேள்வி. இணைப்பு [5) (இ) என்பதில் புறநானூற்றில் 290 ஆவது செய்யுள் 'வெட்சித்திணை' குடிநிலையுரைத்தல்' துறை என்றுள்ளது. அதற்கு நேரான துறை புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் 'கரந்தைத்' திணைக்குரியக் 'குடி நிலை' (35) என்ற துறையாகும். துறைப் பெயரில் சிறிது மாறுபாடு உள்ளது. ஆனால் புறநானூறு அத்துறையினை 'வெட்சித்' திணைக் குரியதாகவும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை 'கரந்தைத்' திணைக் குரியதாகவும் கூறுகின்றன. தொல்காப்பியத்தில் இளம்பூரண ருரையில்

'மறங்கடைக் கூட்டிய **குடிநிலை** சிறந்த
கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே புறத். சூ 62
(இளம். உரை]

என்றுள்ளது. நச்சினார்க்கினியர் 'குடிநிலை' என்ற பாடத்திற்கு மாருக 'துடிநிலை' என்ற பாடத்தினைக் கொண்டுள்ளார். இந்நூற் பாவில் ஒருவர் 'குடி நிலை' என்றும் மற்றொருவர் 'துடி நிலை' என்றும் பாடம் கொண்டுள்ளனர். புறப்பொருள் வெண்பா மாலையில் 19 ஆவது கொளு 'துடிநிலை' பற்றியது 20 ஆவது 'கொற்றவைநிலை பற்றியது. மேற்கண்ட சூத்ரத்திற்குப் புறப்பொருள் வெண்பா மாலை ஆசிரியர் காலத்தில் இரண்டு பாடங்களும் வழக்கில் இருந் திருக்கலாம். அவர் ஒருபாட அடிப்படையில் 19ல் துடிநிலையினைச் சொல்லி தொல்காப்பியத்தில் அடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பது போல இங்கும் அடுத்து 20ல் கொற்றவை நிலையினை அவ்வரிசையிற் சொல் லியிருக்கலாம்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் துடிநிலை என்ற துறை வெட்சித் திணையில் 19 ஆவது துறையாகக் காணப்பெறுகிறது குடிநிலை என்ற துறை கரந்தைத் திணையில் 35 ஆவது துறையாக உள் மேற்கண்ட தொல்காப்பிய நூற்பாவிற்கு புறப் பொருள் வெண்பா ளது. மாலை ஆசிரியர் இரண்டு பாடங்களையும் கொண்டு இரண்டு துறைகளையுமே கொள்ள எண்ணித் 'துடிநிலை' என்பதனை வெட்சித் திணையிலும் 'குடிநிலை' என்பதனைக் கரந்தைத் திணையிலும் சேர்த்திருக்கலாம். தொல்காப்பியரைப் பொறுத்தமட்டில் வெட்சியும் கரந்தையும் வெட்சித்திணையே. அதனால் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் ஒருதுறையினை வெட்சித்திணையிலும் மற்றொரு துறையினைக் கரந்தைத் திணையிலும் சொல்லியிருந்தாலும் இவ்விரு திணைகளும் தொல்காப்பியருக்கு ஒரே திணையாகையால் துடிநிலை, குடிநிலை என்ற இரண்டையும் தொல்காப்பியர் கருத்துப்படி வெட்சி என்ற ஒரே திணையில் (இருவேறு திணைகளில் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிற் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும்) சொல்லியதாகக் கொள்ளலாம்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக்கு முன்னர் ஒரு புறத்திணை இலக்கணம் இருந்திருக்கலாம் இவ்விலக்கண நூலாசிரியர் காலத்தில் மேற்கண்ட தொல்காப்பிய நூற்பாவில் 'குடிநிலை' என்ற பாடம் ஒன்றே இருந்திருக்கலாம். அதனை அவ்விலக்கண ஆசிரியர் கொண்டு 'குடிநிலை' என்ற துறையினை வெட்சிக்குரியதாக அவ்விலக்கணத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். புறநானூற்றுக்குத் திணை, துறை வகுத்தவர் அதன் வழி 'குடிநிலை' என்பதனை வெட்சியிற் கொடுத்திருக்கலாம். இளம்பூரணர் காலத்தில் குடிநிலை துடிநிலை என்ற பாடங்கள் வழக்கிலிருக்க அவர் குடிநிலை என்ற பாடத்தினை சூத்திரத்தில் சேர்த்திருக்கலாம். நச்சினார்க்கினியர் துடிநிலை என்ற பாடம் கொண்டிருக்கலாம்.

[இணைப்பு 5 (இ)]யில் 127ஆவது செய்யுள் பாடாண் திணையில் கடை நிலைத் துறையில் உள்ளது. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் அத்திணையில் 'வாயினிலை' என்ற துறைதான் உள்ளது. ஆனல் தொல்காப்பியத்தில் அதற்கு நேராக 'சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில் காவலர்க்குரைத்த கடைநிலை' என்றுள்ளது. புறப்பொருள்

வெண்பாமாலை 'வாயினிலை' என்ற துறைவகுக்க புறநானூறு 'கடைநிலை' என்று தொல்காப்பியத்தில் உள்ள துறைப் பெயரைப் பயன்படுத்தி யுள்ளது. இவைகளினல் தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னரும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை'க்கு முன்னரும் புறத்திணை இலக்கணம் கூறும் நூல் ஒன்று இருந்திருக்க வேண்டும். அது தொல்காப்பியத்திற்கு ஏற்பக் கடைநிலை என்ற துறையினைச் சொல்லியிருக்கலாம். அதனை ஏற்றுப் புறநானூற்றுக்குத்திணை துறை வகுத்திருக்கலாம் என்று சொல்லலாம்.

அவ்விலக்கணம் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக்கு முன்னூல் எனப்பெறும் பன்னிருபடலமாகவும் இருக்கலாம். வேறு நூலாகவும் இருக்கலாம். எந் நூலாயினும் அதில் சில இலக்கண விதிகள் தொல்காப்பியத்தில் இருப்பது போலவும் சிலவிதிகள் பிற்காலத்து எழுந்த புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலிருப்பது போலவும் இருந்திருக்க வேண்டும்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் புறநானூற்று உரையும்

புறநானூற்றுக்குப் பழைய உரை ஒன்று உண்டு. அதன் காலம் சரியாகத் தெரியவில்லை. அந்த உரை அந்நூலின் முதல் 266 செய்யுட்களுக்கு உளது. அதற்குமேல் உள்ள பாட்டுகளிலும் அடியில் திணை, துறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அதனல் புறப் பாட்டுக்களுக்குத் திணை துறை, இவ்வுரையாசிரியர் காலத்திற்கு முன்னரே வகுக்கப்பெற்றிருக்க வேண்டும். இதனைமேலே கண்டோம்

அவ்வுரையாசிரியர், புறப்பாட்டுகளுக்கு வகுக்கப் பெற்றுள்ள துறைகள் சிலவற்றிற்குத் தம் உரையில் விளக்கம் கூறிச் செல்கின்றார். எவ்வெப் பாட்டின் திணை துறைகள் இவ்வுரையில் விளக்கம் பெற்றுள்ளன என்பதனை [இணைப்பு(6)ல்] கொடுத்திருக்கிறது. எல்லாப் பாட்டுக்களிலும் துறைகளுக்கு விளக்கமும் பொருத்தமும் கொடுக்கப் பெறவில்லை. சில பாட்டுக்களின் உரையின் தலைப்பில் துறையினை விளக்கக் கூடிய கொளுச் சூத்திரம் மாத்திரம் தரப் பெற்றுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக 165 ஆம் பாட்டு பாடாண் திணையில் 'பரிசில் விடை' துறையாகும். இச்செய்யுளின் உரைத் தொடக்கத்தில்

'பரிசில் விடையாவது, ''வேந்தனுண் மகிழ வெல்புகழறைந்
தோர்க் கீந்து பரிசில் இன்புற விடுத்தன்று''
என்றுள்ளது. இக்கொளுச் சூத்திரம் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை யில் 214ஆவது சூத்திரமாகும். இதுபோன்று மேற்கண்ட பட்டியலிற் காட்டப்பட்டுள்ள பல செய்யுள்களின் உரைகளின் தலைப்பில் அத் துறையினை விளக்கும் கொளுச் சூத்திரங்கள் உள. அவ்விவரத் தினை [இணைப்பு(6)]ல் காணலாம். இக் கொளுச் சூத்திரங்கள் எல்லாம் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக் கொளுச் சூத்திரங்களே யாகும். இதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்வது இவ்வுரையாசிரி யர் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையினை மனதிற் கொண்டே புற நானூற்றுத் திணை துறைகளுக்கு விளக்கம் சொல்லியுள்ளார் என் பதாகும்.

புறநானூற்று 36 45 46 57 ஆவது செய்யுள்களுக்கு 'துணை வஞ்சி' என்னும் துறை வகுக்கப் பெற்றுள்ளது. இத்துறையோ இத்துறைக்கு நேரான துறையோ புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இல்லையென்று சொல்லலாம். உரையாசிரியர் இந்த நான்கு செய் யுள்களின் உரையிலும் இப்பாட்டு துணை வஞ்சித் துறையாவது எங்ஙனம் பொருந்தும் எனறு விளக்கியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக 36ஆவது செய்யுள் உரையில் 'மேற்சென்றோனைச் சந்து செய்து மீட்டலின் இது துணைவஞ்சி யாயிற்று' என்கிறார். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இல்லாத இத்துறைக்கு இவ்வுரையாசிரியர் அவர் காலத்திலிருந்த வேறு ஒரு புறப்பொருள் இலக்கண நூலினைப் பார்த்து இவ்விளக்கம் கூறியிருக்கவேண்டும். இது போன்று புறநானூற்று 58ஆவது பாட்டு 'உடனிலை' என்ற துறையாகும். இத்துறையும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இல்லாத துறை யாகும். இதற்கும் உரையாசிரியர் மேற்குறிப்பிட்டபடி பிரிதொரு நூலினைப் பின்பற்றி விளக்கம் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

சில பாட்டுக்களுக்கு ஒரு திணை துறைக்கு மேலாக வேறு திணையும் துறையுமோ துறை மாத்திரமோ கூறப்பெற்றுள்ளன. இதுவும் இவ்வுரையாசிரியர் காலத்திற்கு முன்னரே எழுதப் பெற் றிருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் உரையாசிரியர் அப்படி வரும் இடங்கள் சிலவற்றில் இரண்டிற்கும் விளக்கம் சொல்லிச் செல்

கின்றூர். எடுத்துக்காட்டாக 5ஆவது பாட்டின் உரையில் 'காவல் கொள்பவரினேம் பென்றமையான்' 'செவியறிவுறூஉவும்'' "அருளும் அன்பும் நீங்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரோ டொன்றூது'' என்ற மையாற் பொருண் மொழிக் காஞ்சியுமாயிற்று' என்பர்.

•

துறை விளக்கம் கூறியதில் உரையாசிரியர் ஒரு முறையினைக் கையாண்டதாகத் தெரியவில்லை. எல்லாத் திணைதுறைகளுக்கும் விளக்கமும் பொருத்தமும் தரவில்லை. ஒரு துறைக்கு விளக்கம் அத்துறை அந்நூலில் முதலாவதாக எந்தப்பாட்டில் வருகின்றதோ அங்கு விளக்கம் கூறி ஏனையிடத்திற் கூறுது விட்டிருக்கவேண்டும். ஆனல் ஒரு துறை வருகின்ற பிந்திய பாட்டில் விளக்கம் வருகிறது. முந்திய பாட்டில் விளக்கம் இல்லை. எ. டு. 'செவியறிவுறூஉ என்ற துறை முதலில் புறம் 2ஆவது பாட்டில் உள்ளது. அங்கு உரையாசிரியர் அத்துறையினை விளக்கவில்லை. 5ஆவது பாட்டும் அத்துறைதான். அப்பாட்டின் உரையில்தான் அத்துறைக்கு விளக்கம் சொல்கிறூர். மேலும் ஒரு துறைக்கு அத்துறை வரும் பல பாட்டுக்களில் உரையில் விளக்கம் கொடுக்கிருர். எ. டு. துணைவஞ்சி செய்யுள்கள் 36, 45, 57, ஒருவேளை விளக்கத்திற்காக அன்றி அத்துறையினைப் பாட்டின் டெருளோடு டொருத்திக் காட்ட விளக்கியிருக்கலாம் என்று ஓர் அமைதி இதற்குக் கூறலாம்.

இனி, துறையை விளக்கும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கொளுச் சூத்திரத்தினை ஒரு துறை வரும் ஒரு பாட்டின் உரையிற் கொடுத்தாற் போதும். அத்துறை வருகின்ற ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இடங்களிலும் இக் கொளுச் சூத்திரங்கள் காணப்பெறுகின்றன. எ. டு. ஆனந்தப்பையுள் என்ற துறைக்குரிய புறப்பொருள் வெண் மாலைக்கு கொளுச் சூத்திரம் பாட்டு 228, 246 உரைகளில் உள்ளன. [இணைப்பு(6)]ஐப் பார்க்க.

பதிற்றுப்பத்தும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும்

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின் எழுந்த சங்க நூல்களில் பதிற்றுப் பத்தும் ஒன்று. இந்நூலில் இப்பொழுது 80 செய்யுள்கள் கிடைத்துள்ளன. இச்செய்யுள்கள் ஒவ்வொன்றின் கீழும் துறைகள் உள. அப்பதி னேழு துறைகள் வருமாறு: செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு(37)

இயன்மொழி வாழ்த்து (5) பரிசிற்றுறைப் பாடாண் பாட்டு (2) வஞ்சித்துறைப்பாடாண் பாட்டு (11) நாடு வாழ்த்து (1) பெருஞ் சோற்றுநிலை (1) தும்பை அரவம் (2) களவழி (1) வாகை (2) விறலியாற்றுப்படை (6) காட்சி வாழ்த்து (6) குரவை நிலை (1) ஒள்வாளமலை (1) பாணாற்றுப்படை (1) உழிஞை அரவம் (1) முல்லை (1) காவல் முல்லை (1) (மேலே உள்ள துறைகளுக்கு அடுத்துஇரு தலைப் பிறைவளைவினுள் கொடுக்கப் பெற்ற எண் அத்துறைகளில் வந்துள்ள செய்யுள்களின் எண்ணிக்கையாகும்)

புறநானூற்றில் ஒவ்வொரு செய்யுளின் பின்னரும் அச்செய்யுளிற்குரிய துறை உள்ளது அத்துறையுடன் இத்துறை எத்திணைக் குரியதோ அத்திணையினையும் காணலாம். மேற்கூறப்பெற்ற 17 துறைகளை மாத்திரந் தான் பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுள்களின் கீழ்க் காண்கிறோம். அத்துறைகள் எத்திணைகளுக்குரியனவோ அத்திணைகள் தரப்பெறவில்லை. தொல்காப்பியத்தில் ஒவ்வொரு திணையினையும் சொல்லி அத்திணைக்குரிய துறைகள் கூறப்பெற்றுள் ளன. புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் திணைகளும் திணைக்குரிய துறைகளும் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. பதிற்றுப்பத்தில் துறைகள் மட்டுமே உள்ளன. துறையினைச் சொன்ன மாத்திரத்தாலே கற்ற றிந்த புலவர்களுக்குத் திணைகள் தெரியவரும் என்ற எண்ணத்தில் திணைகள் சொல்லப்பெறவில்லையோ என்பது தெரியவில்லை. அல்லது சங்க அகப்பாடல்களுக்கு நற்றிணை போன்ற நூல்களில் துறைகள் என்று கூறப்பெறும் கிளவிகள் மட்டும் வகுக்கப்பெற்று இன்ன அகத்திணையினைச் சேர்ந்தது என்பது கூறப்பெறாது விடப்பட்டது போன்று இங்கும் திணை விடப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை.

தொல்காப்பியத்திலும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் இல்லாத சில துறைகள் இந்நூலில் உள்ளதைக் காணலாம். எ.டு. காட்சி வாழ்த்து (41, 54, 61, 64,) குரவை நிலை (52) உழிஞை அரவம் (77), முல்லை (81), புறத்திணை இலக்கணங்களில் வாகை (39) என்பது திணையாய்ச் சொல்லப்பெற இங்கு அது துறையாகக் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலைத் துறைகளும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கொளுக்களும்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் எடுத்துக்காட்டுகளாக வருபவை மொத்தம் 361 வெண்பாக்களாகும். சில துறைகளில் ஒருதுறையின் கீழ் 'இதுவுமது' என்று சொல்லி இரண்டு அல்லது மூன்று வெண்பாக்கள் எடுத்துக் காட்டுக்களாகத் தரப்பெற்றுள்ளன. அதாவது எடுத்துக் காட்டு வெண்பாக்கள் இரண்டாகவோ மூன்றாகவோ இருந்து துறையின் பெயர் ஒன்றாகவே உள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக 129, 130, 131, எண்ணுள்ள மூன்று வெண்பாக்கள் தும்பைத் திணையில் 'தானைமறம்' என்ற துறைக்கு எடுத்துக் காட்டாக உள்ளன. மூன்று வெண்பாக்களுக்கும் முன்னர் மூன்று கொளுக்களில் விளக்கங்கள் உள்ளன. அவை வருமாறு:

129 தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை
ஓம்படுத்த உயர்வு கூறின்று

130. பூம்பொழிற் புறங்காவலனை
ஓம்படுத்தற்கு முரித்தென மொழிப

131. வேற்றானை மறங்கூறி மாற்றார தழிபிரங்கினும்
ஆற்றினுணரி னத்துறை யாகும்.

இம்மூன்று கொளுக்களும் 'தானைமறம்' என்ற துறையின் கீழ்க் காணப்படினும் இக் கொளுக்கள் கூறும் பொருள்கள் வேறு வேறு ஆகும். அதனால் இவைகளை மூன்று துறைகளாகக் கொண்டு மூன்று பெயரிட்டழைத்திருக்கலாம். ஒரே பெயர் கொடுப்பதனால் ஏற்படும் குழப்பத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். இங்ஙனம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கொளுக்களையும் எடுத்துக்காட்டு வெண்பாக்களையும கொண்டவை பற்றிய விவரத்தினைப் [இணைப்பு 7(அ)] பட்டியலிற் காணலாம்.

ஒரு துறையின் கீழே பல கொளுக்கள் காணப்பெறினும் ஒவ்வொரு கொளு சொல்கின்றதனையும் ஒவ்வொரு துறையாகக் கொள்வதே முறையாகும். புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக்கு முன்னர்

புறத்திணையினைக் கூறுகின்ற இலக்கணங்கள் பல இருந்திருக்கலாம். ஓர் இலக்கண நூலில் தும்பையில் தானை மறமாக 129ஆம் கொளுச் சூத்திரம் சொல்லும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டு மற்றொரு நூலில் 130ஆம் கொளுச் சூத்திரம் சொல்லும் செய்தி இடம் பெற்று இன்னொரு நூலாசிரியர் 131ஆம் கொளுச் சூத்திரப் பொருளைத் தும்பைத்திணை, தானை மறத்துறையாகச் சொல்லியுமிருக்கலாம் இம்மூன்று விளக்கங்களையும் ஐயனாரிதனார் கொள்ள விரும்பித் தன் நூலில் இவைகளைக் கூறியிருப்பர். இஃதேபோன்று ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கொளுச்சூத்திரங்களை ஒரு திணையிலோ பல திணைகளிலோ கொண்ட துறைகளுக்குச் சொல்லலாம். ஆனால் தெளிவிற்காகவும் குழப்பத்தினைத் தவிர்ப்பதற்காகவும் 'தானைமறம்' என்ற பெயரில் வரும் மூன்று கொளுக்களில் ஒன்றிற்குத் தானைமரம் என்ற பெயரைக் கொடுத்து மற்றவற்றிற்கு வேறு பெயர்களைத் துறைப் பெயர்களாகக் கொடுத்திருந்தால் நலமாயிருக்கும். இங்ஙனம் ஒருதிணையில் இரண்டு கொளுக்களைக் கொண்ட துறைகள் இந்நூலில் 23 துறைகளாகும்.

"புறத்திறை' என்ற துறை வெட்சித்திணையில் உள்ளது. உழிஞைத் திணையிலும் புறத்திறை என்ற துறையினைக் காணலாம். இதுபோன்று ஒரு துறை ஒரு திணையிலே மாத்திரமில்லாது பிறிதொரு திணையிலும் கூறப்பெற்றுள்ளது. அதன் விவரத்தினை [இணைப்பு 7 (ஆ)] பட்டியலிற் காணலாம். இங்ஙனம் 10 துறைகள் இருதிணைகளில் ஒவ்வொரு திணையிலும் ஒவ்வொரு துறையினைக் கொண்டுள்ளன. ஒரே திணையில் மூன்று கொளுக்களைக் கொண்ட துறைகள் மூன்று (குற்றுழிஞை, தானைமறம், கற்புமுல்லை. ஆகும். இவையல்லாது 'கொற்றவை நிலை' என்ற துறைக்கு வெட்சிப் படலத்தில் ஒரு கொளுவும் வஞ்சித் திணையில் இரண்டு கொளுக்களும் உள. கையறுநிலை என்ற துறை கரத்தைப்படலத்தில் ஒரு கொளுவினையும் பொதுவியற் படலத்தில் இரண்டு கொளுக்களையும் கொண்டுள்ளது.

தொல்காப்பியத்திலும் ஒரு பெயருடைய துறை இரண்டு திணைகளிற் பேசப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக 'வள்ளி' என்ற துறை வெட்சித்திணையில் 'வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்' என்று தொடங்குகின்ற நூற்பாவில்

'வாடா வள்ளி வயவர் ஏத்திய
ஓடாக்கழனிலை (தொல் புறத். 60. நச்)

என்று வருகிறது. பாடாண்திணையில் ஒரு வள்ளி உள்ளது.

கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே (தொல். புறத். 88 நச்)

அதேபோன்று 'கொற்றவள்ளை' என்ற துறை வஞ்சித்திணையிலும் பாடாண் திணையிலும் இடம் பெறுகின்றது. வஞ்சித்திணையில் 'இயங்குபடையரவம்' என்று தொடங்கும் நூற்பாவில்

"குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்" (தொல், புறத். 7) என்பதும் பாடாண்டிணையில்.

கொற்ற வள்ளை ஓரிடத் தான (தொல். புறத். 28)

என்ற நூற்பாவும் கொற்றவள்ளையைக் கூறுகின்றன. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே ஒரு பெயர் இரண்டு துறைகளுக்கு இருப்பதையும் இருவேறு திணைகளில் ஒருதுறை வருவதையும் இவை காட்டுகின்றன,

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

1 நடையூறு சொன்மடந்தை நல்குவது நம்மேல்
இடையூறு நீங்குவது மெல்லாம்—புடையூறும்
சேனைமுகத் தாளிரியச் சீறுமுகத் தூறுமதத்
தானைமுகத் தானை நினைத் தால்.

2 கண்ணவனைக் காண்கவிரு காதவனைக் கேட்கவாய்ப்
பண்ணவனைப் பாட பதஞ்சூழ்க - எண்ணிறைந்த
நெய்யொத்து நின்றானை நீல மிடற்றானையென்
கையொத்து நேர்கூப்பு க.

சிறப்புப் பாயிரம்

மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
தன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த
பன்னிரு படலமும் பழிப்பின் றுணர்ந்தோன்
ஓங்கிய சிறப்பி னுலகமுழு தாண்ட
வாங்குவிற் றடக்கை வானவர் மருமான்

ஐய னாரித னகலிடத் தவர்க்கு
மையறு புறப்பொருள் வழாலின்று விளங்க
வெண்பா மாலை யெனப்பெயர் நிறீஇப்
பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையிற் றெரிந்தே.

என்பது பாயிரம். இதனுள் பாயிரம் உரைத்த எல்லாம் உரைத்துக் கொள்க.

இதன் பொருள்: நின்று நிலைத்த நன்மையினை உடைய தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ளப் பொதியின் மலையில் இருந்த அழகமைந்த இருடி தன்னிடத்துக் குளிர்ந்த தமிழை வருத்தமின்றி அறிந்த கிட்டுதற்கு அரிய மிக்க புகழினையுடைய தொல்காப்பியன் என்னும் ஆசிரியன் முதலான பன்னிருவரான அறிஞரும் பகுதியில் மிகச் சொன்ன பன்னிருபடலமென்னும் நூலினைக் குற்றமின்றியே அறிந்தோன், உயர்ந்த மேம்பாட்டினையுடைய பூமியை முழுதும் ஆண்ட வளைந்த வில்லைப் பெருத்த கையிலே உடைய சேரமான்கள் வழியில் உள்ளான்; ஐயனாரிதன் என்னும் பெயரினை உடையவன், பரந்த நிலத்தில் உள்ளவர்க்குக் குற்றமற்ற புறப்பொருளை வழுவுதலின்றியே தெளிய வெண்பாமாலை என்னும் நாமத்தினை நிறுத்தி நன்மை மிகச் சொன்னான், முறைமையாலே ஆராய்ந்து என்றவாறு.

ஏகாரம், ஈற்றசை; பான்மையில் தெரிந்து பண்புற மொழிந்தனன் ஐயரினாதன் எனக் கூட்டுக. மன்னிய-தெரிந்த என்றுமாம். முனிவரன் - இருடிகளில் வரனாயுள்ளான்; அவன் அகத்தியன் என்றறிக.

சிறப்புப் பாயிரம் முற்றிற்று

முதலாவது
வெட்சிப் படலம்
(சூத்திரம் 1)

வெட்சி வெட்சி யரவம் விரிச்சி செலவு
வேயே புறத்திறை யூர்கொலை யாகோள்

பூசன் மாற்றே புகழ்சுரத் துய்த்தல்
தலைத்தோற் றம்மே தந்துநிறை பாதீ
டுண்டாட் டுயர்கொடை புலனறி சிறப்பே
பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே
கொற்றவை நிலையே வெறியாட் டுளப்பட
எட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ
வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாகும்.

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றோவெனின், வெட்சித் திணையும் துறையும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். வெட்சி, வெட்சியரவம், விரிச்சி, செலவு, வேய், புறத்திறை, ஊர்கொலை, ஆகோள், பூசன்மாற்று, சுரத்துய்த்தல், தலைத்தோற்றம், தந்துநிறை, பாதீடு, உண்டாட்டு, கொடை, புலனறி சிறப்பு, பிள்ளைவழக்கு, துடிநிலை, கொற்றவைநிலை, வெறியாட்டு என இவை இருபதும் வெட்சித்திணையும் துறையுமாம் எ - று.

வெட்சி

வெட்சி என்பது இருவகைத்து; மன்னுறு தொழிலும் தன்னுறு தொழிலுமென.

வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியும்
சென்றி கன்முனை யாதந் தன்று.

இ - ள். வெற்றியினையுடைய அரசன் ஏவவும் ஏவலின்றியும் போய் மாறுபாட்டினை உடைய வேற்றுப்புலத்துப் பசு நிரையைக் கைக்கொண்டது எ - று.

அவற்றுள்,

1. மன்னுறு தொழில் வருமாறு: —

இ - ள். முன்பு சொன்ன இரண்டனுள்ளும் மன்னுறுதொழில் வரும் முறைமை எ-று.

வ - று. மண்டு மெரியுண் மரந்தடிந் திட்டற்றுக்
கொண்ட கொடுஞ்சிலையன் கோவேறரியக்கண்டே
அடையார் முனையலற வையிலைவேற் காளை
விடையாயங் கொள்கென்றான் வேந்து.

இ - ள். மிகக் கொளுந்தி எரியாநின்ற நெருப்பினுள்ளே மரத்தை வெட்டியிட்டதன்மைத்தாகக் கையிலே வாங்கிக்கொண்ட கொடிய வில்லை உடையவன், அம்பை ஆராயக்கண்டும் பகைவர் போர் கலங்க வியக்கத் தக்க இலைத்தொழில்களால் சிறந்த வேலினை உடைய காளாய், ஏற்றையுடைய நிரையைக் கொள்க என்று சொன்னான் அரசன் எ - று.

யாரை? கொடுஞ்சிலையானை. கண்டும் என உம்மை விரித் துரைக்க. ஏகாரம்: ஈற்றசை. கொண்ட - கொள்ளப்பட்டன; யாவை? நிரை என முற்றுக்கிச் சூத்திரத்திற்கு ஏற்பப் பொருளு ரைப்பாரும் உளர். (1)

2. தன்னுறுதொழில் வருமாறு:—

இ - ள். தன்னுறுதொழில் வருமுறைமை எ - று.

வ - று. அறாஅ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறல்
மறாஅன் மழைத்தடங் கண்ணி - பொறாஅன்
கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலை
நெடுங்கடைய நேரார் நிரை.

இ - ள். கள்ளறாத நிலைத்தாழியில் அடுதலுற்ற மதுத்தெளிவை மறாதே; குளிர்ந்த பெரிய கண்ணினை உடையாய்! தனிசு பொறான் தறு கண்வீரன்: காலிலே வீரக்கழலைக் கட்டினான்; காலையிலே நின் நெடிய வாசலிடத்தனவாம் பகைவர்நிரை எ - று.

நிரை காலை நின்கடைய ஆதலால் மறாதே வார்ப்பாயாக என்க.

நெடியகடையிலே வந்துநின்றன நேரார்நிரை என்று இறந்த காலப் பொருளாக்கிக் கடுங்கண் மறவன் கழல்வனைந்தவன் எனப் பெயராக்கிப் பின்பு வார்ப்பேன் எனப் பொருள் என்றலும் ஒன்று.
(2)

3. வெட்சியரவம்

கைவார் முனைமேற்
செலவமர்ந் தன்று.

இ – ள். பொருந்தாதார் முனையிடத்துப் போதலை விருப்பியது எ – று.

வ – று. நெடிபடு கானத்து நீள்வேன் மறவர்
அடிபடுத் தாரதர் செல்வான் - துடிபடுத்து
வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்
கட்சியுட் காரி கலுழும்.

இ – ள். சிள்வீடு கறங்குங் காட்டிடத்து நீண்ட வேலினை உடைய மறவர் காலிலே செருப்பைத் தொட்டுக் கடத்தற்கு அரிய வழியிடத்துச் செல்வான்வேண்டித் துடியைக் கொட்டப் பண்ணி வெட்சிப்பூவைச் சூடப் பகைவர் மணியாற்சிறந்த பசுவினை உடைத்தான காட்டிடததுக் காரி என்னும புள்ளுத் துந்நிமித்தமாக அழாநிற்கும் எ – று.
(3)

4. விரிச்சி

வேண்டிய பொருளின் விளைவுநன் கறிதற்
கீண்டிருண் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று

இ – ள். விரும்பியபொருளின் ஆக்கத்து அழகுணர்தற்குச் செறியும் இருண்ட மாலையிடத்து நற்சொல் கேட்டது எ–று.

வ – று. எழுவணி சீறூ ரிருண்மாலை முன்றிற்
குழுவினங் கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவிற்
குடக்கணீ கொண்டுவா வென்றாள் குனிவிற்
றடக்கையாய் வென்றி தரும்.

இ - ள். கணையஞ்சூழ்ந்த சீறூரில் இருளையுடைய மாலைக்காலத்து முற்றத்திலே திரண்ட நம் கூட்டம் கைகுவித்து நிற்பக் கட்சாடியிருக்கும் ஏணியிற் குடத்துக்களை நீ எடுத்துக்கொண்டு வாவென்றாள்; ஆதலால், வளைந்த வில்லைப் பெரிய கையிலே உடையவனே; நமக்கு வெற்றியைத் தரும் எ - று.

'குடக்கணு கொண்டுவா வென்றாள்' என்று பாடமோதி மேல்பால் தொழுவத்திற் பசுவை அடித்துக் கொண்டுவாவென்றாள் என்றுபொருள் உரைப்பாருமுளர்.

5. செலவு

வில்லே ருழவர் வேற்றுப் புலமுனிக்
கல்லேர் கானங் கடந்துசென் றன்று.

இ - ள் வில்லாகிய ஏரினையுடைய உழவர் மாற்றாரிடத்தைக் கருதிக் கல்பொருந்தின காட்டைக் கழிந்துபோனது எ - று

வ - று. கூற்றினத் தன்னார் கொடுவி லிடனேந்திப்
பாற்றினம் பின்படர முன்படர்ந் - தேற்றினம்
நின்ற நிலைகருதி யேகினார் நீள்கழைய
குன்றங் கொடுவில் லவர்.

இ - ள். கூற்றின் குழுவினை ஒப்பார் வளைந்த வில்லை இடப்பக்கத்திற்கொண்டு கழுகும் பருந்தும் பின்னே தொடர்ந்துவரத் தமது வலியானே நெருங்கிப்போனார், வளைந்த வில்லாளர் தம் ஏறு பொருந்திய பசுநிரைநின்ற நிலையையுடைய உயர்ந்த மூங்கிலையுடைத்தான குன்றத்தை நினைத்து எ - று.

ஏகினார் கூற்றினத்து அன்னார் எனக் கூட்டுக.

6. வேய்

பற்றார் தம்முனைப் படுமணி யாயத்
தொற்று ராய்ந்த வகையுரைத் தன்று

இ-ள். பகைவர் தம்முனையிடத்து ஒலிக்கும் மணியினையுடைய நிரையிடத்து ஒற்றினைத் தெரிந்த கூறுபாட்டினைச் சொல்லியது எ - று

வ - று. நிலையு நிரையு நிரைப்புறத்து நின்ற
சிலையுஞ் செருமுனையுள் வைகி - இலைபுனைந்த
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்
றறிந்து
நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.

இ - ள். பசுநின்றஇடமும் பசுவினுடைய அளவும் பசுவினுடைய புறங்காத்துநின்ற விற்படையின் அளவும் போர்ப்புலத்தில் தங்கிப் பச்சிலை யுடனே விரவித்தொடுத்த தேன்பொழியும் மாலையினையும் வீரக்கழலினையும் உடைய போரை விரும்பியோய், வேற்றுப்புறத் திலேபோய் ஆராய்ந்து நடுவிருளிடத்து தம் சுற்றத்தார் வந்தார் எ - று. (6)

7. புறத்திறை

நோக்கருங் குறும்பி னூழையும் வாயிலும்
போக்கற வளைஇப் புறத்திறுத் தன்று

இ - ள். பகைவரது கண்ணாற் பார்த்தற்கு அரிய குறும்பின் நூழையும் பெருவாயிலும் யாவரும் புறப்படாதபடி வளைந்து ஊர் மருங்கே விட்டது எ - று

வ - று. உய்ந்தொழிவா ரீங்கில்லை யூழிக்கட் டீயேபோல்
முந்தமரு ளேற்றார் முரண்முருங்கத் - தந்தமரின்
ஒற்றினு னொற்றி யுரவோர் குறும்பினைச்
சுற்றினர் போகாமற் சூழ்ந்து.

இ - ள். பிழைத்திருப்பார் இவ்விடத்து யாவருமில்லை; யுகாந்த காலத்து நெருப்பையொப்ப முற்படப் பூசலில் எதிர்ந்தார் மாறுபாடு கெடத் தம்முடைய உற்ருராய ஒற்றராலே ஆராய்ந்து மிகுந்த வலியினை யுடையோர் அரணினை வளைந்து கொண்டார்; ஒருவரும் தப்பிப்போகாதபடி விசாரித்து எ - று.

சூழ்ந்து சுற்றினுரென்க.

8. ஊர்கொலை

விரைபரி கடவி வில்லுடை மறவர்
குரையழ னடப்பக் குறும்பெறிந் தன்று.

இ - ள். கடுகின செலவையுடைய பரியை முடுக்கி வில்லினை யுடைய வீரர் முழங்கெரி பரப்ப அரணினை அழித்தது எ - று.

வ - று. இகலே துணையா வெரிதவழச் சீறிப்
புகலே யரிதென்னுர் புக்குப் - பகளே
தொலைவிலார் வீழத் தொடுகழ லார்ப்பக்
கொலைவிலார் கொண்டார் குறும்பு.

இ - ள். மாறுபாடே துணையாக நெருப்பு நடப்பக் கோபித்துப் புகுதற்கரிய இடமென்றுபாராதே உள்புக்குப் பகற்பொழுதே ஒருவர்க்கும் தோலாதார் படக் கட்டும் வீரக்கழல் ஆராவாரஞ்செய்யக் கொலைத் தொழிலாற் சிறந்த வில்லினையுடையார் அரணினைக் கைக் கொண்டார் எ - று.

9. ஆகோள்

வென்ருர்த்து விறன்மறவர்
கன்ருேடு மாதழீ இயன்று.

இ-ள். பகைவர் முனையினைக்கடந்து ஆரவாரித்து வெற்றியினை உடைய வீரர் கன்றுடனே பசுநிரையைக் கைக்கொண்டது எ - று.

வ—று. கொடுவரி கூடிக் குழூஉக் கொண்டனைத்தால்
நெடுவரை நீள்வேய் நரலும்-நடுவூர்க்
கணநிரை கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற
நிணநிரை வேலார் நிலை,

இ-ள். புலிகள் தம்மில் இணையொத்துத் திரட்சிகொண்ட தன்மைத்து; உயரிய மலையிடத்து நீண்ட மூங்கில் ஒலிக்கும் ஊரின் நடுத் திரண்ட பசுவினைக் கைப்பற்றி அவ்விடத்துநின்று நீங்காராய் நிணத்தைக் கோத்த வேலினையுடையார் நின்ற நிலை எ—று.

ஆல் : அசை. (9)

10. பூசன்மாற்று

கணம்பிறங்கக் கைகொண்டார்
பிணம்பிறங்கப் பெயர்த்திட்டன்று.

இ-ள். நிரைத்திரட்சி பெருக்கக் கைப்பற்றின கரந்தையார் தம் பிணம் பெருக்க வெட்சியார் கெடுத்தது எ-று.

வ—று. சூழ்ந்த நிரைபெயரச் சுற்றித் தலைக்கொண்டார்
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குணியத்—தாழ்ந்த
குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றனையா ரெய்த
புலவுக் கணைவழிப்போய்ப் புள்

இ-ள். வெட்சியார் வளைந்துகொண்ட நிரை மீளச் சூழ்ந்து கிட்டின கரந்தையார் பட்டு வீழ்ந்தார்; வீழ்ந்தவருடைய தசையைத் தின்ன வேண்டிப் படிந்தன, வளைந்த கொடிய வில்லாற் சிறந்த கையினையுடைய கூற்றத்தை ஒப்பார் எய்த புலால் நாறும் அம்பு போன வழியே போய்ப் பறவைகள் எ-று. (10)

11. சுரத்துய்த்தல்

அருஞ்சுரத்து மகன்கானத்தும்
வருந்தாம னிரையுய்த்தன்று

இ-ள். அரிய வழியிடத்தும் பரந்த காட்டின்கண்ணும் நோவு படாதபடி பசுநிரையைச் செலுத்தியது எ-று.

வ-று. புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும்
வின்மே லசைஇய கை வெல்கழலான்-தன்மேற்
கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டும்
நெடுவரை நீழ னிரை

இ-ள். புல்லை மேய்ந்து இளைப்பாறி இனத்துடன் கூடித் தம்மில் ஒக்கப்போவனவாக என்று சொல்லாநின்றான், வில்லின் மேல் வைத்த கையினையும் வெல்லும் வீரக் கழலினையும் உடையவன்; தன்மேலே செந்தூக்கான மலையினின்றும் விழாநின்ற நீர் போல் முடுகிவருங் கரந்தையாரைக் கண்டும், நீண்ட வரையினது நீழலிலே ஆனிரையை எ-று.

ஆனிரையைப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னுமெனக் கூட்டுக. (11)

12. தலைத்தோற்றம்

உரவெய்யோ னினந்தழீஇ
வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.

இ-ள். வலியினை விரும்பினோன் ஆனினத்தைக் கைக்கொண்டு வருதலையறிந்து உறவுமுறையார் மனமகிழ்ந்தது எ-று.

வ-று. மொய்யண லானிரை முன்செல்லப் பின்செல்லும்
மையணற் காளை மகிழ்துடி-கையணல்
வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க ணிடனுடை
உய்த்தன் றுவகை யொருங்கு.

இ-ள். செறிந்த அலை தாடியையுடைய பசுநிரை முன்னே போகப் பின்னே வரும் மயிராற் கறுத்த கபோலத்தினையுடைய காளை மகிழ்ந்து கொட்டுந் துடி நிரை கொண்டுவரப் போன வெட்சியாருடைய நிலைமையை அறியாது வெறுப்பினாற் கையைக் கதுப்

பிலே வைத்த வேட்டு விச்சியர் வாள் போன்ற கண் இடந்துடிப்பச் செலுத்திற்று, பிரியத்தை, பலர்க்கு மொக்க எ-று.

மகிழ்துடி ஒருங்கு உய்த்தன்று என்க. மகிழ்துடி: வினைத்தொகை. (12)

13. தந்துநிறை

வார்வலந்த துடிவிம்ம
ஊர்புகல நிரையுய்த்தன்று

இ-ள். வாராலே கட்டின துடி கறங்க ஊரில் உள்ளார் விரும்ப ஆனிரையை மன்றத்திடத்துச் செலுத்தியது எ-று.

எ – று. தண்டா விருப்பின டன்னை தலைமலைந்த
வண்டார் கமழ்கண்ணி வாழ்கென்று-கண்டாள்
அணிநிரை வாண்முறுவ லம்மாவெயிற்றி
மணிநிரை மல்கிய மன்று.

இ-ள். தணியாத உவகையினையுடையவளாகித் தன்னுடைய சுவாமி தலையிலே சூடின வண்டு நிறைந்த நறுநாற்றம் வீசும் மாலை வாழ்வதாக என்று நோக்கினுள், அலங்காரம் உடைத்தாக ஒழுங்குபட்டு ஒளிவிடா நின்ற பல்லினையும் அழகிய பெருமையினை யும் உடைய மறத்தி, மணியணிந்த பசுமிக்க மன்றத்தை எ-று.

எயிற்றி கண்டாளெனக் கூட்டுக, (13)

14. பாதீடு

கவர்கணைச் சுற்றங்கவர்ந்த கணநிரை
அவரவர் வினைவயி னறிந்தீந் தன்று.

இ-ள். கவர்த்த தலையம்பினையுடைய கிளை கொள்ளைகொண்ட பசு நிரையைச் செய்தார் செய்த தொழில்வகையை அறிந்து கொடுத்தது எ-று.

வ – று ஒள்வாண் மலைந்தார்க்கு மொற்றாய்ந்
துரைத்தார்க்கும்
புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும்-விள்வாரை
மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீறூரிற்
கூறிட்டார் கொண்ட நிரை.

இ-ள். ஒள்ளிய வாட்போரினை மேற்கொண்டோர்க்கும் ஒற்றுத் தெரிந்து சொன்னோர்க்கும் நிமித்தம் தப்பாவகை சொன்ன அறிவுடையோர்க்கும் தம்முடன் வேறுபடுவோரை மாறுபாடு கெடுத்த வெற்றியினையுடைய மறவினையாளர் தம் சீறூரிடத்துப் பங்கிட்டார் கைக்கொண்டு வந்த நிரையை எ-று. (14)

15. உண்டாட்டு

தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று.

இ-ள். கட்டி ஆர்க்கும் வீரக்கழலினையுடைய தறுகண்ணர் மதுவை உண்டு மனங்களித்து ஆடியது எ-று.

வ – று இளிகொண்ட தீஞ்சொல் விளமாவெயிற்றி
களிகொண்ட நோக்கங் கவற்றத்-தெளிகொண்ட
வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றார்மற்
செங்கணின் மறவர் சினம்.

இ-ள். இளியென்னும் இசையினைக்கொண்ட இனிய சொல்லினையுடைய இளைய சீமதியான வேட்டுவிச்சி களிப்புக் கொண்ட பார்வை வருத்தவும் தெளிவுகொண்ட வெவ்விய கள்ளையுண்ட மகிழ்ச்சி மிகவும் கெடுவது போலும், பகைவர்மேல் சிவந்த கண்ணினையுடைய வீரர் செற்றம் எ-று.

சினம் விளிவதுகொலெனக் கூட்டுக.

இஃது "ஒருமை சுட்டிய" என்பதனுள் அமைத்த, "ஏவ லிளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்பது போலாம். (15)

16. கொடை

ஈண்டிய நிரை யொழிவின்றி
வேண்டியோர்க்கு விருப்பீசின்று.

இ-ள். திரண்ட பசுநிரை ஒன்றும் தப்பாமே தம்மை வேண்டினவர்களுக்குப் பிரியப்பட்டுக் கொடுத்தது. எ-று.

வ-று. **அங்கட் கிணையன் றுடியன் விறலிபாண்**
வெங்கட்கு வீசும் விலையாகும் - செங்கட்
செருச்சிலையா மன்னர் செருமுனையிற் சீறி
வரிச்சிலையாற் றந்த வளம்.

இ-ள். அழகிய கண்ணுற் சிறந்த கிணையையுடையவனும் துடி கொட்டும் அவனும் பாணிச்சியும் பாணனும் வெவ்விய கள்ளிற்குக் கொடுக்கும் விலையாகும், சிவந்த கண்ணினையுடையராய்ப் போர்க்கு இடையாத மன்னர் பூசன்முகத்துக் கோபித்து வரிதலையுடைய வில்லாலேகொண்ட ஆனிரையாகிய செல்வம். எ-று (16)

17. புலனறி சிறப்பு

வெம்முனைநிலை யுணர்த்தியோர்க்குத்
தம்மினுமிகச் சிறப்பீந்தன்று.

இ-ள். வெவ்விய வேற்றுப்புலத்தினது நிலைமையை அறிவித்தார்க்குத் தம்முடைய கூற்றினும் பெருகச் சிறப்புக்கொடுத்தது. எ-று.

வ-று. **இறுமுறை யெண்ணு திரவும் பகலும்**
செறுமுனையுட் சென்றறிந்து வந்தார் - பெறுமுறையின்
அட்டுக் கனலு மயில்வேலோ யொன்றிரண்
டிட்டுக் கொடுத்த லியல்பு.

இ-ள். தாம் இறும்வகையை ஆராயாதே இரவின்கண்ணும் பக லின்கண்ணும் கொல்லும் பகைப்புலத்துப்போய் ஆராய்ந்துவந்தார் பெறக்கடவ பங்கின்மேலும் கொன்று எரியும் கூர்வேலினையுடை யோய், ஒன்றுதல் இரண்டாதல் பசு ஏற்றிக்கொடுத்தல் முறைமை. எ-று. (17)

18. பிள்ளைவழக்கு

பொய்யாது பண்மொழிந்தார்க்கு
வையாது வழக்குரைத்தன்று.

இ-ள். தப்பாமல் நிமித்தஞ்சொன்னோர்க்கு வஞ்சியாதே பெறு முறைமையைச் சொல்லியது. எ று.

வ-று. புல்லார் நிரைகருதி யாஞ்செல்லப் புண்ணலம்
பல்லா ரறியப் பகர்ந்தார்க்குச் -சொல்லாற்
கடஞ்சுட்ட வேண்டா கடுஞ்சுரையா னன்கு
குடஞ்சுட் டினத்தாற் கொடு.

இ-ள். பகைவரது ஆனிரையைக்கொள்ள நினைந்து யாம் போக நிமித்தநன்மையைப் பலரும் உணரச் சொன்னார்க்கு மொழி யாற் பெறு முறைமை இதுவென்று கருதவேண்டா: ஒன்றொரு குடம்பால் போதும் மிக்க மடியினையுடைய பசு நான்கு இனங் கள் தோறும் கொடு. எ-று.

கடஞ்சுட்டவேண்டா கொடுவென்க. 18

19. துடி நிலை

தொடுகழன் மறவர் தொல்குடி மரபிற்
படுக ணிமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று.

இ-ள். கட்டும் கழல்வீரர் பழங்குடி முறைமையில் மிக்க கண் ணினையுடைத்தாய் ஒலிக்கும் துடியைக் கொட்டும் அவன் குணத்தைச் சொல்லியது. எ-று.

வ-று முந்தை முதல்வர் துடிய ரிவன்முதல்வர்
எந்தைக்குத் தந்தை யிவனெனக்கு—வந்த

குடியொடு கோடா மரபினோற் கின்னும்
வடியுறு தீந்தேறல் வாக்கு.

இ-ள். என் பாட்டனுடைய பாட்டன் முதலாயினோர்க்குத் துடி கொட்டினார் இவன் பாட்டனுடைய பாட்டன் முதலாயினார்; என் தமப்பனுக்கு இவன் தமப்பன் துடிகொட்டினான்; இவன் எனக்குத் துடிகொட்டுவான்; வழிவந்த குடிமுறைமையோடு பிறழாத முறைமையினையுடையவனுக்கு இன்னமும் வடித்தலுற்ற தித்தித்த மதுவினது தெளிவை வார்ப்பாயாக. எ-று. (19)

20. கொற்றவைநிலை

ஒளியினீங்கா விறற்படையோள்
அளியினீங்கா வருளுரைத்தன்று.

இ-ள். விளக்கத்தினின்றும் ஒழியாத வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தை உடையோளது இரக்கத்தினின்றும் ஒழியாத கருணையைச் சொல்லியது. எ று.

வ-று. ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்
கூளி மலிபடைக் கொற்றவை-மீளி
அரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார்
முரண்முருங்கத் தான்முந் துறும்.

இ-ள். சிங்கத்தாற் சிறந்த அழகிய கொடியினையும் பசுங்கிளியினையும் பாயும் கலையினையும் பேய்மிக்க படையினையும் உடைய துர்க்காதேவி, தலைவன் பகைவர் குறும்புமுறிய ஆனிரையைக் கொள்கையை நினைக்கிற் பகைவர் மாறுபாடுகெடத் தான்முன்னே எழுந்தருளும். எ-று. (20)

21. வெறியாட்டு

வாலிழையோர் வினைமுடிய
வேலனொடு வெறியாடின்று.

இ-ள். அழகிய ஆபரணத்தையுடையார் நினைத்ததொழில் முடிய முருகபூசைபண்ணும்அவனோடு வள்ளிக்கூத்தை ஆடியது. எ-று.

வ-று. காணி லரனுங் களிக்குங் கழன்மறவன்
பூணிலங்கு மென்முலைப் போதரிக்கண்-வாணுதல்
தான்முருகு மெய்ந்நிறீஇத் தாமம் புறந்திளைப்ப
வேன்முருகற் காடும வெறி.

இ-ள். கண்டானாயின் நிருத்தப்பிரியன் ஆகிய நீலகண்டனும் மகிழ்வன்: கட்டும் கழலினையுடைய மறவினையாளன்தன் ஆபரணம் விளங்கும் மெல்லிய முலையினையும் பூப்போன்ற அரிபரந்த கண்ணினையும் ஒளி மிக்க நுதலினையும் உடையவள் தான் நறுநாற்றத்தை உடம்பிலே நிறுத்தி மாலை பக்கத்தே அசைய வேலினை யுடைய பிள்ளையார்க்கு ஆடும் வள்ளிக்கூத்தை. எ-று.

வள்ளிக்கூத்தைக் காணின் அரனும் களிக்குமென்க. (21)

வெட்சித் திணைப்பாட்டு இரண்டும் துறைப்பாட்டுப் பத்தொன்பதும் முடிந்தன.

முதலாவது வெட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது
கரந்தைப் படலம்
(சூத்திரம் 2)

கதமலி கரந்தை கரந்தை யரவம்
அதரிடைச் செலவே யருப்போர் மலைதல்
புண்ணொடு வருதல் போர்க்களத் தொழிதல்
ஆளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே
பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே
நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி
வேத்தியன் மலிபே மிகுகுடி நிலையென
அருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னான்கும்
கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையு மென்ப.

என்-னின், கரந்தைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ ள் கரந்தை, கரந்தையரவம், அதரிடைச்செலவு, போர் மலைதல், புண்ணொடுவருதல், போர்க்களத்தொழிதல், ஆளெறி பிள்ளை, பிள்ளைத்தெளிவு, பிள்ளையாட்டு, கையறுநிலை, நெடுமொழி கூறல், பிள்ளைப்பெயர்ச்சி, வேத்தியன் மலிபு, குடிநிலை என இவை பதினான்கும் கரந்தைத்திணையும் துறையுமாம். எ-று.

22. கரந்தை

மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்
தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த்தன்று.

இ-ள். மாறுபட்டு எழுந்தார் மாற்சரியங் கெடக் கைப்பற்றின நிரையை மீட்டது. எ-று.

வ-று. **அழுங்கனீர் வையகத் தாருயிரைக் கூற்றம்**
விழுங்கியபின் வீடுகொண் டற்றாற்-செழுங்குடிகள்
தாரார் கரந்தை தலைமலைந்து தாங்கோடல்
நேரார்கைக் கொண்ட நிரை.

இ-ள். ஆரவாரியாநின்ற கடல்சூழ்ந்த ஞாலத்துப் பெறுதற்கு அரிய உயிரைக் கூற்றுவன் உண்டபின்பு மீட்ட தன்மைத்து; வளப்பத் திணையுடைய மறக்குடிகள் கொப்புநிறைந்த கரந்தையைத் தலையிலே சூடித் தாங்கொள்ளுமது, பகைவர் கைப்பற்றின ஆனிரையை. எ-று.

கோடல் வீடுகொண்டற்று என்க, ஆல்: அசை. தாம்கோடலைப் பொருத வெட்சியார் கையினின்றும் கொள்ளப்பட்டன நிரை; இது வீடுகொண்டற்று என்றுமாம். (1)

23. கரந்தையரவம்

நிரைகோள் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய
விரைவனர் குழூஉம் வகையுரைத் தன்று.

இ-ள். பசுநிரையைக் கைப்பற்றினமைகேட்டுச் செய்யாநின்ற காரியந் தவிரக் கடுகினராகித் திரளுங்கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ-று.

வ-று. காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட
வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார்-காலன்
கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே
உளர்ந்தார் நிரைப்பெயர்வு முண்டு.

இ-ள். காலிலேநிறைந்த வீரக்கழலினையுடையார். கொடிய வில்லினையுடையார், கையிலேயெடுத்த வேலினையுடையார் அஞ்சத்தக்க காட்சியினையுடையார், கூற்றுவன் கோபித்தாலும் ஒப்பார், தாரி யோசையைக்கேட்டு அசைந்தார்; வெட்சியார் கொண்ட ஆனிரை மீள்கையும் கூடும். எ-று. (2)

24. அதரிடைச் செலவு

ஆற்ரு ரொழியக் கூற்றெனச் சினைஇப்
போற்ருர் போகிய நெறியிடை யேகின்று.

இ-ள். செருவினைப் பொருதார் ஊரிலே நிற்கக் காலனையொப்பக் கோபித்துப் பகைவர்போன வழியிடத்தே சென்றது. எ-று.

வ-று. சங்குங் கருங்கோடுந் தாழ்பீலிப் பல்லியமும்
எங்கும் பறையோ டெழுந்தார்ப்ப-வெங்கல்
அழற்சுரந் தாம்படர்ந்தா ரான்சுவட்டின் மேலே
நிழற்கதிர்வேன் மின்ன நிரைத்து.

இ-ள். சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும் தாழ்ந்த பீலியையுடைய சில விசேடவாச்சியங்களும் பறையோடு எங்கும் எழுந்து ஆரவாரிப்ப வெவ்விய கல்லினையுடைய அழல்பரந்த காட்டிலே தாம்

போயினர், நிரைபோன அடிப்பாடே, நிழல்விடும் சுடர்வேல் ஒளி விட நிரைத்து. எ-று. (3)

25. போர்மலைதல்

வெட்சி யாரைக் கண்ணுற்று வளைஇ
உட்குவரத் தாக்கி யுறழ்செருப் புரிந்தன்று.

இ-ள். வெட்சியாரைக் கிட்டிச் சூழ்ந்து அஞ்சத்தாக்கி எடுப்பும் சாய்ப்புமான பூசலை மேற்கொண்டது. எ-று.

வ-று. புலிக்கணமுஞ் சீயமும் போர்க்களிறும் போல்வார்
வலிச்சினமு மானமுந் தேசுப்-ஒலிக்கும்
அருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசற் கோடிச்
செருமலைந்தார் சீற்றஞ் சிறந்து.

இ-ள். புலியினது திரளும் சிங்கமும் போர்பொரும் யானையும் ஒப்பார், வலிமிக்க சீற்றமும் அபிமானமும் பெருமையும்; ஆரவாரிக்கும் கிட்டுதற்கு அரிய பகைப்புலவழியிலே நிரைகொண்டார் வெட்சியாரென்னும் ஆரவாரத்தாற்கடுகிப் பூசலைச்செய்தார், கோபமிக்கு. எ-று.

சிறந்து செருமலைந்தாரென்க. (4)

26. புண்ணொடுவருதல்

மண்ணொடு புகழ்நிறீஇப்
புண்ணொடுதான் வந்தன்று.

இ-ள். பூமியுடனே இசையை நிறுத்தி ஆயுதம்பட்ட புண்ணுடனே வீரன்றான் வந்தது. எ-று.

வ-று வெங்குருதி மல்க விழுப்புண் ணுகுதொறூஉம்
இங்குலிகஞ் சோரும் வரையேய்க்கும்-பைங்கண்
இனம்போக்கி நின்றா ரிகல்வாட்டி வேந்தன்
மனம்போல வந்த மகன்.

இ-ள். வெவ்விய உதிரம் மிக முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட புண்ணினின்றும் விழவிழச் சாதிலிங்கஞ்சொரியும் வரையையொக்கும்; பைங்கண்ணினை உடைய பசுவினத்தை முன்னே செலுத்தி நின்ற வெட்சியாருடைய மாறுபாட்டைக்கெடுத்து மன்னன் நெஞ்சினை ஒப்ப வந்த வீரன். எ-று.

வீரன் இங்குலிகஞ் சோரும் வரையை யொக்கும் என்க.
வேந்தன் மனம் வெற்றியையே நினையும். (5)

27. போர்க்களத்தொழிதல்

படைக்கோடா விறன்மறவரைக்
கடைக்கொண்டு களத்தொழிந்தன்று.

இ-ள். பகைவராயுதத்திற்குப் புறங்கொடாத வெற்றியினையுடைய வீரரைக் கூட்டித் தான் பூசற்களரியிலே பட்டது. எ-று.

வ-று உரைப்பி னதுவியப்போ வொன்னார்கைக் கொண்ட
நிரைப்பி னெடுந்தகை சென்றான்-புரைப்பின்
றுளப்பட்ட வாயெல்லா மொள்வாள் கவரக்
களப்பட்டான் றோன்றான் கரந்து.

இ-ள். சொல்லின் அஃது அதிசயமோ? பகைவர் கைப்பற்றின நிரையின்பின்னே பெரிய மேம்பாட்டினை உடையவன் சென்றான். ஒப்பின்றிக் கருதப்பட்ட உடம்பிடமெல்லாம் ஒள்ளிய வாள்

கொள்ளை கொள்ளப் போர்க்களரியிலே விழுந்தான், ஒளித்துத் தோற்றுகிலன் எ-று.

'நிரைப்பி னொடுந்தகை சென்ருன்' என்றது, இந்நாள் மீண்ட நிரையென்னும் புகழுடனே சென்ருன் என்றல். (6)

28. ஆளெறி பிள்ளை

வருவாரை யெதிர்விலக்கி
ஒருதாஞகி யாளெறிந்தன்று.

இ-ள். பொருவாரை எதிரே விலக்கித் தான் ஒருவனுமே ஆகி வீரரை வெட்டியது. எ-று.

வ-று. பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க வாளெறிந்து
கொள்ளைகொ ளாயந் தலைக்கொண்டார்- எள்ளிப்
பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கழலான் மீளான்
ஒருதனியே நின்ரு னுளன்.

இ- ள். விளைவறியாத பிள்ளையை ஒப்பப் பிணம் பெருக்க வீரரை வெட்டி வெட்சியார் கொள்ளைகொண்ட ஆனிரையைக் கிட்டினர் இகழ்ந்து பூசற்செய்து கெட்டு மீண்டு போகவும் மீளா ஞகித் தனியே நின்ருன் ஒரு பூங்கழலான் உளன். எ-று. (7)

29. பிள்ளைத் தெளிவு

கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்மப்
புண்மகிழ்ந்து புகன்ருடின்று.

இ-ள். துடியின்கண் மகிழ்ந்தொலிப்பத் தன்புண்ணைப் பிரியப் பட்டு விரும்பிக் கூத்தாடியது. எ-று.

அதனைப் புகழ்ந்தாடியதூஉமாம்.

வ-று. மேவா ருயிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையன்
பூவா ளுறை றகழியாப் போர்க்களத்து ஓவான்
துடியிரட்டி விம்மத் தொடுகழலார் முன்னின்
றடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு.

இ-ள். பகைவர் உயிர்உலரத் தலையினை நீக்கிக் கவந்தமாக்கி நின்ற பிள்ளைத்தன்மையை எய்தியவன் பொலிவினையுடைய வாளினை உறையினின்றும் வாங்கிப் பூசற்களரியிலே ஒழியான்; துடி கொட்டி ஆர்ப்பரவம் மிகக் கட்டிய வீரக்கழலினையுடையார் முன்னே நின்று இட்ட அடியின்மேல் அடியிட்டு ஆடுங்கூத்து. எ-று.

ஆட்டு ஓவான் என்க. (8)

30. பிள்ளை யாட்டு

கூடலர்குடர் மாலைசூட்டி
வேறிரித்து விரும்பியாடின்று.

இ-ள். பகைவர்குடராகிய மாலையைச் சூட்டிக் கையிலே வேலைத் திருப்பிப் பிரியப்பட்டு ஆடியது. எ-று.

வ-று. மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறந்திறந்து
கூட்டிய வெஃகங் குடர்மாலை – சூட்டியபின்
மாறிரியச் சீறி நுடங்குவான் கைக்கொண்ட
வேறிரிய விம்முந் துடி.

இ-ள். பகைவரை மாளப்பண்ணின பிள்ளைத்தன்மையை எய்தியவன், வீரருடைய மார்பங்களைத் திறந்து தெரிந்து பறித்தவேலைப் பகைவருடைய குடர்மாலையைச் சுற்றியபின் மாறுபாடு கெடக் கோபித்து ஆடும் அவன் கைக்கொண்ட வேலைத் திருப்பக் கறங்காநின்றது துடி. எ-று. (9)

31. கையறுநிலை

வெருவரும் வாளமர் விளிந்தோற் கண்டு
கருவி மாக்கள் கையற வுரைத்தன்று.

இ-ள். அஞ்சத்தகும் வாட்பூசலிலே பட்டோனைப் பார்த்து யாழ்ப்பாணர் அவன் பட்டபடியைச் சொல்லியது. எ-று.

வ-று. **நாப்புலவர் சொன்மாலை நண்ணார் படை யுழக்கித்**
தாப்புலி யொப்பத் தலைக்கொண்டான் - பூப்புனையும்
நற்குலத்துட் டோன்றிய நல்லிசையாழ்த் தொல்புலவீர்
கற்கொலோ சோர்ந்தில வெங் கண்.

இ-ள். செந்நாப் புலவருடைய கீர்த்திமாலை, பகைவர் சேனையைத் துகைத்து வலிய புலியை ஒப்பப் பட்டான்; பொற்றாமரைப் பூவைச் சூடும் நல்ல குலத்திலே பிறந்த அழகிய இசையினையுடைய யாழாற் சிறந்த பழைய அறிவினையுடையீர், கல்லோ அறியோம், விழுந்தில எம்முடைய கண்கள். எ-று. (10)

32. நெடுமொழி கூறல்

மன்மேம் பட்ட மதிக்குடை யோற்குத்
தன்மேம் பாடு தானெடுத் துரைத்தன்று.

இ-ள். மன்னரின் மேம்பட்ட நிறைமதிபோலும் கொற்றக் குடையினை உடையோர்க்கு ஒருவீரன் தன்னுடை மேம்பாட்டைத் உயர்த்திச் சொல்லியது. எ-று.

வ-று. **ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி**
வாளொடு வைகுவேன் யானாக - நாளும்

கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோ யீயப்
பிழிமகி ழுண்பார் பிறர்.

இ-ள். வீரராகிய போர்ப்பூரளயம் கைவளரின் அதனை விலக்கி வாளுடனே அங்கே தங்குவேனாக யான்; நாடோறும் மிக்க உவகையாற் சிறந்த வெற்றியினையும் வீரக்கழலினையும் உடைய வெய்யோனே, நீ கொடுப்ப நினைவு இயைந்து பிழியும் மதுவை நுகர்வாராக, வேறு சிலர். எ-று.

உண்பாராக, பிறரெனத் தொழிற்படச் சொல்லுக; யான் வாளொடுவைக, உண்பார் பிறர் என்றுமாம. (11)

33. பிள்ளைப் பெயர்ச்சி

போர்தாங்கிப் புள்விலங்கியோனைத்
தார்வேந்தன் றலையளித்தன்று.

இ-ள். புள்ளைவிலக்கிப் பூசலைத்தாங்கினவனை மாலையினை உடைய மன்னன் தண்ணளி செய்தது. எ-று.

வ-று. பிணங்கமருட் பிள்ளை பெயர்ப்பப் பெயரா
தணங்குஞர்செய் தாளெறித ஞேக்கி-வணங்காச்
சிலையளித்த தோளான் சினவிடலைக் கன்றே
தலையளித்தான் றண்ணடையுந் தந்து.

இ-ள். மாறுபடும் பூசலிடத்துக் காரி என்னும் புள் விலக்கவும் விலங்கானாய்ப் பகைவரை வருத்துந் துன்பத்தைச்செய்து வீரரை வெட்டுதலைப் பார்த்து வளையாத மலையினை ஒத்த தோளான் செற்றத்தினையுடைய வீரனுக்கு அற்றைநாளே வரிசைகொடுத்தான், மருதநிலம் பலவுங் கொடுத்து எ-று. (12)

34 வேத்தியன் மலிபு

தோள்வலிய வயவேந்தனை
வாள்வலிமறவர் சிறப்புரைத்தன்று.

இ-ள். தோளால்வலிய மறமன்னனை வாளால்வலிய வீரர் மேம்பாட்டினைச் சொல்லியது எ-று.

வ—று. அங்கையு ணெல்லி யதன்பய மாதலாற்
கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த் - தங்கிச்
செயிர்வழங்கும் வாளமருட் சென்றடையார் வேல்வாய்
உயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை யுறும்.

இ-ள். உள்ளங்கை நெல்லிப்பழத்தினது தன்மையாதலால் தேன் மலருமாலையினை உடையான் கொற்றக்குடை நிழலின்கீழே அவதரித்துக் குற்றத்தினைக் கொடுக்கும் வாட்பூசலிலேபுக்குப் பகைவர் தம் வேலின் வாயிலே உயிரைக்கொடுக்குஞ் செல்வம், மிகவும் உறுதியுடைத்து எ.று.

வாழ்க்கை, நெல்லியதன்டயமாதலால் உறுதியுடைத்து என்க. (13)

35. குடி நிலை

மண்டிணி ஞாலத்துத் தொன்மையு மறனும்
கொண்டுபிற ரறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று.

இ-ள். மண்செறிந்த பூமியிடத்துப் பழமையும், தறுகண்மையும் உட்கொண்டு பிறர் அறியும் குடியின் வரலாற்றினைச் சொல்லியது. எ-று.

மண்டிணிஞாலம்: மண்ணுலகு விண்ணுலகு என்றாற் போலக் கொள்க.

வ-று. பொய்யகல நாளும் புகழ்விளைத்த லென்வியப்பாம்
வையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர்-கையகலக்
கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வாளோடு
முற்றோன்றி மூத்த குடி.

இ-ள். பொய்ம்மைநீங்க நாடோறும் கீர்த்தி உண்டாக்குதல், என்ன அதிசயமாம், பூமியைமறைத்த தெளிந்துகறங்கும் உகாந்த வெள்ளம் விட்டு நீங்க, முற்பட மலைதோன்றிப் பூமிதோன்றாத அளவிலே வாளுடனே எல்லாரிலும் முற்பட மலையிடத்திலே தோன்றிப் பழையதாகிய குடி! எ-று.

குடி புகழ்விளைத்தல் என்னவியப்பாம். எவன் என்பது என் எனக் குறைந்து நின்றது. மூத்தகுடி என்றது பூசலிலே வாளாலே பட்ட குடி என்பாருமுளர். (14)

கரந்தைத்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டுப் பதின்மூன்றும் முடிந்தன.

இரண்டாவது கரந்தைப்படலம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

வஞ்சிப்படலம்

(சூத்திரம் 3)

வாடா வஞ்சி வஞ்சி யரவம்
கூடார்ப் பிணிக்குங் குடைநிலை வாணிலை
கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி
குற்றமில் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளை
பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி

நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி
உழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி
கொடையின் வஞ்சி குறுவஞ் சிய்யே
ஒருதனி நிலையொடு தழிஞ்சி பாசறை
பெருவஞ் சிய்யே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு
நல்லிசை வஞ்சியென நாட்டினர் தொகுத்த
எஞ்சாச் சீர்த்தி யிருபத் தொன்றும்
வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையு மாகும்.

என்னின், வஞ்சித்திணையும் துறையும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள். வஞ்சி, வஞ்சியரவம், குடைநிலை, வாணிலை, கொற்றவை நிலை, கொற்றவஞ்சி, கொற்றவள்ளை, பேராண்வஞ்சி, மாராய வஞ்சி, நெடுமொழிவஞ்சி, முதுமொழிவஞ்சி, உழபுலவஞ்சி, மழபுல வஞ்சி, கொடைவஞ்சி, குறுவஞ்சி, ஒருதனிநிலை, தழிஞ்சி, பாசறை வஞ்சி, பெருவஞ்சி, பெருஞ்சோற்றுநிலை, நல்லிசைவஞ்சி என இவை இருபத்தொன்றும் வஞ்சித்திணையும் துறையும். ஆம் எ-று.

36 வஞ்சி

வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து
கூடார்மண் கொளல்குறித்தன்று.

இ-ள். தோலாத வஞ்சியைத் தலையிலே சூடிப் பகைவர் பூமியைக் கொள்கையைக் கருதியது. எ-று.

வ-று. செங்கண் மழவிடையிற் றண்டிச் சிலைமறவர்
வெங்கண் மகிழ்ந்து விழவமர—அங்குழைய
வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக்
குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ.

இ-ள். சிவந்தகண்ணினையுடைய இளமைப்பருவத்து ஆனேற்றை ஒப்ப மிகைத்து எழுந்து வில்லினையுடைய வீரர் வெவ்விய மதுவை அருந்தி வில்விழாவை விரும்ப, அழகிய தளிரினையுடைய வஞ்சியைத் தன்னைப் பணியாதாரைப் பணிவிப்பான் வேண்டிச் சுரும்பு ஆரவாரிப்ப மயிரிலே சூடினான், எம்முடைய வேந்து எ-று.

வணங்காரை வணங்கிய வேந்து சூடினான் என்க. (1)

37. வஞ்சியரவம்

வள்வார் முரசமொடு வயக்களிறு முழங்க
ஒள்வாட் டானை யுருத்தெழுந் தன்று.

இ-ள். வலியினையுடைய வாராலேவிசித்த வீரமுரசுடனே வலிய யானை முழங்க அழகிய வாளினையுடைய சேனை கோபித்துக் கிளர்ந்தது எ-று.

வ-று. பௌவம் பணைமுழங்கப் பற்றார்மண் பாழாக
வௌவிய வஞ்சி வலம்புனையச்-செவ்வேல்
ஒளிறும் படைநடுவ ணூழித்தீ யன்ன
களிறுங் களித்ததிருங் கார்.

இ-ள். கடல்போல வீரமுரசம் ஆர்ப்பப் பகைவர்நிலம் அழியக் கைப்பற்றின வஞ்சியை வெற்றியாகச்சூடச் சிவந்தவேல் விட்டுவிளங்கும் சேனை நடுவே யுகாந்தகாலந்து நெருப்பை ஒத்த யானையும் மகிழ்ந்து முழங்காநின்றது, மேகத்தைப்போல எ-று.

உம்மை: சிறப்பும்மை. (2)

38. குடைநிலை

பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிரப் பெரும்புலவர் புகழ் பாடக்
கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண் டன்று.

இ-ள். தன்மேவிட்டமாலையிலே வண்டுகள் ஒலிப்ப மிக்க அறி வினையுடையோர் கீர்த்தியைச் சொல்லக் கத்தரிகையால் மட்டஞ் செய்த மாலையினையுடைய வேந்தன் குடையைப் புறவீடு விட்டது எ – று.

வ - று. முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றானைத்
துன்னருந் துப்பிற் றொழுதெழா - மன்னர்
உடைநா ளுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக்
குடைநா ளிறைவன் கொள.

இ-ள். தன்முன்னே வீரமுரசு முழங்க, பெரிய கடல்போன்ற சேனையினையும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையும் உடையராய்ப் பணிந் தெழாத வேந்தர் தம்முடைய வாணாள் கெட்டன; திரைமிகுந்த கடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து, குடையை அரசன் புறவீடுவிட எ – று

புறவீடு விட உடைநாளுலந்தனவென்க. ஆல் : அசை. (3)

39. வாணிலை

செற்றார்மேற் செலவமர்ந்து
கொற்றவா ளாட்கொண்டன்று

இ-ள். பகைவர்மேல் எடுத்துவிடுதலை விரும்பிய வெற்றியினை உடைய வாளைப் புறவீடு விட்டது எ-று.

வ - று. அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்னன்
எறிந்தில கொள்வா ளியக்கம் - அறிந்திகலிப்
பின்பகலே யன்றியும் பேணா ரகநாட்டு
நன்பகலுங் கூகை நகும்.

இ-ள். சோதிடநூல் வல்லவர் தெரிந்தநாளிலே வட்டக் காலால் சிறந்த தேரினையுடைய வேந்தன் வெட்டிவிளங்கும்

அழகிய வாளினது புறவீடு விடுதலைஉணர்ந்து மாறுபட்டு உச்சிக் குப் பின்பன்றியும் பகைவர் உள்நாட்டிடத்து உச்சிப்பொழுதும் கோட்டான் பாடாநிற்கும் எ - று. (4)

40. கொற்றவை நிலை

நீடோளான் வென்றிகொள்கென நிறைமண்டை
வலனுயரிக்
கூடாரைப் புறங்காணுங் கொற்றவைநிலை யுரைத்தன்று

இ-ள். நீண்ட தோளினையுடையவன் வெற்றி பெறுவானாக எனச் சொல்லி நல்ல பொருள்களால் நிரம்பிய பாத்திரத்தை வெற்றியாக எடுத்து அரசனுடைய பகைவரை முதுகுபுறங்காணும் துர்க்காதேவி நிலைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று, அணங்குடை நோலை பொரிபுழுக்கல் பிண்டி
நிணங்குடர் நெய்த்தோர் நிறைத்துக்- கணம்
புகலக்
கையிரிய மண்டைக் கணமோடி காவலற்கு
மொய்யிரியத் தான்முந் துறும்.

இ-ள். தெய்வத்திற்கு உரித்தான எட்கசிவும் நெற்பொரியும் அவரை துவரையும் தருப்பணமும் நிணமும் குடரும் உதிரமும் நிறைவித்துத் திரட்சி விரும்பக் கையிலே பாத்திரத்தை இருத்திய பூதகணங்களையுடைய துர்க்காதேவி வேந்தற்குப்பகை கெடத் தான் முன்னே எழுந்து அருளும் எ - று. (5)

41. இதுவுமது

மைந்துடை யாடவர் செய்தொழில் கூறலும்
அந்தமில் புலவ ரதுவென மொழிப,

இ-ள். வலியினையுடைய வீரர் செய்யுந் தொழிலைச் சொல்லுதலும் முடிவில்லாத அறிவினையுடையோர் அத்துறையென்று சொல்லுவர் எ - று.

வ - று. தமருட் டலையாத ருர்தாங்கி நிற்றல்
எமருள்யா மின்னமென் றெண்ணல் - அமரின்
முடுநழலின் முந்துறுதன் முல்லைத்தார் வேந்தன்
தொடுகழன் மைந்தர் தொழில்.

இ-ள். தம்முடைய சுற்றத்தாரின் மேலாகுதல், தூசிப்படையைத் தடுத்து நிற்றல், எங்கள் படைவீரருள் யாம் இன்னதன்மையேம் என்று எண்ணுதல், போரிடத்து விரைந்து செல்லும் நெருப்புப் போல முற்படப் புகுதல், முல்லைத்தாரினையுடைய மன்னனுடைய கட்டும் வீரக் கழலினையுடைய வீரர் செய்தி எ - று.

முல்லைத்தார் கூறியது "வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே" என்றதனால். (6)

42. கொற்ற வஞ்சி

வையகம் வணங்க வாளோச் சினனெனச்
செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று.

இ-ள். உலகத்து உள்ளோர் தொழ வாளாலே வெட்டினன் எனச் சொல்லிப் பண்ணின வீரக்கழலினையுடைய அரசனது தன்மையைப் பெருக்கச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. அழலடைந்த மன்றத் தலந்தயரா நின்றார்
நிழலடைந்த நின்னையென் றேத்திக் -
கழலடையச்
செற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார்
வீந்தவியக்
கொற்றங்கொண் டெஃகுயர்த்தான் கோ

இ-ள். நெருப்புப் பொருந்திய பகைவர் நாட்டு அம்பலத்து நொந்து அழியாநின்றவர் நின்னை நிழலாகச் சேர்ந்தேம் என்று புகழ்ந்து சீபாதத்தை வந்துசேரச் சினத்தைப் பாராட்டிக் கோபித்து வந்தார் பட்டுத் தம்பெயர் கெட வெற்றியைப் பெற்று வேலை வலமாக உயர்த்தான், வேந்து எ-று. (7)

43. கொற்றவள்ளை

மன்னவன் புகழ்கிளந்
தொன்னார்நா டழிபிரங்கின்று.

இ-ள். அரசன் கீர்த்தியைச் சொல்லிப் பகைவர்தேசம் கெடுவதற்கு வருந்தியது எ-று.

வ - று. தாழார மார்பினன் றாமரைக்கண் சேந்தனவாற்
பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல் - யாழாய்ப்
புடைத்தே னிமிர்கண்ணிப் பூங்கட் புதல்வர்
நடைத்தே ரொலிகறங்கு நாடு.

இ-ள். ஆரந்தாழ்ந்த மார்பினை உடையவன் தாமரை மலர் போன்ற கண்கள் சிவந்தன, பாழாய்க் கண்டார் இரங்கக் கெடும் போலும்; யாழை ஒப்ப முரன்று பக்கத்திலே வண்டுகள் ஆர்க்கும் மாலையினையும் பொலிவினையுடைய கண்ணினையும் உடைய மைந்தர் சிறுதேர் ஓசை ஆரவாரிக்கும் நாடு எ - று.

நாடு பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல் என்க. (8)

44. பேராண் வஞ்சி

கேளல்லார் முனைகெடுத்த
மீளியார்க்கு மிகவுய்த்தன்று.

இ-ள். உறவல்லாதார் பெருஞ்செருவைத் தொலைத்த தலைமையையுடைய வீரர்க்குப் பெரிதுங் கொடுத்தது எ - று.

வ - று. பலிபெறு நன்னகரும் பள்ளி யிடனும்
ஒலிகெழு நான்மறையோ ரில்லும் - நலிவொரீஇப்
புல்லா ரிரியப் பொருதார் முனைகெடுத்த
வில்லார்க் கருள்சுரந்தான் வேந்து.

இ-ள். பலியிடும் நல்ல கோயில்களும் துறந்தார் இருக்கும் பள்ளியிடங்களும் ஓசைபொருந்திய நான்கு வேதத்தோர் அகமும் நெருக்குதலை ஒழிந்து பொருந்தாதார் கெட்டோடப் பொருத வீரர் செருவை வென்ற தன்னுடைய வில்லாளர்க்கு உபகாரம் பண்ணினான், மன்னன் எ - று. (9)

45. இதுவுமது

அருந்திறை யளப்ப வாறிய சினத்தொடு
பெரும்பூண் மன்னவன் பெயர்தலு மதுவே.

இ-ள். பெறுதற்கு அரிய பொருளைப் பகைவர் கொடுப்பத் தணிந்த கோபத்தோடு பேரணிகலங்களையுடைய மன்னன் மீண்டு போதலும் அத்துறையாம் எ - று.

வ - று. கூடி முரசிரங்கக் கொய்யுளைமா முன்னுகளப்
பாடி பெயர்ந்திட்டான் பல்வேலான் - கோடி
நிதியந் திறையளந்தார் நேராகுந் தன்கீழ்
முதியமென் றூறி முரண்.

இ-ள். பல வாச்சியத்தோடும் பொருந்தி முரசு அதிரக் கைக்கத்தரிகையிட்டு நறுக்கின தலையாட்டத்தினையுடைய பரிகள் முன்னே சதியாக நடக்க இருந்த பாசறையினை விட்டுப் பெயர்ந்தான், பல வேற்படையினை உடையான்; கோடிபொருளைத் திறையாக இவனுக்குப் பகைவருங் கொடுத்தார், அரசன்றன் அடிக்கீழ்ப் பழையோம் என்று சொல்லி மாறுபாடு ஒழிந்து எ - று.

மாறுபாடும் ஒழிந்து கோடிநிதியம் திறையளந்தார் நோரும் என்க. (10)

46. மாராய வஞ்சி

மறவேந்தனிற் சிறப்பெய்திய
விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று.

இ-ள். மாற்சரியத்தினையுடைய மன்னனாலே சிறப்புப்பெற்ற வெற்றி மிக்க வேலினையுடையோர் நிலைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ – று. நேரார்ம் பூண்ட நெடுந்தகை நேர்கழலான்
சேரார் முனைநோக்கிக் கண்சிவப்ப – போரார்
நறவேய் கமழ்தெரிய னண்ணா ரெறிந்த
மறவே லிலைமுகந்த மார்பு.

இ-ள். இனமொத்த முத்தாரங்களை அணிந்தன ; பெரிய மேம்பாட்டினையும் பொருந்திய வீரக்கழலினையும் உடையான் பகைவர் தம் போரைப் பார்த்துக் கோபித்துக் கண்சிவப்பப் போர்வீரர் தேன்மேவிய நாறு மாலையினையுடைய சத்துருக்களை எறிந்த மாற்சரியத்தான் மிக்க இலைத் தொழிலையுடைய வேலை ஏற்றுக்கொண்ட மார்புகள் எ - று.

மறவேலிலை முகந்த போரார் மார்பு நேராரம் பூண்டன என்க இனி நேராரம் பூண்டபோரார் மார்பு மறவேலிலை முகந்தன எனறலும் ஒன்று. (11)

47. நெடுமொழி வஞ்சி

ஒன்னுதார் படைகெழுமித்
தன்னாண்மை யெடுத்துரைத்தன்று.

இ-ள். பகைவர்தஞ்சேனையைக் கிட்டித் தன்னுடைய ஆண்மைத் தன்மையை உயர்த்திச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. இன்ன ரெனவேண்டா வென்னோ டெதிர்சீறி
முன்னர் வருக முரணகலும் - மன்னர்
பருந்தார் படையமருட் பல்லார் புகழ
விருந்தா யடைகுறுவர் விண்.

இ-ள். இன்னதன்மையார் என்று சொல்லவேண்டா; என்னுடனே கோபித்து என்முன்னே பொரவருக மாறுபாட்டினை மிகுக்கும் வேந்தர்; பருந்துநிறையும் தானைப்போரிடத்துப் பலரும் போற்ற வீரசுவர்க்கத்திற்குப் புதியராய் அதனிற் கிட்டுதலைப் பெறுவார்கள் எ—று. (12)

48. முதுமொழி வஞ்சி

தொன்மரபின் வாட்குடியின்
முன்னோனது நிலைகிளந்தன்று.

இ-ள். பழையவரலாற்றினை உடைத்தாய வாளினையுடைய மறக் குடியில் தமப்பனுடைய நிலைமையைச் சொல்லியது எ—று.

வ - று. குளிறு முரசங் குணில்பாயக் கூடார்
ஒளிறுவாள் வெள்ள முழக்கிக் - களிறெறிந்து
புண்ணொடு வந்தான் புதல்வற்குப்-பூங்கழலோய்
தண்ணடை நல்கல் தகும்.

இ-ள். முழங்கும் வீரமுரசினை கடிப்புதாக்கப் பகைவருடைய விட்டுவிளங்கும் வாள் வெள்ளத்தைத் துகைத்து யானையை வெட்டிப் புண்ணுடனே வந்து ஒழிந்தவனுடைய மகனுக்கு, பொலிந்த வீரக் கழலினையுடையோய், மருதநிலங்களைக் கொடுத்தல் தக்கதாம் எ—று.

மகன் என்றமையால் அவன் தமப்பன் பட்டமை விளங்கும் (13)

49. உழபுல வஞ்சி

நேராதார் வளநாட்டைக்
கூஉரெரி கொளீஇயன்று.

இ-ள். பொருந்தாதாருடைய நல்ல தேசத்தை மிக்க நெருப்பைக் கொளுத்தியது எ-று.

வ - று. அயிலன்ன கண்புதைத் தஞ்சி யலறி
மயிலன்னார் மன்றம் படரக் - குயிலகவ
ஆடிரிய வண்டிமிருஞ் செம்ம லடையார்நாட்
டோடெரியுள் வைகின வூர்.

இ-ள். வேலை ஒத்த விழியைப்புதைத்துப் பயப்பட்டுக் கூப்பிட்டு மயிலை ஒத்த குலமகளிர் மன்றென்று பாராதேசெல்ல குயில்பாட, ஆளுலாவச் சுரும்பு ஒலிக்கும் தலைமையினையுடைய பகைவர் தேசத்து ஊர்கள் பரந்தோடும் நெருப்பினுள்ளே அவதரித்தன எ-று. (14)

50. மழபுல வஞ்சி

கூடார்முனை கொள்ளைசாற்றி
வீடறக்கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று.

இ-ள். பகைவர் வேற்றுப்புலத்தைக் கொள்ளையூட்டி அகங்கள் பாழ்படக் கொள்ளைகொண்ட தொழிலைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. களமர் கதிர்மணி காலேகஞ் செம்பொன்
வளமனை பாழாக வாரிக் - கொளன்மலிந்து
கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தார் கழல்வேந்தன்
நண்ணார் கிளையலற நாடு.

இ-ள் அடியாரையும் ஒளிவிடும் வயிர அரதனங்களையும் முத்து அரதனத்தினையும் சிவந்த பொன்னினையும் அழகிய அகங்களெல்லாம் வறியவாகத் திரட்டிக் கைப்பற்றிக்கொள்ளும் வகைமிக்குக் கண்ணுக்கு நிறைந்த வில்லாளர் கொள்ளை கொண்டார்; வீரக்கழலினை உடைய அரசன் தன் பகைவர் சுற்றம் இரங்க அவருடைய நாட்டை எ-று.

நாடு கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தார் என்க. (15)

51. கொடை வஞ்சி

நீடவுங் குறுகவு நிவப்பவுந் தூக்கிப்
பாடிய புலவர்க்குப் பரிசினீட் டின்று.

இ–ள். உச்சமாகவும் மந்தமாகவும் அதன்மேற் சமமாகவும் இசையை அளந்து பாடின அறிஞர்க்குப் பரிசிலைக்கொடுத்தது எ-று.

செந்தூக்கு முதலான எழுவகைத் தூக்கினுலும் தூக்கியென்றுமாம், ஈண்டு நிவப்ப என்றது மந்தத்திலே ஓங்கியசமத்தை; "ஒரு சீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயில், ஐஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாஅல், எழுசீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப" என்றுராகலின்.

வ – று. சுற்றிய சுற்ற முடன்மயங்கித் தம்வயி
றெற்றி மடவா ரிரிந்தோட – முற்றிக்
குரிசி லடையாரைக் கொண்டகூட் டெல்லாம்
பரிசின் முகந்தன பாண்.

இ–ள். சூழ்ந்த பெருங்கிளை ஒக்கக் கலங்கித் தத்தம் வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டு மகளிர் கெட்டோடப் பகைவர் நாட்டை வளைத்துத் தலைவன் சத்துருக்களைப் பறித்துக்கொண்ட பொருள் முழுதும் தாம் பெறும் பேருக முகந்துகொண்டன பாண்கிளை எ-று. (16)

52. ஆறுவஞ்சி

மடுத்தெழுந்த மறவேந்தர்க்குக்
கொடுத்தளித்துக் குடியோம்பின்று.

இ–ள். மண்டி எதிர்ந்த வீரத்தை உடைய மன்னர்க்குத் திறையைக் கொடுத்து நாடுடைய அரசன் குடிக்குத தண்ணளி பண்ணிக் காத்தது எ-று.

வ - று. தாட்டாழ் தடக்கைத் தனிமதி வெண்குடையான்
வாட்டானை வெள்ளம் வரவஞ்சி - மீட்டான்
மலையா மறமன்னன் மால்வரையே போலும்
கொலையானை பாய்மாக் கொடுத்து.

இ-ள். தாளிலே தாழ நீண்ட பெரியகையினையும் ஒப்பில்லாத மதியினையொத்த கொற்றக்குடையினையும் உடையான் வாளினையுடைய சேனை வெள்ளம் தங்கள் நாட்டில் வருதற்கு அஞ்சி விலக்கினான்; எதிர்க்க மாட்டாத மாற்சரியத்தினையுடைய வேந்தன் பெரியமலையினை யொக்கும் கொலையானையினையும் சதிபாயும் குதிரையினையும் கொடுத்து எ-று.

கொடுத்து மீட்டான் என்க. (17)

53. இதுவுமது

கட்டூரது வகைகூறினும்
அத்துறைக் குரித்தாகும்.

இ-ள். விட்டிருக்கும் பாசறையினது கூறுபாட்டைச் சொல்லினும் முற்பட்ட குறுவஞ்சிக்கு உரிமை உடைத்து எ-று.

வ - று. அவிழ்மலர்க் கோதைய ராட வொருபால்
இமிழ்முழவம் யாழோ டியம்பக் - கவிழ்மணிய
காய்கடா யானை யொருபாற் களித்ததிரும்
ஆய்கழலான் கட்டூ ரகத்து.

இ-ள். மலர்ந்த பூவாற்சிறந்த மாலையினையுடைய மகளிர் கூத்தாட ஒரு பக்கத்திலே முழங்காநின்ற முழவம் யாழுடனே ஆரவாரிப்பப் பக்கத்திலே கவிழ்ந்தமணியினையுடைய சீறுகின்ற மதத்தினையுடைய யானை ஒருபால் மகிழ்ந்து முழங்கும், மேலாக நல்லோர்தெரிந்த வீரக் கழலினை உடையான் விட்டிருந்த பாசறையிடத்து எ-று. (18)

54. ஒருதனி நிலை

பொருபடையுட் கற்சிறைபோன்
ெருருவன்றாங்கிய நிலையுரைத்தன்று.

இ-ள். போரினைச்செய்யும் சேனையிடத்து வெள்ளம் தள்ளாதபடி கல்லாற்கட்டின கரையேபோலப் பெரும்படையை ஒருவீரன் தடுத்த நிலையைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. வீடுணர்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமா லிந்நின்ற
வாடன் முதியாள் வயிற்றிடம் – கூடார்
பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா
இரும்புலி சேர்ந்த விடம்.

இ-ள். முத்தியினை அறிந்து எல்லாப் பற்றும் அற்றோர்க்கும் அற்புதமாம், இவ்விடத்துநின்ற பொலிவு அழிந்த தன்மையை உடைய கிழவிதன் மடியகம்; பகைவர் அளவிறந்த சேனை நெருக்கி வந்து மேலிடவும் நின்ற நிலையினின்று நீங்காத பெரிய புலியனையான் கிடந்த இடம் எ-று.

ஆல் ; அசை; ஒரு சொல்விழுக்காடாயினும் ஆம். (19)

55. தழிஞ்சி

அழிகுநர் புறக்கொடை யயில்வா ளோச்சாக்
கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

இ-ள். ஒருவீரன் தனக்குக் கெட்டு ஓடுவார் முதுகுபுறத்துக் கூரிய வாள் ஓச்சாத மிக்க மறப்பண்பை விரும்பிச்சொல்லியது எ-று.

வ - று. கான்படு தீயிற் கலவார்தன் மேல்வரினும்
தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன் –வான்படர்தல்
கண்ணியபி னன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைதல்
எண்ணியபின் போக்குமோ வெஃகு.

இ-ள். காட்டிலே தோற்றின நெருப்புப்போலப் பகைவர் தன்னை மீதூர்ந்துவந்தாலும் ஆயுதம் தொடாத மறவன்றான், பகைவர் சுவர்க்க லோகத்தே போதலைக்கருதி எதிரின் அல்லது அவ்வெதுண்டோர் முதுகிடுதல் கருதிய பின்பு ஒக்குவனோ வாளினை ? எ-று. (20

56. பாசறைநிலை

மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து மன்னரெல்லா
மறந்துறப்பவும்
பதிப்பெயரான் மறவேந்தன் பாசறை யிருந்
தன்று.

இ-ள். நிறைமதிபோன்ற கொற்றக்குடையின் கீழே தாழ்வு சொல்லி வேந்தர்பலரும் மாற்சரியத்தைவிடவும் அவ்விடத்தினின்றும் போகாளுகி மறதத்தினையுடைய மன்னன் பாடிவீட்டிலே இருந்தது எ-று.

வ - று. கரும்பொடு காய்நெற் கனையெரி யூட்டிப்
பெரும்புனல் வாய்திறந்த பின்னும் – சுரும்பின்
தொகைமலிந்த தண்குவளைத் தூமலர்த் தாரான்
பகைமெலியப் பாசறையு ளான்.

இ-ள். கரும்பினையும் காய்ந்த நெல்லினையும் மூழங்கு நெருப்பினை உண்ணப்பண்ணுவித்துப் பெரிய நீர்நிலைகள் பலவும் உடைத்தபின்னும் வண்டின் கூட்டமிக்க குளிர்ந்தசெங்கழுநீரின் தூய்தான பூவாற் செய்த மாலையினை உடையோன் சத்துருக்கள் பொலிவழியவிட்ட படை வீட்டிலே இருந்தான் எ-று. (21)

57. பெருவஞ்சி

முன்னடையார் வளநாட்டைப்
பின்னருடன் றெரிகொளீ இயன்று

இ-ள். தன்னுடைய முன்னே வந்து செறியாதார் நல்ல தேசத்தைப் பின்பும் கோபித்து நெருப்பைக் கொளுத்தியது எ-று

வ – று. பீடுலா மன்னர் நடுங்கப் பெரும்புகை
ஊடுவலாய் வானத் தொளிமறைப்ப–நாடெலாம்
பின்னும் பிறங்கழல் வேய்ந்தன பெய்கழற்கால்
மன்னன் கனல மறம்

இ-ள். பெருமைபரந்த மன்னர்துளங்கப் பெரியதூமம் நடுவே உலாவி ஆகாயத்தின்கண் விலக்கத்தினை மறைப்பத் தேயம் முழுதும் இரண்டாவதும் மிக்க நெருப்பு மூடப்பட்டன, காலிலே யிட்ட வீரக்கழலை யுடைய அரசனுடைய சினம் மூள்கையாலே எ-று. (22)

58, பெருஞ்சோற்று நிலை

திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவ ரிவரெனப்
பெருஞ்சோ றுடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று

இ-ள். பகைவர் வேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழித்துத்தருவர் இவர் என்று சொல்லி மிக்க சோற்றை வீரர் கொள்ளும் வகையிலே கொடுத்தது எ–று.

வ - று. இயவர் புகழ வெறிமுர சார்ப்புக்
குயவரி வேங்கை யனைய – வயவர்
பெறுமுறையாற் பிண்டங்கோ ளேவினன்
பேணார்
இறுமுறையா லெண்ணி யிறை?

இ–ள் அரசன் வாச்சியககாரர் துதிப்பக் கொட்டும் வீரமுரசு முழங்க அரிவர்ளேபோன்ற வரியினையுடைய புலியைய ஒத்த வீரர் பெறும்படியே சோற்றுததிரளையைக் கொள்கைய ஏவினை; பகைவர் படும்வகையால் விசாரித்து அரசன் எ-று. (23)

59. நல்லிசை வஞ்சி

ஒன்னார் முனைகெடவிறுத்த
வென்வேலாடவன் விறன்மிகுத்தன்று

இ-ள். சத்துருக்கள் வேற்றுப்புலம் அழியவிட்ட வென்றி வேலினை உடையவன் வெற்றியை மிகுத்துச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. மடங்கலிற் சீறி மலைத்தெழுந்தார் மண்மேல்
இடங்கெடச் சென்றிறுத்த பின்னும் – நுடங்
கெரிபோல்
வெல்லப் பெருகும் படையாற்கு வேந்தர்மேற்
செல்லப் பெருகுஞ் சினம்.

இ-ள். சிங்கம்போல் கோபித்து மாறுபட்டு எதிர்ந்தார் நிலத்தின் மேல் வெளிதூரப் படையெடுத்துப் போய்விட்டபின்பும் அசைந்து எரியும் நெருப்புப்போலச் சயிக்க வளரும் சேனையினை உடைய அரசனுக்குப் பகைமன்னர்மேல் எடுத்துச்செல்ல மிகா நிற்கும் கோபம் எ – று.

வென்றோர் விளக்கங் கூறியது, (24)

60. இதுவுமது

இறுத்தபி னழிபிரங்கல்
மறுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்

இ-ள். எடுத்துவிட்டபின்பு பகைவர் தேசத்துக் கேட்டிற்கு இரங்கலை அழித்துச் சொல்லினும் முன்பு சொன்ன துறையே ஆம் எ - று.

வ - று. குரையழன் மண்டிய கோடுயர் மாடம்
சுரையொடுபேய்ப் பீர்க்குஞ் சும்ந்த-நிரை
திண்டேர்ப்
பல்லிசை வென்றிப் படைக்கடலான் சென்
றிறுப்ப
நல்லிசை கொண்டடையார் நாடு.

இ-ள். ஆரவாரம் உடைய நெருப்புக் கொளுத்தின மலையை ஒப்ப ஓங்கின மாளிகை எல்லாம் பேய்ச்சுரையும் பேய்ப்பீர்க்கும்

மேற்கொண்டன; ஒழுங்குபட்ட திண்ணிய தேரினையும் பலகீர்த்தியால் சிறந்த வென்றியினையும் சேனையாகிய கடலையும் உடையான் போய் எடுத்துவிட, நல்ல புகழைச் சொல்லி இவனைக் கூடாதார் தேயம் எ - று.

நாடு சுரையொடு பேய்ப்பீர்க்குஞ் சுமந்த என்க. கொற்ற வள்ளை இவ்வாறு அன்று. (25)

வஞ்சித்திணைப் பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டு இருபத்து நான்கும் முடிந்தன.

மூன்றாவது வஞ்சிப்படலம் முற்றிற்று.

நான்காவது

காஞ்சிப் படலம்

(சூத்திரம் 4)

காஞ்சி காஞ்சி யதிர்வே தழிஞ்சி
பெரும்படை வழக்கொடு பெருங்காஞ் சியே
வாள்செல வென்றா குடையது செலவே
வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கோ ணிலையே
புகழ்த்தலைக் காஞ்சி தலைமா ராயம்
தலையொடு முடிதன் மறப்பெயர்க் காஞ்சி
மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க்காஞ் சியே
தொட்ட காஞ்சி தொடாக்காஞ் சியே
மன்னைக் காஞ்சி கட்காஞ் சியே
ஆஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி
முனைகடி முன்னிருப் புளப்படத் தொகைஇ
எண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டும்
கண்ணிய காஞ்சி துறையென மொழிப.

என்—னின், காஞ்சித்திணையும் துறையும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள். காஞ்சி, காஞ்சியதிர்வு, தழிஞ்சி, படைவழக்கு, பெருங் காஞ்சி, வாள்செலவு, குடைச்செலவு, வஞ்சினக்காஞ்சி, பூக்கோள் நிலை தலைக்காஞ்சி, தலைமாராயம், தலையொடுமுடிதல், மறக்காஞ்சி, பேய்நிலை, பேய்க்காஞ்சி, தொட்டகாஞ்சி, மன்னைக காஞ்சி, கட்காஞ்சி, ஆஞ்சிக்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி, முனைகடி முன்னிருப்பு என இவை இருபத்திரண்டும் காஞ்சித்திணையும துறையுமாம் எ-று.

61. காஞ்சி

வெஞ்சின மாற்றான் விடுதர வேந்தன்
காஞ்சி சூடிக் கடிமனை கருதின்று.

இ-ள். வெவ்விய சினத்தையுடைய வேற்றுமன்னன் வந்து விட அரசன் காஞ்சி என்னும் பூவை மலைந்து காவலிடத்தைக் காக்க நினைந்தது எ-று.

வ - று. அருவரை பாய்ந்திறுது மென்பார்பண் டின்றிப்
பெருவரைச் சீறூர் கருதிச் – செருவெய்யோன
காஞ்சி மலையக் கடைக்கணித்து நிற்பதோ
தோஞ்செய் மறவர் தொழில்.

இ-ள். செருமுனையிற்படப் பொருவார் இல்லாதபடியாலே முன்பு ஏறுதற்கு அரிய மலையேறி விழுந்தாலும் சாவேய் என்னும் வீரர், இக்காலம் இப்பெரிய மலையிடத்து சீறூரைக் காப்பான் வேண்டி நினைந்து பூசல் விருப்பத்தை யுடையோன் காஞ்சிப் பூவைச் சூட அணியிட்டு நிற்கு மதுவோ, குற்றத்தைப்பண்ணும் வீரர் வினை? எ-று.

ஓகாரம் : எதிர்மறை.

62. காஞ்சியதிர்வு

மேல்வரும் படைவரன் மிகவு மாற்று
வேல்வ லாடவன் விறன்மிகுத் தன்று.

இ-ள். எதிருன்றும் சேனை மேலிடுதலைப் பொருத வேல் தொழிலை வல்ல வீரனுடைய வெற்றியை மிகுத்துச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. மன்மேல் வருமென நோக்கான் மலர்மார்பில்
வென்வேன் முகந்த புண் வெய்துயிர்ப்பத் - தன்வேல்
பிடிக்கலு மாற்றுப் பெருந்தகை யேவத்
துடிக்கண் புலையன் றெடும்.

இ-ள். மாற்றரசன் தன்மேலே மீதூர்ந்து வரும் என்று பாராளுகி அகன்ற மார்பிடத்து வென்றி வேல் பாய்ந்து முதுகு புறத்து உருவிய புண் வெய்தாக உயிர்ப்பத் தன்னுடைய வேலைக் கையாற்பிடிக்கவுமாட்டாத பெரிய மேம்பாட்டினை உடையவன் சொல்லத் துடியின் கண்ணைப் புலையன் கொட்டாநிற்கும் எ-று.

63. தழிஞ்சி

பரந்தெழுதரு படைத்தானை
வரம்பிகவாமைச் சுரங்காத்தன்று.

இ-ள். கைவளர்ந்து நடவாநின்ற ஆயுதத்தையுடைய சேனை தங்கள் எல்லையிற் புகுதாபடி அருமை உடைத்தான வழியிடத்தைக் காத்தது எ-று.

வ-று, குலாவுஞ் சிலையார் குறும்புகொள வெஃகி
உலாவு முழப்பொழிக் வேந்தன்-கலாவும்
இனவேங்கை யன்ன விகல்வெய்யோர் காவல்
புனவேய் நரலும் புழை.

இ-ள். ஏறிட்ட வில்லினையுடைய காஞ்சியார்தம் அரணினைக் கைக்கொள்ளவேண்டி இயங்கு முயற்சியை ஒழிவானாக எதிர் மன்னன்; தம்மிற் கலக்கும் இனத்தால் உயர்ந்த புலியை ஒத்த மாற்சரியத்தை விரும்புவோர் காக்குமிடம் புனத்தின் மூங்கில் ஆர்க்கும் நாழை எ-று.

இகல் வெய்யோர் எனப் பிறர்போற் கூறினர். வஞ்சித் தழிஞ்சி இவ்வாறன்று. (3)

64. படைவழக்கு

முத்தவிர்பூண் மறவேந்தன்
ஒத்தவர்க்குப் படைவழங்கின்று.

இ-ள். முத்து விளங்கும் ஆபரணத்தையுடைய சினமன்னன் தம்மில் இனம் ஒத்தவருக்கு ஆயுதத்தைக் கொடுத்தது எ-று.

வ - று. ஐயங் களைந்திட் டடல்வெங்கூற் றுலிப்ப
ஐயிலை யெஃக மவைபலவும் - மொய்யிடை
ஆட்கடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தளித் தான்
வாட்குடி வன்க ணவர்க்கு.

இ-ள். ஐயப்பாட்டை ஒழித்துக் கொலைத்தொழிலையுடைய வெய்ய காலன் உணவுபெற்றேன் என்று ஆர்த்துக்கொள்ள வியக்கத்தக்க இலைத் தொழிலால் மிக்க வேல் பலவற்றையும் பூசலிடத்து ஆளைக் கடியும் போர் வெல்லும் யானையினையுடைய தலைவன் வழங்கித் தலையளி செய்தான் மறக்குடியில் தறுகணவர்க்கு எ-று. (4)

65. இதுவுமது

கொடுத்தபின்னர்க் கழன்மறவர்
எடுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ-ள். அரசன் படைவழங்கின பின்னர்க் கழல்வீரர் உயர்த்துச் சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. துன்னருந் துப்பிற் றொடுகழலார் சூழ்ந் திருப்பத்
தன்னம ரொள்வாளென் கைதந்தான்- மன்னற்கு
மண்ணகமோ வைகின்று மாலை நெடுங்குடைக்கீழ்
விண்ணகமும் வேண்டுங்கொல் வேந்து.

இ-ள். கிட்டுதற்கரிய வலியினையும் கட்டிய வீரக்கழலினையும் உடையார் தன்னைச் சுற்றியிருப்பத் தனக்கு மேவும் ஒள்ளியவாளை என்கையிலே தந்தான்; அரசற்குப் பூமியிடமோ தங்காநின்றது. முத்த மாலை யணிந்த கொற்றக்குடைக்கீழ்; சுவர்க்கலோகத்தையும் விரும்புங்கொல் அரசன் எ - று.

இஃது "ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்" என்பதனானும். "ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து, வேந்தனும் வேந்து கெடும்" என்பதனால், வேந்து இராச்சியம் என்றுமாம். இனி, வேற்று மன்னர்க்கு மண்ணகமோ வைகுதல் இல்லை; அவரை விண்ணகத்தின்கண் ஏற்றலையும் அரசன் வேண்டுங்கொல் என்றுமாம் இப்பொருட்கு மன்னர்க்கு என்பது பாடம்.

66. பெருங்காஞ்சி

தாங்குதிறன் மறவர் தத்த மாற்றல்
வீங்குபெரும் படையின் வெளிப்படுத்தன்று.

இ-ள். எதிர்வரும் படையினைத் தடுக்கும் வலியினையுடைய கொடுவினையாளர் தத்தம் வலியை மிக்க பெருஞ்சேனையிடத்துத் தோற்றுவித்தது எ - று.

வ - று. வில்லார் குறும்பிடை வேறுவே றார்த்தெழுந்த
கல்லா மறவர் கணைமாரி - ஒல்லா

வெருவி மறவேந்தர் வேல்களி றெல்லாம்
இருவி வரைபோன்ற வின்று.

இ-ள். விற்படைநிறைந்த அரணிடத்துப் பலவகையாக அரவாரித்து வந்த இயற்கையான மறத்தினைஉடையாருடைய அம்புமழையைப் பொருவாய் வெருண்டு சினமன்னர் போரைவெல்லும் யானை பலவும், தினைஅரிந்த தாளினையுடைய மலையைஒத்தன, இந்நாள் எ-று. (6)

67. வாள்செலவு

அருமுனையா னறைகூவினபின்
செருமுனைமேல் வாள்சென் றன்று.

இ-ள். வெல்லுதற்கு அரிய போரையுடைய வஞ்சியான் போர்க்கு அழைத்தபின்பு பொருபடையிடத்து வாள்போனது எ-று.

வ- று, உணங்கு புலவரு வொன்னார் குரம்பை
நுணங்கரில் வெம்முனை நோக்கி-அணங்கிய
குந்த மலியும் புரவியான் கூடாதார்
வந்தபின் செல்கென்றான் வாள்.

இ-ள். உலரும் புலால்நாற்றம் ஒழியாத பகைவர் பாசறைக் கைநிலை செறிந்த பிணக்கத்தையுடைய கானத்திடத்து வெய்ய பகையைப் பார்த்துப் பகைவரை வருத்திய வேலிட்டுப் பண்ணுதல் மிக்க குதிரையினையுடைய அரசன் சத்துருக்கள் பொர அடர்ந்த பின்பு வாளினைச் செல்க என்று ஏவினான் எ-று.

68. குடைசெலவு

முதுகுடி மறவர் முன்னுறச் சூழக்
கொதியழல் வேலோன் குடைசென் றன்று.

இ-ள். பழங்குடிக் கொடுவினையாளர் முன்னே சூழ்ந்துபோக அழலும் நெருப்புப்போன்ற வேலினை உடையவன் குடையைப் புறவீடு விடுத்தது எ-று.

வ-று. தெம்முனை தேயத் திறல்விளங்கு தேர்த்தானை
வெம்முனை வெற்றி விறல்வெய்யோன்-தம்முனை

நாட்டிப் பொறிசெறித்து நண்ணார்மேற் செல்
கென்று
கூட்டிநாட் கொண்டான் குடை.

இ-ள். பகைப்புலங்கெட, வெற்றிமிகுந்த தேராற்சிறந்த சேனையினையும் வெய்ய பூசல்வெற்றியினையும் உடைய கொற்றத்தை விரும்பியோன் இருபெருவேந்தர்தாம் பொரும்பூசலை இன்னநாள் என்று நிச்சயித்துக் கட்டித் தன் இலாஞ்சனையிட்டுப் பகைவர்மேற் போகஎனச் சொல்லிச் சோதிடவருடனேகூட்டி நல்லநாளிலே குடையைப் புறவீடு விட்டான் எ-று.

69. வஞ்சினக் காஞ்சி

வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர்ப் பணிப்ப
வஞ்சினங் கூறிய வகைமொழிந் தன்று,

இ-ள். வெய்ய கோபத்தையுடைய மன்னவன் பகைவரைத் தாழப் பண்ணுவான் வேண்டி இவ்வாறு செய்வேன் எனச் சொல்லிய கூறுபாட்டைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. இன்று பகலோ னிறவாமு னொன்னாரை
வென்று களங்கொள்ளா வேலுயர்ப்பின்-
என்றும்
அரணவியப் பாயு மடையார்மு னிற்பேன்
முரணவிய முன்முன் மொழிந்து.

இ-ள். இற்றைநாள் ஆதித்தன் படுவதன்முன் பகைவரை வெற்றியைச் செய்து போர்க்களத்தைக்கொள்ளாத வேலை எடுப்பேனாயின் எந்நாளும் யான் இருந்த அரண்கெடத் தாக்கும் பகைவர் முன்னே நிற்பேனாவேன் மாறுபாடுகெட முன்னே முன்னே தாழ வார்த்தைகளைச் சொல்லி எ-று. (9)

70. பூக்கோணிலை

காரெதிரிய கடற்றானை
போரெதிரிய பூக்கொண்டன்று.

இ-ள். மேகம் பொருந்திய கடல்போல ஒலிக்குஞ்சேனை பூசலை ஏற்றுக்கொள்வான் வேண்டி அரசன் கொடுத்த பூவினைக்கொண்டது எ-று,

வ - று. பருதிசெல் வானம் பரந்துருகி யன்ன
குருதியா ருவதுகொல் குன்றூர் - கருதி
மறத்திறத்தின் மாறு மறவருங் கொண்டார்
புறத்திருத்த வேந்திரியப் பூ.

இ-ள். ஆதித்தன் படும் அந்திவானம் உருகிப்பரந்தாலொத்த உதிரநதி ஆவதுபோலும், மலைசூழ்ந்த ஊர்; நினைந்து சினக் கூற்றில் தப்பாத கொடுவினையாளரும் கைக்கொண்டார், தங்கள் ஊர்ப்புறத்தே விட்ட வஞ்சி மன்னன்கெடப் பூவினை எ- று.

உம்மை : சிறப்பும்மை.

71, தலைக்காஞ்சி

மைந்துயர மறங்கடந்தான்
பைந்தலைச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ-ள். வலிஓங்க மாற்றார்தம் மறத்தொழிலைக் கடந்தவன் பசுந்தலைமதிப்பைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. விட்டிடினென் வேந்தன் விலையிடினெ
னிவ்வுலகின்
இட்டுரையி னெய்துவ வெய்திற்றால் -
ஒட்டாதார்
போர்தாங்கி மின்னும் புலவா ளுறைகழியாத்
தார்தாங்கி வீழ்ந்தான் றலை.

இ-ள். போக்கிடின் என்? அரசன் தலைக்குத்தக்க விலைகொடுக்கின் என்? இந்தப்பூமியிற் சிறப்பித்துச் சொல்லும் இசையினாற் பெறுவ எல்லாம் பெற்றதால்; பகைவர் பூசலைத்தடுத்து ஒளியை

விடும் புலாஅல் நாற்றத்தை உடைய வாளை உறையைவிட்டு எடுத்து விட்ட வஞ்சியான் தூசிப்படையைத் தடுத்துப் பட்டவனுடைய தலையினை எ-று. (11)

72. தலைமாராயம்

தலைகொடுவந்தா னுண்மலியச்
சிலையுடைவேந்தன் சிறப்பீந்தன்று.

இ-ள். தலையைக் கொடுவந்தான் மனம் உவப்ப வில்லினை யுடைய மன்னன் செல்வத்தைக் கொடுத்தது எ-று.

வ-று உவன்றலை யென்னு முறழ்வின்றி யொன்னார்
இவன்றலையென் றேத்த வியலும் - அவன்றலை
தந்தாற்கு நல்கல் வியப்போ கிளந்தேத்தி
வந்தார்க் குவந்தீயும் வாழ்வு.

இ-ள். உவன் இவனுக்கு நேரென்று சொல்லும் ஒப்பின்றிப் பகைவர் எல்லாரிலும் இவன் தலையானவன் என்று சொல்லி வாழ்த்த நடக்கும் அவனுடைய தலையைக் கொடுவந்தவற்குச் செல்வங்கொடுத்தல் அதிசயமோ, மிகப் புகழ்ந்து வந்தார்க்கு மகிழ்ந்து கொடுக்குஞ் செல்வம் ! எ-று. (12)

73. தலையொடு முடிதல்

மன்றடமருண் மாறுமைந்திற்
கொண்டான் றலையொடு கோள்வளை
முடிந்தன்று.

இ-ள். உற்றபூசலின் ஓவாதவலியினை உடைய கைப்பிடித்தான் தலையுடனே திரண்டவளையினை உடையாள் இறந்தது எ-று.

வ-று. கொலையானைக் கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்
தலையானு டையலாள் கண்டே - முலையால்
முயங்கினள் வாண்முகமுஞ் சேர்த்தினா ளாங்கே
உயங்கினா ளோங்கிற் றுயிர்.

இ-ள். கொலைத்தொழிலை அமையாத கூற்றம் சாலக் கொடிதாய் இருந்தது ; கணவனது தலையை அமையாளாய்த் தையலானவள் பார்த்தே கொங்கையாலே தழுவினாள்; ஒளிசிறந்த வதனத்தையும் கூட்டினாள்; அவ்விடத்தே வருந்தினாள்; மேலே பறிந்தது உயிர் எ-று.

ஆதலால் கூற்றம் கொடிதே என்க.

74. மறக்காஞ்சி

இலைப்பொலிதா ரிகல்வேந்தன்
மலைப்பொழிய மறங்கடைஇயன்று.

இ-ள். பச்சிலையாலே பொலிவுபெற்ற மாலையால் சிறந்த வலியினையுடைய மன்னன் பகைவர் மாறுபாடு நீங்க மறத்தொழிலைச் செலுத்தியது எ-று.

வ - று. கருந்தலையும் வெண்ணிணமுஞ் செந்தடியு மீராப்
பருந்தோ டெருவை படர - அருந்திறல்
வேருய மன்னர் வியப்பக் கடாயினான்
மாரு மறவன் மறம்.

இ-ள். கறுத்த தலையையும் வெள்ளைநிணத்தையும் சிவந்த தசையையும் இழுத்துக்கொண்டு பருந்தும் கழுகுஞ்செல்ல அரிய வெற்றியினையுடைய பகைவர் அதுசயிப்பச் செலுத்தினான் நீங்காத கொடுவினையாளன் மறத்தொழிலை எ-று. (14)

75. இதுவுமது

மண்கெழு மறவன் மாறுநிலை நோனான்
புண்கிழித்து முடியினு மத்துறை யர்கும்.

இ-ள் ஒப்பனையாற் பொலிந்த மறத்தொழிலை உடைய வீரன் பகைவருடைய மாறுபாட்டுக்குப் பொருளுகிப் பகைவர்வேல்பட்ட

தன் மார்பில் புண்ணைப் பிளந்து மரிப்பினும் முற்பட்ட துறையே யாம் எ-று.

வ – று. நகையம ராய நடுங்க் நடுங்கான்
தொகையம ரோட்டிய துப்பிற் – பகைவர்முன்
நுங்கிச் சினவுத ஞேனு னுதிவேலாற்
பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்.

இ-ள். மகிழ்ச்சிமேவும் தன் கூட்டம் குலையக் குலையானுய்ச் செறிந்த போரைத் துறந்த வலியினை உடைய மாற்ருர் தன் முன்னெல்லையைக்கொண்டு கோபித்தலைப் பொருனுகி வேலின் நுதியாலே வெகுண்டு அறுத்திட்டான், புண்ணினை எ–று.

76. பேய்நிலை

செருவேலோன் றிறநோக்கிப்
பிரிவின்றிப் பேயோம்பின்று.

இ–ள். போரைச் செய்யும் வேலினைஉடையாள் திறப்பாட்டை நோக்கி நீங்குதல் ஒழிந்து பேய் பரிகரித்தது எ - று,

வ - று. ஆயு மடுதிறலாற் கன்பிலா ரில்போலும்
தோயுங் கதழ்குருதி தோள்புடைப்பப் - பேயும்
களம்புகலச் சீறிக் கதிர்வேல்வாய் வீழ்ந்தான்
உளம்புகல வோம்ப லுறும்.

இ - ள். பலருங்கொண்டாடும் கொல்லும் வலியினை உடையாற்கு அன்பிலாதார் இல்லை போலும்; நிலமெல்லாம் நனையும் விரைந்த சோரி தோளிலே அலைப்பப் பேய்தானும் பூசற்களத் துள்ளார் விரும்ப வெகுண்டு ஒளியினையுடைய வேலின் வாயிலே விழுந்தவன்றன் மனமகிழப் பரிகரித்தலைச் செய்யாநின்றது எ-று
(16)

77. பேய்க்காஞ்சி

பிணம்பிறங்கிய களத்துவீழ்ந்தாற்
கணங்காற்ற வுச்சுறீஇயன்று.

இ-ள். பிணமிக்க போர்க்களத்திலே பட்டாற்குப் பேய் மிகவும் அச்சம் உறுத்தியது எ-று.

வ-று. கொட்கு நிமிருங் குறுகுங் குடர்சூடிப்
பெட்ப நகும்பெயரும் பேய்மகள் - உட்கப்
புனலங் குருதிப் புலால்வாய்க் கிடந்து
கனல விழிப்பவற் கண்டு.

இ-ள். சுழலும், நீளும், குறுகும், குடர்மாலையைச் சூடித் தன் உள்ளம் விரும்பச் சிரிக்கும், போம், பேய்ப்பெண்; வெருவர அழகிய உதிரமாகிய நீரிற் புலாலிடத்துக் கிடந்து அழலநோக்கும் வீரனைப் பார்த்து எ-று. (17)

78. தொட்டகாஞ்சி

வியன்மனைவிடலை புண்காப்பத்
துயின்முலைப்பேழ்வாய்ப் பேய்தொட்டன்று.

இ-ள். அகன்ற இல்லிலே தலைமகனுடைய புண்ணைப் பரிகரிக்க நான்றமுலையினையும் பெரியவாயினையும் உடைய பேய்மகள் புண்ணைத் தீண்டியது எ-று.

வ-று. கொன்றுருத்த கூர்வே லவற்குறுகிக் கூரிருள்வாய்
நின்றுருத்து நோக்கி நெருப்புமிழாச் - சென்றெருத்தி
ஒட்டார் படையிடந்த வாருப்பு ணேந்தகலம்
தொட்டாள் பெருகத் துயில்.

இ-ள். கொலைத் தொழில் செய்து வெகுண்ட கூரியவேலினை உடையவனைக் கிட்டி மிக்க இருளின்கண்ணே நின்று கோபித்துப் பார்த்து அழலைக் கான்று அணுகப்போய் ஒரு பேய்மகள் பகைவர் ஆயுதம் பிளந்த தீராத புண்ணைத் தாங்கின மார்பினைத்தீண்டினாள், உறக்கம் மிக எ - று.

உறக்கம் மிகுதல்-உயிர்போதல். (18)

79. தொடக் காஞ்சி

அடலஞ்சா நெடுந்தகைபுண்
தொடலஞ்சித் துடித்துநீங்கின்று.

இ-ள். கொலை அஞ்சாத பெரிய நிலையினை உடையவன் புண்ணினைத் தீண்டுதற்குப் பயப்பட்டு நடுங்கிப் பேய் பெயர்ந்தது எ - று.

வ - று. ஐயவி சிந்தி நறைபுகைத் தாய்மலர் தூய்க்
கொய்யாக் குறிஞ்சி பலபாடி - மொய்யிணர்ப்
பூப்பெய் தெரிய னெடுந்தகைபுண் யாங்காப்பப்
பேய்ப்பெண் பெயரும் வரும்.

இ-ள். வெண்சிறுகடுகினைத்தூவிக் குங்கிலியம் முதலான நறுநாற்றத்தைப் புகைத்துத் தெரிந்த பூவினைச்சிதறிப் பறியாக் குறிஞ்சிப்பண் பலவும் பாடிச் செறிந்த தொத்தினையுடைய மலரிட்டுத் தொடுத்த மாலையால் நிறைந்த பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் புண்ணை யாங்கள் பரிகரிப்பப் பேய்மகள் நீங்கும், அணுகும் எ-று.

கொய்யாக்குறிஞ்சி : வெளிப்படை. (19)

80. மன்னைக் காஞ்சி

வியலிடமருள விண்படர்ந்தோன்
இயல்பேத்தி யழிபிரங்கின்று.

இ-ள். அகன்ற பூமியில் உள்ளார் மயங்க வீரசுவர்க்கத்தே சென்றவன் பண்பினைப் புகழ்ந்து நொந்து வருந்தியது எ - று.

வ – று போர்க்குப் புணைமன் புரையோர்க்குத் தாணுமன்
ஊர்க்கு முலகிற்கு மோருயிர்மன் – யார்க்கும்
அறந்திறந்த வாயி லடைத்ததா லண்ணல்
நிறந்திறந்த நீளிலை வேல்.

இ-ள் பூசலுக்குத் தெப்பம் அனையவன், உயர்ந்தோர்க்குத் தாணு ஒப்பானவன், தன் பதிக்கும் பூமிக்கும் ஒருயிரை அனையவன். யாவர்க்கும் தருமம் தோன்றின வாயிலை அடைத்தது; தலைவன் மருமத்தை வெளிசெய்த நீண்ட இலைத்தொழிலால் சிறந்த வேல் எ–று. (20)

81. கட்காஞ்சி

நறமலியு நறுந்தாரோன்
மறமைந்தர்க்கு மட்டீந்தன்று.

இ-ள். மதுமிகும் கமழுமாலையோன் தறுகணாளர்க்கு மதுவைக் கொடுத்தது எ-று.

வ – று ஒன்ற முனையோர்க் கொழிக வினித்துயில்
மன்னன் மறவர் மகிழ்தூங்கா – முன்னே
படலைக் குரம்பைப் பழங்கண் முதியாள்
விடலைக்கு வெங்கள் விடும்.

இ-ள். பொருத பகைவர்க்கு இனி ஒழிவதாக உறக்கம் வேந்தன், கொடுவினையாளர் மதுவை உண்டு களித்தாடுவதற்கு முன்னே தழைக்கற்றையான் வேய்ந்த குடிலிடத்துப் புன்கட்கிழவி பெற்ற வீரனுக்கு வெவ்விதமான மதுவை விடாநின்றாள் எ-று. (21)

82. ஆஞ்சிக் காஞ்சி

காதற் கணவனொடு கனையெரி மூழ்கும்
மாதர்மெல் லியலின் மலிபுரைத் தன்று.

இ-ள். அன்பினையுடைய தன் கொழுநனோடு செறிந்த நெருப்பிலே அழுந்தும் காதலையுடைய மெத்தென்ற தன்மையாற் சிறந்த அவள் தன் மிகுதியைச் சொல்லியது எ-று.

வ – று. தாங்கிய கேளொடு தானு மெரிபுகப்
பூங்குழை யாயம் புலர்கென்னும் – நீங்கா
விலாழிப் பரித்தானை வெந்திறலார் சீறூர்ப்
புலாழித் தலைக்கொண்ட புண்.

இ - ள். தரித்த கணவனோடு தானும் நெருப்பிலேபுகுவான் வேண்டிப் பொலிந்த மகரக்குழையை உடையவள் தோழிமாரை அகலப்போமின் என்று சொல்லும்; ஒழியாத வாய்நுரையினை உடைய குதிரையால் சிறந்த சேனைப்பகைவர் சீறூரிடத்துப் புலால் நாற்றத்தினையுடைய சக்கரத்தாலே எறியப்பட்ட புண்ணை எ-று.

புண்ணைத் தாங்கிய கேளொடு எனக்கூட்டுக. புலவென்பதனுள் அகரம் தொக்கது; ஒற்று இரட்டாமையுமறிக. (22)

83. இதுவுமது

மன்னுயிர் நீத்த வேலின் மனையோள்
இன்னுயிர் நீப்பினு மத்துறை யாகும்.

இ-ள் தலைவன் உயிரினை நீக்கின அயிலாலே மனைக்கிழத்தி இனிய ஆவியை ஒழிப்பினும் முன்சொன்ன துறையேயாம் எ.று

வ - று. கவ்வை நீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை
வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோன் – அவ்வேலே
அம்பிற் பிறழுந் தடங்கணவன்காதற்
கொம்பிற்கு மாயிற்றே கூற்று.

இ-ள். ஆரவாரத்தான் மிக்க கடல்சூழ்ந்த நிலத்திற் கொடிதே காண், ஒருமையுடைமை; வெய்தான அயில்வாயிலே பட்டான் வெற்றியை விரும்பினோன்; அந்த அயிலே பகழிபோல மிளிரும் பெரிய விழியை உடையவளான அவன் அன்பினையுடைய வஞ்சிக் கொம்பனையாளுக்கும் கூற்றாயிற்று எ - று. (23)

84. மகட்பாற் காஞ்சி

ஏந்திழையாட் டருகென்னும்
வேந்தனொடு வேறுநின்றன்று.

இ-ள். அழகிய ஆபரணத்தினை உடையாளை எனக்குத் தருக என்று சொல்லும் அரசனோடு மாறுபட்டு நின்றது எ-று.

வ-று. அளிய கழல் வேந்த ரம்மா வரிவை
எளியளென் றெள்ளி யுரைப்பிற் - குளியாவோ
பண்போற் கிளவியிப் பல்வளையாள் வாண்முகத்த
கண்போற் பகழி கடிது.

இ-ள். அளியினை உடையகழன் மன்னர் அழகிய திருவை அனைய மடவாள் தாம் கொள்கைக்கு எளியள் என்று இகழ்ந்துபேசின் தையாவோ? பண்ணையொத்த வார்த்தையினை உடையஇப்பலதொடியினை உடையவள் ஒளியினையுடைய வதனத்தவாகிய கண்போன்ற அம்பு, கடியதாக எ-று. (24)

85. முனைகடி முன்னிருப்பு

மன்னர் யாரையு மறங்காற்றி
முன்னிருந்த முனைகடிந்தன்று.

இ-ள். வேந்தர் எல்லாரையும் சினத்தைக் காலப் பண்ணி அவரை முன்னேயிருந்த பூசற்களரியினின்றும் போக்கியது எ-று.

வ-று. கடிகமழ் வேரிக் கடைதோறுஞ் செல்லக்
கொடிமலி கொல்களி றேவித் - துடிமகிழ
ஆர்த்திட் டமரு ளடையாரை யம்முனையிற்
பேர்த்திட்டான் பெய்கழலி னன்.

இ-ள். மிகநாறும் மதுவினைஉடைய மாற்றார் அரணத்தின் வாயிலிடந்தோறும் போக வெற்றிக்கொடியால் மிக்க யானைகளை ஏவித் துடிகொட்ட ஆரவாரித்துப் பொருட் பகைவரைச் செருப்புலத் தினின்றும் போகத் துரந்தான், இட்டவீரக்கழலினை உடையான் (25)

காஞ்சித்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டு இருபத்து நான்கும் முடிந்தன.

நான்காவது காஞ்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

நொச்சிப்படலம்

(சூத்திரம் 5.)

நுவலருங் காப்பி னொச்சி யேனை
மறனுடைப் பாசி பூர்ச்செரு வென்று
செருவிடை வீழ்த றிண்பரி மறனே
எயிலது போரே யெயிறனை யழித்தல்
அழிபடைதாங்கன் மகண்மறுத்து மொழிதலென
எச்ச மின்றி யெண்ணிய வொன்பதும்
நொச்சித் திணையுந் துறையுமாகும்.

என்-னின், நொச்சித்திணையும் துறையும்ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள். நொச்சி, மறனுடைப்பாசி, ஊர்ச்செரு, செருவிடை வீழ்தல், குதிரைமறன், எயிற்போர் ,எயில்தனையழித்தல், அழிபடை தாங்கல், மகண் மறுத்து மொழிதல் எனச் சொல்லப்பட்ட இவ் வொன்பதும் நொச்சித் திணையும் துறையுமாம் எ – று.

86. நொச்சி

ஏப்புழை ஞாயி லேந்துநிலை யரணம்
காப்போர் சூடிய பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ-ள். ஏவறையை உடைய முடக்குகளைத் தாங்கின நிலைமை யினை உடைய எயில்காக்கும் வீரர் மலைந்த பூவைப் புகழ்ந்தது எ-று.

வ-று. ஆடரவம் பூண்டா னழலுணச் சீறிய
கூடரணங் காப்போர் குழாம்புரையச்–சூடினார்
உச்சி மதி வழங்கு மோங்கு மதில்காப்பான்
நொச்சி நுதிவே லவர்.

இ-ள். ஆடும் பாம்பைஅணிந்தான் நெருப்பு நுகரக் கோபித்த திரிபுரத்தைக் காக்கும் அவுணர்திரளைபொப்ப மலைந்தார், மேலே திங்கள் ஊரும் உயர்ந்த புரிசையைக் காவல்செய்வான் வேண்டி நொச்சிப் பூவை, நுனையால் சிறந்த வேலினையுடையவர் எ - று.

வேலவர் நொச்சி சூடினார் என்க. (1)

87. மறனுடைப் பாசி

மறப்படை மறவேந்தர்
துறக்கத்துச் செலவுரைத்தன்று

இ - ள், சினச்சேனையை உடைய சினமன்னர் வீரசுவர்க்கத் திடத்துப்போன போக்கைச் சொல்லியது எ - று.

வ – று. பாயினார் மாயும் வகையாற் பலகாப்பும்
ஏயினா ரேய விகன்மறவர் – ஆயினார்
ஒன்றி யவரற வூர்ப்புலத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி யமரர் விருந்து.

இ - ள். அரணைச் சூழப் பரந்தார் படுமுறையாற் பலகாவலை யும் ஏவினார்; ஏவின மாறுபாட்டையுடைய வீரர் ஆயினார், எதிர தாகக் கிட்டினவர் கெட ஊரிடத்துத் தூசிப்படையைத் தடுத்து வெற்றியினை உடைய தேவர்கட்கு விருந்து எ – று.

விருந்து ஆயினார் என்க. (2)

88. ஊர்ச்செரு

அருமிளையொடு கிடங்கழியாமைச்
செருமலைந்த சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவரால் புகுதற்குஅரிய காவாற்காட்டோடு அகழி சிதையாதபடி பூசல்செய்த மதிப்பினைச் சொல்லியது எ று

வ – று. வளையும் வயிரு மொலிப்பவாள் வீசி
இளையுங் கிடங்குஞ் சிதையத் - தளைபரிந்த
நோனார் படையிரிய நொச்சி விறன்மறவர்
ஆனா ரமர்விலக்கி யார்ப்பு.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்க வாளையோச்சிக் காவற் காடும் அகழும் அழியக் காவற்பிணியை அறுத்த பகைவரான உழிஞையார் சேனைகெட நொச்சியிடத்து வெற்றிவீரர் ஆனார், போரைவிலக்கி ஆரவாரிப்பு எ - று.

ஆரவாரிப்பு ஆனார் என்க. (3)

89. செருவிடை வீழ்தல்

ஆழ்ந்துபடு கிடங்கோ டருமிளை காத்து
வீழ்ந்த வேலோர் விறன்மிகுத் தன்று.

இ – ள். ஆழமுடைத்தான கிடங்கினோடு அரிய காவற் காட்டைக் காத்துப் பட்ட வேல்வீரர் வெற்றியைச் சொல்லியது எ - று.

வ – று. ஈண்டரில் சூழ்ந்த விளையு மெரிமலர்க்
காண்டகு நீள்கிடங்குங் காப்பாராய் - வேண்டார்
மடங்க லனைய மறவேலோர் தத்தம்
உடம்பொடு காவ லுயிர்.

இ – ள். திரண்ட பிணக்குச் சுற்றின காவற்காடும் நெருப்புப் போன்ற பூவினையுடைய காணத்தக்க நீண்ட அகழும் காவல் புரிவாராய் வேண்டுகிலர்; சிங்கம் ஒத்த சினவேலோர் தத்தமுடைய மெய்யுடன் உயிரைக் காத்தலை எ - று.

காத்தலை வேண்டார் என்க. (4)

90. குதிரைமறம்

ஏமாண்ட நெடும்புரிசை
வாமானது வகையுரைத்தன்று.

இ – ள். எய்யுந் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட பெரிய மதிலிடத்துப் பாயும் குதிரையது பகுதியைச் சொல்லியது எ – று.

வ – று. தாங்கன்மின் றாங்கன்மின் றானை விறன்மறவிர்
ஓங்கன் மதிலு ளொருதனிமா – ஞாங்கர்
மயிரணியப் பொங்கி மழைபோன்று மாற்றார்
உயிருணிய வோடி வரும்.

இ – ள். தடுத்தற்கரிது! தடுத்தற்கரிது!! தடாதேகொண்மின்! தடாதே கொண்மின்!! சேனையிடத்து வென்றிவீரர்காள், மலை போன்ற புரிசையிடத்து ஒப்பில்லாததொரு குதிரை பக்கத்தே கவரியிட எழுந்து மேகத்தை ஒத்துப் பகைவர் உயிரை உண்பான் வேண்டிக் கடுகிவரும் எ – று. (5)

91. எயிற்போர்

அயிற்படையி னரண்காக்கும்
எயிற்படைஞ ரிகன்மிகுத்தன்று.

இ – ள். கூரிய ஆயுதத்தாலே குறும்பினைக் காக்கும் மதிலிடத்துப் போர்வீரர் மாறுபாட்டைச் சிறப்பித்து எ – று.

வ – று. மிகத்தாய செங்குருதி மேவரு மார்பின்
உகத்தா முயங்கியக் கண்ணும் – அகத்தார்
புறத்திடைப் போதந் தடல்புரிந்தார் பொங்கி
மறத்திடை மானமேற் கொண்டு.

இ – ள். மே நகப்பரந்த சிவந்தசோரி பொருந்தின அகலத்தினின்றும் வீழத் தாம் வருந்தியவிடத்தும் உள்ளுள்ளார் அரணிற்குப் புறம்பே போந்து கோறலை விரும்பினார், கோபித்துச் சினத்தின் நடுவே அபிமானத்தை மேற்கொண்டு எ – று. (6)

92. எயிறனையழித்தல்

துணிவுடைய தொடுகழலான்
அணிபுரிசை யழிவுரைத்தன்று.

இ-ள். தெளிவுடைத்தான கட்டுங்கழலோன் அழகிய மதிலின் கண் கேட்டினைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. அகத்தன வார்கழ லேனென்று ளரணின்
புறத்தன போரெழிற் றிண்டோள் — உறத்தழீஇத்
தோட்குரிமை பெற்ற துணைவளையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் வானுலகி னான்.

இ-ள். அரணினுள்ளே வீழ்ந்தன, கட்டுங் கழலாற் பொலிந்த வலிய கால்; மதிலின் புறம்பே வீழ்ந்தன, பூசலைச்செய்யும் அழகிய திண்ணியதோள்; இறுக அணைத்துத் தோட்கு உரியரான இணைவளை யினையுடைய தெய்வமகளிர் கொண்டாட வாளினையுடைய உபகாரி விண்ணிடத்தான் எ-று.

93. அழிபடை தாங்கள்

இழுபுடன் றிகல்பெருக
அழிபடை யரண்காத்தன்று.

இ-ள். தம் படைத்தாழ்விற்குக் கோபித்துமாறுபாடு மிகக் கெட்ட சேனை எயிலைக் காத்தது எ-று.

வ - று. பரிசை பலகடந்து பற்றா ரெதிர்ந்தார்
எரிசெ யிகலரணங் கொண்மார் - புரிசை
அகத்தடி யுய்யாமை யஞ்சுடர்வா ளோச்சி
மிகத்தடிந்தார் மேனின் றவர்.

இ-ள். கிடுகுபடை பலவற்றையும் வென்று பகையான உழிஞை யார் எதிர்ந்தாராக அழலினைப்பண்ணும் மாறுபாட்டுக்குறும்பினைக் கொள்வான் மதிலினுட் காலிடாதபடி அழகிய ஒளியையுடைய வாளை ஓச்சிப் பிணம்பெருகத் துணித்தார், மதின்மேல் நின்றவீரர் எ-று. (8)

94. மகண்மறுத்து மொழிதல்

வெம்முரணோன் மகள்வேண்ட
அம்மதிலோன் மறுத்துரைத்தன்று.

இ-ள். வெய்தான பகையை உடையவன் மகளை வேண்ட அழகிய குறும்பினுள்ளோனை மறுத்துச் சொல்லியது எ-று

வ - று ஒள்வாண் மறவ ருருத்தெழுந் தும்பர்நாட்
கள்வார் நறுங்கோதை காரணமாக்-கொள்வான்
மறுங்கெண்ணி வந்தார் மழகளிற்றின் கோடிக்
கருங்கண்ணி வெண்கட்டிற் கால்.

இ-ள். நொச்சியில் ஒள்ளிய வாள் வீரரைக் கோபித்தெழுந்து மேனாள் தேனொழுகும் நறுமாலையை உடையவள் பொருட்டாகக் கொண்டு கொள்வான் வேண்டி இடையின் அழகைக் கருதி வந்தவருடைய இளைய வாரணத்தின் கொம்பு, இந்தக் கறுத்த கண்ணினை உடையாள் வெளுத்த கட்டிலின் கால் எ-று

''ஆயிரு திணையு மரசர்க் குரிய'' என்பதனால் மகட்பாற்காஞ்சி அரசர்க்கு உரித்து; இது மறவர்க்குஉரித்து.

நொச்சித்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டு எட்டும் முடிந்தன.

ஐந்தாவது நொச்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆறாவது

உழிஞைப் படலம்

(சூத்திரம் 6)

உழிஞை யோங்கிய குடைநாட் கோளே
வாணாட் கோளே முரச வுழிஞை
கொற்ற வுழிஞையோ டரச வுழிஞை
கந்தழி யென்றா முற்றுழி ஞையே
காந்தள் புறத்திறை யாரெயி லுழிஞை
அருந்தோ லுழிஞை குற்றுழி ஞையோடு
கோட்புறத் துழிஞை பாசி நிலையே
ஏணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி

முதுவுழி ஞையே முந்தகத் துழிஞை
முற்று முதிர்வே யானைகைக் கோளே
வேற்றுப்படை வரவே யுழுதுவித் திடுதல்
வாண்மண்ணு நிலையே மண்ணுமங் கலமே
மகட்பா லிகலே திறைகொண்டு பெயர்தல்
அடிப்பட விருத்த றொகைநிலை யுளப்பட
இழுமென் சீர்த்தி யிருபத் தொன்பதும்
உருஞை யென்மனா ருணர்ந்திசி னோரே.

என்-னின், உழிஞைத் திணையும் துறையும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள். உழிஞை, குடைநாட்கோள், வாணாட்கோள், முரசவுழிஞை, கொற்றவுழிஞை, அரசவுழிஞை, கந்தழி, முற்றுழிஞை, காந்தள், புறத்திறை, ஆரெயிலுழிஞை, தோலுழிஞை, குற்றுழிஞை, புறத்துழிஞை, பாசிநிலை, ஏணிநிலை, எயிற்பாசி, முதுவுழிஞை, அகத்துழிஞை, முற்றுமுதிர்வு, யானைகைக்கோள், வேற்றுப்படை வரவு, உழுதுவித்திடுதல், வாண்மண்ணுநிலை, மண்ணுமங்கலம், மகட்பாலிகல, திறைகொண்டு பெயர்தல, அடிப்படவிருத்தல், தொகைநிலை எனச் சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்தொன்பதும் உழிஞைத்திணையும் துறையுமாம் எ-று.

95. உழிஞை

முடிமிசை யுழிஞை சூடி யொன்னார்
கொடிநுடங் காரெயில் கொளக்கரு தின்று.

இ-ள். தம் முடிமேலே உழிஞைமாலையை அணிந்து பகைவர் கொடிஅசையும் நிறைந்த குறும்பினைக் கைப்பற்ற நினைந்தது. எ-று.

வ-று. உழிஞை முடிபுனைந் தொன்னப்போர் மன்னர்
விழுமதில் வெல்களிறு பாயக் – கழி மகிழ்
வெய்தாரு மெய்தி யிசைநுவலுஞ் சீர்த்தியனே
கொய்தார மார்பினெங் கோ.

இ - ள். உழிஞைமாலையை முடிமேலே சூடிப் பொருந்தாதபோரினைச் செய்யும் வேந்தர் சீரிய புரிசையை வெல்லும் யானை குத்த மிக்க களிப்புமேவாத பெரியோரும் மகிழ்ச்சியை மேவிக் கீர்த்தி கூறும் பெரும் புகழினை உடையயவன், மட்டஞ் செய்த மாலையாற் சிறந்த மார்பினை உடையவன் எம் வேந்து எ-று.

அம்மென்றது, சாரியை (1)

96. குடைநாட்கோள்

செற்றடையார் மதில் கருதிந்
கொற்றவேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று.

இ-ள். செறுத்துக் கூடாதாருடைய அரணைக்கொள்ள நினைந்து வெற்றி மன்னவன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது எ-று.

வ - று. நெய்யணிக செவ்வே னெடுந்தேர் நிலைபுகுக
கொய்யுளைமா கொல்களிறு பண்விடுக-
வையகத்து
முற்றக் கடியரண மெல்லா முரணவிந்த
கொற்றக் குடைநாட் கொள.

இ - ள். நெய்யிட்டு அலங்கரிப்பனவாக, பகைவர் குருதியாடிச் சிவந்த வேலகள்; நெடிய தேர்களும் நிற்கும் கூடங்களிலே நிற்பனவாக; கொய்த தலையாட்டத்தினையுடைய குதிரையும் கொல்லும் யானையும் போர்க்குச் செய்த பண்ணினைக் களைக; ஞாலத்து அடையக் காவற் குறும்புகள் எல்லாம் தத்தம் மாறுபாடு கெட்டன வற்றிக்குடையைப் புறவீடுவிட எ - று. (2)

97. வாணாட்கோள்

கலந்தடையார் மதில்கருதி
வலந்தருவா ணாட்கொண்டன்று.

இ-ற், கூடிச் சேராதார்தம் அரணினைக் கோடலைநினைந்து வெற்றிகொள்ளும் வாளைப் புறவீடுவிட்டது எ-று.

வ - று. வாளாட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடை யாப்
பேணார் பிறைதொடும் பேமதிற் - பூணார்
அணிகொள் வனமுலையா ராடரங்க மேறிப்
பிணிகொள்பே யாடுமீ பெயர்த்து.

இ - ள். வாளினைப் புறவீடுவிட்டாளுக, தாழ்வு சொல்லிவந்து சேராத பகைவருடைய மதியைத் தீண்டும் அச்சமுறுத்தும் மதிலிடத்து ஆபரணம் நிறைந்த அலங்காரங்கொண்ட அழகிய கொங்கையினையுடையார் நிருத்த மண்டபத்தே ஏறிக் கைகோத்த பேயாடும், பல கூத்தினையும் மாறி எ - று.

திணைதோறும் வாளாட்கோள் குடைநாட்கோள் வேறுபாடு உடைய. (3)

98. முரச வுழிஞை

பொன்புனை யுழிஞை சூடி மறியருந்தும்
திண்பிணி முரச நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். பொன்னாலே செய்த உழிஞை மாலையை மலைந்து ஆடு வெட்டி இடும் பலியை நுகரும் திண்ணிதாக வாரால் கட்டின முரசின் நிலைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. கதிரோடை வெல்களிறு பாயக் கலங்கி
உதிரா மதிலு முளகொல் - அதிருமால்
பூக்கண் மலிதார்ப் புகழ்வெய்யோன் கோயிலுள்
மாக்கண் முரச மழை.

இ - ள். ஒளியாற் சிறந்த பட்டத்தினை உடைய வெல்லும் யானை குத்தக் குலைந்து வீழாத புரிசையும் சில உளபோலும்; முழங்குமால், மலர்கண்மிக்க மாலையினை உடைய இசையை விரும்பியோன் மாளிகையிடத்துப் பெரிய கண்ணினையுடைய வீரமுரசம் மழைபோல் எ - று.

மழைபோல் அதிருமால் என்க. (1)

99. கொற்ற வுழிஞை

அடையாதா ரரண் கொள்ளிய
படையோடு பரந்தெழுந்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தங் காவற்பதியைக் கைக்கொள்வான் வேண்டிச் சேனையோடு கைவளர்ந்து சென்றது எ - று.

வ - று. வெள்வாட் கருங்கழற்கால் வெஞ்சுடர்வேற் றண்ணளியான்
கொள்வான் கொடித்தானை கொண்டெழுந்தான் - நள்ளாதார்
அஞ்சுவரு வாயி லருமிளைக் குண்டகழி
மஞ்சிவரு ஞாயின் மதில்.

இ-ள். ஒளிபரந்த வாளினையும் வலிய வீரக்கழலாற்சிறந்த காலினையும் வெய்ய சோதியாற்பொலிந்த வேலினையும் தண்ணளியையும் உடையவன் கைப்பற்றிக் கொள்வானாகப் பதாகையினை உடைய சேனையை ஒன்றுபடக் கொண்டு எழுந்தான்; பொருந்தாதார் வெருவெரு வாயிலினையும் புகுதற்கரிய குறுங்காட்டினையும் ஆழ்ந்த கிடங்கினையும் மேகம் பரக்கும் ஏவறையினையும்உடைய அரணத்தை எ -று.- (5)

.100. அரச வுழிஞை

தொழில்காவன் மலிந்தியலும்
பொழில்காவலன் புகழ்விளம்பின்று.

இ-ள். காவற்செய்தி மிக்குநடக்கும் பூமிகாவலன்றன் கீர்த்தியைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. ஊக்க முரண்மிகுதி யொன்றிய நற்சூழ்ச்சி
ஆக்க மவன்க ணகலாவால் - வீக்கம்
நகப்படா வென்றி நலமிகு தாராற்
ககப்படா வில்லை யரண்.

இ-ள். மனவெழுச்சியும் மாறுபாட்டின் பெருமையும் பொருந்திய நல்லவிசாரமும் செல்வப்பெருக்கமும் அவனிடத்து நீங்காவால்; பெருமையினையும் பிறரால் இகழத்தகாத வெற்றியினையும், தன்மை மலியும் மாலையினையும் உடையவனுக்குக் கையகப்படாதன இல்லை, காவற்குறும்புகள் யாவையும் எ.று. (6,)

101. கந்தழி

மாவுடைத்தார் மணிவண்ணன்
சோவுடைத்த மறநுவலின்று.

இ-ள். வண்டினையுடைய மாலையாற் சிறந்த நீலமணிபோன்ற மேனியையுடையான் வீரசோ என்னும் அரணத்தை அழித்த வீரத்தைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. அன்றெறிந் தானு மிவனு லரன்வலித்
தின்றிவன் மாறு வெதிர்வார்யார்- என்றும்
மடையார் மணிப்பூ ணடையாதார் மார்பிற்
சுடராழி நின்றெரியச் சோ.

இ-ள். அந்நாள் அழித்தவனும் இவன். அரண்வலிதென்று தேறி; இந்நாள் இவன் பகையாக எதிர்ப்பார் யார் ஏக்காலத்தும்? மூட்டார்ந்த மணியணியை உடைய பொருந்தாதாருடைய அகலத்து ஒளிவிடுந் திகிரி நின்று அழலச் சோ என்னும் அரணத்தை எ-று

இஃது உவமையன்று; மிகுதி கூறியது. (7)

102. முற்றுழிஞை

ஆடிய லவிர்சடையான்
சூடியபூச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். அசையுந் தன்மையினை உடைத்தாய் விளங்கும் வேணியை உடையான் மலைந்த பூவினது தன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. மயங்காத தார்ப்பெருமை மற்றறிவார் யாரே
இயங்கரண மூன்று மெரித்தான் – தயங்கிணர்ப்
பூக்கொ ளிதழிப் புரிசெஞ் சடையானும்
மாக்கொ ளுழிஞை மலைந்து.

இ - ள். மருளாத உழிஞையின் மிகுதியை வேறுணர்வார் யாவர்தாம்! திரிபுரங்கள் மூன்றையும் சுட்டான்; விளங்கும் கொத்திற் பொலிவுகொண்ட கொன்றையை உடைய புரிந்த செஞ்சடையானும் பெருமை கொண்ட உழிஞையைச் சூடி எ – று. (8)

103. காந்தள்

கருங்கடலுண் மாத்தடிந்தான்
செழுங்காந்தட் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். கறுத்த கடலிடத்துச் சூரபன்மாவைக் கொன்றவனுடைய காந்தள்பூவின் மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. குருகு பெயரிய குன்றெறிந் தானும்
உருகெழு காந்தண் மலைந்தான் – பொருகழற்
கார்கருதி வார்முரச மார்க்குங் கடற்றானைப்
போர்கருதி யார்மலையார் பூ.

இ - ள். குருகின் பெயர்பெற்ற மலையை எறிந்தவனும் அழகு மருவின கோடலைச் சூடினன்; வீரக்கழலினை உடைத்தாய் மேகத்தை ஒத்து வாரால் பிணித்த முரசுமுழங்குங் கடல்போன்ற சேனையிடத்துப் பூசலை நினைந்து யாவர் சூடார் பூவினை? எ - று.

குருகு பெயரிய குன்று - கிரவுஞ்சகிரி. (9)

104. புறத்திறை

மறத்துறை மலிந்து மண்டி மாற்றார்
விறற்கொடி மதிலின் புறத்திறுத் தன்று.

இ - ள். சினத்தின் வழிமிக்கு மேற்கொண்டு பகைவருடைய வெற்றிக்கொடி அணிந்த அரணின் சுற்றிலே விட்டது எ - று.

வ – று. புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கின ஞய்ப்
பல்லார் மருளப் படைபரப்பி – ஒல்லார்
நிறத்திறுத்த வாட்டானை நேரார் மதிலின்
புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி ஞன்.

இ – ள். பகைவர் புகுமிடமும் ஓடுப்போம் வழியும் இன்றியே ஒழியப் பொங்கியெழுந்து பலமன்னரும் மயங்கத் தன் சேனையைக் கைவளரவிட்டுப் பகைவர் மருமத்திலே குளித்த வாட்சேனையினை உடைய பகைவர் அரணத்தின் பக்கத்திலே பாடிவீடு கொண்டான், பொலிந்த விரக்கழலினை உடையவன் எ – று. (10)

105. ஆரெயிலுழிஞை

வாஅண்மறவர் வணங்காதரர்
நீஇண்மதிலி னிலையுரைத்தன்று.

இ – ள். வாளினையுடைய வீரர் தம்மைப் பணியாதாருடைய உயர்ந்த புரிசையின் திண்மையைச் சொல்லியது எ –

வ – று மயிற்கணத் தன்ஞர் மகிழ்தேற லூட்டக்
கயிற்கழலார் கண்கனல் பூப்ப – எயிற்கண்ஞர்
வீயப்போர் செய்தாலும் வென்றி யரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதில்.

இ – ள். மயிலின் திரளனையார் களிக்கும் மதுத்தெளிவை உண் ணப்பண்ண மூட்டுவாயால் சிறந்த கழலினையுடைய உழிஞையார் விழி நெருப்பைக கால அரணிடத்தார் பலரும்படப் பூசல் செய்தா லும் வெற்றியரிது; வஞ்சச்செருவினைச் செய்யவல்ல வேந்தன் புரி சையை எ – று.

பதிலே வென்றியரிதென்க. அரோ ; அசை. (11)

106. தோலுழிஞை

வென்றி யோடு புகழ்விளைக் கும்மெனத்
தொன்று வந்த தோன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். வெற்றியுடன் இசையை உண்டாக்கும் எனச் சொல்லிப் பழையதாகி வந்த கிடுகுபடையைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ – று. நின்ற புகழொழிய நில்லா வுயிரோம்பி
இன்றுநாம் வைக லிழிவாகும்—வென்றொளிரும்
பாண்டி னிரைதோல் பணியார் பகையரணம்
வேண்டி னெளிதென்றான் வேந்து.

இ - ள். நிலைநின்ற கீர்த்திபோக நிலைநில்லாத உயிரைக் காத்து இற்றை நாளிலே நாம் இவ்வெயிற்புறத்துத் தங்கும் அது நமக்குத் தாழ்வு; வென்று விளங்கும் கண்ணாடி நிரைத்த கிடுகு படை வணங்காதார் முனைக் குறும்பினைக் கொள்ளவேண்டினை கொள்கை எளிது என்று சொன்னான் மன்னன் எ - று.

ஆதலால் இன்று நாம் வைகல் இழிவாகும்என்க. தோல்என்பது ஆகுபெயர். (12)

107. கூற்றுழிஞை

கருதாதார் மதிற்குமரிமேல்
ஒருதானாகி யிகன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். பகைவர் அரணாகிய அழிவில்லாததன்மேல் தான் ஒருவனுமே ஆகி மாறுபாட்டினைப் பெருக்கியது எ - று.

வ – று குளிறு முரசினான் கொண்டா னரணம்
களிறுங் கதவிறப் பாய்ந்த - ஒளிறும்
அயிற்றுப் படைந்த வணியெழு வெல்லாம்
எயிற்றுப் படையா லிடந்து.

இ - ள். அதிரும் வீரமுரசினை உடையான் வென்று கைப்பற்றினான் குறும்பினை; போர்யானைகளும் வாய்தலில் கதவு ஓடியப் பாய்ந்தன; விளங்கும் வேல்வலிசிறந்த நிரைத்த கணைய முழுதும் மருப்பாயுதத்தாலே பெயர்த்து எ - று. (13)

108. இதுவுமது

வளைஞரல வயிரார்ப்ப
மிளைகடத்தலு மத்துறையாகும்.

இ - ள். சங்கம் முழங்கக் கொம்பு குறிப்பக் காவற்காட்டைக் கடந்து புகும் அதுவும் முன்னம் சொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. அந்தரந் தோயு வமையோங் கருமிளை
மைந்தர் மறிய மறங்கடந்து – பைந்தார்
விரைமார்பின் வின்னரல வெங்கணை தூவார்
வரைமார்பின் வைகின வாள்

இ - ள். ஆகாயத்தைக் கிட்டும் மூங்கில் உயர்ந்த அரிய காவற் காட்டிற் பொரும் வீரர் முதுகிட மறத்தை வென்று செவ்வி மாலை மணத்தைஉடைய அகலத்திலே வில்நாண் ஒலிப்ப வெவ்விய அம்பைச்சிந்துவாருடைய மலைபோன்ற அகலங்களிலே தங்கின, உழிஞை யாருடைய வாள்கள் எ - று.

தூவுவார் என்பது தூவார் என இடைக்குறைந்தது.

109. இதுவுமது

பாடருந்தோற் படைமறவர்
ஆடலொடடையினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். சொல்லுதற்கரிய பரிசையினை உடைய சேனைத் தலைவர் ஆடுதலுடனே நொச்சியாருடைய அரணினைக் குறுகினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. நிரைபொறி வாயி னெடுமதிற் சூழி
வரைபுகு புள்ளின மான – விரைபடைந்தார்
வேலேந்து தானை விறலோன் விறன்மறவர்
தோலேந்தி யாட ரெடர்ந்து.

இ - ள். ஒழுங்குபட்ட இயந்திரங்களால் அமைந்த புதவினையுடைய உயர்ந்த புரிசைநெற்றியிலே மலையிடத்துச் சென்றுபுகும் புட்களை ஒப்பக் கடுகிக்கிட்டினார், வேலினை உயர்த்த சேனையால் நிறைந்த வெற்றியினை உடையோன் வென்றிவீரர்; கிடுகினை எடுத்துத் தாம் ஆடுதலைச் சூழ்ந்து எ - று.

தொடர்ந்து விரைபு அடைந்தார் என்க.

110. புறத்துழிஞை

விண்டோயு மிளைகடந்து
குண்டகழிப் புறத்திறுத்தன்று.

இ - ள். ஆகாயத்தைக் கிட்டும் காவற்காட்டைக் கடந்து ஆழ்ந்த கிடங்கின் கரையிலேவிட்டது எ - று

வ - று. கோள்வாய் முதலைய குண்டகழி நீராக
வாள்வாய் மறவேந்தன் வந்திறுத்தான்—நீள் வரையில்
ஓங்க லரணத் தொளிவளையார் வெய்துயிர்ப்ப
ஆங்கொ லரிய வமர்.

இ - ள். ஆளைப் பற்றுகை தப்பாத முதலையினை உடைய குழிந்த அகழே தண்ணீராக வாய்த்த வாளினை உடைய மற மன்னன் வந்துவிட்டான்; நீண்ட வாய்தலாற் சிறந்த உயர்ச்சியினை உடைய மதிலிடத்து ஒள்ளியவளையினை உடையார் வெய்தாக உயிர்ப்ப வெல்லுதற்கு அரிய பூசல் ஆம்போலும் எ - று.

111. பாசி நிலை

அடங்காதார் மிடல்சாயக்
கிடங்கிடைப் போர்மலைந்தன்று.

இ - ள். பகைவருடைய வலி கெட அகழியிடத்துப் பூசலை மேற் கொண்டது எ - று.

வ — று. நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நள்ளாதார்
ஓவார் விலங்கி யுடலவும் — பூவார்
அகழி பரந்தொழுகு மங்குருதிச் சேற்றுப்
பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்,

இ - ள். ஓடமும் ஒருமரத்தோணியும் மேல்கொண்டு பொருந் தாதார் ஒழியாராய் விலங்கி வெகுளவும் மலர்நிறையும் கிடங்கிலே மிக்கோடும் அழகிய சோரியளற்று அம்பின் வாயிலே பட்டார் அநேகர் எ - று (17)

112. ஏணிநிலை

தொடுகழன் மறவர் துன்னித் துன்னார்
இடுசூட் டிஞ்சியி னேணிசாத் தின்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினை உடைய கொடுவினையாளர் செறிந்து செறியாதார் பண்ணின ஏவறைகளை உடைய மதிலிலே ஏணியைச் சாத்தியது எ - று.

சூட்டு - மாலை யென்றுமாம்.

வ – று. கற்பொறியும் பாம்புங் கனலுங் கடிகுரங்கும்
விற்பொறியும் வேலும் விலக்கவும்-பொற்புடைய
பாணி நடைப்புரவிப் பல்களிற்றூர் சாத்தினார்
ஏணி பலவு மெயில்.

இ - ள். இடங்கணியும் அரவும் நெருப்பும் கடிகுரங்கும் வில் இயந்திரமும் அயிலும் இவையனைத்தும் பகைவர் உட்புகுதாதபடி விலக்கவும் பொலிவினையுடைய தாளத்திற்கொக்கச் சதிபாயும் குதிரையினையும் பல யானையினையும் உடைய உழிஞையார் இட்டார்; அரணிடத்து ஏணி பலவும் எ - று.

ஏணிபலவும் சாத்தினார் என்க. (18)

113. எயிற்பாசி

உடல்சினத்தார் கடியரணம்
மிடல்சாய மேலிவர்ந்தன்று.

இ - ள். முனையும் செற்றத்தினை உடையார் காவற்குறும்பு வலிகெட ஏணிமேல் ஏறியது எ - று.

வ – று. சுடுமண் ணெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்
கடுமுரண் ணெஃகங் கழிய - அடுமுரண்
ஆறினா ரன்றி யரவு முடும்பும்போல்
ஏறினா ரேணி பலர்.

இ - ள். செங்கலாற் செய்த நெடிய புரிசையைச் சூழ்ந்து நீங்காராய்க் கொடிய மாறுபாட்டினை உடைய வேல் மார்பிலேபட்டு

உருவிப்போகக் கொல்லும் மாறுபாடு ஆறினர் ஒழியப் பாம்பும் உடம்பும் ஒப்ப ஏணிமேல் ஏறினர் அநேகர் எ - று

அடுமுரண் ஆறினர் - பட்டார்; 'முரண் ஆறினரன்றி' என்பதற்கு முரண்ஆரு என்றுமாம்.

114. முதுவுழிஞை

வேய்பிணங்கிய மிளையரணம்
பாய்புள்ளிற் பரந்திழிந்தன்று.

இ – ள். மூங்கில் தலைமணந்த காவற்காட்டினையுடைய குறும்பிலே இரைகண்டு பாயும் பறவை ஒப்ப வீரர் கைவளர்ந்து குதித்தது எ – று.

வ - று, கோடுயர் வெற்பி னிலங்கண் டிரைகருதும்
தோடுகொள் புள்ளின் ஞெகை யொப்பக்-கூடார்
முரணகத்துப் பாற முழவுத்தோண் மள்ளர்
அரணகத்துப் பாய்ந்திழிந்தா ரார்த்து.

இ - ள். குவடுஓங்கின மலையினின்றும் இரையைப் பூமியிலே கண்டு கருதிப் பாயும் தொகுதிகொண்ட பறவையின் குழுவை ஒப்பப் பகைவர் மாறுபாடு தம் மனத்தே கெட முழுவுபோலத் திரண்ட தோளையுடைய வீரர் அரணிடத்துப்பாய்ந்து இழிந்து ஆரவாரித்தார் எ - று. (20)

115. இதுவுமது

செருமதிலோர் சிறப்புரைத்தலும்
அருமுரணு னத்துறையாகும்.

இ - ள். போரைச் செய்யும் எயிலின் உள்ளோருடைய மிகுதியைக் கூறலும் வெல்லுதற்கு அரிய மாறுபாட்டாலே முன்பு சொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ – று. அறியார் வயவ ரகத்திழிந்த பின்னும்
நெறியார் நெடுமதிலு ணேரார் – மறியாம்
கிளியொடு நேராங் கிளவியார் வாட்கட்
களியுறு காமங் கலந்து.

இ - ள். உணரார் நொச்சிவீரர்; அரணினுள்ளே புகுந்தபின்னும், முடங்குதல் நிறைந்த நெடும்புரிசையுள் பகைவர், மான்மறியாம் கிழியை ஒத்த சொல்லினை உடையார் ஒளியினையுடைய கண்ணின் களிப்புற்ற வேட்கை விரவுதலான் எ – று.

நேரார்மதிலகத்து இழிந்தபின்னும் வயவர் அறியார் எனவும், மறியாம் வாட்கண் எனவும் கூட்டுக. (21)

116. அகத்துழிஞை

முரணவியச் சினஞ்சிறந்தோர்
அரணகத்தோரை யமர்வென் றன்று.

இ - ள். மாறுபாடு கெடக் கோபம்மிக்க உழிஞையார் எயிலினுள் நொச்சியாரைப் போரை வென்றது எ – று.

வ - று. செங்கண் மறவர் சினஞ்சொரிவாள் சென்றியங்க
அங்கண் விசும்பி னணிதிகழும் – திங்கள்
முகத்தா ரலற முகிலுரிஞ்சுஞ் சூழி
அகத்தாரை வென்றா ரமர்.

இ - ள். சிவந்த கண்ணினையுடைய வீரர், செற்றத்தைப் பொழியும் வாள்போய் உலாவ அழகிய இடத்தை உடைய ஆகாயத்தின் அலங்காரம் மிகும் மதியை ஒத்த வதனத்தினை உடையார் கூப்பிட மேகம் தவழும் நெற்றியினை உடைய அரணினுள்ளோரைப் போர்வென்றார் எ - று, (22)

117. முற்றுமுதிர்வு

அகத்தோன் காலை யதிர்முர சியம்பப்
புறத்தோன் வெஞ்சினப் பொலிவுரைத் தன்று

இ - ள். மதிலின் உள்ளோனுடைய முழங்கும் முரசு. காலையில் ஒலிப்பப் புறத்திருந்த உழிஞையானது வெய்ய கோபத்தின் மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. காலை முரச மதிலியம்பக் கண்கனன்று
வேலை விறல்வெய்யோ னோக்குதலும் – மாலை
அடுக மடிசிலென் றம்மதிலு ளிட்டார்
தொடுகழலார் மூழை துடுப்பு.

இ - ள். நாட்காலையே முரசு அரணின்கண் ஒலிப்பக் கண் சிவந்து வேலை வெற்றியைவேண்டுவோன் பார்த்தானாக, மாலைப் பொழுது அடுவேம் சோறென்று சொல்லி அவ்வரணினுக்குள்ளே எறிந்தார் கட்டுங்கழலினை உடையார், மூழையினையும் துடுப்பினை யும் எ - று.

அம்மதிலுள் இட்டார், இதனை அழித்து இன்றுபோய் உண் பேம் என்று. (23)

118. யானை கைக்கோள்

மாறுகொண்டார் மதிலழிய
ஏறுந்தோட்டியு மெறிந்துகொன்டன்று

இ-ள். பகைகொண்டார் அரணங்கெட யானையையும் காவலை யும் பகைவரை எறிந்து கைக்கொண்டது எ - று.

வ - று. ஏவ லிகழ்மறவர் வீய விகல்கடந்து
காவலும் யானையுங் கைக்கொண்டான்- மாவலான்
வம்புடை யொள்வாண் மறவர் தொழுதேத்த
அம்புடை ஞாயி லரண்.

இ - ள். தன் ஏவலைச் செய்யாத வீரர் கெட மாறுபாட்டைக் கடந்து தோட்டியையும் களிற்றையும் கைப்பற்றினான் குதிரைத் தொழிலைவல்லவன்; கச்சினைஉடைய ஒள்ளிய வாள்வீரர் பணிந்து வாழ்ந்த பகழியினை உடைய முடக்கரையாற் சிறந்த எயிலிடத்து எ - று. (24)

ஏவல் - ஏவை வல்ல என்றுமாம்.

119. வேற்றுப்படை வரவு

மொய்திகழ் வேலோன் முற்றுவிட் டகலப்
பெய்தார் மார்பிற் பிறன்வர வுரைத்தன்று.

இ - ள். போர்மிகும் வேலோனீ சூழ்தல்விட்டுப் போக இட்ட மாலைமார்பினையுடைய வேற்றுவேந்தன் வரவினைச் சொல்லியது. எ – று.

வ – று. உவனின் றுறுதுயர முய்யாமை நோக்கி
அவனென் றுலகேத்து மாண்மை - இவனன்றி
மற்றியார் செய்வார் மழைதுஞ்சு நீளரணம்
முற்றியார் முற்று விட.

இ - ள். உவன் இற்றைநாளிலே பொருந்தும் விதனத்தினின் றும் ஒழியாமையைப் பார்த்து அப்படிக்கு ஒத்தவன் என்று சொல்லி உயர்ந்தோர் புகழும் ஆண்மைத் தன்மையினை உடைய இவன் அல்லது மற்றுயாவர் இது செய்யவல்லார்! மேகம் உறங்கும் நீண்ட மதிலைச் சூழப்போனார் வளைவு விட. எ – று. (25)

120. உழுது வித்திடுதல்

எண்ணார் பல்லெயில் கழுதையே ருழுவித்
துண்ணா வரகொடு கொள்வித் தின்று.

இ - ள். பகைவருடைய பலஅரணும் கழுதையாகிய ஏரிட்டு உழுது கவடியுடன் குடைவேலை விதைத்தது எ - று.

வ – று. எழுதெழின் மாடத் திடனெலா நூறிக்
கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா–
உழுததற்பின்
வெள்வரகு கொள்வித் திடினும் விளியாதாற்
கள்விரவு தாரான் கதம்.

இ - ள். சித்திரம் எழுதிய அழகிய மாளிகை முழுதும் இடித் துக் கழுதையே ஏராகவும் கையில் விளங்கும் வேலே கோலாகவும்

உழுது அதற்குப் பின்பு கவடியும் குடைவேலும் வித்தினும் கெடா தால்; தேன் கலந்த மாலையினை உடையவன் கோபம் எ - று. (26)

121. வாண்மண்ணுநிலை

புண்ணிய நீரிற் புரையோ ரேத்த
மண்ணிய வாளின் மறங்கிளந் தன்று.

இ - ள். உயர்ந்தோர் துதிப்பத் தீர்த்தநீராலே மஞ்சனம் ஆட்டிய வாளினது வீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளங்கக்
கூர்த்தவாண் மண்ணிக் கொடித்தேரான்—பேர்த்தும்
இடியார் பணைதுவைப்ப விம்மதிலுள் வேட்டான்
புடையா ரறையப் புகழ்.

இ - ள். தீர்த்தநீரும் மலரும் சொரிந்து திக்குவிளங்கக் கூரிய வாளினை மஞ்சனம் ஆட்டிப் பதாகையால் சிறந்த தேரினை உடையான் இரண்டாவதும் உருமேற்றை ஒக்கும் வீரமுரசு ஆர்ப்ப இந்த அரணிடத்தே களவேள்வி வேட்டான், பக்கத்துள்ள மன்னர் எல் லாம் தன் கீர்த்தியைச் சொல்ல எ - று. (27)

122. மண்ணுமங்கலம்

வணங்காதார் மதிற்குமரியொடு
மணங்கூடிய மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். பணியாதார் அரணுகிய கன்னியுடன் வதுவை பொருந்திய மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று

வ - று. எங்கண் மலர வெயிற்குமரி கூடிய
மங்கல நாள்யா மகிழ்ந்தூங்க—கொங்கலர்தார்ச்
செய்சுடர்ப்பூண் மன்னவன் சேவடிக்கீழ் வைகினவே
மொய்சுடர்ப்பூண் மன்னர் முடி.

இ - ள். எம்முடைய கண் மலர அரணுகிய கன்னியினை மணந்த மணநாளிலே யாம் மகிழ்ச்சி எய்த மதுஅலரும் கோவைமாலையினை யும் கையாற்செய்யப்பட்டு ஒளிசிறந்த ஆபரணத்தினையும் உடைய வேந்தன் தாள் நிழற்கீழே தங்கின; செறிந்த சோதியால் நிறைந்த அணிகலத்தை உடைய அரசர் முடிகள் எ - று. (28)

123. மகட்பாலிகல்

மயிற்சாயன் மகள்வேண்டிய
கயிற்கழலோ னிலையுரைத்தன்று.

இ - ள், மயில்போன்ற மென்மையினை உடைய மகளை வேண் டிய மூட்டுவாயால் சிறந்த வீரக்கழலினை உடையான் முறைமை யைச் சொல்லியது எ - று.

வ – று. அந்தழை யல்குலு மாடமை மென்றோளும்
பைந்தளிர் மேனியும் பாராட்டித் - தந்தை
புறமதில் வைகும் புலம்பே தருமே
மறமதின் மன்னன் மகள்.

இ-ள். அழகிய தழையாற சிறந்த நிதம்பத்தினையும் அசையும் மூங்கில்போன்ற மெல்லிய தோளினையும் பசுந்தளிர்போன்ற நிறத் தினையும் கொண்டாடித் தமப்பனுடைய மதிற்புறத்துத் தங்கும் தனிமையையே கொடா நிற்கும்; வீரமே தனக்குப் புரிசையாக உடைய வேந்தனிடத்து மகள் எ-று. (29)

124. திறைகொண்டு பெயர்தல்

அடுதிற லரணத் தரசு வழிமொழியப்
படுதிறை கொண்டு பதிப்பெயர்ந்தன்று.

இ-ள். கொல்லும் வலிமிகும் எயிலினிடத்து மன்னரெல்லாம் தாழ்வு சொல்ல முறைமையான திறையைக் கொண்டு இருந்த ஊரினின்றும் எடுத்துவிட்டது- எ-று.

வ-று. கோடும் வயிரு மிசைப்பக் குழுமிளை
ஓடெரி வேய வுடன்றுலாய்ப்-பாடி
உயர்தோங் கரணகத் தொன்னார் பணியப்
பெயர்ந்தான் பெருந்தகையி னான்.

இ-ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்கச் செறிந்த குறுங்காட்டைப் பரந்த எரிமூடக் கோபித்துக் கிளர்ந்து பாடிவீட்டினின்று மிக உயர்ந்த எயிலிடத்துப் பகைவர்தாழ எடுத்து மீளவிட்டான், மிக்க அழகினை யுடையான் எ-று. (30)

125. அடிப்பட இருத்தல்

பேணாதார் மறங்கால
ஆணைகொண் டடிப்பட விருந்தன்று.

இ-ள். பகைவர்தாம் சினத்தை உமிழத் தன் ஆணையை ஏற்றுக் கொண்டு நாடு வழிப்பட நெடுங்காலம் இருந்த இருப்பிலே இருந்தது எ-று.

வ-று. ஒன்றி யவர்நா டொருவழித்தாய்க் கூக்கேட்ப
வென்றி விளையா விழுமதிலோர்-என்றும்
பருந்தார் செருமலையப் பாடி பெயரா
திருந்தா னிகன்மறவ ரேறு.

இ-ள். பொருந்திய பகைவர்தேசம் ஒருவழிப்பட்டு ஏவல்கேட்பத் தங்கள் வெற்றியைத் தங்கள் பக்கல் உண்டாக்கமாட்டாத சீரிய அரணிடத்தோர் எந்நாளும் பருந்துநிறையும் பூசலைச் செய்யாநிற்பப் பாசறையை விட்டு நீங்காது அவ்விருப்பிலேயே இருந்தான், மாறுபாட்டால் சிறந்த வீரருக்கு இடியேறு அனையான் எ-று. (31)

126. தொகைநிலை

எம்மதிலி னிகல்வேந்தரும்
அம்மதிலி னடியடைந்தன்று.

இ-ள். எல்லா அரணிடத்தும் உள்ள மாறுபாட்டு மன்னர் பலரும அந்த எயிலிடத்தே அவன் பாதத்தைச் சேர்ந்தது எ-று.

வ-று. நாவல் பெயரிய ஞாலத் தடியடையந்
தேவ லெதிரா திகல்புரிந்த-காவலர்
வின்னின்ற தானை *விறல்வெய்யோற் கம்மதிலின்
முன்னின் றவிந்தார் முரண்.

இ-ள். சம்புத்தீவினுள் அவன் தாள்நிழலைஅடைந்து சொன்ன சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளாது மாறுபாட்டை மேற்கொண்ட மன்னர் சிலைவலிநின்ற சேனையால் சிறந்த வெற்றியை வேண்டுவோற்கு அவன் சூழ்ந்த அரணின் முன்னே நின்று கெட்டார், மாறுபாடு எ-று.

நாவல் பெயரியஞாலம்-நாவலின் பெயர்பெற்றபூமி;சம்புத்தீவு. (32)

உழிஞைத் திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டு முப்பத்தொன்றும் முடிந்தன.

ஆறுவது உழிஞைப்படலம் முற்றிற்று.

ஏழாவது

தும்பைப்படலம்

(சூத்திரம் 7.)

துன்னருங் கடும்போர்த் தும்பை தும்பை யரவம்
தன்னிக ரில்லாத் தானை மறமே
யானை மறத்தொடு குதிரை மறமே
தார்நிலை தேர்மறம் பாணது பாட்டே
இருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே
ஏம வெருமை நூழி லென்று
நூழி லாட்டே முன்றேர்க் குரவை
பின்றேர்க் குரவை பேய்க்குர வையே

களிற்றுட னிலையே யொள்வா ளமலை
தானை நிலையே வெருவரு நிலையே
சிருங்கார நிலையே யுவகைக் கலுழ்ச்சி
தன்னை வேட்ட றொகை நிலை யுளப்பட
நன்பொரு டெரிந்தோர் நாலிரு மூன்றும்
வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப.

என்-னின், தும்பைத்திணையும் துறையும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். தும்பை, தும்பையரவம், தானைமறம், யானைமறம், குதிரை மறம், தார்நிலை, தேர்மறம், பாண்பாட்டு, இருவருந்தபுநிலை, எருமை மறம், ஏமவெருமை, நூழில், நூழிலாட்டு, முன்றேர்க்குரவை, பின்றேர்க் குரவை, பேய்க்குரவை, களிற்றுடனிலை, ஒள்வாளமலை, தானைநிலை, வெருவருநிலை, சிருங்காரநிலை; உவகைக் கலுழ்ச்சி, தன்னை வேட்டல், தொகை நிலையென இருபத்துநான்கும் தும்பைத்திணையும் துறையுமாம் எ - று.

127. தும்பை

செங்களத்து மறங்கருதிப்
பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று

இ - ள். குருதியாற் சிவந்த களத்து மாறுபாட்டை நினைந்து பசுந் தும்பையாகிய போர்ப்பூவை முடியிடத்துச் சூடியது எ - று.

வ - று. கார்கருதி நின்றதிருங் கௌவை விழுப்பணை
யான்
சோர்குருதி சூழா நிலநனைப்பப் - போர்கருதித்
துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் றுகளறுசீர்
வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து.

இ - ள். மேகத்தை ஒப்புக்குறித்து ஒழியாதுநின்று முழங்கும் ஆரவாரத்தால் சிறந்த சீரிய வீரமுரசினை உடையான், ஒழுகுங் குருதி சூழ்ந்து பொருகளத்தை நனைப்பப் பூசலை நினைந்து வலியை

உடைய தும்பை மாலையைச் சூடினன்; குற்றந்தீர்ந்த புகழினையும் வெம்மை மிக்க சேனையினையும் உடைய எம் மன்னன் எ - று. (1)

128. தும்பை அரவம்

பொன்புனைந்த கழலடியோன்
தன்படையைத் தலையளித்தன்று.

இ - ள். அழகணிந்த வீரக்கழற்காலினை உடையான் தனது சேனையைத் தலையளி பண்ணியது எ - று.

வ - று. வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையும்
கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான்-பல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபனிப்பப்
பன்மணிப் பூணன் படைக்கு.

இ - ள். . போர்வெல்லும் அடையாளமும் பற்றும் சிறந்ததனமும் மருத நிலமும் கொல்லும் யானையும் குதிரையும் வழங்கி அருள் செய்தான்; பல பரியினையும் நல்ல மணிமிடைந்த திண்ணிய தேரினையும் உடைய பகைஞர் அஞ்சித் தலைநடுங்க, நவமணி அழுத்தின ஆபரணத்தினை உடையான், சேனைக்கு எ - று. (2)

129. தானை மறம்

தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை
ஓம்படுத்த வுயர்புகூறின்று,

இ - ள். பொர எதிர்ந்த இருவகைச்சேனை தாம் பொருதுமடியாமை பரிகரித்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. கழுதார் பறந்தலைக் கண்ணுற்றுத் தம்முள்
இழுதார்வேற் றானை யிகலிற் - பழுதாம்
செயிர்காவல் பூண்டொழுகுஞ் செங்கோலார் செல்வம்
உயிர்காவ லென்னு முரை.

இ - ள். பேய்மிக்க போர்க்களத்தைக் கிட்டித் தம்மில் தாம் நெய்யணிந்த வேற்படை மாறுபடிற் குற்றமாம்; குற்றத்தை உலகிற் புகுதாமற் காத்து நடக்கும் நிதியையுடைய மன்னர்தம் செல்வமாவது பல உயிரையும் காத்தல் என்றறிந்து சொல்லும் சொல் எ - று.

உரை பழுதாம். இகலின் இருவர் அரசர்சேனையும் தோலாது மடியும். இனி ஒருவன்சேனை தம்முள் மாறுபடுதல் என்றுமாம். (3)

130. இதுவுமது

பூம்பொழிற் புறங்காவலனை
ஓம்படுத்தற்கு முரித்தெனமொழிப.

இ - ள். பொலிவு பெற்ற பூமிகாவலற்கு உறுதி கூறுதற்கும் பெறும் அதுவென்று சொல்லுவர் எ - று.

வ – று. வயிர்மேல் வளைஞரல வைவேலும் வாளும்
செயிர்மேற் கனல்விழிப்பச் சீறி - உயிர்மேற்
பலகழியு மேனும் பரிமான்றேர் மன்னர்க்
குலகழியு மோர்த்துச் செயின்

இ - ள். கொம்போசையின் மேற்படச் சங்கு முழங்கக் கூர்த்த வேலும் வாளும் போரிடத்து நெருப்புப்பரப்ப வெகுண்டு உயிரிடத்துக் கொலைக் குற்றம் பலகழியுமாயினும் செலவைஅயர்ந்த குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட தேர் வேந்தர்க்கு விசாரித்துச்செய்யின் பூமியழியும் எ-று.

படைபடும், கெடும் என்று ஓராது பூசல் செய்யவேண்டும். (4)

131. இதுவுமது

வேற்றானை மறங்கூறி மாற்றார தழிபிரங்கினும்
ஆற்றி னுணரி னத்துறை யாகும்.

இ-ள். வேற்படையினது தறுகண்மையைச் சொல்லிப் பகைவருடைய கேட்டிற்கு நோவினும் முறைமையாக விசாரித்துரைப்பின் அதுவேயாம் எ-று.

வ-று. மின்னார் சினஞ்சொரிவேன் மீளிக் கடற்றனை
ஒன்னார் நடுங்க வுலாய்நிமிரின்-என்னாங்கொல்
ஆழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயானைப்
பாழித்தோண் மன்னர் படை.

இ-ள். ஒளிநிறைந்த செற்றம்பொழியும் வேலினையும் தலைமையினையும் உடைய கடல்போன்ற சேனை பகைவர் தலைபனிப்ப நிலைபெயர்ந்து நடப்பின் என்படுமோ! வட்டக் காலாற் சிறந்த தேரினையும் வெல்லுங் குதிரையினையும் தலைமைபெற்ற மதகளிற்றினையும் வலிய தோளினையும் உடைய பகைவர் சேனை எ-று. (5

132. யானைமறம்

எழுமரவக் கடற்றனையான்
மழகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று.

இ-ள். மிகும் ஆரவாரத்தால் நிறைந்த கடல் போன்ற சேனையினை உடையான் இளங்களிற்றினது மறத்தைக் கூறியது எ-று

வ-று அடக்கருந் தானை யலங்குதார் மன்னர்
விடக்கு முயிரு மிசையக்- கடற்படையுள்
பேயு மெருவையுங் கூற்றுந்தன் பின்படரக்
காயுங் கழலான் களிறு.

இ-ள். விலக்குதற்கரிய சேனையினையும் விளங்கும் கோவை மாலையினையும் உடைய அரசர் தசையினையும் உயிரினையும் உண்ண வேண்டிக் கடல்போன்ற சேனையுட் பேயும் கழுகும் கூற்றும் தனது பின் செல்ல வெகுளும், வீரக்கழல் வேந்தன் யானை எ-று.
பேயும் எருவையும் விடக்குண்ணப் பின்படர என்க. (6)

133. குதிரைமறம்

எறிபடையா னிகலமருள்
செறிபடைமான் றிறங்கிளந்தன்று.

இ-ள். எறியும் வேற்படையுடையான்றன் மாறுபாட்டினைச் செய்யும் போருள் செறிந்த கலையினை உடைய குதிரையின் திறப் பாட்டைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. குந்தங் கொடுவில் குருதிவேல் கூடாதார்
வந்த வகையறியா வாளமருள்-வெந்திறல்
ஆர்கழன் மன்ன னலங்குளைமா வெஞ்சிலை
வார்கணையின் முந்தி வரும்.

இ-ள். பகைவர்தம் சவளப்படையும் கொடியவிற்படையும் உதிரத்தை அளைந்தவேற்படையும் வந்தபடி அறியாதவகை தலை மயங்கிய வாட்போருள் வெய்யவலியினையும் நிறைந்த வீரக் கழலினையும் உடைய மன்னன் விளங்கும் தலையாட்டத்தினை உடைய குதிரை, கொடியவில்லில் தொடுத்துவிட்ட நீண்ட அம்புபோல முற்பட்டு வரும் எ-று. (7)

134. தார்நிலை

முன்னெழுதரு படைதாங்குவனென
மன்னவற்கு மறங்கிளந்தன்று.

இ-ள். தூசிப்படையைத் தடுப்பன் என அரசற்கு ஒரு வீரன் தனது தறுகண்மையைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. உறுசுடர் வாளோ டொருகால் விலங்கின்
சிறுசுடர்முற் பேரிருளாங் கண்டாய்-எறிசுடர்வேற்
றேங்குலாம் பூந்தெரியற் றேர்வேந்தே நின்னோடு
பாங்கலா மன்னர் படை.

இ-ள். மிக்க ஒளியினை உடைய வாளுடனே யான் ஒருகால் தடுப்பில் சிறிய விளக்கின் முன்னர் பெரிய இருள்போல இரிந் தோடும்காண்; எரியும் கதிர்வேலினையும் மதுமலர்ந்த பூமாலை யினையும் உடைய தேர் மன்னனே, நின்னோடு உறவல்லாத வேந்தர்சேனை எ-று. (8)

135. இதுவுமது

ஒருகுடை மன்னனைப் பலகுடை நெருங்கச்
செருவிடைத் தமியன் ருங்கற்கு முரித்தே.

இ-ள். ஒரு குடைவேந்தனைக் குடைவேந்தர் பலர் அடையப் போரிடத்துத் தனிவீரன் தானே தடுத்தற்கும் உரித்து அத்துறை எ-று.

வ- று, காலான் மயங்கிக் கதிர்மறைத்த கார்முகில் [போல்
வேலான்கை வேல்பட வீழ்ந்தனவே-தோலா
இலைபுனை தண்டா ரிறைவன்மேல் வந்த
மலைபுரை யானை மறிந்து.

இ-ள். காற்றால் நிலைகுலைந்து ஆதித்தனை மறைத்த கருமுகில் போல, வேல்வீரன் கையகத்து வேல்படுதலால் வீழ்ந்தன; தோலாத இலையால்தொடுத்த குளிர்ந்த மாலைதனை உடைய அரசன்மேல் சென்ற மலையைஒத்த ஆனை கீழ்மேலாய் எ-று.

வந்த என்பது இடவழுவமைதி
கார்முகில்போல் சென்ற யானை என்க. (9)

136. தேர்மறம்

முறிமலர்த்தார் வயவேந்தன்
செறிமணித்தேர்ச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தளிர் விரவின பூமாலையினை உடைய வலிய மன்னன் மிடைந்த மணித்தேரின் நன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ – று. செருமலி வெங்களத்துச் செங்குருதி வெள்ளம்
அருமுர ணுழி தொடர – வருமரோ
கட்டார் கமழ்தெரியற் காவலன் காமர்தேர்
ஒட்டார் புறத்தின்மே லூர்ந்து

இ - ள் போர்மிகும் வெய்ய பறந்தலையிடத்துச் சிவந்த உதிர வெள்ளம் கிட்டுதற்குஅரிய மாறுபாட்டினை உடைய தேர்க்காலைத்

தொடர வாராநிற்கும்; சுற்றுதல் நிறைந்த நாறும் மாலையினை உடைய அரசன் தன் அழகிய தேர், பகைவர் பிணப்புறத்தின்மேல் நடந்து எ - று. (10)

அரோ : அசை.

137. பாண்பாட்டு

வெண்கோட்ட களிறெறிந்து செங்களத்து
வீழ்ந்தார்க்குக்
கைவல்யாழ்ப் பாணர் கடனிறுத் தன்று.

இ - ள் விளர்த்த கொம்பினையுடைய யானையை எறிந்து பறந்தலையிற் பட்டார்க்கு யாழ்வாசிக்கும் கைத்தொழிலில் வல்ல பாணர் உரிமைசெய்தது எ - று.

வ – று. தளரிய ருய்புதல்வர் தாமுண ராமைக்
களரிக் கனன்முழங்க மூட்டி – விளரிப்பண்
கண்ணினர் பாணர் களிறெறிந்து வீழ்ந்தார்க்கு
விண்ணினர் செய்தார் விருந்து.

இ – ள். தளர்ந்த இயல்பினை உடைய தம் மனைவி தாய் சிறுவர் இவர் தாம் போர்க்களத்துப் பட்டவாறு அறியாமையாற் பறந்தலையிலே நெருப்பை முழங்கமூட்டிச் சாப்பண்ணைப் பாடக்கருதினர் பாணர், யானையை எறிந்து பட்ட வீரர்க்கு; துறக்கத்துள்ளார் விருந்திடுதல் செய்தார் எ – று. (11)

138. இருவருந் தபுநிலை

பொருபடை களத்தவிய
இருவேந்தரு மிகலவிந்தன்று.

இ - ள். போர்செய்யும் சேனை இரண்டும் களத்திற்பட இருவர் அரசரும் மாறுபாட்டாற் பட்டது எ – று

வ – று. காய்ந்து கடுங்களிறு கண்கனலக் கைகூடி
வேந்த ரிருவரும் விண்படர – ஏந்து
பொருபடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி
இருபடையு நீங்கா விகல்.

இ – ள் கனன்று கடிய யானை கண்ணழலக் கண்ணுற்று அரசர் இருவரும் விண்ணைச்சேர எடுக்கும் போர்செய்யும்படை ஒளிவிட வென்னிடாவாகி வெகுண்டு இரண்டுசேனையும் ஒழியாவாயின, மாறுபாட்டை எ – று.

அரசும் படையும் மடிந்தவாம். (12)

139. எருமை மறம்

வெயர்பொடிப்பச் சினங்கடைஇப்
பெயர்படைக்குப் பின்னின்றன்று.

இ–ள். வேரரும்பச் சினத்தை கடாவி முதுகிட்ட தன் சேனைக் குப் பின்னே நின்றது எ – று.

வ – று. கடுங்கண் மறவன் கனல்விழியாச் சீறி
நெடுங்கைப் பிணத்திடை நின்றான் –
நடுங்கமருள்
ஆள்வெள்ளம் போகவும் போகான்கை
வேலூன்றி
வாள்வெள்ளந் தன்மேல் வர.

இ-ள். தறுகண்வீரன் நெருப்புப்போல் விழித்துக் கோபித்து நெடிய கையைஉடைய யானைப்பிணத்தின் நடுவே நின்றான்; கண்டார் நடுங்கும் போரிடத்துக் காலாள் வெள்ளம் இரிந்துஓடவும் போகானாகித் தன் கைவேலை ஊன்றி, பகைவர் வாட்படைவெள்ளம் தன்மேலே அடர்ந்துவர எ – று. (13)

140. ஏம வெருமை

குடைமயங்கிய வாளமருட்
படைமயங்கப் பாழிகொண்டன்று.

இ - ள். மன்னர்குடைகள் தம்மில் தலைமயங்கிய வாட்போருள் தான் எறிந்தவேல் பொருகளிற்றின் மத்தகத்துக் குளிப்பத் தோள்வலியால் வெற்றிகொண்டது எ - று.

வ - று. மருப்புத்தோ ளாக மதர்விடையிற் சீறிச்
செருப்புகன்று செங்கண் மறவன் –
நெருப்பிமையாக்
கைக்கொண்ட வெஃகங் கடுங்களிற்றின்
மேற்போக்கி
மெய்க்கொண்டான் பின்னரு மீட்டு.

இ - ள். தோளே கொம்பாக மதர்த்த எருமையேறு போல வெகுண்டு போரைவிரும்பிச் சிவந்த கண்ணினை உடைய மறவன், பொறிபிறப்ப விழித்துக்கையில் ஏந்திய வேலைக் கடிய யானை மேல் விட்டு முன்பு வென்றி கொண்டவாறு போல நிராயுதனாகி நின்று மெய்வலியாற் பின்னரும் வென்றிகொண்டான்; மேல்வரும் படையை விலக்கி எ-று.

"படையறுத்துப் பாழிகொள்ளுமேமம்" என்றார் ஆசிரியர். (14)

141. நூழில்

கழல்வேந்தர் படைவிலங்கி
அழல்வேறிரித் தாட்டமர்ந்தன்று.

இ-ள் வீரக்கழல் மன்னர் சேனையைக்கொன்று அழலும் வேலைத் திரித்து ஆடுதலை விரும்பியது எ-று.

வ -று. ஆட லமர்ந்தா னமர்வெய்யோன் வீழ்குடர்
சூடன் மலைந்த சுழல்கட்பேய்–மீடல்
மறந்தவேன் ஞாட்பின் மலைந்தவர் மார்பம்
திறந்தவேற் கையிற் றிரித்து.

இ-ள். ஆடுதலை மேற்கொண்டோன் போரை விரும்பினோன்; வீழ்ந்த குடரைச் சூடுதலை மேற்கொண்டன சுழலும் விழியினை உடைய பேய், மீளுதல் ஒழிந்த வேற்போருள் மாறுபட்டவர் மார்பத்தை உருவின வேலைக் கையிலே திரித்து எ-று (15)

142. நூழிலாட்டு

களங்கழுமிய படையிரிய
உளங்கிழித்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

இ-ள். பொருகளத்தைப் பொருந்திய சேனைகெடத் தன் மார்பத்தைத் திறந்து வேலைப் பறித்து எறிந்தது எ-று.

வ- று— மெய்யகத்து மன்னர் முரணினி யென்னுங்கொல்
கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை-வெய்ய
விடுசுடர் சிந்தி விரையகலம் போழ்ந்த
படுசுட ரெஃகம் பறித்து.

இ-ள். போரிடத்து வேந்தர் மாறுபாடு இனி என்னுமோ! கையிடத்துப்பற்றினன் கழல்வீரன்; வெய்தான மிகும் கனலைச் சிதறி மணம் நாறு மார்பத்தைப் போழ்ந்த ஒளிதோன்றும் வேலைப் பறித்து எ-று. (16)

143. முன்றேர்க் குரவை

எழுவுறழ்திணிதோள் வேந்தன்வெஃறேர்
முழுவலி வயவர் முன்னா டின்று.

இ-ள். கணையத்தைஒத்த திண்ணிய தோளினைஉடைய மன்னனுடைய வெல்லும் தேர்முன் நிறைந்த வலியாற் சிறந்த வீரர் ஆடியது எ-று.

வ- று. ஆனா வயவர்முன் னாட வமர்க்களத்து
வானார்மின் னாகி வழிநுடங்கும்-நோனாக்
கழுமணிப் பைம்பூட் கழல்வேந்த னூரும்
குழுமணித் திண்டேர்க் கொடி.

இ-ள். அமையாதவீரர்முன்னே ஆடப் போர்க்களத்து மேகத்து நிறைந்த மின்போன்று முறையே ஆடும்; பகைபொறாத கழுவுமணியான் அமைந்த பசும்பூணினைஉடைய சுழல்வேந்தன்

நடத்தும் திரண்ட மணியினை உடைய திண்ணிய தேர்மேல் கொடி எ-று. (17)

144. பின்றேர்க் குரவை

கருங்கழன் மறவரொடு வெள்வளை விறலியர்
பெருந்தகை தேரின் பின்னு டின்று

இ-ள். வலிய கழல்வீரரொடு விளர்த்த வளையினையுடைய பாணிச்சியர், பெரிய மேம்பாட்டினை உடையான் தனது தேரின்பின் ஆடியது எ-று.

வ-று. கிளையாய்ந்து பண்ணிய கேள்வியாழ்ப் பாணும்
வளையா வயவரும் பின்னுக் – கொளையாய்ந்
தசைவிளங்கும் பாடலொ டாட வருமே
திசைவிளங்குந் தானையான் றேர்.

இ-ள். கிளை நரம்பை ஆராய்ந்து அமைத்த சுருதியால்மிக்க யாழை வல்ல பாண்கிளையும் தோலாவீரரும் பின்பாக இசையை ஆராய்ந்து தூக்குதல் விளங்கும் பாடுதலுடனே கூத்தாடவரும்: திக்கிலே விளங்கும் சேனையை உடையான் தனது தேர் எ-று.

பாண் என்பது சாதிப்பெயர். (18)

145. பேய்க் குரவை

மன்ன னூரு மறமிகு மணித்தேர்ப்
பின்னு முன்னும் பேயா டின்று.

இ-ள். அரசன் செலுத்தும் கொடுமைமிக்க மணியை உடைய தேரின் பின்பும் முன்பும் பேய் ஆடியது எ-று.

வ-று. முன்னரும் பின்னரும் மூரிக் கடற்றானை
மன்ன னெடுந்தேர் மறனேத்தி – ஒன்னார்
நிணங்கொள்பேழ் வாய நிழல்போ னுடங்கிக்
கணங்கொள்பே யாடுங் களித்து.

இ-ள். முன்னும் பின்னும், பெரிய கடல்போன்ற சேனையை உடைய அரசன் நெடிய தேரின் மாறுபாட்டை வாழ்த்திப் பகைவரது நிணத்தைக்கொண்ட பெரிய வாயினை உடைய திரண்ட பேய் சாயை போல அசைந்து மகிழ்ந்து நடமாடும் எ-று. (19)

146. களிற்றுடனிலை

ஒளிற்றெஃகம் படவீழ்ந்த
களிற்றின்கீழ்க் கண்படுத்தன்று.

இ-ள். ஒளியை உடைய வேல்படுதலான் வீழ்ந்த யானையின் கீழ்ப் பட்டது எ-று.

ஒளிற்றெஃகம் : விகாரம்.

வ-று. இறுவரை வீழ வியக்கற் றவிந்த
தறுகட் டகையரிமாப் போன்றான்-சிறுகட்
பெருங்கைக் களிறெறிந்து பின்னதன்கீழ்ப் பட்ட
கருங்கழற் செல்வே லவன்.

இ-ள். பெரியமலை முறிந்து வீழப் போக்கற்றுப்பட்ட கொடுமைத்தொழின் மேம்பாட்டினை உடைய சிங்கத்தை ஒத்தான் சிறிய கண்ணினையும் பெரிய கையினையும் உடைய ஆனையை எறிந்து பின்னர் அதன் கீழ்ப்பட்ட வலிய வீரக் கழலினையும் சிவந்த வேலினையும் உடையவன், எ-று. (20)

147. ஒள் வாளமலை

வலிகெழுதோள் வாள்வயவர்
ஒலிகழலா னுடனாடின்று.

இ-ள். உரம்பொருந்திய தோளினைஉடைய வாள்வீரர் ஆர்க்கும் வீரக் கழலினைஉடையானுடன் ஆடியது எ-று.

வ-று. வாளை பிறழுங் கயங்கடுப்ப வந்தடையார்
ஆளமர் வென்றி யடுகளத்துத்-தோள்பெயராக்

காய்ந்தடு துப்பிற் கழன்மறவ ராடினார்
வேந்தொடு வெள்வாள் விதிர்த்து.

இ-ள். வாளைமீன் மிளிரும் மடுவினை ஒப்ப, வந்து பொருந்தா தார் வீரர் மேவும் வெற்றியினை உடைய கொலைக்களத்துத் தோளைப் பெயர்த்து வெகுண்டு கொல்லும் வலியினைஉடைய கழல் வீரர் ஆடினர், அரசனுடனே விளர்த்த வாளினை அசைத்து எ-று. (1)

148. தானைநிலை

இருபடையு மறம்பழிச்சப்
பொருகளத்துப் பொலிவெய்தின்று

இ-ள். இரண்டுசேனையும் மறத்தை ஏத்தப் போர்க்களத்துச் சிறப்பெய்தியது. எ-று.

வ-று. நேரார் படையி னிலைமை நெடுந்தகை
ஓரா னுறைகழியா னொள்வாளும்-தேரார்க்கும்
வெம்பரிமா வூர்ந்தார்க்கும் வெல்களிற்றின் மேலார்க்கும்
கம்பமா நின்றான் களத்து.

இ-ள். பகைவர்சேனையின் உரத்தைப்பெரிய மேம்பாட்டினை உடையவன் விசாரியான், வாளும் உறையினின்றும் வாங்கான், தேர்வீரர்க்கும் வெய்யசெலவினைஉடைய குதிரையைச் செலுத்தி னார்க்கும் வெல்லும் யானையின் மேலார்க்கும் நிலைத்தூண்போலக் களத்தின்கண் நின்றான் எ-று.

கம்பம்-நடுக்கமுமாம். (22)

149. வெருவரு நிலை

விலங்கமருள் வியலகலம் வில்லுதைத்த கணைகிழிப்ப
நிலந்தீண்டா வகைப்பொலிந்த நெடுந்தகை நிலையுரைத் தன்று.

இ-ள். பகையைத்தடுக்கும் பூசலிடத்து அகன்ற மார்பகத்தை வில் உமிழ்ந்த அம்புபிளப்ப நிலத்தைத் தீண்டாதபடி சிறந்த பெரிய மேம்பாட்டினை உடையான் தனது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ-று.

வ-று. வெங்கண் முரசதிரும் வேலமருள் வில்லுதைப்ப
எங்கு மருமத் திடைக்குளிப்பச்-செங்கட்
புலவா ணெடுந்தகை பூம்பொழி லாகம்
கலவாமற் காத்த கணை.

இ-ள். வெவ்விய கண்ணினையுடைய முரசு முழங்கும் வேற்போருள் வில்செலுத்த உயிர்நிலையான எவ்விடத்தும் தைப்பச் சிவந்த கண்ணினையும் புலால் நாறும் வாளினையும்உடையனாகிப் பெரிய தகைமையால் சிறந்தவன் பொலிவுபெற்ற பார்மடந்தை மார்பினைக் கூடாதபடி, ஏற்றுக் கொண்டன அம்பு எ-று.

வில்உதைப்பத் தைத்து உருவின அம்பு காத்த என்க. (23)

150. சிருங்கார நிலை

பகைபுகழக் கிடந்தானை
முகைமுறுவலார் முயக்கமர்ந்தன்று

இ-ள். பகைவர் சீர்த்திபண்ணக் கிடந்தானை முல்லைமொட்டுப் போன்ற பல்லினார் தழுவுதலை மேவியது எ-று.

வ-று. எங்கணவ னெங்கணவ னென்பா ரிகல்வாடத்
தங்கணவன் றூர்தம் முலைமுகப்ப-வெங்கணைசேர்
புண்ணுடை மார்பம் பொருளகத்துப் புல்லினார்
நுண்ணிடைப் பேரல்கு லார்.

இ-ள் எம்முடைய கணவன் எம்முடைய கணவன் என்று சொல்லும் பரத்தையர் மாறுபாடுகெடத் தமது கொழுநன்மாலை தம்முலை முகந்துகொள்ள வெய்ய அம்புபட்ட புண்ணினை உடைய மார்பத்தைப் போர்க்களத்துத் தழுவினார்; நுண்ணிய இடையினையும் பெரிய அல்குலினையும் உடைய குலமகளிர் எ-று.

எங்கணவன் எங்கணவன் என்பார் தெய்வமகளிர் என்றுமாம். (24)

151. உவகைக் கலுழ்ச்சி

வாள் வாய்த்தீ வடுவாழ்யாக்கைக்
கேள்கண்டு கலுழ்ந்துவந்தன்று.

இ-ள். வாளால் வாய்ப்புப்பெற்ற விழுப்புண்மிக்க உடம்புடைய கணவனைக்கண்டு மனைவி மகிழ்ந்து கண்ணீர் வீழ்த்தது எ-று.

வ- று. வெந்தொழிற் கூற்றமு நாணின்று வெங்களத்து
வந்த மறவர்கை வாடுமிப்பப்-பைந்தொடி
ஆடரிமா வன்னான் கிடப்ப வகத்துவகை
ஓடரிக்க ணீர்பா யுக.

இ-ள். வெய்ய செய்தியினை உடைய கூற்றமும் நம்மிடத்தும் இவ்வாறு மறமில்லைஎன்று மானித்தது; வெவ்விய போர்க்களத்துப் போர்செய்யவந்த தறுகண்ணர் கையிடத்து வாள் துணிசெய்யப் பச்சை வளையினை உடைய மனைவி தன் வென்றிச்சிங்கத்தைஅனைய கொழுநன் கிடப்ப அவன் வெற்றிக் கிடக்கைகொண்ட உள்ளத்து மகிழ்ச்சியால் செவ்வரி கருவரிபரந்த கண்ணகலம் எல்லாம் நீர்பரந்து வீழ எ-று.

உகக் கூற்றமும் நாணின்று என்க. (25)

152. தன்னை வேட்டல்

தம்மிறைவன் விசும்படைந்தென
வெம்முரணு னுயிர்வேட்டன்று.

இ-ள். தம் வேந்தன் விசும்பைச் சேர்ந்தானாக, வெய்ய மாறுபாட்டை உடையான் ஒரு வீரன் உயிரை ஆகுதிபண்ணியது எ-று.

வ. று- வான மிறைவன் படர்ந்தென வாடுடுப்பா
மானமே நெய்யா மனம்விறகாத்-தேனிமிரும்
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வாளமர்
ஒள்ளழலுள் வேட்டா னுயிர்.

இ-ள். விண்ணிடத்து வேந்தன் சென்றானாக, சுருவமாக அபிமானம் ஒமநெய்யாக மறமே சமிதையாக வண்டுபரக்கும் மது மலர்ந்த மாலையினையும் வீரக்கழலினையும்உடைய வெவ்வியோன் வாட்போராகிய ஒள்ளிய தீயுள் உயிரை ஆகுதிபண்ணினான் எ-று. (26)

153. இதுவுமது

காய்கதிர் நெடுவேற் கணவனைக் காணிய
ஆயிழை சேறலு மத்துறை யாகும்.

இ-ள். பகையைச் சீக்கும் ஒளிநெடுவேலினைஉடைய கொழுநனைக்காணவேண்டி அவன்பட்ட போர்க்களத்துள் அழகிய ஆபரணத்தைஉடைய மனையாள் போயினதும் அத்துறையேயாம் எ-று.

வ- று. கற்பின் விழுமிய தில்லை கடையிறந்
திற்பிறப்பு நாணு மிடையொழிய-நற்போர்
அணங்கிய வெங்களத் தாருயிரைக் காண்பாண்
வணங்கிடை தானே வரும்.

இ-ள். கற்புடைமையிற் சீரியதொன்றில்லை; வாயிற்கடை நீங்கிக் குடிப்பிறப்பும் நாணமும் தன்னிடத்தைவிட்டு நீங்க நல்ல பூசலிற்பட்ட சேனைப்பரப்பிற்கிடந்த தன்னுயிர்அனையவனைக்காண வேண்டி நுடங்கும் இடையாள் தமியளாய் வரும் எ-று.

ஒழியத் தானே வருக என்க. (27)

154. தொகைநிலை

அழிவின்று புகழ்நிறீஇ
ஒழிவின்று களத்தொழிந்தன்று.

இ-ள். கேடின்றியே நிறையக் கீர்த்தியை நிறுத்தி எல்லாரும் போர்க்களத்திலே மடிந்தது எ-று.

வ-று. மண்டமர்த் திண்டோண் மறங்கடைஇ மண்புலம்பக்
கண்டிரள்வேன் மன்னர் களம்பட்டார்-பெண்டிர்
கடிதெழு செந்தீக் கழுமினா ரின்னும்
கொடிதேகா ணார்ந்தின்று கூற்று

இ-ள். உறுபோரிடத்துத் திண்ணியதோளால் மாறுபாட்டைக் கடாவிப் பூமி தனிமைப்பட்டுப்புலம்பக் காம்பு கண்திரண்ட வேலினை உடைய வேந்தர் இருவரும் போர்க்களத்துப்பட்டார்; அவர்தேவியர் எல்லாம் கடிதாய்எழும் செந்நெருப்பிற் கழுமினார்; இன்னமும் கொடுமை உடைத்தே காண், வயிறு நிறைந்தின்று கூற்றம் எ-று. (28)

திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டு இருபத்தேழும் முடிந்தன.

ஏழாவது தும்பைப் படலம் முற்றிற்று.

எட்டாவது
வாகைப்படலம்

(சூத்திரம் 8.)

சீர்சால் வாகை வாகை யரவம்
அரச வாகை முரச வாகை
மறக்கள வழியொடு களவேள் வியேயே
முன்றேர்க் குரவை பின்றேர்க் குரவை
பார்ப்பன வாகை வாணிக வாகை
வேளாண் வாகை பொருந வாகை
அறிவன் வாகை தாபத வாகை
கூதிர்ப் பாசறை வாடைப் பாசறை
அரச முல்லை பார்ப்பன முல்லை
அவைய முல்லை கணிவன் முல்லை

மூதின் முல்லை யேருண் முல்லை
வல்லாண் முல்லை காவன் முல்லை
பேராண் முல்லை மறமுல் லையே
குடைமுல் லையொடு கண்படை நிலையே
அவிப்பலி யென்று சால்பு முல்லை
கிணைநிலை யேனைப் பொருளொடு புகறல்
அருளொடு நீங்க லுளப்படத் தொகைஇ
மூன்று தலையிட்ட மூவீ ரைந்தும்
வான்றோய் வாகைத் திணையது வகையே.

என் – னின், வாகைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ – ள். வாகை, வாகையரவம், அரசவாகை, முரசவாகை, மறக்களவழி, களவேள்வி, முன்றேர்க்குரவை, பின்றேர்க்குரவை, பார்ப்பனவாகை, வாணிகவாகை, வேளாண்வாகை, பொருநவாகை, அறிவன்வாகை, தாபதவாகை, கூதிர்ப்பாசறை, வாடைப்பாசறை, அரசமுல்லை, பார்ப்பனமுல்லை, அவையமுல்லை, கணிவன்முல்லை, மூதின்முல்லை, ஏருண்முல்லை, வல்லாண்முல்லை, காவன்முல்லை, பேராண்முல்லை, மறமுல்லை, குடைமுல்லை, கண்டைடநிலை, அவிப்பலி, சால்புமுல்லை, கிணைநிலை, பொருளொடு புகறல், அருளொடு நீங்கல் என்று சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்றும் வாகைத் திணையும் துறையுமாம் எ-று.

155. வாகை

இலைபுனை வாகை சூடி யிகன்மலைந்
தலைகடற் றானை யரசட் டார்த்தன்று.

இ-ள். பச்சிலை விரவித் தொடுத்த வாகைப்பூவைப் புனைந்து மாறுபாட்டை மேற்கொண்டு அலையும் கடல்போன்ற சேனையினை உடைய வேந்தைக் கொன்று ஆரவாரித்தது எ-று.

வ - று. சூடினன் வாகை சுடர்த் தெரியல் சூடுதலும்
பாடினர் வெல்புகழைப் பல்புலவர்—கூடார்
உடல்வே லழுவத் தொளிதிகழும் பைம்பூண்
அடல்வேந்த னட்டார்த் தரசு.

இ-ள். ஒளியாற் சிறந்த வாகைமாலையை மலைந்தான்; மலைந்தானாகத் துதித்தார், பகைவெல்லும் கீர்த்தியை அறிவினை உடையோர் பலரும்; சத்துருக்களது மாறுபாட்டினை உடைய அயிற் படைநடுவே ஒளிதிகழும் பசும்பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஆபரணத் தினையும் மாறுபாட்டினையும் உடைய வேந்தன் அரசுகொன்று ஆரவாரித்து எ-று.

ஆர்த்துச் சூடினன் என்க. (1)

156. வாகை அரவம்

வெண்கண்ணியுங் கருங்கழலும்
செங்கச்சுந் தகைபுனை ந்தன்று.

இ-ள். வெள்ளைமாலையினையும் வலிய வீரக்கழலினையும் சிவந்த கச்சினையும் அழகிதாக அணிந்தது எ-று.

வெண்கண்ணி—கொத்தான்வாகை.

வ - று. அனைய வமரு ளயில்போழ் விழுப்புண்
இனைய வினிக்கவலை யில்லை - புனைக
அழலோ டிமைக்கு மணங்குடைவாண் மைந்தர்
கழலோடு பூங்கண்ணி கச்சு.

இ-ள். அத்தன்மையவாகிய பூசலிலே வேல்பிளந்த சீரியபுண் இத்தன்மைய ஆயின; மேல் ஓர் துயரம் இல்லை; அணிக, நெருப் போடு இலங்கும் பகைவர்க்கு வருத்தஞ் செய்தலைஉடைய வாள் மள்ளர், வீரக் கழலினையும் பொலிந்த மாலையினையும் கச்சினையும் எ-று. (2)

157. அரச வாகை

பகலன்ன வாய்மொழி
இகல்வேந்த னியல்புரைத்தன்று.

இ-ள் நுகத்திற் பகலாணிபோன்ற நடுநிலைச் சொல்லினை உடைய மாறுபாட்டால் சிறந்த மன்னனது தன்மையைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. காவ லமைந்தான் கடலுலகங் காவலால்
ஓவ லறியா துயிர்க்குவகை - மேவருஞ்சீர்
ஐந்தொழி னான்மறை முத்தீ யிருபிறப்பு
வெந்திறற் றண்ணளியெம் வேந்து.

இ-ள். காவல்தொழிற்குச் சமைந்தான்; கடல்சூழ்ந்த பூமியினை இவன் காத்தலாலே ஒழிதலறியாது பல்லுயிர்க்கும் மகிழ்ச்சி; பொருந்துதல் வரும் நன்மையினை உடைய ஐந்து தொழிலினையும் நான்கு வேதத்தினையும் மூன்று தீயினையும் பூணூல் இடுவதற்கு முன்னும் பின்னுமாகிய இரு பிறப்பினையும் பகையிடத்து வெவ்விய வினையினையும் குளிர்ந்த அருளினையும் உடைய எம்முடைய வேந்தன் எ-று.

ஐந்துதொழில். ஓதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிர் ஓம்பல். (3)

158. முரச வாகை

ஒலிகழலா னகனகருட்
பலிபெறுமுரசின் பண்புரைத்தன்று

இ-ள். ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலினை உடையானது பரந்த மாளிகையிடத்துப் பலியைப்பெறும் முரசினுடைய தன்மையைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. மதியேர் நெடுங்குடை மன்னர் பணிந்து
புதிய புகழ்மாலை வேய - நிதியம்
வழங்குந் தடக்கையான் வான்றோய் நகருள்
முழங்கு மதிரு முரசு.

இ-ள். நிறைந்த மதியைஒக்கும் உயர்ந்த கொற்றக்குடையினை உடைய அரசர் தாழ்ந்து புதிதான கீர்த்தித் தெரியலைச்

சூட்டப் பொருளைப் பலர்க்கும் கொடுக்கும் பெரிய கையினை உடைய அரசனது விண்ணைக்கிட்ட உயர்ந்த மாளிகையிடத்து இப்பொழுது ஆர்ப்பரவம் பண்ணுநின்றது, முன்பு பகையுள்ள காலத்து இடிக்கும் முரசு எ-று. (4)

159. மறக்களவழி

முழவுறழ் திணிதோளானை
உழவனாக வுரைமலிந்தன்று.

இ-ள். முழவுபோலத் திரண்ட திண்ணிய புயத்தினைஉடையானை உழும் வேளாளனாக மிகுத்துச் சொல்லியது எ-று.

வ – று. அஞ்சுவரு தானை யமரென்னு நீள்வயலுள்
வெஞ்சினம் வித்திப் புகழ்விளைக்கும் - செஞ்சுடர்வேற்
பைங்கட் பணைத்தாட் பகட்டுழவ னல்கலான்
எங்கட் கடையா விடர்.

இ-ள். கண்டார் வெருவும் சேனையாகிய வரம்பைஉடையை போர்க்களம் என்னும் நீண்ட செறுவினுள் வெய்ய செற்றம் என்னும் வித்தை விதைத்துக் கீர்த்தியை விளைக்கும் சிவந்த ஒளி வேலாகிய கோலினை உடைய பச்சென்ற கண்ணினாலும் பெருத்த தாளினாலும் சிறந்த யானையாகிய ஏருழவன் அளித்தலால் எம் போல்வார்க்கு வறுமை அடையா எ-று.

இது மாட்டேறில்லா உருவகம். பைங்கண் : பண்பு (5)

160. களவேள்வி

அடுதிற லணங்கார
விடுதிறலான் களம்வேட்டன்று.

இ-ள். கொல்லும் வலியினைஉடைய பேய் வயிறார உண்ணப் பரந்த வலியினைஉடையான் களவேள்வி வேட்டது எ-று.

வ - று. பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யாரக்
கொடித்தானை மன்னன் கொடுத்தான் - முடித்தலைத்
தோளொடு வீழ்ந்த தொடிக்கை துடுப்பாக
மூளையஞ் சோற்றை முகந்து.

இ-ள். பலுவையொத்த பிறழ்ந்த எயிற்றினை உடைய பேய்உண்ணக் கொடியினை உடைய சேனைமன்னவன் வழங்கினான்: மகுடத் தலையாகிய மிடாவில் தோளுடனே வெட்டுண்டு வீழ்ந்த தோள் வளையால் சிறந்த கையே துடுப்பாக மூளையாகிய அழகிய சோற்றை முகந்து எ-று. (6)

161. முன்றேர்க் குரவை

வென்றேந்திய விறற்படையோன்
முன்றேர்க்க ணணங்காடின்று.

இ - ள். வென்று எடுத்த வெற்றியால் மிக்க ஆயுதத்தை உடையான் தேரின்முன் பேய் ஆடியது எ - று.

வ - று. உலவா வளஞ்செய்தா னூழிவாழ் கென்று
புலவாய புன்றலைப்பே யாடும் - கலவா
அரசதிர நூறி யடுகளம் வேட்டான்
முரசதிர வென்றதேர் முன்.

இ - ள். கெடாத நன்மையினைச் செய்தவன் நெடுங்காலம் வாழ்வானாக எனச் சொல்லிப் புலால்நாறும் வாயினையும் புற்கென்ற தலையினையும்உடைய பேய் கூத்தாடும்: பொருந்தாத மன்னர் நடுங்க வெட்டிக் கள வேள்வி வேட்டான் முரசு முழங்க வென்ற தேரின் முன்பு எ-று.

முன் பேயாடும். (7)

162. பின்றேர்க் குரவை

பெய்கழலான் றேரின்பின்
மொய்வளைவிறலியர் வயவரொடாடின்று.

இ-ள். இட்ட வீரக்கழலினை உடையான் தேரின்பின் செறிந்த தொடியினை உடைய பாணிச்சியர் வீரரோடு கூத்தாடியது எ-று.

வ-று. வஞ்சமில் கோலானை வாழ்த்தி வயவரும்
அஞ்சொல் விறலியரு மாடுபவே-வெஞ்சமரில்
குன்றேர் மழகளிறுங் கூந்தற் பிடியும்போற்
பின்றேர்க் குரவை பிணைந்து.

இ-ள். பொய்யாத செங்கோலினை உடைய அரசனைத் துதித்து வெற்றியினை உடைய வீரரும் அழகிய மொழியினை உடைய பாணிச்சியரும் கூத்தாடா நின்றார் வெவ்விய பூசலிடத்து; மலையையொக்கும் இளைய யானையினையும் கூந்தற்பிடியினையும் ஒப்பத் தேரின்பின் கைகோத்தாடும் கோப்பைக்கொண்டு எ-று.

தும்பையின் முன்தேர்க்குரவை பின்தேர்க்குரவை போர்க்குச் செல்லும் தேரின்மேல்; இவை வென்றுநின்ற தேரின்மேல். (8)

163. பார்ப்பன வாகை

கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று.

இ-ள். கேட்கக்கடவன கேட்டுத்தலைமை பெற்றவனை யாகத்தால் வெற்றியைப் பெருக்கியது எ-று.

வ-று. ஓதங் கரைதவழ்நீர் வேலி யுலகினுள்
வேதங் கரைகண்டான் வீற்றிருக்கும்-ஏதம்
சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்ந்த
விடுசுடர் வேள்வி யகத்து.

இ-ள். திரை கரைமீதே தத்தும் கடலே வேலியாக உடைய நிலத்திடத்து நான்கு வேதத்தினையும் கற்றவன் தாபதர்க்கு அரசாய் செம்மாந்திருக்கும்; குற்றத்தைச்சுடும் நெருப்புத்தானாகி எல்லோரும் போற்ற விரும்பின பரந்த அனலை உடைய யாகத்திடத்து எ-று.

வேள்வியகத்து வீற்றிருக்குமென்க. (9)

164. வாணிக வாகை

செறுதொழிலிற் சேணீங்கியான்
அறுதொழிலு மெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். பொல்லாத வினையினின்றும் நீளக் கழிந்தவனுடைய ஆறு செய்தியும் உயர்த்திச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. உழுது பயன்கொண் டொலிநிரை யோம்பிப்
பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து – முழுதுணர
ஓதி யழல்வழிபட் டோம்பாத வீகையான்
ஆதி வணிகர்க் கரசு.

இ - ள். உழுது அதன் பலத்தைக் கைப்பற்றி ஆரவாரிக்கும் ஆனிரையைப் பாதுகாத்துக் குற்றமில்லாத கூலங்களையும் விற்று நான்மறை முதலாயின பலவும் அறியக் கற்று முத்தீயை ஆராதித்துப் பொருளைச் சீர்தூக்காது கொடுக்கும் கொடையினையுடையான் முதல் வணிகர் எல்லார்க்கும் வேந்து எ–று. (10)

165. வேளாண் வாகை

மேன்மூவரு மனம்புகல
வாய்மையான் வழியொழுகின்று.

இ - ள். முற்பட்ட அந்தணர் அரசர் வணிகர் என்னும் மூவரும் நெஞ்சு விரும்ப மெய்ம்மையால் அவரவர் ஏவல்வழியே சென்றது எ - று.

வ – று. மூவரு நெஞ்சமர முற்றி யவரவர்
ஏவ லெதிர்கொண்டு மீண்டுரையான் - ஏவல்
வழுவான் வழிநின்று வண்டார் வயலுள்
உழுவா னுலகுக் குயிர்.

இ - ள். முன்சொன்ன மூவரும் மனம்மேவ முதிர்ந்து அவர் தாந்தாம் ஏவின காரியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மீண்டும் மறுத்துச் சொல்லான் தனக்கு நீதிநூல் ஏவினசொல் வழுவானாய் முறையே

நின்று சுரும்பு நிறையும் கழனியுள் உழும் அவன், பூமியில் உள்ளார்க்கெல்லாம் உயிரை அனையவன் எ - று. (11)

166. பொருந வாகை

புகழொடு பெருமை நோக்கி யாரையும்
இகழ்த லோம்பென வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். நின் கீர்த்தியோடு மிகுதியைப் பார்த்து யாவரையும் எள்ளுதலைப் பரிகரி என்று உயர்த்திச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. வெள்ளம்போற் றானை வியந்து விரவாரை
எள்ளி யுணர்த லியல்பன்று – தெள்ளியார்
ஆறுமே லாறியபி னன்றித்தங் கைக்கொள்ளார்
நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு.

இ - ள் கடல் போன்ற சேனையினையுடையேம் யாமென்று மதித்துப் பகைவரை இகழ்ந்து அறியும் அது தன்மையன்று; தெண்மையுடையார், வெம்மைஆறுமாயின் ஆறியபின் அல்லது தங்கள் கையில் ஏந்தார், பொடி மூடிய தழலை எ – று. (12)

167. அறிவன் வாகை

புகழ் நுவல முக்காலமும்
நிகழ்பறிபவ னியல் புரைத்தன்று.

இ-ள். தன் கீர்த்தியைச் சொல்ல மூன்றுகால நிகழ்ச்சியையும் அறியும் அவன் தன்மையைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. இம்மூ வுலகி னிருள் கடியு மாய்கதிர்போல்
அம்மூன்று முற்ற வறிதலாற்–றம்மின்
உறழா மயங்கி யுறழினு மென்றும்
பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்.

இ-ள். நாகலோகம் பூலோகம் சுவர்க்கலோகம் என்னும் மூன்று லோகத்திலும் உள்ள அந்தகாரத்தைப் போக்கும் அழகிய

ஆதித்தனை ஒப்ப இறப்பு நிகழ்பு எதிர்வு எனும் மூன்று காலத்தையும் முடிய அறிதலால் தம்மில் தாம் மாறுபடாதன மாறுப்பட்டுப் பால்புளித்துப் பகல் இருண்டு மாறுபடினும் எக்காலத்தினும் தப்பா, சான்றோர் மெய்ம் மொழி எ-று.

ஒருபாற் கிளவி ஏனைப்பாற் கண்ணும் வரும் ஆதலால், 'அறிபவன்' என்றார். (13)

168. தாபத வாகை

தாபத முனிவர் தவத்தொடு முயங்கி
ஓவுத லறியா வொழுக் குரைத் தன்று.

இ-ள் தபோதனவேடத்தர் புண்ணியத்தோடு தழுவி ஒழிதல் உணராத நடையைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசை இத் தோலுடீஇச்
சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி—ஊரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி.

இ-ள் நீரிலே பலகால் முழுகி வெறுநிலத்துச்சாய்ந்து மான்தோலைப் புடைவையாக உடுத்து நெகிழ்ந்தசடை வீழத் தீயைப்பரிகரித்துப் பதியிடத்து அணையாராய்க் காட்டிலுள்ள சாகமூலபலங்களைக் கைப்பற்றித் தெய்வத்தினையும் விருந்தினையும் போற்றும் அது, சுவர்க்கத்துத் தம்மைச் செலுத்தும் நெறி எ-று. (14)

169. கூதிர்ப் பாசறை

கூற்றனையான் வியன் கட்டூர்க் கூதிர்வான்
றுளி வழங்க
ஆற்றாமை நனிபெருகவு மயில்வேலோ
னளிதுறந்தன்று.

இ-ள் கூற்றை ஒத்தவனுடைய அகன்ற பாசறையிடத்துக் கூதிர்க்காலத்து மேகம் உறையைக் கொடுப்பப் பிரிவாற்றாமை

மேன்மேன் மிகவும் கூரிய எஃகினை உடையான் கருணையை ஒழிந்தது எ-று.

வ-று. கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவர்
உவலைசெய் கூரை யொடுங்கத்-துவலைசெய்
கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்
மூதின் மடவாண் முயக்கு.

இ-ள். கவர்த்த தெருவிடத்துத் தறுகண் வீரர் தழையால் பண்ணின கூரையிடத்திலே அடங்கச் சிறுதுளியைப் பண்ணும் கூதிர்க் காலம் வருத்தவும் நினையான், பதாகையாற் பொலிந்த தேரினை உடையான், பழைய மனையில் மனைக்கிழத்தி புணர்தலை எ-று. (15)

170. வாடைப் பாசறை

வெந்திறலான் வியன்பாசறை வேல்வயவர்
விதிர்ப்பெய்த
வந்துலாய்த் துயர்செய்யும் வாடையது
மலிபுரைத்தன்று.

இ-ள். வெய்ய வலியினை உடையானது பரந்த வீடாரத்து வேல் வீரர் நடுக்கமுற வந்தியங்கி வருத்தம் பண்ணும் வாடைக் காற்றின் மிகுதியைச் சொல்லியது எ-று,

வ-று. வாடை நலிய வடிக்கண்ணு டோணசை
ஓடை மழகளிற்ற னுள்ளான்கொல்-கோடல்
முகையோ டலம்வர முற்றெரிபோற் பொங்கிப்
பகையோடு பாசறையு ளான்.

இ-ள். வாடைக்காற்று வருத்த மாவடுப்போன்ற கண்ணு ளுடைய தோளை நச்சுதல் பட்டத்தை உடைய இளவாரணத்தான் நினையான் போலும்; காந்தள் முதல் மொட்டுடனே சுழல முதிர்ந்த நெருப்புப் போல் கோபித்துச் சத்துருக்கள் கெட்டோடும் பாடி வீட்டில் இருந்தான் எ-று.

பாசறையுளான் உள்ளான் கொல் என்க. (16)

171. அரச முல்லை

செருமுனை யுடற்றுஞ் செஞ்சுடர் நெடுவேல்
இருநிலங் காவல னியல்புரைத் தன்று.

இ-ள் பெரும் பகையை வருத்தும் சிவந்த சோதியால் பொலிந்த அரசன் நெடிய வேலினை உடைய பெரிய புவியைக் காக்கும் தன்மையைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. செயிர்க்க ணிகழாது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண் முரச முழங்க—உயிர்க்கெல்லாம்
நாவ லகலிடத்து ஞாயி றனையனுய்க்
காவலன் சேறல் கடன்.

இ-ள். குற்றத்திடத்துச் செல்லாதே மனுநீதியை உயர்த்தி மயிரால் மிக்க கண்ணினை உடைய வீரமுரசு ஒலிப்ப எல்லா உயிர்க்கும் நாவலந் தீவின்கண் ஆதித்தனை ஒத்து வேந்தன் நடத்தல் முறைமை எ-று.

முல்லை - இயல்புமிகுதி. (17)

172. பார்ப்பன முல்லை

கான்மலியு நறுந்தெரியற் கழல்வேந்த ரிகல
விக்கும்
நான்மறையோ னலம்பெருகு நடுவுநிலை யுரைத்
தன்று.

இ-ள். செவ்விமிக்க நறுநாற்றஞ் செறிந்த மாலையினைஉடைய வீரக்கழலால் பொலிந்த மன்னர் மாறுபாட்டைக்கெடுக்கும் நான்கு வேதத்தினை உடையோன் நன்மைமிக்க செப்பமுறைமையைச் சொல்லியது. எ-று.

வ-று. ஒல்லெனீர் ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே
நல்லிசை முச்செந்தீ நான்மறையோன்—
செல்லலும்
வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை
என்றன்றி மீண்ட திலர்.

இ-ள். அநுகரண ஓசையையுடைய கடல் சூழ்ந்த வையகத்து அறிவு சாலச் சீரிதாக இருந்தது; அழகிய புகழினையும் மூன்று செந்தீயினையும் நான்கு வேதத்தினையும் உடையோன் சந்து வேண்டிச் சென்றானாகப் பகைமேல் எடுத்துச் சென்றால் வென்றல்லது மீளாத வெற்றி மன்னர் வெய்யமுரண் என்றல்லது பொருந்தி மீண்டது இலர் எ - று. (18)

173. அவைய முல்லை

நவைநீங்க நடுவுகூறும்
அவைமாந்த ரியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். குற்றம் கெட நடுவுசொல்லும் அவைக்களத்துச் சான்றோர் தன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ – று. தொடைவிடை யூழாத் தொடைவிடை துன்னித்
தொடைவிடை யூழிவை தோலாத்-தொடைவேட்
டழிபட லாற்ற லறிமுறையேன் றெட்டின்
வழிபடர்தல் வல்ல தவை.

இ - ள் அனுயோகமும் உத்தரமும் முறைமையாக அனுயோகத்தையும் உத்தரத்தையும் புத்திபண்ணித் தொடையும் விடையும் முறைமையும் என்றிவை தப்பாத சயபத்திரத்தைவிரும்பித் தோல்வியும் வெற்றியும் நெறியாலே நிச்சயிக்கும் முறைமையை மேற்கொண்டு எட்டின் நெறியே செல்லல்வல்லது அவைக்களம் எ - று.

எட்டாவன: "குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம் வாய்மை தூய்மை, நடுச்சொல்லு நல்லணி ஆக்கம் -கெடுக்குப், அழுக்கா றவாவின்மை அவ்விரண்டோ டெட்டும், இழுக்கா வவையின்க ணெட்டு'' என்பதனானறிக. (19)

174. கணிவன் முல்லை

துணிபுணருந் தொல்கேள்விக்
கணிவனது புகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். நிச்சயித்துப் பலவும் அறியும் பழைய கேள்வி ஞானத்தினை உடைய சோதிடநூல் வல்லவனது கீர்த்தியைச் சொல்லியது எ - று.

வ – று. புரிவின்றி யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்
பரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத் - திரிவின்றி
விண்ணிவ் வுலகம் விளைக்கும் விளைவெல்லாம்
கண்ணி யுரைப்பான் கணி.

இ - ள். தப்பாதபடி தன் உடம்புபோலே பரிகரிக்கக்கடவ நூல்களைப் பலகாலுங் கற்று அடிப்படுத்தித் துன்பமின்றி உண்மை உணரத் தப்பின்றிச் சுவர்க்கம் இப்புவி உண்டாக்கும் நிகழ்ச்சி எல்லாம் கருதிச் சொல்லும் அவன் சோதிடவன் எ - று. (.0)

175. மூதின் முல்லை

அடல்வே லாடவர்க் கன்றியு மவ்வில்
மடவரன் மகளிர்க்கு மறமிகுத் தன்று.

இ - ள். கொல்லும் வேலினை உடைய வீரர்க்கல்லது அந்த மறக்குடியில் மடப்பத்தினை உடைய அரிவைமார்க்கும் சினத்தைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ – று. வந்த படைநோனாள் வாயின் முலைபறித்து
வெந்திற லெஃக மிறைக்கொளீஇ - முந்தை
முதல்வர்கற் றுன்காட்டி மூதின் மடவாள்
புதல்வனைச் செல்கென்றாள் போர்க்கு.

இ - ள். தங்கள்மேல் எடுத்துவந்த சேனையைப் பொருளாய்ப் பிள்ளை வாயின் முலையை வாங்கி வெவ்விய வெற்றியினை உடைய வேலை முன்பு பகைவரைக் குத்திவளைந்த வளைவுதவிர்த்து முன்பு தன்வழியின் உள்ளோர் நடுகல்லைத் தான் அவனுக்குக் காட்டிப் பழையமறக்குடியில் பேதையானவள் பூசலுக்குப் பிள்ளையைப் போவாயாக என்று சொன்னாள். எ-று.

இறைக்கொளீஇ - கையிலே கொடுத்து என்றுமாம். (21)

176. ஏருண் முல்லை

மாறின்றி மறங்கனலும்
ஏருண்குடி யெடுத்துரைத்தன்று

இ - ள். எதிரின்றியே ஒழியச் சினமிகும் மேன்மேல் ஏருநின்ற ஆண்மைத் தன்மையினை உடைய குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்துச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. கன்னின்றா னெந்தை கணவன் களப்பட்டான்
முன்னின்று மொய்யவிந்தா ரென்னையர்—பின்னின்று
கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி
எய்போற் கிடந்தானென் னேறு.

இ - ள். கல்லிலே பொருந்திநின்றான் என் தகப்பன்; என் கணவன் போர்க்களரியிலே பட்டான்; பகைவர்முன்னே நின்று எதிர்த்துப் பூசலிலே விழுந்தார் என் தமையன்மார்; தன் சேனை கெடவும் கெடாதே பின்னே நின்று தன் கைசென்று அம்பைச் செலுத்தப் பகையரசன் மேலே சென்று எய்ப்பன்றிபோலே பட்டுக் கிடந்தான் என்னுடைய புதல்வன் எ - று. (22)

177. வல்லாண் முல்லை

இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி
நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று.

இ - ள். இல்லையும் ஊரையும் இயல்பினையும் சொல்லி அழகிய ஆண்மைத் தன்மையை நன்மைபெருகச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. வின்முன் கணைதெரியும் வேட்டைச் சிறுசிரார்
முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்றே - மன்முன்
வரைமார்பின் வேன்மூழ்க வாளழுவந் தாங்கி
உரைமாலை சூடினா னூர்.

இ - ள். வில்லின்முன்னே அம்பைஆராயும் வேட்டையாடும் சிறு பிள்ளைகள் முன்னே முன்னே முயல் பாயும் இல்முன்னை உடைத்து; அரசனுடையமுன் மலைபோன்ற அகலத்துள் எஃகம் அழுந்த வாட்போரைத் தடுத்துக் கீர்த்தித் தெரியலைப் புனைந்தவன் பதி எ - று.

பதி முன்முன் முயல்உகளும் முன்றிற்று என்க. (23)

178. காவன் முல்லை

தவழ்திரை முழங்குந் தண்கடல் வேலிக்
கமழ்தார் மன்னவன் காவன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். ஊருந்திரை ஆரவாரிக்கும் குளிர்ந்த கடலை வேலியாக உடைய ஞாலத்து மணநாறுமாலையினை உடைய வேந்தன் பாதுகாத்தலைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ - று. பெரும்பூட் சிறுதகைப் பெய்ம்மலர்ப் பைந்தார்க்
கருங்கழல் வெண்குடையான் காவல்-விரும்பான்
ஒருநாண் மடியி னுலகின்மே னில்லா
திருநால் வகையா ரியல்பு.

இ - ள். பெரிய ஆபரணத்தினையும் நல்லோரிடத்துத் தலைவணக்கத்தினையும் மலரிட்டுத் தொடுத்த பசியமாலையினையும் வலிய வீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தினையும் உடையவன் நாடு காத்தல் தொழில் வேண்டானாகி ஒரு வைகல் உள்ளமடியிற் பூமிமேல் தங்காது, குடிப்பிறப்பு முதலாகிய எண்வகை இயல்புடைய சான்றோர் தன்மை எ - று.

இயல்பு நில்லாது என்க. (24)

179. இதுவுமது

தக்காங்குப் பிறர்கூறினும்
அத்துறைக் குரித்தாகும்.

இ - ள். பொருந்தினபடி அந்நியர் சொல்லினும் முற்பட்ட துறைக்கு உரிமை உடைத்து எ - று

வ - று. ஊறின் றுவகையுள் வைக வுயிரோம்பி
ஆறிலொன் றுண் டளித்துண்டு - மாறின்றி
வான்காவல் கொண்டான் வழிநின்று வைகலும்
தான்காவல் கொண்ட றகும்.

இ - ள். குற்றமின்றிப் பிரியத்திலே அவதரிப்ப எல்லா உயிரையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் கடனாகிய ஆறில் ஒன்றினை அமையாது பிறர்க்கும் கொடுத்து உண்டு எதிரின்றிச் சுவர்க்கலோகத்தைக் காவல் கொண்ட தன் பிதாவின் நெறியே நிலை நின்று நாடோறும் மன்னன்றான் காவல்தொழிலை மேற்கொள்வது பொருந்தும் எ - று. (25)

180. பேராண் முல்லை

உளம்புகல மறவேந்தன்
களங்கொண்ட சிறப்புரைத்தன்று.

இ-ள். மனம் விரும்பச் சினமன்னன் போர்க்களத்தைக்கொண்ட மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ஏந்துவட் டானை யிரிய வுறைகழித்துப்
போந்துவாண் மின்னும் பொருசமத்து-வேந்தர்
இருங்களி யானை யினமிரிந் தோடக்
கருங்கழலான் கொண்டான் களம்

இ - ள். உயர்ந்த வாட்சேனை உடையும்படி கூட்டை நீக்கப் பட்டுப்போந்து வாள் இலங்கும் பொராநின்ற பூசலிடத்துப் பகை மன்னருடைய பெரிய மத்தவாரணத்திரள் கெட்டோட வலிய வீரக்கழலினையுடையான் கைக்கொண்டான், போர்க்களத்தை எ - று. (26)

181. மறமுல்லை

வெள்வாள் வேந்தன் வேண்டிய தீயவும்
கொள்ளா மறவன் கொதிப்புரைத் தன்று.

இ - ள் தெரிந்தவாளினை உடைய மன்னன் விரும்பியது கொடுப்பவும் அதனைக் கொள்ளாத வீரனது கனற்சியைச் சொல்லியது எ - று.

வ-று. வின்னவி ரேளானும் வேண்டிய கொள்கென்னும்
கன்னவி றிண்டோட் கழலானும் – மன்னன்முன்.
ஒன்ரு னழல்விழியா வொள்வாள் வலனேந்தி
நின்ரு னெடிய மொழிந்து.

இ - ள். சிலைகெழுமிய புயத்தினைஉடைய அரசனும் விரும்பின வற்றை நீ கொள்கவென்று சொல்லாநிற்கும்; மலைபொருந்தின திண்ணிய புயத்தினைஉடைய கழல் வீரனும் அரசன்முன் பொருந்தாஞகி அழலாக நோக்கா ஒள்ளிய நாந்தகத்தை மிசையே எடுத்து வாளாது நின்ருன், உயர்ந்தவார்த்தை பலவும் சொல்லி எ - று. (27)

182. குடை முல்லை

மொய்தாங்கிய முழுவலித்தோட்
கொய்தாரான் குடைபுகழ்ந்தன்று,

இ - ள். பூசலைத்தடுத்த மிக்க உரத்தால் உயர்ந்த தோளினை யுடைய மட்டஞ்செய்த மாலையான் குடையைப் புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று, வேயுள் விசும்பு விளங்கு கதிர்வட்டம்
தாய புகழான் றனிக்குடைக்குத் - தோயம்
எதிர்வழங்கு கொண்மூ விடைபோழ்ந்த சுற்றுக்
கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு.

இ - ள். போர்வை ஆகாயம்; இலங்கும் பருதி மேல்வட்டம்; பரந்தகீர்த்தியை உடையான் தன் ஒப்பிலாத குடைக்கு நீர்த்தாரையை எதிரே சொரியும் மேகம் இடைவிட்ட சுள்ருத் தாமம்; சந்திராதித்தர் வழங்கு மாமேரு காம்பு எ - று.

இடைபோழ்ந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்கு மாமலைகாம்பு' என்று பாடம் ஓதி மாகத்தைப் பிளந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்குமாமலை காம்பு என்பாரும் உளர்.

183. கண்படை நிலை

மண்கொண்ட மறவேந்தன்
கண்படை நிலை மலிந்தன்று.

இ-ள். வென்று பூமியைக் கைக்கொண்ட சினமன்னன் உறக்கத்தை மிகுத்தது எ - று.

வ — று. கொங்கலர்தார் மன்னருங் கூட்டளப்பக்
கூற்றணங்கும்
வெங்கதிர்வேற் றண்டெரியல் வேந்தற்குப்-
பொங்கும்
புனலாடை யாளும் புனைகுடைக்கீழ் வைகக்
கனலா துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். திரைகொடாத மதுமலர்ந்த மாலைவேந்தரும் திறை கொடுப்ப இயமனைவருத்தும் வெய்ய ஒளிவேலினையும் குளிர்ந்த மாலையினையும்உடைய அரசனுக்கு மீதெழும் கடலாகிய புடவையை உடைய நிலமகளும் கைசெய்த குடைக்கீழ்த் தங்குதலான் அழலாவாய் உறக்கத்தை எதிர்ந்தன, விழிகள் எ - று. (29)

184. அவிப்பலி

வெள்வாஅ ளமருட் செஞ்சோ றல்ல
துள்ளா மைந்த ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று.

இ - ள். தெளிந்த வாட்பூசலிடத்துச் செஞ்சோற்றுக்கடனன்றி நினையாத மறவர் உயிரைப் பலியாகக் கொடுத்தது எ - று.

ஆவியென்பது அவியெனக் குறுகி நின்றது

வ — று. சிறந்த திதுவென்னச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வாளம ரென்னும்-பிறங்கழலுள்

ஆருயி ரென்னு மவிவேட்டா ராங்கஃதால்
வீரியரெய் தற்பால வீடு.

இ - ள். தலைமை மிக்கது இதுவெனச் சொல்லிச் செஞ் சோற்றுக்கடன் தப்பாதபடி சினங்கொண்ட வாட்பூசல் என்னும் பெருத்தநெருப்பினுட் பெறுதற்கரிய பிராணன் என்னும் அவியைக் கொடுத்தார்; அவ்விடத்தது வால், வீரத்தையுடையார் கிட்டுதற் பகுதியையுடைய சுவர்க்கம் எ - று. (30)

185. சால்பு முல்லை

வான்றோயு மலையன்ன
சான்றோர்தஞ் சால்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆகாசத்தைக் கிட்டும் வரையை ஒத்த சான்றோர் தம்முடைய அமைதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. உறையார் விசும்பி னுவாமதி போல
நிறையா நிலவுத லன்றிக்-குறையாத
வங்கம்போழ் முந்நீர் வளம்பெறினும் வேறுமோ
சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு.

இ - ள். மழைநிறைந்த ஆகாயத்திடத்து உவாநாள் மதியை ஒப்ப நிறைந்து மன்னுதல் அல்லது குறையாத மரக்கலம் பிளக்கும் கடலிடத்துப் பலபொருளினையும் பெறினும் வேறுபடுமோ, சங்கம் போலத்தூய்மையை உடையார் அமைதி! எ - று. (31)

186. கிணைநிலை

தண்பணை வயலுழவனைத்
தெண்கிணைவன் றிருந்துபுகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். மருதநிலத்தில் கழனியிடத்து வேளாளனைத் தெளிந்த கிணை கொட்டுமவன் நல்ல கீர்த்தியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. பகடுவாழ் கென்று பனிவயலு ளாமை
அகடுபோ லங்கட் டடாரித் - துகடுடைத்துக்

குன்றுபோற் போர்விற் குருசில் வளம்பாட
இன்றுபோ மெங்கட் கிடர்.

இ - ள். ஏர்வாழ்களென்று சொல்லிக் குளிர்ந்த கழனியுள் ஆமையினது வயிறுபோன்ற அழகிய கண்ணினை உடைய கிணையை மாசைத் துடைத்துக் குன்றை ஒக்கும் நெற்போர் வினையுடைய உபகாரி தன் செல்வத்தை வாழ்த்த இன்று நீங்கும், எங்கட்கு மிடி எ - று. (32)

187. பொருளொடு புகறல்

வையகத்து வழைவறுத்து
மெய்யாய பொருணயந்தன்று

இ - ள். பூமியிடத்துப் பற்றுய விருப்பத்தினை ஒழித்து மெய்ம்மையான பொருளை விரும்பியது எ - று.

வ - று. ஆமினி மூப்பு மகன்ற திளமையும்
தாமினி நோயுந் தலைவரும் – யாமினி
மெய்யைந்து மீதூர வைகாது மேல்வந்த
ஐயைந்து மாய்வ தறிவு.

இ - ள். இனி மூப்பும்ஆம்; கழிந்தது இளமையும்; நோய் தாமும் இனிமேல் வரும், யாம் இப்போது சரீரத்திற் பஞ்சேந்திரியங்கள் அடரத்தங்காது தலைவந்த பஞ்சவிருத்தியைத் தெரியும் அது நல்லறிவு எ - று.

ஐயைந்தாவன: மெய்ம்முதலான ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், பூமி முதலான மகாபூதங்கள் ஐந்தும், சுவைமுதலான தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும், வாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மன முதலான அந்தக்கரணம் நான்கும் சீவனுமாகிய ஐந்தும். (33)

188. அருளொடு நீங்கள்

ஒலிகடல் வையகத்து
நலிவுகண்டு நயப்பவிந்தன்று.

இ - ள். முழங்கும் கடலுலகத்துத் துயரத்தைப் பார்த்துப் பற்றை ஒழிந்தது எ - று.

வ - று. கயக்கிய நோயவாய்க் கையிகந்து நம்மை
இயக்கிய யாக்கை யிறுமுன் - மயக்கிய
பட்படா வைகும் பயன்ஞால நீள்வலை
உட்படாம் போத லுறும்.

இ - ள். கலக்கிய நோவுகளை உடையவாய்க் கைகடந்து நம்மை நடத்திய சரீரம் ஒடிவதற்கு முன்னே மருளப் பண்ணின குணம் அடுத்துத் தங்கும் பயத்தை உடைய உலகமாகிய நீண்ட கண்ணி யுள்ளே அகப்படாமாகி தன்னெறிக்கண் சேர்தல் உறுதிஉடைத்து எ - று.

பண்பு: பட்பென விகாரமாயிற்று. (34)

வாகைத்திணைப்பாட்டுஒன்றும், துறைப்பாட்டு முப்பத்துமூன்றும் முடிந்தன.

எட்டாவது வாகைப்படலம்முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

பாடாண் படலம்

(சூத்திரம் 9.)

பாடாண் பாட்டே வாயி னிலையே
கடவுள் வாழ்த்தொடு பூவை நிலையே
பரிசிற் றுறையே யியன்மொழி வாழ்த்தே
கண்படை நிலையே துயிலெடை நிலையே
மங்கல நிலையொடு விளக்கு நிலையே
கபிலை கண்ணிய புண்ணிய நிலையே
வேள்வி நிலையொடு வெள்ளி நிலையே
நாடு வாழ்த்தொடு கிணையது நிலையே
களவழி வாழ்த்தே

வீற்றினி திருந்த பெருமங் கலமே
குடுமி களைந்த புகழ்சாற்று நிலையே
மணமங் கலமே பொலிவுமங் கலமே
நாண்மங் கலமே பரிசி னிலையே
பரிசில் விடையே யாள்வினை வேள்வி
பாணாற்றுப் படையே கூத்தராற்றுப் படையே
பொருநாற்றுப் படையொடு விறலியாற்றுப் படையே
வாயுறை வாழ்த்தே செவியறி வுறூஉக்
குடைமங் கலமொடு வாண்மங் கலமே
மண்ணுமங் கலமே யோம்படை யேனைப்
புறநிலை வாழ்த்து முளப்படத் தொகைஇ
அமரர்கண் முடியு மறுவகை யாகிய
கொடியநிலை கந்தழி வள்ளி குணஞ்சால்
புலவரை யவர்வயிற் புகழ்ந்தாற்றுப் படுத்தல்
புகழ்ந்தனர் பரவல் பழிச்சினர்ப் பணிதல்
நிகழ்ந்த காமப் பகுதியுட் டோன்றிய
கைக்கிளை வகையும் பெருந்திணை வகையும்
நற்றுனி நவின்ற பாடாண் பாட்டும்
கடவுட் பக்கத்து மேனோர் பக்கத்தும்
மடவரன் மகளிர் மகிழ்ந்த பக்கமும்
மாதர் மகிழ்ந்த குழவியு மூரின்
கண்ணே தோன்றிய காமப் பகுதியொ
டாங்க வாறெண் பகுதிப் பொருளும்
பாங்குற வுரைப்பது பாடாண் பாட்டே

என் - னின், பாடாண்பகுதி ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இ - ள். பாடாண்பாட்டு முதலாகக் காமப்பகுதி ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட நாற்பத்தெட்டும் பாடாண்திணையும் துறைகளுமாம் எ-று.

அவற்றுள்;—

189. பாடாண் பாட்டு

ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையும்
அளியு மென்றிவை யாய்ந்துரைத் தன்று.

இ-ள். இசையும் வலியும் 'சீர்தூக்காக் கொடையும் தண்ணளியும் என்று சொல்லும் இவற்றைத் தெரிந்து சொல்லியது எ-று.

வ – று. மன்னர் மடங்கன் மறையவர் சொன்மாலை
அன்ன நடையினர்க் காரமுதம்-துன்னும்
பரிசிலர்க்கு வானம் பனிமலர்ப் பைந்தார்
எரிசினவேற் றானையெங் கோ

இ - ள். அரசர்பலர்க்கும் சிங்கம், அந்தணர்க்குப் புகழ்மாலை அன்னம் போன்ற செலவினை உடைய மகளிர்க்கு நிறைந்த அமிர்தம், செறியும் இரவலர்க்கு மழை, குளிர்ந்த பூவாற்செய்த செவ்விமாலையினையும் அழலும் சினவேற் சேனையினையும் உடைய எம்முடைய அரசன் எ - று. (1)

190. வாயினிலை

புரவல னெடுங்கடை குறுகிய வென்னிலை
கரவின் றுரையெனக் காவலர்க் குரைத்தன்று.

இ - ள். அரசனுடைய நெடிய வாயிலைக்கிட்டிய என் வரவினை மறைவின்றிச் சொல் என வாயில் காவலனுக்குச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. நாட்டிய வாய்மொழி நாப்புலவர் நல்லிசை
ஈட்டிய சொல்லா னிவனென்று – காட்டிய
காயலோங் கெஃகிமைக்குங் கண்ணார் கொடிமதில்
வாயிலோய் வாயி லிசை.

இ – ள். பூமியின்கண் நிறுத்திய மெய்ம்மொழியினை உடைய நாவாற் சீர்சிறந்த அறிவினை உடையோர் புகழ்ந்த நல்ல புகழைப்பாடிய சொல்லினை உடையவன் இவனென்று சொல்லி

என்னைக் காட்டுவான் வேண்டிச் சத்துருக்களைச் செறுதல் தொழில் உயர்ந்த வேலிலங்கும் கண்ணுக்கு நிறைந்த பாதகையாற் பொலிந்த புரிசையின் வாயிலிடத்துக் காவாலாளனே, நான் வந்த வரலாற்றைச் சொல்லுவயாசு எ—று. (2)

191. கடவுள் வாழ்த்து

காவல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழும்
மூவரி லொருவனை யெடுத்துரைத் தன்று.

இ-ள். பூமியைக்காத்தல் கருதிய வீரக்கழல்வேந்தன் கைகூப்பும் அரி அயன் அரனென்னும் மூவருள் ஒருவனை உயர்த்துச் சொல்லியது எ-று.

வ — று. வைய மகளை யடிப்படுத்தாய் வையகத்தார்
உய்ய உருவம் வெளிப்படுத்தாய் — வெய்ய
அடுந்திற லாழி யரவணையா யென்றும்
நெடுந்தகை நின்னையே யேம்.

இ-ள். நிலமகளைச் சீபாதத்திலே அடக்கி அருளினை, ஞாலத்துள்ளார் பலரும் பிழைப்பத் திருமேனியைத் தோற்றுவித்தருளினை, வெவ்விதான கொல்லும்வலியாற் சிறந்த சக்கரத்தினையும் பாம்பணையும் உடையாய் என்றும் செல்லுவம்; ஒருவராலும் அளத்தற்கரிய தன்மையினை உடையாய், நின்னை யாங்கள் எ-று. (3)

192. பூவை நிலை

கறவை காவல னிறநெடு பெரீஇப்
புறவலர் பூவைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ-ள் ஆனிரையைக் காத்த மாயவன் திருவுருவோடு உவமித்துக் காட்டிடத்து அலரும் காயாம்பூவைப் புகழ்ந்தது எ று.

வ - று. பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோய்
யாவை விழுமிய யாமுணரேம் — மேவார்

மறத்தோடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை
நிறத்தொடு நேர்தருதலான்.

இ-ள். காயா மலரும் செவ்விப்பூப்போல, பொலிந்த வீரக்கழலினை உடையோய், எப்பொருள் சீரியவை? யாங்கள் அறியேம்; பகைவர் சினத்துடனே வஞ்ச மல்லரது மாறுயாட்டை வென்ற இளமைப் பருவத்து மாயவனது திருமேனியோடு உவமை கொள்கையால் எ-று.

ஒன்றின முடித்தல் தன்னின முடித்தல் என்பதனால், ஒருவனை அவனோடு உவமைகூறினும் பிறகடவுளரோடு உவமைகூறினும் அதுவேயாம். இனிக் காவற்கடவுளாகக் காவலனைக் கூறின் என்னாமோ எனின், கற்பகம்போல்வானைக் கற்பகம் என்பது போலாம் எ-று. (4)

193. பரிசிற்றுறை

மண்ணகங் காவன் மன்னன் முன்னர்
எண்ணிய பரிசி லிதுவென வுரைத்தன்று.

இ-ள். பூமியிடத்தைக் காக்கும் தொழிலையுடைய அரசன் முன்னே கருதிய பேறு இது எனச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. வரிசை கருதாது வான்போற் றடக்கைக்
குரிசினீ நல்கயாங் கொள்ளும் - பரிசில்
அடுகள மார்ப்ப வமரோட்டித் தந்த
படுகளி நால்வாய்ப் பகடு.

இ-ள். எங்கள் தரத்தினை நினையாதே, மழைய ஒக்க வழங்கும் பெரிய கையினையுடைய உபகாரி, நீ வழங்க யாங்கள் பெறும் பேறு கொல்லும் களரியிலே ஆரவாரிப்பப் போரிடத்தே பகைவரைக் கெடுத்துக் கைக்கொண்ட உண்டான மதத்தினையும் நான்ற வாயினையும் உடைய யானை எ-று.

யானை யாம் கொள்ளும் பரிசிலென்க. (5)

194. இயன்மொழி வாழ்த்து

இன்னோ ரின்னவை கொடுத்தார் நீயும்
அன்னோர் போல வவையெமக் கீகென
என்னோரு மறிய வெடுத்துரைத் தன்று.

இ-ள். இத்தன்மையோர் இத்தன்மை வழங்கினர், நீயும் அத்தன்மையோர்போல் அப்படியான பொருள்களை எமக்குத் தருவாயாக வென்று சொல்லி எத்தன்மையோரும் உணர உயர்த்துச் சொல்லியது எ – று.

வ – று. முல்லைக்கு தேரு மயிலுக்குப் போர்வையும்
எல்லைநீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத் – தொல்லை
இரவாம லீந்த விறைவர்போ னீயும்
கரவாம லீகை கடன்.

இ - ள். முல்லைக்குப் பொன் தேரும் மயிலுக்கு மணிப்படாமும் எல்லை கடலாக உடைய வையகத்துக் கீர்த்திவிளங்க முற்காலத்து வேண்டாமே கொடுத்த உபகாரிகளை ஒப்ப நீயும் ஒளியாது வழங்கல் கடன் எ – று. (6)

195. இதுவுமது

மயலறு சீர்த்தி மான்றேர் மன்னவன்
இயல்பே மொழியினு மத்துறை யாகும்

இ – ள். மயக்கமற்ற மிக்க புகழினையும் குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட தேரினையும் உடைய அரசன் தன்மையினைச் சொல்லினும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ – று. ஒள்வா ளமரு ளுயிரோம்பான் றுனீயக்
கொள்வார் நடுவட் கொடையோம்பான் – வெள்வாள்
கழியாமே மன்னர் கதங்காற்றும் வேலான்
ஒழியாமே யோம்பு முலகு.

இ - ள். ஒள்ளிய வாட்பூசலிடத்து உயிரைப் பாதுகாவான், தான் கொடுப்ப ஏற்பாரிடை வழங்குதலைப் பரிகரியான், தெளிந்த வாளை உறையினின்றும் வாங்காமே அரசர்கோபத்தைக் கால்விக்கும் வேலினை உடையான் தப்பாமே காக்கும், உலகத்தை எ - று. (7)

196. கண்படைநிலை

நெடுந்தேர்த் தானை நீறுபட நடக்கும்
கடுந்தேர் மன்னவன் கண்படை மலிந்தன்று.

இ - ள். உயரிய தேரான் மிக்க பகைவர்சேனை பொடிபடச் செல்லும் கடுந்தேரினை உடைய வேந்தனது துயிலை மிகுத்தது எ-று

வ - று. மேலா ரிறையமருண் மின்னார் சினஞ்சொரியும்
வேலான் விறன்முனை வென்றடக்கிக்–கோலாற்
கொடிய வுலகிற் குறுகாமை யெங்கோன்
கடியத் துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். வீரர் தங்கிய போரிடத்து ஒளிநிறைந்து செற்றம் பொழியா நிற்கும் வேலாலே வலியபூசலைச் சயித்து ஒடுக்கிச் செங்கோல் நீதியாற் கொடியவை பூமியிடத்துக் கிட்டாமை எம்முடைய அரசன் நீக்குதலான் உறக்கத்தை மேவின, விழிகள் எ - று. (8)

197. துயிலெடைநிலை

அடுதிறன் மன்னரை யருளிய வெழுகெனத்
தொடுகழன் மன்னனைத் துயிலெடுப் பின்று.

இ - ள். கொல்லும் வலியினை உடைய வேந்தர்க்கு அருள எழுந்திருப்பாயாக எனக் கட்டுங்கழல்வேந்தனைத்துயில்நீக்கியது.

வ - று. அளந்த திறையா ரகலிடத்து மன்னர்
வளந்தரும் வேலோய் வணங்கக்–களந்தயங்கப்
பூமலர்மேற் புள்ளொலிக்கும் பொய்கைசூழ் தாமரைத்
தூமலர்க்க ணேற்க துயில்.

இ-ள். இட்ட திறையினையுடையார் அகன்ற பூமியிடத்து வேந்த, வென்றிதரும் வேலினை உடையாய், நின்னைப் பணிய, இடம் விளங்கப் பொலிந்த மலர்மீதே பறவைகள் ஆரவாரிக்கும் பொய்கையிற் சூழ்ந்த தாமரையில் தூயமலரை ஒத்த கண்கள் துயிலாவாக எ-று.

எழுக துயில் என்றுமாம், (9)

198. மங்கலநிலை

கங்குற் கனைதுயி லெழுந்தோன் முன்னர்
மங்கலங் கூறிய மலிவுரைத் தன்று.

இ-ள். கங்குலிடத்து மிக்க உறக்கத்தை நீங்கினோன் முன்னே மங்கலத்தைச் சொன்ன மிகுதியைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. விண்வேண்டின் வேருதன் மங்கலம் வேந்தர்க்கு
மண்வேண்டின் கைகூப்பன் மங்மலம்—பெண்வேண்டின்
துன்னன் மடவார்க்கு மங்கலம் தோலாப்போர்
மன்னன் வரைபுரைய மார்பு.

இ-ள். சுவர்க்கத்தை விரும்பின் வேறுபடுதல் ஆக்கம்; மண்ணுள வேண்டின் கைகுவித்தல் ஆககம் அரசர்க்கு; பெணமைத, தனமையை விரும்பின் அணையும் அது பேதையர்க்கு ஆக்கம தோல்வியறியாத பூசலேஉடைய வேந்தன்தன் வரைபோன்ற அகலத்தை எ-று. (10)

199. இதுவுமது

மன்னிய சிறப்பின் மங்கல மரபிற்
றுன்னின னென்றலு மத்துறை யாகும்.

இ-ள். நின்று நிலேத்த முறைமையினேஉடைய மங்கலத்தை முறைமையாலே மேவினன் என்று சொல்லுதலும் முன்புசொன்ன துறையேயாம் எ-று.

வ-று. தீண்டுயுங் கண்டும் பயிற்றியுந் தன்செவியால்
வேண்டியுங் கங்குல் விடியலும்-ஈண்டிய
மங்கல மாய நுகர்ந்தான் மறமன்னர்
வெங்களத்து வேலுயர்த்த வேந்து.

இ-ள். தீண்டக்கடவன தீண்டியும் காணக்கடவன கண்டும் சொல்லக்கடவன சொல்லியும் தன்னுடைய செவியால் கேட்கக் கடவன கேட்டும் இரவுப்பொழுது புலர்ந்ததாகத் திரண்ட மங்கலமானவற்றை அனுபவித்தான், மாறசரியததையுடைய வேந்தர்தம் வெவ்விய போர்க்களத்து வென்று வேலேந்தின அரசன் எ-று. (11)

200. விளக்கு நிலை

அளப்பருங் கடற்றானையான்
விளக்குநிலை விரித்துரைத்தன்று.

இ-ள். அளத்தற்கரிய கடல்போன்ற சேனையினை உடையான் தனது விளக்கினது நிலையைப் பரப்பிச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. வளிதுரந்த கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி
ஒளிசிறந் தோங்கி வரலால்-அளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாற்கு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு.

இ-ள். காற்றெறிந்தஇடத்தும் வலமாகச் சுழன்று எழுந்து சோதி விட்டு உயர்ந்துவருவதால், தண்ணளியை மிகுத்து அழகிய வழியைக் காட்டவல்ல நன்றியை ஆராயும் செங்கோலினை உடைய வேந்தற்கு வெல்லு முறைமையே காட்டாநிற்கும் விளக்கு எ-று. (12)

201. இதுவுமது

அடரவிர் பைம்பூண் வேந்தன் றன்னைச்
சுடரொடு பொருவினு மத்துறை யாகும்.

இ-ள். பொன்தகட்டால் சிறந்து விளங்கும் பூணினையுடைய மன்னன்தன்னை ஆதித்தனோடு உவமிப்பினும் முன்புசொன்ன துறையே யாம் எ-று.

வ – று. வெய்யோன் கதிர்விரிய விண்மே லொளி
யெல்லாம்
மையாந் தொடுங்கி மறைத்தாங்கு-வையகத்துக்
கூத்தவை யேத்துங் கொடித்தேரான் கூடியபின்
வேத்தவையுண் மையாக்கும் வேந்து.

இ - ள். ஆதித்தனுடைய சோதிபரக்க ஆகாயத்திடத்து ஒளியை உடையன எல்லாம் புற்கென்று அடங்கி ஒளித்தாற் போல ஞாலத்துக் கூத்தர் திரளெல்லாம் புகழும் கொடித்தேரினை யுடையான் வந்தணைந்த பின்பு அரசவையிடத்துப் புற்கென்னும், வேந்தர் திரள் எ-று. (13)

202. கபிலைகண்ணிய புண்ணிய நிலை

அண்ண ஞன்மறை யந்தண ளர்க்குக்
கண்ணிய கபிலை நிலையுரைத் தன்று.

இ-ள். தலைமையாற்சிறந்த நான்கு வேதத்தினையும்உடைய, அந்தணர்க்குக் கொடுக்கக் கருதிய பசுவினது முறைமையைச் சொல்லியது எ-று.

வ–று. பருக்காழுஞ்செம் பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பக்
குருக்கட் கபிலை கொடுத்தான்–செருக்கோ
டிடிமுரசத் தானை யிகலிரிய வெங்கோன்
கடிமுரசங் காலை செய.

இ - ள். பருத்தமணியும் சிவந்தபொன்னும் அந்தணர் முகந்து கொள்ள நிறத்த கண்ணினைஉடைய பசுக்களைத் தானம்பண்ணினன் களிப்போடு, இடிபோல் முழங்கும் முரசினை உடைய மாற்றூர்சேனை மாறுபாடு கெட எம்முடைய நாயகன், காவன்முரசம் நாட்காலை யிலே முழங்க எ – று. (14)

203 வேள்விநிலை

அதமில் புகழா னமரரு மகிழச்
செந்தீ வேட்ட சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். முடிவில்லாத கீர்த்தியைஉடையான் தேவர்களும் மனமகிழ யாகம் பண்ணின தலைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. கேள்வி மறையோர் கிளைமகிழ்த லென்வியப்பாம்
வேள்வி விறல் வேதன் ருன்வேட்ப - நீள் விசும்பின்
ஈர்ந்தா ரிமையோரு மெய்தி யழல்வாயால்
ஆர்ந்தார் முறையா லவி.

இ - ள் கேள்வியினைஉடைய வேதியர் சுற்றம் உவத்தல் என்ன அதிசயமாம்? யாகத்தை வென்றிமன்னன் தான் விரும்ப உயர்ந்த சுவர்க்கத்தின் ஈரத்தாற் சிறந்த மாலையினைஉடைய தேவர்களும் கிட்டி அழலாகிய வாயாலே அருந்தினர், முறையாலே அவியை எ - று.

எவன் என்பது என் எனக் குறைந்து நின்றது. (15)

*204. வெள்ளி நிலை

துயர்தீரப் புயறருமென
உயர்வெள்ளி நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். இடரொழிய மழையைத் தரும் எனச் சொல்லி உயர்ந்த வெள்ளியினது நிலைமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று, சூழ்கதிர் வான்விளக்கும் வெள்ளி சுடர்விரியத்
தாழ்புயல் வெள்ளந் தருமரோ – சூழ்புரவித்
தேர்விற்ருர் தாங்கித் திகழ்ந்திலங்கு வேலோய்நின்
மார்விற்ருர் கோலி மழை.

இ - ள். சந்திராதித்தர் வலமாக இயங்கும் ஆகாயத்தினை விளங்கப் பண்ணுநிற்கும் வெள்ளியானகோள் ஒளி பரக்க, அதனுற் கால்விழுந்த மேகம் மழைவெள்ளத்தைத் தரும்; தெரிந்த குதிரை யாற் பூட்டப்பட்ட தேரின் மேல் வில்லையுடைய படையைத்தடுத்து மிக்கு விளங்கும் வேலினை உடையோய், நின்னுடைய அகலத்தின் மாலைபோல நீர்த்தாரை கோலி எ - று. (1)

205. நாடு வாழ்த்து

தாட்டாழ் தடக்கையான்
நாட்டது வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். காலிலே உறத் தாழ்ந்த பெரிய கரத்தினை உடையான் தேசத்தினது நன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. எண்ணி னிடரெட்டு மின்றி வயற்செந்நெற்
கண்ணின் மலரக் கருநீலம் - விண்ணின்
வகைத்தாய் வளனொடு வைகின்று வென்வேல்
நகைத்தாரான் றன்விரும்பு நாடு.

இ - ள். எண்ணுமிடத்து, எட்டுஇடரும் ஒழிந்து பழனத்திற் செந்நெலிற் கண்போலப் பூப்ப நீலோற்பலம், தெய்வலோகத்தின் படித்தாய்ச் செல்வத்துடனே அவதரித்தது; வென்றி வேலினையும் மலர்ந்த மாலையினையும் உடையான் பிரியப்படும் தேசம எ - று.

இடர் எட்டாவன; "விட்டில் கிளிதால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு நட்டம் பெரும் பெயல்காற் றெட்டு."

206. கிணை நிலை

திருக்கிளரு மகன் கோயில்
அரிக்கிணைவன் வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். செல்வம் பெருகும் பரந்தமாளிகையிடத்து அழகிய கிணை கொட்டும் அவனது நன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. வெள்ளி முளைத்த விடியல் வயல் யாமை
அள்ளகட் டன்ன வரிக்கிணை - வள்ளியோன்

முன்கடை தட்டிப் பகடுவாழ் கென்றுமுன்
என்கடை நீங்கிற் றிடர்.

இ - ள். வெள்ளி எழுந்த வைகறையாமத்துச் செறுவின் யானையினது செறிந்த வயிற்றினை ஒத்த அழகியகிணை உபகாரியுடைய வாசற் கடைமுன்னே கொட்டி யானை வாழ்வதாக என்று சொல்லுவதன் முன்னே என்னிடத்து நின்றும் ஒழிந்தது, துயர் எ - று. (18)

இஃது அரசர் மேற்று:

207. களவழி வாழ்த்து

செங்களத்துச் செழுஞ்செல்வம்
வெண்டுறையாழ்ப் பாணர்விளம்பின்று.

இ - ள். சிவந்த போர்க்களரியிடத்து வளவியசெல்வத்தை ஆடற்பாட்டினை வல்ல யாழ்ப்பாணர் சொல்லியது எ-று

வ - று. ஈண்டி யெருவை யிறகுளரும் வெங்களத்து
வேண்டியாங் கொண்ட விறல்வேழம்-
வேண்டாள்
வளைகள் வயிரியம்பும் வாட்டானை வேந்தே
விளைகட் பகர்வாள் விலை.

இ - ள். திரண்டு பருந்து சிறகடிக்கொள்ளும் வெவ்விய பூசற் களரியிலே விரும்பி யாங்கள் கைக்கொண்ட வெற்றிவாரணத்தை விரும்பாள், சங்குகளும் கொம்பும் முழங்கும் வாளையுடைய சேனையினையுடைய உடைய மன்னனே, முதிர்ந்த நறவை விற்பாள் அதன் விலைக்கு எ - று (19)

208. வீற்றிருந்த பெருமங்கலம்

கூற்றிருந்த கொலைவேலான்
வீற்றிருந்த விறன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். காலன் குடியிருந்த கொலைத்தொழிலை உடைய வேலோன் செம்மாந்திருந்த வெற்றியைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ - று. அழலவிர் பைங்க ணரிமா னமளி
நிழலவிர்பூண் மன்னர்நின் றேத்தக்-கழல்புனைந்து
வீமலிதார் மன்னவனாய் வீற்றிருந்தான் வீங் கொலிநீர்ப்
பூமலி நாவற் பொழிற்கு

இ-ள். தழலொளிரும் பசுங்கண்ணினையுடைய சிறந்த சிங்கம் சுமந்த அணைமேலே நிழலிலங்கும் ஆபரணத்தினையுடைய மன்னர் நின்று வாழ்த்த வீரக்கழலினைக் கட்டி மலர்மிக்க மாலைவேந்தனாகிச் செம்மாந்திருந்தான், மிகும் ஒலிக்கடலையுடைத்தாய பொலிவு நிறைந்த நாவலந்தீ ற்கு எ - று. (20)

209. குடுமி களைந்த புகழ்சாற்றுநிலை

நெடுமதி லெறிந்து நிரைதார் மன்னன்
குடுமி களைந்த மலிவுரைத் தன்று

இ - ள். நீண்ட அரணினையழித்து நிரைத்த மாலையினை உடைய வேந்தன் குடுமி களைந்த மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. பூந்தா மரையிற் பொடித்துப் புகல்விசும்பின்
வேந்தனை வென்றான் விறன்முருகன்-ஏந்தும்
நெடுமதில் கொண்டு நிலமிசையோ ரேத்தக்
குடுமி களைந்தானெங் கோ

இ - ள். பொலிவினையுடைய சரவணப்பொய்கையில் தாமரைப் பூவிலே தோன்றி வெற்றியால் உயர்ந்த விண்ணுலகத்தில் இந்திரனை வென்றான், வெற்றியினை உடைய குமரவேள்; அழகேந்தும் உயரிய அரணைக் கைக்கொண்டு பூமியிலுள்ளோர் வாழ்த்தத் தன் மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டி முடித்தான், எம்மன்னன் எ - று.

மதிலரசர் மணிமுடி கடந்தான் என்றுமாம். (21)

210. மணமங்கலம்

இகலடுதோ ளெறிவேன் மன்னன்
மகளிரொடு மணந்த மங்கலங் கூறின்று.

இ - ள். பகைகையைக் கொல்லும் புயத்தினையும் எறியும் வேலினையும் உடைய வேந்தன் அரிவையரோடு புணர்ந்த தன்மையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. அணக்கருந் தானையா னல்லியந்தார் தோய்ந்
தோள்
மணக்கோல மங்கலம்யாம் பாட-வணக்கருஞ்சீர்
ஆரெயின் மன்னன் மடமக ளம்பணைத்தோட்
கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்க் கொடி.

இ - ள். பகைவரான் வருத்துதற்கரிய சேனையினையுடையான் றன் அல்லிமாலையை மணந்தாள், வதுவை அணிப்பொலிவை யாங்கள் புகழ; தாழப்பண்ணுதற்கு அரிய மதிப்பினையும் நிறைந்த அரணினையும் உடைய வேந்தன் தன் பேதையாகிய அழகிய மூங்கில் போன்ற தோளினையும் கூரிய பல்லினையும் சிவந்த வாயினையும் உடைய காமவல்லி அனையாள் எ - று. (22)

211. பொலிவுமங்கலம்

வேல்வேந்த னுண்மகிழப்
பாலன் பிறப்பப் பலர்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். வேலினையுடைய மன்னன் மனமுவப்பப் புதல்வன் பிறத்தலால் பலரும் கொண்டாடியது எ - று.

வ - று. கருங்கழல் வெண்குடைக் காவலற்குச் செவ்
வாய்ப்
பெருங்கட் புதல்வன் பிறப்பப் – பெரும்பெயர்
விண்ணோர் மகிழ்ந்தார் வியலிடத்தா ரேத்தினார்
எண்ணா ரவிந்தா ரிகல்.

இ - ள். வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தையும் உடைய வேந்தற்குச் சிவந்த வாயினையும் பெரிய கண்ணினையும் உடைய மைந்தன் பிறத்தலால் பெரிய நாமத்தினை உடைய தேவர்கள் மகிழ்ந்தார்; அகன்ற பூமியிலுள்ளார் வாழ்த்தினார்; பகைவர் மாறுபாடொழிந்தார் எ - று (23)

212. நாண்மங்கலம்

அறந்தரு செங்கோ லருள்வெய்யோன்
பிறந்தநாட் சிறப்புரைத் தன்று.

இ-ள் தருமத்தினை உண்டாக்கும் செங்கோலினையும் அருளினையும் விரும்பியோன் பிறந்தநாளின் நன்மையைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. கரும்பகடுஞ் செம்பொன்னும் வெள்ளணிநாட் பெற்றார்
விரும்பி மகிழ்தல் வியப்போ - சுரும்பிமிர்தார்
வெம்முரண் வேந்தரும் வெள்வளையார் தோள்விழைந்து
தம்மதி ருந்திறப்பர் தாள்.

இ-ள். வலிய யானையும் சிவந்த பொன்னும் பிறந்தநாளிற் பெற்றவர் விருப்பமுற்று இன்புறுதல் அற்புதமோ; வண்டினம் இசைக்கும் மாலையினையும் வெவ்விய மாறுபாட்டினையும்உடைய அரசரும் சங்கவளையுடையார் தோளைவிரும்பித் தம்முடைய அரணங்களிற் கதவைத் தாம் தாளினை நீக்குவர், இந்நாளிற் படையேவார் என்று எ-று. (4)

213. பரிசினிலை

புரவலன் மகிழ்தூங்க
இரவலன் கடைக்கூடின்று

இ-ள். உபகாரி இன்பத்திலே அசைய, இரப்பாளன் போவானாக ஒருப்பட்டது எ-று.

வ-று. வெல்புரவி பூண்ட விளங்கு மணித்திண்டேர்
நல்கிய பின்னு நனிநீடப்-பல்போர்
விலங்குங் கடற்றானை வேற்றார் முனைபோற்
கலங்கு மளித்தென் கடும்பு.

இ-ள். பகையை வெல்லும் குதிரைபூண்ட விளங்குமணியினையுடைய திண்ணிய பொன்தேரைக் கொடுத்தபின்னும் விடைதாழ்ப்ப பல்பூசலினையும் விலக்கும் கடல்போன்ற சேனையினையுடைய

பகைவர் தேசம் போலத் துளங்கா நின்றது; அளிக்கத்தக்கது என்னுடைய சுற்றம் எ-று. (25)

214. பரிசில்விடை

வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக ழறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று

இ-ள். அரசனுடைய மனங்களிப்ப வெல்லும்புகழைச் சொன்னோர்க்குப் பெறும் பேற்றை வழங்கி இனிமைமிக விடை கொடுத்தது எ-று.

வ-று. படைநவின்ற பல்களிறும் பண்ணமைந்த தேரும்
நடைநவின்ற பாய்மாவு நல்கிக்-கடையிறந்து
முன்வந்த மன்னர் முடிவணங்குஞ் சேவடியாற்
பின்வந்தான் பேரருளி னன்.

இ-ள். பல்லணங்கெழுமிய பல யானையையும் பூட்டமைந்த தேரினையும் தாளத்திற்கொத்த நடைபொருந்திய குதிரையையும் வழங்கிக் கடைகழிந்து முற்படவந்த வேந்தர் முடிபணியும் சிவந்த பாதத்தாலே நடந்து என்பின்னே வந்தான், மிக்க அருளினை உடையனை வேந்தன் எ-று.

பின்வந்த மன்னர்க்கு இடம் கிடையாதாம். (6)

215. ஆள்வினை வேள்வி

வினைமுற்றிய கனைகழலோன்
மனைவேள்வி மலிவுரைத்தன்று.

இ-ள். கைத்தொழில் முடிவுபெற்ற செறிந்த கழலினையுடையயோன் இல்லறத்தினுடைய நிறைவைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. நின்ற புகழொடு நீடுவாழ் கிவ்வுலகில்
ஒன்ற வுயிர்களிப்ப வோம்பலால்-வென்றமருள்
வாள்வினை நீக்கி வருக விருந்தென்னும்
ஆள்வினை வேள்வி யவன்.

இ - ள். நிலைநின்ற கீர்த்தியோடு நெடுங்காலம் வாழ்க இந்த உலகிடத்து, ஒன்றுபட உயிர்க்கு மகிழ்ச்சிபெறக் காத்தலால்; பகைவரை வென்று பூசலுள் வாட்போரை முடித்து வருக விருந்தினர் என்று சொல்லும், முயற்சியால் செய்யும் புண்ணியத்தை உடைய வேந்தன் எ - று. (27)

216. பாணாற்றுப்படை

சேணோங்கிய வரையதரிற்
பாணனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிகவும் உயர்ந்த மலையிடத்துப் பாணனை வழியிலே செலுத்தியது எ - று.

வ - று. இன்றொடை நல்லிசை யாழ்ப்பாண வெம்மைப் போற்
கன்றுடை வேழத்த கான்கடந்து-சென்றடையிற்
காமரு சாயலாள் கேள்வன் கயமலராத்
தாமரை சென்னி தரும்.

இ - ள். இனிய கோவையினை உடைய நல்லிசையால் மலிந்த யாழினைவல்ல பாணனே, எங்களை யொப்பக் களபத்தினை உடைய யானை இயங்கப்பட்ட காட்டைக்கழிந்து சென்று பொருந்தின், அழகுமருவின மென்மையினை உடையாள் கணவன் வாசியிற் பூவாத பொற்றாமரைப் பூவைத் தலையிலே சூட்டும் எ - று.

சென்றடையின், தரும் என்க. (28)

217. கூத்தராற்றுப்படை

ஏத்திச்சென்ற விரவலன்
கூத்தரை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். தலைவனைக் கண்டு துதித்துமீண்ட இரப்பாளன் கூத்தாடும் அவரை வழியிலே செலுத்தியது எ - று.

வ - று. கொலைவிற் புருவத்துக் கொம்பன்னார் கூத்தின்
தலைவ தவிராது சேறி - சிலைகுலாம்

காரினை வென்ற கவிகையான் கைவளம்
வாரினை கொண்டு வரற்கு.

இ - ள். கொல்லுஞ்சிலைபோன்ற புருவத்தினை உடைய வஞ்சிக் கொம்பன்ன விறலியர்தம் நிருத்தத்திற்குத் தலைவனே, ஒழியாது போவாயாக; இந்திரதனு வளையும் மழையைவென்ற தியாகத்தினை உடையோன் கைவழங்குஞ் செல்வத்தைத் தொகுத்துக்கொண்டு வரற்கு எ - று. (29)

218. பொருநாற்றுப்படை

பெருநல்லா னுழையீராகெனப்
பொருநனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிக்க நன்மையினை உடையவன் பக்கத்தீராக எனக் கிணைகொட்டும் அவனை வழிப்படுத்தது எ - று.

வ - று. தெருவி லலமருந் தெண்கட் டடாரிப்
பொருவில் பொருநநீ செல்லிற் - செருவில்
அடுந்தடக்கை நோன்ரு ளமர்வெய்யோ னீயும்
நெடுந்தடக்கை யானை நிரை

இ - ள். தெருவிலே சுழன்று திரியும் தெளிந்த கண்ணுல் மலிந்த கிணையினையுடைய ஒப்பில்லாத பொருநனே, நீ போவாயாகில் பூசலிடத்துக் கொல்லும் பெரியகையினையும் வலிய தாளினையும் உடைய போரை விரும்புவோன் வழங்குவன், உயர்ந்த பெரிய கையினையுடைய களிற்றின் நிரையை எ - று. (30)

219. விறலியாற்றுப்படை

திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும்
விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று,

இ - ள். வெற்றிமன்னன் கீர்த்தியைச் சொல்லும் பாணிச்சியை வழிப்படுத்தது எ - று.

வ - று. சில்வளைக்கைச் செவ்வாய் விறலி செருப்படை யான்
பல்புகழ் பாடிப் படர்தியேல் - நல்லவையோர்
ஏத்த விழையணிந் தின்னே வருதியாற்
பூத்த கொடிபோற் பொலிந்து.

இ - ள். சில வளைகளால் சிறந்த கையினையும் சிவந்தவாயினையும் உடைய பாணிச்சி, பூசலிற்சிறந்த சேனையினை உடையான் தன் பல கீர்த்தியையும் வாழ்த்திப் போவாயாயின், நல்ல அவையிடத்து உள்ளோர் புகழ ஆபரணத்தைப் பூண்டு இப்பொழுதே மீள்வையால், மலர்ந்த வல்லியை ஒப்பப் பொலிவுபெற்று எ - று (31)

220. வாயுறை வாழ்த்து

பிற்பயக்கு மெஞ்சொல்லென
முற்படர்ந்த மொழிமிகுத்தன்று.

இ - ள். பின்னே பலிக்கும் எங்கள் வார்த்தையென்று சொல்லி மேம்பட்ட சொல்லைச் சிறப்பித்தது எ - று.

வ - று. எஞ்சொ லெதிர்கொண் டிகழான் வழிநிற்பிற்
குஞ்சர வெல்படையான் கொள்ளானே-எஞ்சும்
இகலிட னின்றி யெறிமுந்நீர் சூழ்ந்த
அகலிட மங்கை யகத்து.

இ - ள். எம்முடைய வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு எள்ளானாகி முறைமையே நிற்பின் யானையால் நிறைந்த வெல்லுஞ் சேனை மன்னன் கைக்கொள்வன்; ஒழியும் இடமின்றியே போக அலையும் கடல் வளைந்த பரந்த பூமியை அங்கையிடத்திலே எ - று.

அங்கையிடத்திலே கொள்ளானே என்க. (32)

221. செவியறிவுறூஉ

மறந்திரி வில்லா மன்பெருஞ் சூழ்ச்சி
அறந்தெரி கோலாற் கறிய வுரைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியம் கெடுதல் இல்லாத நின்று நிலைத்த பெரிய எண்ணதனைத் தருமத்தை ஆராயும் செங்கோலினை உடைய யாற்கு உணர மொழிந்தது எ - று.

வ - று. அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே - முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை.

இ - ள். வேதியர் அமைந்தோர் அரியதவத்தினை உடையோர் தம்முடைய தமையன்மார் தகப்பன் மாதா இப்படி ஒத்த இவர்க்கு மாலை மன்னனே, முன்னோர் செய்த நெறியேநின்று பின்பு கடலை எல்லையாக உடைய ஞாலத்து வார்த்தையை நின்றுகேட்கும் அது வழக்கு எ - று (33)

222. குடைமங்கலம்

நாற்றிசையும் புகழ்பெருக
வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். நான்கு திக்கும் கீர்த்திமிக வீற்றிருந்த அரசன் குடையைப் புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. தன்னிழலோ ரெல்லோர்க்குந் தண்கதிரா ந் தற்சேரா
வெந்நிழலோ ரெல்லோர்க்கும் வெங்கதிராம் - இன்னிழல்வேல்
மூவா விழுப்புகழ் முல்லைத்தார்ச் செம்பியன்
கோவா யுயர்த்த குடை.

இ-ள். தன்னுடைய நிழலில் வாழ்வார் பலருக்கும் குளிர்ந்த நிறை மதியாப்; தன்னைச் சேராத வெய்ய நிழலார்ஆகிய பகைமிடத்துள்ளார் பலர்க்கும் வெவ்விய இரவியாம்; இனிய நிழல்விடும் வேலினையும் என்றும் புதிதாய் வரும் சீரிய கீர்த்தியையும் வெற்றி

மாலையினையும் உடைய சோழன் அரசதொழிற்கமைந்து உயர்ந்த கொற்றக்குடை எ-று. (34)

223. வாண்மங்கலம்

கயக்கருங் கடற்றானை
வயக்களிற்றான் வாள்புகழ்ந்தன்று.

இ-ள். பகைவரால் கலக்குதற்குஅரிய கடல்போலும் சேனையினையும் வலிய யானையினையும் உடையான் வாளைப் புகழ்ந்தது எ-று.

வ – று. கொங்கவி ழைம்பான் மடவார் வியன்கோயில்
மங்கலங் கூற மறங்கனலும்-செங்கோல்
நிலந்தரிய செல்லு நிரைதண்டார்ச் சேரன்
வலந்தரிய வேந்திய வாள்.

இ-ள். தேன்மலரும் சுருள் குரல் அளகம் துஞ்சுகுழல் கொண்டை என்னும் ஐந்து பகுதியால்அமைந்த கூந்தலையுடைய பேதையர் அகனற மாளிகையிடத்து நன்மையைச் சொல்லச் சினமஅழலும்; நீதி நிலத்தைத் தருவான்வேண்டி நடக்கும் நிரைத்த குளிர்ந்த மாலையினை உடைய வானவன் வெற்றி வேண்டி உயர்த்த வாள் எ-று.

வியன் கோயிலில் கொங்கவிழ் ஐம்பால் மடவார் நிலந்தரியச் செல்லும் செங்கோலினது மங்கலத்தைக்கூற நிரைதண்டார்ச் சேரன் வலந்தரிய ஏந்திய வாள் மறங்கனலும் எனக் கூட்டுக.

செல்லும்: செலுத்தும் என்றுரைப்பாரும்உளர். (35)

224. மண்ணுமங்கலம்

எண்ணருஞ் சீர்த்தி யிறைவ னெய்தி
மண்ணு மங்கல மலிவுரைத் தன்று.

இ-ள், எண்ணுதற்கரிய மிக்க புகழினை உடைய அரசன் பொருந்தி மஞ்சனம் பண்ணும் மங்கலத்தினது மிகுதியைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லாள்
மங்கலங் கூற மலிபெய்திக்-கங்கையாள்
பூம்புன லாகங் கெழீஇயினன் போரடுதோள்
வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.

இ-ள். தாதுவிரியும் மாலையாற்பொலிந்த கன்னியாகிய பேதைமையினை உடைய நல்லவள் மங்கலத்தைச் சொல்லச் சிறந்து மணந்து கங்கை என்னும் பெயரினை உடையவள் பொலிந்த நீராகிய மார்பை அணைந்தான், போரைவெல்லும் புயத்தினையும் வேம்பு நிறைந்த மாலையினையும் உடைய எங்கள் மன்னன் எ-று (36)

225. ஓம்படை

இன்னது செய்த லியல்பென விறைவன்
முன்னின் றறிவன் மொழிதொடர்ந் தன்று.

இ-ள். இன்ன காரியத்தைச் செய்யும் அது தன்மை எனச் சொல்லி வேந்தன் முன்னே நின்று புலமை மிக்கவன் அடுத்துச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. ஒன்றி லிரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினுல்
வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே —
சென்றுலாம்
ஆழ்கடல்சூழ் வையகத்து ளைந்துவென் ருறகற்றி
ஏழ்கடிந் தின்புற் றிரு.

இ - ள். ஞானத்தாலே காரியாகாரியங்களைத் தெரிந்து நட்புப் பகை உதாசீனம் என்னும் மூன்றினையும் உட்கொண்டு யானை தேர் குதிரை காலாளாலே பூசலை வென்று போர்க்களத்தைக் கைக்கொண்ட வேள் மன்னனே, பெயர்ந்து கரையைப் பொரும் ஆழ்ந்த கடல்சூழ்ந்த குவலயத்து இந்திரியங்கள் ஐந்தையும் வென்று

ஆறினையும் பெருக்கி ஏழினையும் கடிந்து இனிமையுற்று நெடுங் காலம் இருப்பாயாக எ – று.

ஆறு ஏழாவன: "நாடிய நட்புப் பகைசெலவு நல் இருக்கை, கூடினரைப் பிரித்தல் கூட்டலா-றீடிலா, வேட்டங் கடுஞ்சொல் மிகுதண்டஞ் சூது பொருள் ஈடடங்கள் காமமிவை ஏழு"

ஒன்று – ஆன்மா; இரண்டு-புண்ணிய பாபம்; மூன்று காமம் வெகுளி மயக்கம், உற்சாகசத்தி பிரபுசத்தி மந்திரசத்தி; நான்கு-சாம தான பேத தண்டம்; ஐந்து-சத்தப் பரிச ரூப ரத கந்தம்; ஆறு-படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் என்றுமாம். (37)

226, புறநிலை வாழ்த்து

வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப
வழிவழி சிறக்கென வாய்மொழிந் தன்று.

இ-ள். நீ வணங்குந் தெய்வம் நின்னைப் பரிகரிப்ப நின் வழி வழி மிகுவதாக எனச் சொல்லி உண்மையைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. கொடிபடு முத்தலைவேற் கூற்றக் கணிச்சிக்
கடிபடு கொன்றையான் காப்ப – நெடிதுலகிற்
பூமலி நாவற் பொழிலகத்துப் போய்நின்ற
மாமலைபோன் மன்னுக நீ.

இ-ள். ஒழுங்குவிடும் மூன்று இலைத்தொழிலால் பொலிந்த சூலத்தினையும் கூற்றம்போன்ற குந்தாலியினையும் நறுநாற்றமிகும் இதழியினையும் உடைய இறைவன் காப்ப நெடுங்காலம் நிலவலயத்துப் பொலிவு மிக்க நாவலந்தீவிடத்து அண்டம் உருவிப் போய் நின்ற மாமேரு என்னும் பெரிய மலைபோல நின்று நிலைப்பாயாக எ-று.

நாவலந் தீவிடத்து மன்னுவாயாக எனக் கூட்டுக.
பூமியில் ஒருகூறு நாவலந்தீவு. (38)

227. கொடிநிலை

மூவர்கொடி யுள்ளு மொன்றொடு பொரீஇ
மேவரு மன்னவன் கொடிபுகழ்ந் தன்று.

இ-ள். அரி அயன் அரன் என்னும் மூவர்கொடியுள்ளும் ஒன்றோடு உவமித்துப் பலரும் பொருநதுதலைவரும் வேந்தனுடைய கொடியைப் புகழ்ந்தது எ-று.

வ - று. பூங்க ணெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்
பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல — ஓங்குக
பல்யானை மன்னர் பணியப் பனிமலர்த்தார்க்
கொல்யானை மன்னன் கொடி.

இ-ள். பொலிந்த கண்ணிணையும் நெடிய திருமுடியினையும் காயாவின் மலர் போன்ற திருமேனியினையும் உடைய மாயவன் பாம்பை அருந்தும் கருடக்கொடியை ஒப்ப உயர்க; பலவாரணத்தை உடைய வேந்தர் வணங்கக் குளிர்ந்த பூவாற்செய்த மாலையினையும் கொல்லுங்களிற்றினையும் உடைய வேந்தன் தன் வீரக்கொடி எ-று.

வீரக்கொடி ஓங்குக என்க. (34)

228. கந்தழி

சூழநேமியான் சோவெறிந்த
வீழாச்சீர் விறன்மிகுத்தன்று.

இ-ள். வளைந்த திகிரியையுடையவன் சோஎன்னும் அரணத்தினை அழித்த கெடாத தன்மையினை உடைய வெற்றியைச் சிறப்பித்தது எ-று.

வ - று. மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிரையுள்
ஆயனா வெண்ணை லவனருளான்-காயக்
கழலவிழக் கண்கனலக் கைவளையார் சோரச்
சுழலழலுள் வைகின்று சோ.

இ-ள். கரியவன் வஞ்சம் ஆவ்வகையால்; மணியையுடைய ஆனிரையிடத்துக் கோவலனாக எண்ணாதேகொள்; அவன் அளியானாகிக் கோபிக்க அசுரர் கட்டின வீரக்கழல் நெகிழ விழியழலக் கையில் தொடியுடைய மகளிர்கள் மயங்கச் சுற்று நெருப்புள்ளே தங்கினது, சோ என்னும் அரண் எ-று. (40)

229. வள்ளி

பூண்முலையார் மனமுருக
வேன்முருகற்கு வெறியாடின்று

இ-ள். ஆபரணத்தினால் சிறந்த முலையினைஉடையார் நெஞ்சு நெகிழ வேலினையுடைய குமரனுக்கு வெறியென்னுங் கூத்தை ஆடியது எ-று.

வ – று. வேண்டுதியா னீயும் விழைவோ விழுமிதே
ஈண்டியம் விம்ம வினவளையார் – பூண்டயங்கச்
சூலமொ டாடுஞ் சுடர்ச்சடையோன் காதலற்கு
வேலனொ டாடும் வெறி.

இ-ள். விரும்புதியால் நீயும்; இவ்விருப்பம் சாலச் சீரிது; திரண்டவாச்சியங்கள் ஒலிப்பத் தம்மில் தாம்ஒத்த தொடியினை உடையார் ஆபரணம் இலங்கச் சூலத்துடனே கூத்தாடும் சோதியான் மிகும் வேணியினை உடையான் புதல்வனுக்கு வெறியாட்டாளன் ஆடும் வள்ளிக் கூத்தை எ-று.

வெறி வேண்டுதியால் நீயும் என்க. (41)

230. புலவராற்றுப்படை

இருங்கண் வானத் திமையோருழைப்
பெரும்புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று,

இ-ள். பெரிய இடத்தினையுடைய வானத்துத் தேவர்களிடை மிக்க அறிவாளனை நெறியிலே செலுத்தியது எ-று.

வ – று. வெறிகொ ளறையருவி வேங்கடத்துச் செல்லின்
நெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும் – பொறிகங்

கிருளீயு ஞாலத் திடரெல்லா நீங்க
அருளீயு மாழி யவன்.

இ-ள். நறுநாற்றத்தினை யுடைத்தாய் ஒலிக்கும் அருவியாற் பொலிந்த திருவேங்கடத்திடத்துப்போவையாயின், முறைமை கொண்ட வேடத்தை உடையோய், நீயும், இந்திரியங்கட்கு மயக்கம்கொடுக்கும் காசினியில் துயர் எல்லாம்ஒழிய அருளை வழங்கும், சக்கரத்தினை உடையவன் எ-று.

நீயும்செல்லின் அருளீயும் எனவே, எனக்கு நல்கினுன் என்பதாம்; "உலவா வூக்கமொ டுன்னியது முடிக்கும், புலவராற்றுப் படை புத்தேட்கு முரித்தே" என்பதனுல் அறிக. (42)

231. புகழ்ந்தனர் பரவல்

இன்னதொன் றெய்துது மிருநிலத் தியாமெனத்
துன்னருங் கடவுட் டொடுகழ றொழுதன்று.

இ-ள். இன்னதொருபதத்தைக் கிட்டுவோமாக; பெரிய பூமியிடத்து யாங்கள் எனச் சொல்லிக் கிட்டுதற்கு உரிய தெய்வத்தின் கட்டும் வீரக்கழலை உடைய பாதங்களைப் பணிந்தது எ - று.

வ - று. சூடிய வான்பிறையோய் சூழ்கடலை நீற்றரங்கத்
தாடி யசையா வடியிரண்டும்-பாடி
உரவுநீர் ஞாலத் துயப்போக வென்று
பரவுதும் பல்காற் பணிந்து.

இ - ள். சடையிலே சூடிய வாலிதான இளமதியை உடையோய்! சுற்றிய சுடுகாடான சாம்பல் அரங்கத்திலே நிருத்தம் ஆடி வருந்தாத சீர்பாத மிரண்டையும் துதித்து, உலாவும் கடல் சூழ்ந்த பூமியினின்றும் பிழைத்து நன்னெறிக்கண்ணே போவோம் என்று சொல்லிப் பழிச்சுதும், பலகாலும் வணங்கி எ-று. (43)

232. பழிச்சினர் பணிதல்

வயங்கியபுகழ் வானவனைப்
பயன்கருதிப் பழிச்சினர்ப் பணிந்தன்று.

இ-ள். விளங்கிய கீர்த்தியை உடைய இறைவனைப் பெறும் பேற்றை நினைந்து வாழ்த்தினராய் வணங்கியது எ-று.

வ - று. ஆட லமர்ந்தா னடியடைந்தா ரென்பெறார்
ஓடரி யுண்க ணுமையொருபாற் - கூடிய
சீர்சா லகலத்தைச் செங்க ணழகனும்
தாராய்த் தழுவப் பெறும்.

இ - ள். திருக் கூத்தாடுதலை மேவினவன் சீர்பாதங்களைச் சேர்ந்தார் என்பெறார்? செவ்வரி கருவரிபரந்த மையுண்கண்ணினை உடைய உமாதேவி ஒரு பக்கத்தே பொருந்திய விழுப்பம் அமைந்த திருமார்பத்தைச் சிவந்த கண்ணினை உடைத்தாய் அழலும் பாம்பு மாலையாய்ப் பொருந்தப்பெறும் எ-று.

ஆதலால், ஆடலமர்ந்தான் அடியடைந்தார் என்பெறார் என்க. (44)

233. கைக்கிளை

தண்டாக் காதற் றளரிய றலைவன்
வண்டார் விரும்பிய வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். கெடாத அன்பினையும் நுடங்குந் தன்மையினையும் உடையவள், தலைவனுடைய வளவிய மாலையை ஆசைப்பட்ட கூறுபாட்டைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. மங்குன் மனங்கவர மான்மாலை நின்றேற்குப்
பொங்கு மருவிப் புனனாடன் - கங்குல்
வருவான்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகித்
தருவான்கொன் மார்பணிந்த தார்.

இ-ள் சிறுதுவலை துவற்றும் கார் என்னெஞ்சைக் கொள்ள மயக்கத்தைச் செய்யும் மாலைப் பொழுதிலே தனியே நின்றேற்கு மிகும் ஒழுக்கத்தினை உடைய நீராற் சிறந்த நாடனாகிய சோழன் இரவுப் பொழுதிடத்து வருவான்கொல்? வந்து என்னுடைய அழகிய

கொங்கை மேலே தங்கித் தருவான்கொல், மார்பின் அணிந்த மாலையை? எ-று. (45)

234. பெருந்திணை

பெய்கழற் பெருந்தகை பேணா முயக்கிவர்ந்து
மல்கிருட் செல்வோள் வகையுரைத் தன்று.

இ-ள். இட்ட வீரக்கழலினையும் மிக்க தலைமையினையு உடையவன் விரும்பாத புல்லுதலை வேட்டு மிக்க இருட்காலத்துப் போம் அவளது தன்மையைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. வயங்குளைமான் றென்னன் வரையகலந் தோய
இயங்கா விருளிடைச் செல்வேன்—மயங்காமை
ஓடரிக் கண்ணு யுறைகழிவாண் மின்னிற்ருல்
மாட மறுகின் மழை.

இ-வி. விளங்கும் தலையாட்டத்தால் அழகு பெற்ற குதிரையினை யுடைய பாண்டியனது வரைபோன்ற மார்பைத் தழுவ ஒருவரும் நடக்கத்தகாத செறிந்த இருளிடத்துப் போவேன் மருளாதபடி செவ்வரி கருவரி பரந்த கண்ணினை உடையாய், உறைநீக்கின வாள்போல மின்னிற்று, மாளிகையான் மிக்க தெருவிலே மேகம் எ-று.

ஆல்: அசை. (46)

235. புலவி பொருளாகத் தோன்றிய பாடாண் பாட்டு

வில்லேர் நுதலி விறலோன் மார்பம்
புல்லேம் யாமெனப் புலந்துரைத் தன்று.

இ-ள். விற்போன்ற நெற்றியினை உடையாள் வீரன் தன் அகலத்திடத்தைத் தழுவேம் யாம் என்று ஊடிச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. மலைபடு சாந்த மலர்மார்ப யாநின்
பலர்படி செல்வம் படியேம்—புலர்விடியல்

வண்டினங்கூட் டுண்ணும் வயல்சூழ் திருநகரிற்
கண்டனங் காண்டற் கினிது.

இ-ள்- மலையகத்துண்டான சந்தனத்தை உடைய அகன்ற மார்பனே, யாங்கள் நின்னுடைய பரத்தையர் பலரும் தோயும் சம்பத்தைத் தோயேம்; பொழுது புலரும் விடியற்காலத்தே சுரும்பினங்கள் புணர்ந்துநுகரும் பழனஞ் சூழ்ந்த செல்வப்பதியிலே கண்டேம்; நோக்குதற்கு இனிதாய் இருந்தது எ-று.

மலர் மார்பனே, பரத்தையர் பலர்படியும் நின்செல்வத்தை வயல் சூழ் திருநகரிற் கண்டேம்; இனி யாங்கள் தோயேம் எனக் கூட்டுக.

பாடாண் திணையிற் கைக்கிளைவகையும் பெருந்திணைவகையும் புலவி பொருளாகத் தோன்றிய பாடாண்பாட்டு, பாட்டுடைத்தலை மகளையே கிளவித் தலைமகளாகக் கூறினாராதலின், "உருவி யாகிய வொரு பெருங்கிழவனை, அருவி கூறுத லானந் தம்மே" என்னும் விதி தகாது.

236. கடவுண் மாட்டுக் கடவுட் பெண்டிர் நயந்தபக்கம்

இமையா நாட்டத் திலங்கிழை மகளிர்
அமையாக் காத லமரரை மகிழ்ந்தன்று.

இ-ள். இமையாத கண்ணிணையும் ஒளிவிடும் ஆபரணத்திணையு முடைய தெய்வமகளிர் ஆராத அன்புடைய கடவுளரை விரும்பியது எ-று.

வ-று. நல்கெனி னுமிசையா ளேமென்னுஞ் சேவடிமேல்
ஒல்கெனி னுச்சியா ளேமென்னும்-மல்கிருள்
ஆட லமர்ந்தாற் கரிதா லுமையாளை
ஊட லுணர்த்துவதோ ராறு.

இ-ள். அருள்செய்க எனச் சொல்லின், நும்முடைய நாவின் மேல் இருக்கும் சொன்மகள் நோவுபடும் என்று சொல்லும்; சிவந்த பாதத்திலே வணங்குவேன் என்று சொல்லின், நும்முடைய திருமுடி யின்மேல் இருக்கும் கங்காதேவி நோவுபடும் என்று சொல்லும்; மிக்க

இருளிடத்துத் திருக்கூத்தை மேவின இறைவனுக்கு அருமை யுடைத்தாய் இருந்தது, உமாதேவியை வழக்காட்டினைத் தீர்ப்பதொரு நெறி எ-று. (48)

237. கடவுண்மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்

முக்கணான் முயக்கம் வேட்ட
மக்கட்பெண்டிர் மலிவுரைத்தன்று.

இ-ள். மூன்று திருநயனத்தைஉடையானது புல்லுதலை விரும்பின மானிடமகளிர் கூறுபாட்டைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. அரிகொண்ட கண்சிவப்ப வல்லினென் னாகம்
புரிகொண்ட நூல்வடுவாப் புல்லி—வரிவண்டு
பண்ணலங்கூட் டுண்ணும் பனிமலர்ப் பாசூரென்
உண்ணலங் கூட்டுண்டா னூர்.

இ-ள். செவ்வரி கருவரி பரந்த விழிசிவப்பக் கனவில் என்னுடைய மார்பினை முறுக்குதல் உடைத்தான பூணூற்றழும்புபடப் புல்லி, வரியினைஉடைய சுரும்பினம் பண்ணின் நலத்தைப் பாடித் திரண்டு அனுபவிக்கும் குளிர்ந்த பூவினை உடைய திருப்பாசூர்; என்னுடைய மனத்தின் அழகைச் சிறிதும் ஒழியாமல் நுகர்ந்தவனுடைய பதி எ-று. (49)

238. குழவிக்கட் டோன்றிய காமப்பகுதி

இளமைந்தர் நலம்வேட்ட
வளமங்கையர் வகையுரைத்தன்று.

இ-ள். குழவிப்பதத்தராகிய மைந்தரது நலத்தை விரும்பின காமப்பகுதி நிறைந்த மங்கையரது தன்மையைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. வரிபந்து கொண்டொளித்தாய் வாள்வேந்தன் மைந்தா
அரிக்கண்ணி யஞ்சியலற—எரிக்கதிர்வேற்

செங்கோல னுங்கோச் சினக்களிற்றின் மேல்வரினும்
எங்கோலந் தீண்ட லினி.

இ-ள். அழகிய கந்துகத்தைக் கைப்பற்றிக் கரந்தாய், வாள் வேந்தன் மைந்தனே, செவ்வரி கருவரி பரந்த கண்ணினை உடையாள் பயப்பட்டு அழ; நெருப்புப்போன்ற ஒளிவேலினையும் செவ்விய கோலினையும் உடைய நும்முடைய சாமி கோபத்தினை யுடைய யானையின் மேலே தந்து தோன்றினும், எமது அணியினைத் தீண்டாதே கொள், இப்பொழுது எ-று. (50)

239. ஊரின்கட் டோன்றிய காமப்பகுதி

நீங்காக் காதன் மைந்தரு மகளிரும்
பாங்குறக் கூடும் பதியுரைத் தன்று.

இ-ள். ஒழியாத அன்பினையுடைய ஆடவரும் மகளிரும் அழகு பொருந்தக் கூடும் பதியைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. ஊடிய வூட லகல வுளநெகிழ்ந்து
வாடிய மென்றோள் வளையொலிப்பக்-கூடியபின்
யாமநீ டாகென்ன யாழ்மொழியார் கைதொழு
ஏம்நீர்க் கச்சியெம் மூர். [உம்

இ-ள். வழக்காடிய, வழக்காட்டுப்போக மனம் நெகிழ்ந்து வாட்ட முற்ற மெல்லியதோளில் தொடி ஆர்ப்பப் புணர்ந்த பின்பு இரவுப் பொழுது நீட்டிப்பதாக எனச் சொல்லி யாழிசை போலும் சொல்லினை உடையார் கைகூப்பும் காவல் உடைத்தாய்ப் புனலாற்சிறந்த காஞ்சி, எங்கள் பதி எ-று.

ஆக என்பது ஆகெனக் குறைந்து நின்றது. (51)

பாடாண் திணைப்பாட்டு ஒன்றும், துறைபாட்டு ஐம்பதும் முடிந்தன.

ஒன்பதாவது பாடாண்படலம் முற்றிற்று.

பத்தாவது

பொதுவியற் படலம்

(சூத்திரம் 10.)

சீர்சால் போந்தை வேம்போ டாரே
உன்ன நிலையே யேழக நிலையே
கழனிலை யேனைக் கற்காண் டல்லே
கற்கோணிலையே கன்னீர்ப் படுத்தல்
கன்னடு தல்லே கன்முறை பழிச்சல்
இற்கொண்டு புகுத லென்றபன் னிரண்டும்
பொதுவியற் பால வென்மனார் புலவர்.

என்—னின், பொதுவியற்பாலவருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். போந்தைமுதல் இற்கொண்டு புகுதல் இறுதியாகிய பன்னிரண்டும் பொதுவியற்பாலவாம் எ - று.

அவற்றுள்:—

240. போந்தை

கலவா மன்னர் கண்ணுறு ஞாட்பிற்
புலவேல் வானவன் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். பொருந்தா வேந்தர் கிட்டின பூசலிடத்துப் புலால் நாறும் வேலினையுடைய சேரன் சூடும் பூவைப் புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. குடையலர் காந்தட்டன் கொல்லிச் சுனைவாய்த்
தொடையவிழ் தண்குவளை சூடான்-புடைதிகழும்
தேரதிரப் பொங்குந் திருந்துவேல் வானவன்
போரெதிற் போந்தையாம் பூ.

இ - ள். குடைபோல்மலரும் கோடலையுடைய தன்கொல்லி மலைச் சுனையிடத்துக் கட்டலரும் குளிர்ந்த செங்கழுநீர்ப்பூவை மலையான்; பக்கம் விளங்கும் பகைவர் தேர்த்தானை நடுங்கக் கோபிக்கும்

திருத்திய வேலையுடைய சேரன், பூசல் தோற்றில் பனந்தோடாம், அவன் சூடும் பூ எ - று. (1)

241. வேம்பு

விரும்பா ரமரிடை வெல்போர் வழுதி
சுரும்பார் முடிமிசைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். பகைவர் பூசலிடத்து வெல்லும் போரையுடைய பாண்டியன் வண்டுநிறைந்த மகுடத்தின்மீதே புனையும் மலரினைப் புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று. தொடியணிதோ ளாடவர் தும்பை புனையக்
கொடியணிதேர் கூட்டணங்கும் போழ்தின்—
முடியணியும்
காத்தல்சால் செங்கோற் கடுமா னெடுவழுதி
ஏத்தால்சால் வேம்பி னிணர்.

இ - ள். கடகம் பொலிவுறு புயத்தினை உடைய வீரர் போர்ப்பூவைச் சூடப் பதாகையாற் சிறந்த தேர் பகைத்திரளை வருத்தும் காலமாகிய போரில் மகுடத்திலே சூடும், காத்தல்அமைந்த செங்கோலினையும் கடிய குதிரையினையும் உடைய அளவிடுதற்கரிய பாண்டியன் புகழ்தல் அமைந்த வேம்பின் பூக்கொத்தினை எ - று இணர் முடியணியும் என்க. (2)

242. ஆர்

விறற்படை மறவர் வெஞ்சமங் காணின்
மறப்போர்ச் செம்பியன் மலைப்பூ வுரைத்தன்று.

இ - ள். வெற்றியினை உடைய சேனை வீரர்தம் வெய்ய பூசலைக் காணின் கொடுவினைப் பூசலைச் செய்யவல்ல சோழன் புனையும் மலரினைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. கொள்களி றூர்வர் கொலைமலி வாண்மறவர்
வெல்கழல் வீக்குவர் வேலினையுழ் — மல்கும்

கலங்க லொலிபுனற் காவிரி நாடன்
அலங்க லமரழுவத் தார்.

இ – ள். கொல்லும் யானையைச் செலுத்துவர் கொலைத்தொழிலின் மிக்க வாள்வீரர்; வெல்லும் வீரக்கழலினைக் கட்டுவர் வேலினையுடைய இளையவர்; மிகும் செங்கலங்கலை உடைத்தாய் முழங்கும் புனலினை உடைய பொன்னிநாடன் மாலை, பூசல்நடுவு ஆத்தி எ – று. (3)

243. உன்னநிலை

துன்னருஞ் சிறப்பிற் றொடுகழன் மன்னனை
உன்னஞ் சேர்த்தி யுறுபுகழ் மலிந்தன்று.

இ – ள். கிட்டுதற்கு அரிய நன்மையினையும் கட்டுங்கழலினையும் உடைய வேந்தனை நிமித்தம்பார்க்கும் மரத்தொடு கூட்டி மிகுபுகழைச் சொல்லியது எ – று.

வ – று. துன்னருந் தானைத் தொடுகழலான் றுப்பெதிர்ந்து
முன்னர் வணங்கார் முரண்முருங்க – மன்னரும்
ஈடெலாந் தாங்கி யிகலவிந்தார் நீயுநின்
கோடெலா முன்னங் குழை.

இ – ள். கிட்டுதற்கு அரிய சேனையினையும் கட்டும் வீரக்கழலினையும் உடைய நம் வேந்தன்றன் வலியோடு மாறுபட்டு முன்னே வந்து பணியாதார் மாறுபாடு இனிக்கெட, எதிர்ந்த வேந்தரும் இவன் வலியெலாம் தடுத்து மாறுபாடு ஒழிந்தார்; நீயும், நின்னுடைய பணையெல்லாம் உன்ன மரமே, தளிர்ப்பாயாக எ – று (4)

244. ஏழக நிலை

ஏழக மூரினு மின்ன னென்றவன்
தாழ்வி லூக்கமொடு தகைபுகழ்ந் தன்று.

இ-ள். ஏழகத்தகரினை மேற்கொண்டு செலுத்தினும் இத்தன்மையைஎன்று அவனுடைய குற்றமில்லாத மனவெழுச்சியோடு மிகுதியைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. எம்மனை யாமகிழ வேழக மேற்கொளினும்
தம்மதி ருழ்வீழ்த் திருக்குமே-தெம்முனையுள்
மாவொடு தோன்றி மறலுங்கா லேழகத்
தாவொடு நேரா மாசு.

இ-ள். எம்முடைய இல்லிடத்து யாங்கற் பிரியப்பட ஏழகத்தை ஏறினும், தம்முடைய அரணிடத்துத் தாழ்கோத்திருக்கும், பகைப் புலத்துக் குதிரைமிசையே தோற்றிப் போரைச் செய்யுங்காலத்துக் கிடாயின்மேல் அமைந்தாவொடு செலவாம், அரசு எ-று. (5)

245. இதுவுமது

ஏந்துபுக ழுலகி னிளமை நோக்கான்
வேந்து நிற்றலு மேழக நிலையே.

இ-ள். உயருங் கீர்த்தியைஉடைய ஞாலத்தின் இளமையைப் பாராதே அரசன் பூமிகாவல் பூண்டு நிற்பினும் ஏழகநிலையேயாம் எ-று.

வ - று. வேண்டார் பெரியர் விறல்வேலோன்
குனிலையன்
பூண்டான் பொருல்காவ லென்றுரையாம்-
ஈண்டு
மருமளன்மின் கோள்கருது மால்வரை யாளிக்
குருளையுங் கொல்களிற்றின் கோடு.

இ-ள். பகைவர் பெரியர், வென்றிவேலினை உடையோன்தான் இளமைப்பருவத்தோன், பூமிகாவலை மேற்கொண்டான் என்று சொல்லாம்; இவ்விடத்து மயங்காதே கொள்மின்; கொள்கையை நினையும் பெரியமலை யிடத்து யாளியின் குட்டியும் கொல்லும் யானையின் கொம்பை எ-று. (6)

246. கழனிலை

அடுமுர ணகற்று மாளுகு ஞாட்பிற்
கடுமுரண் வயவன் கழல்புனைந் தன்று.

இ-ள். கொல்லும் மாறுபாட்டைப் பெருக்கும் வீரர்படும் பூசலில் கடிய முரணை உடைய வீரன் கழலைப் புனைந்தது எ-று.

வ-று. வாளமரின் முன்விலக்கி வான்படர்வார் யார்கொலோ
கேளலார் நீக்கிய கிண்கிணிக்காற் - காளை
கலங்கழல் வாயிற் கடுத்தீற்றி யற்றால்
பொலங்கழல் கான்மேற் புனைவு.

இ-ள். வாட்பூசலில் எதிர்நின்று விலக்கிச் சுவர்க்கத்திடத்துச் செல்வார் யாவர்கொல்லோ? உறவுஅல்லாதாரைப் போக்கிய சதங்கை அமைந்த தாளினை உடைய இளமைப்பருவத்து வேந்தன், மிக்க நெருப்பின் வாயிலே நஞ்சைத் தீற்றிய தன்மைத்து. பொன்னால் செய்த வீரக்கழலைச் சேவடியின்மீது அணியும் அது எ-று. (7)

247. கற்காண்டல்

ஆறு வென்றி யமரில்வீழ்ந் தோற்குக்
கான நீளிடைக் கற்கண் டன்று.

இ-ள். அமையாத வெற்றியினை உடைய பூசலிற் பட்டோற்குக் காட்டில் நீண்ட இடத்துக் கல்லைக் கண்டது. எ-று.

வ-று. மிகையணங்கு மெய்ந்நிறீஇ மீளி மறவர்
புகையணங்கப் பூமாரி சிந்திப் -பகையணங்கும்
வீளைக் கடுங்கணையாள் வேறாகி விண்படர்ந்த
காளைக்குக் கண்டமைத்தார் கல்.

இ-ள். மிக்க தெய்வத்தை உடம்பிலே நிறுத்தித் தலைமையினை உடைய வீரர் தூமமணி ஆர்ப்ப மலர்மழையைச் சிதறிச் சத்துருக்களை வருத்தும் சத்தத்தினை உடைய கொடிய அம்பாலே வேறுபட்டு விண்ணிடத்துச் சென்ற இளமைப்பருவத்து வீரனுக்குப் பார்த்து நிச்சயித்தார், கல்லினை எ-று. (8)

248. கற்கோணிலை

மண்மருளத் துடிகறங்க
விண்மேயாற்குக் கற்கொண்டன்று.

இ - ள். பூமி மயங்கப் பறைஒலிப்பச் சுவர்க்கத்திலே பொருந்தினவனுக்குக் கல்லினைக் கொண்டது எ - று

வ – று. பூவொடு நீர்தூவிப் பொங்க விரைபுகைத்து
நாவுடை நன்மணி நன்கியம்ப – மேவார்
அழன்மறங் காற்றி யவிந்தாற்கென் றேத்திக்
கழன்மறவர் கைக்கொண்டார் கல்.

இ - ள். மலருடனே புனலைச் சிந்தி எழும்படியாக நறுநாற்றம் உடையனவற்றைப் புகையப்பண்ணி நாவினாற் பொலிந்த அழகிய மணி நன்றாக இசைப்ப, பொருந்தாதார் எரியுஞ்சினத்தைக் காலுவித்துப் பட்டவனுக்குத் தக்கது இது என்று துதித்துக் கழல்வீரர் கைக் கொண்டார் கல்லினை எ - று. (9)

249. கன்னீர்ப் படுத்தல்

வண்டுசூழ் தாமம் புடையே யலம்வரக்
கண்டு கொண்ட கன்னீர்ப் படுத்தன்று.

இ - ள். சுரும்பு சூழுமாலை பக்கத்தில் அசைந்துவரப் பார்த்துக் கைக்கொண்ட கல்லினைப் புனலிலே இட்டது எ – று.

வ – று. காடு கனலக் கனலோன் சினஞ்சொரியக்
கூடிய வெம்மை குளிர்கொள்ளப் - பாடி
நயத்தக மண்ணி நறுவிரைகொண் டாட்டிக்
கயத்தகத் துய்த்திட்டார் கல்.

இ - ள். கானம் அழல ஆதித்தன் கோபத்தைப் பொழிதலாலே பொருந்தின வெப்பம் தண்ணென ஏத்தி நன்மை உண்டாகச் சுத்தி பண்ணிப் பின் நறுநாற்றம் உடையனவற்றைக் கொண்டு மஞ்சனம் ஆட்டி வாவியிடத்திலே செலுத்தி அழுத்தினர் கல்லினை எ–று (10)

250. இதுவுமது

ஓங்கியகல் லுய்த்தொழுக்கல்
ஆங்கெண்ணினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். உயர்ந்த கல்லினைச் செலுத்தி நிரைத்தலை அவ்விடத்துக் கருதினும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. கணனூர்ந் துவப்பக் கடுங்கண் மறவர்
பிணனூர்ந்து பேய்வழங்கு ஞாட்பின் - நிணனூர்
விழுக்கினால் வேய்ந்த விறல்வேலோர் கல்லை
ஒழுக்கினா ரொன்றொருவர் முன்.

இ - ள். தமது திரள் நிறைந்து மனம்மகிழத் தறுகண்வீரர் பிணத்தைத் தின்று கழுதுலாம் பூசலிடத்து நிணம் சிறையும் நெஞ்சில் தசையால் மூடிய வென்றிவேலோர் செய்த செய்தொழில் தெரித்த கற்களை நிரைத்தார், ஒருவர்முன் ஒன்றாக எ - று.

ஒருவர் என்பது வினைதோறுங் கல் நடுவிக்கும் தலைவரை; ஒன்றொருவர் முன் ஒருவரொருவர் முன்னாக என்று கொள்ளின், "ஒன்றொருவரின் முன்னந் தழை விழைதக்கன கொய்தும்" என்றது போலும். (11)

251. கன்னடுதல்

அவன்பெயர்கன் மிசைப்பொறித்துக்
கவின்பெறக் கன்னாட்டின்று.

இ - ள். வீரன் நாமத்தைக் கல்லிலே எழுதி அழகுபெறக் கல்லை நட்டது எ - று.

வ - று. மாலை துயல மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்
பீலி யணிந்து பெயர்பொறித்து - வேலமருள்
ஆண்டக நின்ற வமர்வெய்யோற் காகென்று
காண்டக நாட்டினார் கல்.

இ-ள். மாலை அசையத் தூமமணியைக் கறங்கப்பண்ணி மதுவைத் தெளித்துப் பீலியைச் சூட்டி அவன்பெயரை எழுதி வேற் ஆண்மைதன்மை மிகுதிபெற நின்றபோரை விரும்பினவனுக்கு பூசடலித்த இஃது உருவமாக என்று சொல்லிக் காட்சிபொருந்த நட்டார் கல்லினை எ-று. (12)

252. கன்முறை பழிச்சல்

நிழலவி ரெழின் மணிப்பூட்
கழல்வெய்யோன் கல்வாழ்த்தின்று.

இ-ள். நிழல்விடும் அழகிய மணிப்பூணினையும் வீரக்கழலையும் உடைய போர்விருப்பத்தோனுடைய கல்லினை ஏத்தியது எ-று.

வ-று. அடும்புகழ் பாடி யழுதழுது நோனு
திடும்பையுள் வைகி யிருந்த - கடும்பொடு
கைவண் குருசில் கற் கைதொழூஉச் செல்
தெய்வமாய் நின்றான் றிசைக்கு. [பாண

இ-ள். பகைவரைக்கொல்லும் கீர்த்தியைச் சொல்லிக் கலுழ்ந்து கலுழ்ந்து பொருதே துன்பத்துள்ளே தங்கியிருந்த சுற்றத்தாரோடு கை வளப்பத்தினை உடைய உபகாரிதன் கல்லினைக்கை தொழுது போவாயாக, பாணனே, கடவுளாய் நின்றான் திக்கு எட்டிற்கும் எ-று. (13)

253. இற்கொண்டு புகுதல்

வேத்தம்ருள் விளிந்தோன்கல்லென
ஏத்தினர் துவன்றி யிற்கொண்டு புக்கன்று.

இ-ள். வேந்தர்போரிடத்துப் பட்டவனுடைய கல்லென்று சொல்லி வழுத்தினராய்ச் செறிந்து கோயில் எடுத்துப் புக்கது எ-று

வ-று. வாட்புகா ஊட்டி வடிமணி நின்றியம்பக்
கோட்புலி யன்ன குருசில்கல் - ஆட்கடிந்து

விற்கொண்ட வென்றி விறன்மறவ ரெல்லோரும்
இதற்கொண்டு புக்கா ரியைந்து.

இ - ள். வாளுக்கு உணவுகொடுத்துத் தெளிந்தமணி நின்று இரட்ட, கோட்பாட்டை உடைய புலியை ஒத்த உபகாரி கல்லே, போராளைத்துரந்து சிலையாற் பெற்ற வெற்றியினை உடைய திறல் வீரர் பலரும் கோயில் எடுத்துப் புக்கார் கூடி எ - று. (14)

(சிறப்பிற் பொதுவியற்பால)

(சூத்திரம் 11.)

முதுபா லையே சுரநடை யேனைத்
தபுதார நிலையே தாபத நிலையே
தலைப்பெய னிலையே பூசன் மயக்கே
மாலை நிலையே மூதா னந்தம்
5 ஆனந் தம்மே யானந்தப் பையுள்
கையறு நிலையுளப் படப்பதி ஞென்றும்
மையறு சிறப்பிற் பொதுவியற் பால.

என் - னின், இதுவும் பொதுவியற்பால ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். முதுபாலை முதலாகக் கையறுநிலை யீருகச் சொல்லப் பட்ட பதிஞென்றும் பொதுவியற்பாலவாம் எ - று.

அவற்றுள் :

254. முதுபாலை

காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி மடந்தை புலம்புரைத் தன்று.

இ - று. மூங்கில் ஓங்கின கானகத்துத் தன் கொழுநனை இழந்த பொலிந்த கொடிபோன்ற மடந்தையது தனிமையைச் சொல்லியது எ - று.

வ – று. நீர்மலி கண்ணொடு நின்றே னிலையிரங்காய்
தார்மலி மார்பன் றகையகலம் – சூர்மகளே
வெள்ளில் விளைவுதிரும் வேயோங்கும் வெஞ்
கொள்ளனீ கோடல் கொடிது. [சுரத்துக்

இ - ள். நீர்மிகுங் கண்ணோடே நின்றேனுடைய நிலைக்கு வருந்தாயாய் மாலைமிக்க அகலத்தை உடையவன் அழகிய மார்பை, சூர்மகளே, விளாவினது பழமுதிரும் மூங்கில் உயர்ந்த காட்டிடத்துக் கொள்ளுதல் ஒழிவாயாக நீ; கொள்ளுமது மிகவும் கொடுமை உடையது எ - று. (1)

255. சுரநடை

மூதரி னிவந்த முதுகழை யாரிடைக்
காதலி யிழந்த கணவனிலை யுரைத்தன்று.

இ-ள். முதிர்ந்த பிணக்கம் ஓங்கிய முற்றின மூங்கிலையுடைத் தாய் நிறைந்த இடத்திலே தலைவியை இழந்த தலைவன் முறையைச் சொல்லியது எ–று.

வ - று. உரவெரி வேய்ந்த வுருப்பவிர் கானுள்
வரவெதிரின் வைவேல்வாய் வீழ்வாய்–கரவினல்
பேதையைப் பெண்ணியலைப் பெய்வளையை
யென்மார்பிற்
கோதையைக் கொண்டொளித்த கூற்று

இ-ள். உலாவும நெருப்புமூடின வெப்புமிகுங் காட்டிடத்து என் முன்னே நீ வருதலை ஏற்பாயாயின், என்னுடைய கூரியவேலின் வாயிலே வீழ்வாய்; களவாலே. மடவாளைப் பெண்மைத்தன்மையை உடையாளை இட்டவளையினை உடையாளை என்னுடைய மார்பின் மாலையை மறைத்துக் கொண்ட கூற்றமே எ–று (2)

256. தபுதாரநிலை

புனையிழை யிழந்தபிற் புலம்பொடு வைகி
மனையகத் துறையு மைந்தனிலை யுரைத்தன்று.

இ-ள். அணிந்த ஆபரணத்தினை உடையாளை இழந்தபின் தனிமையுடனே தங்கி இல்லிடத்து அவதரிக்கும் ஆண்மகன் முறைமையைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று, பைந்தொடி மேலுலக மெய்தப் படருழந்த
மைந்தன் குருசின் மழைவள்ளல்-எந்தை
தவுதாரத் தாழ்ந்த தனிநிலைமை கேளாச்
செவிடா யொழிகென் செவி.

இ-ள். பச்சென்ற வளையினை உடையாள் சுவர்க்கத்தைப் பொருந்த வருத்தமுற்ற ஆண்மகன், தலைவன், மழைபோலக் கொடுக்கும் உபகாரி, என்னுடைய சாமி மனையாளை இழந்துஅழுந்தின தனியான நிலைமையைக் கேளாத செவிடாய்ப் போக, என் செவி எ-று. (3)

257. தாபத நிலை

குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருந்தடங் கண்ணி கைம்மைகூ றின்று.

இ-ள். குருந்தப்பூ மலரும் மாலையினை உடைய கணவன் இறந்தானாகக் கரிய பெரிய கண்ணினை உடையாள் வைதவியம் எய்தியவாற்றைச் சொல்லியது. எ - று

வ - று. கலந்தவனைக் கூற்றங் கரப்பக் கழியா
தலந்தினையு மவ்வளைத் தோளி-உலந்தவன்
தாரொடு பொங்கி நிலனசைஇத் தான்மிசை
யும்
காரடகின் மேல்வைத்தாள் கை.

இ-ள். தன்னுடனே கூடின கொழுநனைக் கூற்றுவன் ஒளிப்பத்தான் இறந்து படாது நொந்துவருந்தும் அழகிய வளைத் தோளினைஉடையாள், தன்னைவிட்டு இறந்தவன் மாலையோடு கோபித்து வெறு நிலத்திலே வதிந்து தான் அருந்தும் கரிய அடகின்மேலே கையை வைத்தாள் எ-று (4)

258. தலைப்பெயனிலை

இன்கதிர் முறுவற் பாலக னென்னும்
தன்கட னிறுத்ததாய் தபுநிலை யுரைத்தன்று.

இ-ள். இனிய ஒளிநகையினை உடைய பிள்ளை என்னும் தான் கொடுக்கக் கடவதனைக் கொடுத்த மாதர் இறந்த முறைமையைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. இடம்படு ஞாலத் தியல்போ கொடிதே
தடம்பெருங்கட் பாலக னென்னும்–கடன்கழித்து
முள்ளெயிற்றுப் பேதையாள் புக்காள் முரண
வள்ளெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய். [வியா

இ - ள். அகன்ற பூமியினது தன்மையோ கொடியதொன்றே! மிகப் பெரிய கண்ணினையுடைய பிள்ளையென்று சொல்லும் கொடுக்கக் கடவதனைக் கொடுத்து முட்போலக் கூரிய பல்லினை உடையாள் தலைப்பட்டாள், மாறுபாடு கெடாத வளப்பம் மிக்க எயிற்றினை உடைய கூற்றுவன் வாயிலே எ - று. (5)

259. பூசன்மயக்கு

பல்லிதழ் மழைக்கட் பாலகன் மாய்ந்தெனப்
புல்லிய பெருங்கிளைப் பூசல்கூ றின்று

இ - ள். பூவை ஒத்து மழைபோலக் குளிர்ந்த கண்ணினை உடையபிள்ளை இறந்தானாகப் பொருந்திய பெரிய சுற்றத்தினது ஆரவாரத்தினைச் சொல்லியது எ - று.

பல்லிதழ் என்றூர் பல இதழினை உடைய பூவை, ஆகுபெயரான்.

வ – று. அலர்முலை யஞ்சொ லவணொழிய வவ்விற்
குலமுதலைக் கொண்டொளித்த லன்றி–நிலமுறப்
புல்லிய பல்கிளைப் பூசல் பரியுமோ
கொல்லிய வந்தொழியாக் கூற்று.

இ - ள். பணைத்த முலையினையும் அழகிய சொல்லினையும் உடைய தலைவி அவ்விடத்தே ஒழிய அம்மனையிற் குலத்திற்கு மூலமாகிய பிள்ளையைக் கைபற்றி மறைத்தலல்லது நிலத்திலே மிகப் பொருந்திய சுற்றத்தின் ஆரவாரத்திற்கு இரங்குமோ? கொல்வான் வேண்டி வந்து தவிராத கூற்றம் எ - று.

கூற்று, பூசல் பரியுமோ என்க. (6)

260. இதுவுமது

வேந்தன் மாய்ந்தெனெ வியலிடம் புலம்பினும்
ஆய்ந்த புலவ ரதுவென மொழிப.

இ - ள். அரசன் இறந்தானாக அகன்ற பூமியில் உள்ளார் இரங்கினும் ஆராய்ந்த அறிவினை உடையோர் முன்பிற்றுறை என்று சொல்லுவர் எ - று.

வ - று. எண்ணி னிகல்புரிந்தோ ரெய்தாத தில்போலும்
கண்ணிறெளிர் வேலான் கரந்தபின்—அண்ணல்
புகழொடு பூசன் மயங்கிற்றூர் பொங்கும்
அகழ்கடல் வேலி யகத்து.

இ - ள். விசாரிப்பிற் போரினை விரும்பிய வீரர் பெறுவது ஒன்றும் இல்லை போலும்: கண்ணிற்கு எறிக்கும் வேலினை உடையான் இறந்த பின்பு தலைவனுடைய கீர்த்தியுடன் ஆரவாரம் தலைமணந்ததால், மிகாநின்ற அகழ்ந்த கடலை வேலியாக உடைய பூமியிடத்து எ - று.

பூமியிடத்துப் புகழொடு பூசல் மயங்கிற்றால் என்க. (7)

261. மாலைநிலை

கதிர்வேற் கணவனொடு கனையெரிகமுழுக
மதியேர் நுதலி மாலைநின் றன்று.

இ - ள். ஒளியால் மிக்க வேலினையுடைய கொழுநனொடு செறிந்த நெருப்பிலே புகுவான் வேண்டிப் பிறையை ஒத்த நெற்றியினை உடையாள் மாலைக்காலத்திலே நின்றது எ - று.

வ - று. சோலை மயிலன்னா டன்கணவன் சொல்லியசொல்
மாலை நினையா மனங்கடை இக் - காலைப்
புகையழல் வேலோன் புணர்ப்பாகி நின்றாள்
அகையழ லீமத் தகத்து.

இ-ள். பொழில் மயிலை அனையாள் தன் கணவன் பகர்ந்த வார்த்தையை மாலைக்காலத்திலே நினைத்து மனத்தை முடுக்கிக் காலைப் பொழுதிலே மூளும் தழல் போன்ற வேலினைஉடையான் தன் துணையாகி நின்றாள், கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்புப் பொருந்திய சுடுகாட்டகத்து எ-று.

ஈமத்தகத்துப் புணர்ப்பாகி நின்றாள் என்க. (8)

262. மூதானந்தம்

கயலேர் கண்ணி கணவனொடு முடிய
வியனெறிச் செல்வோர் வியந்துரைத் தன்று.

இ - ள். கயலை ஒத்த விழியினை உடையாள் தன் கொழுநனோடு இறந்துபட அகன்ற வழியிடத்துப் போவார் கண்டு அதிசயித்துச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ஒருயி ராக வுணர்க வுடன் கலந்தார்க்
கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில்
விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வளையி
னாட்கும்
உடனே யுலந்த துயிர்.

இ - ள். ஒரு பிராணனாக அறிக, ஒக்க மணந்தவர்க்கு இரண்டு பிராணன் என்று சொல்லுவர் நடு ஆராயாதார்; பூசலிடத்து நஞ்சைத் தாங்கும் வேலினை உடையாற்கும் விளர்த்த வளையினை உடையாட்கும் ஒக்க விட்டது பிராணன், ஆதலால் எ - று. (9)

263. இதுவுமது

கொடியான் கூர்ங்கணை குளிப்பத் தன்றொழில்
முடியா னவிதலு மூதா னந்தம்.

இ - ள். கடுவினையாளன் தன்மேற் பகைவருடைய கூரிய அம்பு அழுந்தத் தான் நினைந்த வினையை முடிவு செய்யானாகி இறத்தலும் மூதானந்தம் எ-று.

வ - று. முந்தத்தான் மாவொடு புக்கு முனையமருட்
சிந்தத்தான் வந்தார் செருவிலக்கிக்-குந்தத்தாற்
செல்கணை மாற்றிக் குருசில் சிறைநின்றான்
கோல்கணைவாய் வீழ்தல் கொடிது.

இ-ள். பலரினும் முந்தத் தான் குதிரையுடனே களம் புக்கு, முற்பட்ட பூசலில் எதிர்த்துவந்தார் சிதறப் போரை விலக்கிக் கைச் சவளத்தால் தன்மேல் வரும் அம்பை நீக்கி உபகாரி, கரை போலச் சேனைதாங்கி நின்றான், கொல்லும் கோல்வாயிலே படும் அது கொடிதாய் இருந்தது எ-று. (10)

264. ஆனந்தம்

ஆடமைத் தோளி விரிச்சியுஞ் சொகினமும்
வேறுபட வஞ்சி விதுப்புற் றன்று.

இ-று. அசையும் மூங்கில்போன்ற தோளினை உடையாள் நற்சொல்லும் நிமித்தமும் விகற்பிப்பப் பயப்பட்டு நடுக்கமுற்றது எ று.

வ - று. வேந்தார்ப்ப வெஞ்சமத்து வேலமுவந் தாங்கினான்
சாந்தா ரகலத்துத் தாழ்வடுப்புண்-தாந்தணியா
மன்னா சொகின மயங்கின வாய்ப்புளும்
என்னாங்கொல் பேதை யினி.

இ - ள். அரசர் ஆரவாரிப்ப வெய்ய பூசலிடத்து அயிற்காம்பைத் தடுத்தவனுடைய சந்தனம் நிறைந்த மார்பிடத்து ஆழ்ந்த வாயினையுடைய புண்கள்தாம் தீரா; பொருந்தா, நிமித்தமும்; கலங்கி இருந்தன, விரிச்சியும்; என்னாமோ, மடவாள் இப்பொழுது! எ - று. (11)

265. இதுவுமது

தவப்பெரிய வெஞ்சமங்குறுகும்
அவற்கிரங்கினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். மிகப்பெரிய வெய்ய பூசலிற் பொருந்திய வீரனுக்கு வருந்தினும் முன்பிற்றுறையேயாம் எ - று.

வ - று. இன்னு சொகின மிசையா விரிச்சியும்
அன்னு வலம்வருமென் னுருயிரும் - என்னுங்
கொல்
தொக்கார் மறமன்னர் தேரலாத் துடிகறங்கப்
புக்கான் விடலையும் போர்க்கு.

இ - ள். இனியவல்ல, நிமித்தமும்; பொருந்துவனவல்ல நற்சொல்லும்; அன்னே, சுழன்று வாராநின்றது, என்னுடைய அரிய பிராணனும்; என்னுகவற்றே! திரண்டுநிறைந்த சினவேந்தருடைய வெல்லும் துடிகறங்கத் தலைவனும் பூசலிடத்திற்குத் தலைப்பட்டான் எ - று. (12)

266. ஆனந்தப்பையுள்

விழுமங் கூர வேத்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று.

இ - ள். இடும்பை மிக மூங்கில்போன்ற தோளினை உடையாள் கணவன் இறப்ப மெலிந்து வருந்தியது எ - று.

வ - று. புகழொழிய வையகத்துப் பூங்கழற் காளை
திகழொளிய மாவிசும்பு சேர - இகழ்வார்முன்
கண்டே கழிகாத லில்லையாற் கைசோர்ந்தும்
உண்டே யளித்தெ னுயிர்.

இ - ள். கீர்த்தி பாரிலே நிற்பப் பொலிந்த வீரக்கழலினை உடைய தலைவன் இலங்கும் ஒளியினை உடைய சுவர்க்கத்தைப் பொருந்த எள்ளுவாரை முன்னே கண்டுவைத்து இறந்துபடும்

அன்பின்றும், செயலற்றும் உண்டாய் இருந்தது அளியினை உடைத்து, என்னுயிர் எ - று. (13)

267. கையறுநிலை

செய்கழன் மன்னன் மாய்ந்தெனச் சேர்ந்தோர்
கையற வுரைத்துக் கைசோர்ந் தன்று.

இ - ள். தொழில் அழகுபெற்ற வீரக்கழலினை உடைய வேந்தன் துஞ்சினனாக அணைந்தோர் இறந்தமையைச் சொல்லி ஒழுக்கம் தளர்ந்தது எ - று.

வ - று. தாயன்னான் றார்விலங்கி வீழத் தளர்வொடு
நீயென்னாய் நின்றாயென் னெஞ்சளியை-ஈயென்
றார்க்
கில்லென்ற றேற்றா விகல்வெய்யோன் விண்
படரப்
புல்லென்ற நாப்புலவர் போன்று.

இ - ள். எல்லாஉயிர்க்கும் தாயன்னவன் மாற்றார் கொடிப் படையைத் தடுத்துப்பட மெலிவுடனே சேதனமாய் நின்றாயோ? அசேதனமாய் நின்றாயோ? உகாது நீ என்னாகி நின்றாய்? என்னுடைய மனமே, நீ அளியினை உடையை; எனக்கு இது தருக என்று வேண்டினோர்க்கு இல்லை என்னும் வார்த்தையை அறியாத போர் விரும்புவோன் விண்ணிலே செல்லப் புற்கென்ற செந்நாப்புலவரை ஒத்து எ - று.

இது சுற்றத்தார்மேற்று. (14)

268. இதுவுமது

கழிந்தோன் றன்புகழ் காதலித் துரைப்பினும்
மொழிந்தனர் புலவ ரத்துறை யென்ப.

இ-ள். இறந்தோன் தன்னுடைய நாமத்தை அன்புற்றுச் சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறை என்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர் எ-று.

வ – று. நின்று நிலமிசையோ ரேத்த நெடுவிசும்பில்
சென்று கழிந்தான்செருவெய்யோன்-என்றும்
அழலுங் கதிர்வே லவன்புகழ் பாடி
உழலு முலகத் துயிர்.

இ-ள். தற்பராய் நின்று பூமியில்உள்ளோர் துதிப்ப நீடும் பெரிய வானிலே போயினன், பூசல்விரும்புவோன்; எந்நாளும், எரியும் ஒளிவேலினைஉடையவனது கீர்த்தியைச் சொல்லிச் சுழலும், எல்லாவுலகத்துயிரும் எ-று. (15)

(காஞ்சிப் பொது வியற்பால)
(சூத்திரம் 12)

முதுரை பொருந்திய முதுமொழிக் காஞ்சி
பெருங்காஞ் சிய்யே பொருண்மொழிக் காஞ்சி
புலவ ரேத்தும் புத்தே ளுட்டொடு
முதுகாஞ் சிய்யொடு காடுவாழ்த் துளப்பட
மையறு சீர்த்தி வருமிரு மூன்றும்
பொய்தீர் காஞ்சிப் பொதுவியற் பால

என்-னின், இதுவும் பொதுவியற்பால ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள். முதுமொழிக் காஞ்சி முதலாகக் காடுவாழ்த்து ஈருகச் சொல்லப்பட்ட ஆறும் பொதுவியற்பாலவாம் எ-று.

அவற்றுள்:—

269. முதுமொழிக் காஞ்சி

பலர்புகழ் புலவர் பன்னினர் தெரியும்
உலகியல் பொருண்முடி புணரக் கூறின்று.

இ-ள். எல்லோரும் கொண்டாடும் அறிவுடையோர் குற்றம் நீக்கி ஆராயும் உலகத்தியலுள் முடிந்த பொருளாகிய அறம் பொருள் இன்பத்தை அறியச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. ஆற்றி னுணரி னருளறமா மாற்றூர்க்குப்
போற்றார் வழங்கிற் பொருள்பொருளாம்- மாற்றிப்
புகலா தொழுகும் புரிவளையார் மென்றோள்
அகலா தளித்தொழுக லன்பு.

இ-ள். நெறியான் அறியின், அருள் தன்மமாகும்; வறியவர்க்குப் பரிகரியாராய்க் கொடுப்பிற் பொருள் பொருளாம்; மாறி விரும்பாது ஒரு நெறிப்பட நடக்கும் முறுக்குவளையினையுடையோர் தம் மெல்லிய தோளை நீங்காதே அளித்து நடக்கும் அது காதலாம் எ-று. (1)

270. பெருங்காஞ்சி

மலையோங்கிய மாநிலத்து
நிலையாமை நெறியுரைத்தன்று.

இ-ள். வரையுயர்ந்த பெரிய குவலயத்து நிலைநில்லா நெறியைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. ஆயா தறிவயர்ந் தல்லாந் தகலிடத்து
மாயா நிதிய மனைச்செறீஇ-ஈயா
திறுகப் பொதியன்மி னின்றொடு நாளைக்
குறுக வருமரோ கூற்று.

இ-ள். ஆராயாதே உணர்ச்சி மறந்து அலம்வந்து பூமியிடத்துக் கெடாத பெரும்பொருளை இல்லிலே சேர்த்திப் பிறர்க்கு வழங்காதே சிக்கெனக் கட்டிவையாதுஒழிமின்; இன்றுதல் நாளையாதல் நும்மை அணுகவரும கூற்றம் எ-று

அதனால், ஈயாது இறுகப் பொதியன்மின் என்க.
ஒடுவும் அரோவும் அசைகள். (2)

271. பொருண்மொழிக் காஞ்சி

எரிந்தி லங்கு சடைமுடி முனிவர்
புரிந்து கண்ட பொருண்மொழிந் தன்று.

இ-ள். அவிர்ந்து விளங்கும் சடாமகுடத்தினை உடைய முனிவர் விரும்பித் தெளிந்த பொருளைச் சொல்லியது எ-று.

வ – று. ஆய பெருமை யவிர் சடையோ ராய்ந்துணர்ந்த
பாய நெறிமேற் படர்ந்தொடுங்கித்–தீய
இருளொடு வைகா திடம்படு ஞாலத்
தருளொடு வைகி யகல்.

இ-ள். உண்டாய பெருமையினையும் விளங்கும் வேணியினையும் உடையோராகிய முனிவர் தெரிந்தறிந்த பரந்த வழிமேலே நினைந்து அடங்கித் தீதான மனமயக்கத்துடனே தங்காது அகன்ற பூமியிடத்தில் அருளுடனே தங்கி நீங்கு. நெஞ்சே எ–று. (3)

272. புலவரேத்தும் புத்தேளுடு

நுழைபுலம் படர்ந்த நோயறு காட்சி
விழைபுலங் கடந்தோர் வீடுரைத் தன்று.

இ-ள். நுண்ணிதான அறிவு சென்ற குற்றமற்ற தரிசனத்தை உடையவராய் இந்திரியசயம் பண்ணினர் விரும்பும் மேலுலகத்தைச் சொல்லியது, எ–று.

வ - று. பொய்யில் புலவர் புரிந்துறையு மேலுலகம்
ஐயமொன் றின்றி யறிந்துரைப்பின்-வெய்ய
பகலின் றிரவின்று பற்றின்று துற்றின்
றிகலின் றிளிவரவு மின்று.

இ - ள். மெய்ஞ்ஞானிகள் விரும்பி யுறையும் விண்ணுலகத்தை ஐயப்பாடு ஒன்றும் இன்றியே உணர்ந்து சொலலின் வெவ்விதான பகற்பொழுதும் இல்லை; இரவுப் பொழுதும் இல்லை; பாசமும் இல்லை; உணவும் இல்லை; மாறுபாடும் இல்லை; தாழ்வும்இல்லை எ - று. (4)

273. முதுகாஞ்சி

தலைவரும் பொருளைத் தக்காங் குணர்த்தி
நிலைநிலை யாமை நெறிப்பட வுரைத்தன்று.

இ - ள். மேலாய் வரும்பொருளைத் தக்கபடி அறிவித்து நிலை நில்லாமையை முறைப்படச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. இளமை நிலைதளர மூப்போ டிறைஞ்சி
உளமை யுணரா தொடுங்கி - வளமை
வியப்போவ லில்லா வியலிடத்து வெஃகா
துயப்போக லெண்ணி னுறும்.

இ - ள். இளமைப் பருவம் நிலையினின்று மெலிய முதுமை யுடனே தாழ்ந்து உண்மையை அறியாதே அடங்கிச் செல்வத்தி னது ஆச்சரியம் ஒழிதல் இல்லாத அகன்ற பூமியிடத்து ஒன்றும் விரும்பாது பிழைத்துப் போகையை விசாரிப்பின் உறுதிஉடைத்து எ - று. (5)

274. காடு வாழ்த்து

பல்லவர்க் கிரங்கும் பாடிமிழ் நெய்தல்
கல்லென வொலிக்குங் காடுவாழ்த் தின்று.

இ - ள். பலர்க்கும் இசைக்கும் பெரிதாக ஒலிக்கும் சாப்பறை அனுகரணசத்தம் உடைத்தாகக் கறங்கும் சுடுகாட்டை வாழ்த்தியது எ - று.

வ - று. முன்புறந் தான்காணு மிவ்வுலகை யிவ்வுலகில்
தன்புறங் கண்டறிவார் தாமில்லை அன்பின்
அழுதார்க ணீர்விடுத்த வாருடிக் கூகை
கழுதார்ந் திரவழங்குங் காடு.

இ - ள். முன்னே தான் முதுகு காணும், இவ்வுலகத்தினை ; இவ்வுலகிடத்துத் தன் முதுகைக் கண்டு வென்றறிவார்தாம் ஒரு வரும் இல்லை; காதலாலே அழுதவர் கண்ணீர் உகுத்த ஆற்றிலே புக்கு ஆடிக் கோட்டானும் பேயும் நிறைந்து இராப்பொழுதின் கண் உலாவும் சுடுகாடு எ - று.

"குறியத னிறுதிச் சினைகெட வுகரம், அறிய வருதல் செய் யுளு ளுரித்தே" (தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. 32) என்பதனால் உகரம் கெட்டது. (6)

(முல்லைப் பொதுவியற்பால)

(சூத்திரம் 13.)

சீர்சான் முல்லையொடு கார்முல்லை யென்று
தேர்முல் லையொடு நாண்முல்லை யென்று
இல்லாண் முல்லையொடு பகட்டுமுல்லை யென்று
பான் முல் லையொடு கற்புமுல்லை யென்றுங்
5 கிருநான் முல்லையும் பொதுவியற் பால.

என் - னின், இதுவும், பொதுவியற்பால ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். முல்லை முதலாகக் கற்புமுல்லை ஈறுகச் சொல்லப்பட்ட எட்டும் பொதுவியற்பாலவாம் எ - று. அவற்றுள்:

275. முல்லை

தடவரை மார்பன் றன்னமர் காதல்
மடவரற் புணர்ந்த மகிழ்ச்சிநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். பெரிய மலைபோன்ற மார்பன் தன்னை மேவின அன்பினை உடைய மடப்பத்தினை உடையாளைக் கூடிய மிகுதியைச் சொல்லியது எ - று.

வ - று. ஊதை யுளர வொசிந்து மணங்கமழும்
கோதைபோன் முல்லைக் கொடிமருங்குற்-பேதை
குவைஇ யிணைந்த குவிமுலை யாகம்
கவைஇக் கவலை யிலம்.

இ - ள். காற்று அசைப்ப வணங்கி மணம்நாறும் மாலை போன்ற முல்லைக் கொடியை ஒக்கும் இடையினை உடைய மடவாள் திரண்டு தம்மில் இணையொத்த குவிந்த முலையினையுடைய மார்பைத் தழுவிக் கொண்டு துயரமிலேம் ஆயினேம் எ - று.

முல்லைக்கொடிமருங்குற் பேதைஆகம் எனக் கூட்டுக. (1)

276. கார்முல்லை

அருந்திறற் கட்டூ ரவர்வா ராமுன்
கருங்கடன் முகந்து கார்வந் தன்று.

இ - ள். பெறற்கரிய வலியினையுடைய பாசறையினின்றும் தலைவர் வருவதற்குமுன்னே கரியகடலை முகந்து கொண்டு மேகம் வந்தது எ - று.

வ – று புனையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமான் றிண்டேர்
துனையுந் துனைபடைத் துன்னார் – முனையுள்
அடன்முகந்த தானை யவர்வாரா முன்னம்
கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

இ - ள். பூணும் பொற்படையாகிய மேலீட்டையும் எழுந்து அசைந்த தலையாட்டத்தையும் உடைய குதிரை பூண்ட திண்ணிய தேர் விரையும் கடுகுஞ் சேனையினைஉடைய பகைவரது போரிடத்துக் கொலைத்தொழிலை ஏற்றுக்கொண்ட சேனையினைஉடைய தலைவர் வருவதற்கு முன்னே கடல்நீரை முகந்துகொண்டு வந்தது மேகம் எ - று. (2)

277. தேர்முல்லை

உருத்தெழு மன்ன ரொன்னார் தந்நிலை
திருத்திய காதலர் தேர்வர வுரைத்தன்று.

இ-ள். கோபித்தெழும் அரசராகிய பகைவர் தம்முடைய நிலைமையை உறவாக்கி மீண்ட அன்பர்தம் தேர் வந்தபடியைச் சொல்லியது எ று.

வ – று. தீர்த்து வணங்கித் திறையளப்பத் தெம்முனையுள்
ஊர்ந்துநங் கேள்வ ருழைவந்தார்-சார்ந்து
பரிகோட்ட மின்றிப் பதவார்ந் துகளும்
திரிகோட்ட மாவிரியத் தேர்.

இ-ள். ஒன்னார் தம் பகையையொழிந்து பணிந்து திறை கொடுப்பப் பகைமுனையுள் செலுத்தி நம்முடைய கொழுநர் பக்கத்தே வந்தார்; ஒன்ரேடுஒன்று கூடிச்செலவு வளைவின்றிச் செங்கோல் அருகை அருந்திப் பாயும் வளைந்த கொம்பினையுடைய கலை கெட்டோடத் தேரினை எ-று.

தேர் ஊர்ந்து நங்கேள்வர் உழைவந்தாரென்க. (3

278. நாண்முல்லை

செறுநர் நாணச் சேயிழை யரிவை
வறுமனை வைகித் தற்காத் தன்று.

இ-ள். பகைவர் நாணச் சிவந்த ஆபரணத்தினை உடைய மடந்தை கணவன் பிரிந்த இல்லிலே தங்கித் தன்னைப் பரிகரித்தது எ-று.

வ - று. கொய்தார மார்பிற் கொழுநன் றணந்தபின்
பெய்வளை யர்ட்குப் பிறிதில்லை-வெய்ய
வளிமறையு மின்றி வழக்கொழியா வாயில்
நளிமனைக்கு நற்றுணை நாண்.

இ-ள். மட்டஞ்செய்த மாலையால் சிறந்த மார்பினை உடைய கணவன் பிரிந்தபின்பு இட்ட தொடியினைஉடையாட்கு வேருரு காவலும் இல்லை; இடக் கதவும் இன்றியே யாவரும் இயங்குதல் ஒழியாத வாயிலையுடைய பெரிய மனைக்கு நல்ல துணைமை நாணே எ-று.

கொய்தாரமார்பு என்றவழி, அகரம் சாரியை. (4)

279. இல்லாண் முல்லை

கழுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
இழுமென் சீர்த்தி யின்மலி புரைத்தன்று

இ-ள். பொருந்திய காதற்கணவனை வாழ்த்திப் பலரும் இசைச்கும் அனுகரணத்தினை உடைய கீர்த்தியால் சிறந்த இல்லின் மிகுதியைச் சொல்லியது எ-று.

வ – று. கல்லெனீர் வேலிக் கணவன் கழல்வாழ்த்தி
ஒல்லும் வகையால் விருந்தோம்பிச்-செல்லுந்தம்
இற்செல்வ மன்றி யிரந்தவர்க் கீகல்லாப்
புற்செல்வம் பூவாபுகழ்.

இ-ள். அனுகரண சத்தத்தான் மிக்க கடலை வேலியாக உடைய ஞாலத்திடத்துக் கொழுநன் பாதத்தை ஏத்திச் செயற்படும் வகையால் விருந்தினரைப் பாதுகாத்து நடக்கும் தம்முடைய இல்லிடத்துச் செல்வ மல்லது வேண்டிஞேர்க்குக் கொடுக்கமாட்டாப் புல்லிய சம்பத்து, இசைபூக்கமாட்டா எ–று. (5)

280. பகட்டு முல்லை

வயன்மிகு சிறப்பின் வருத்தமு நோன்மையும்
வியன்மனைக் கிழவனைப் பகட்டொடு பொரீஇ
இயன்று

இ-ள். பழனத்தின் மிக்க நன்மையாகிய முயற்சியான் வந்த இளைப்பாலும் பாரம்பொறுத்தலாலும் அகன்றமனைக்கு உரிமையாளனை ஏருடன் உவமித்தது எ–று.

வ – று, உய்த்தல் பொறுத்த லொழிவின் செருலிவயலுள்
எய்த்த லறியா திடையின்றி-வைத்த
படுநுகம் பூண்ட பகட்டொடு மானும்
நெடுமொழி யெங்கணவ னேர்.

இ-ள். செலுத்தல் பாரம்பொறுத்தல் நீங்குதலின்றி நீரொலிக்கும் விளைபுலத்திடத்து இளைத்தல்அறியாது இடையீடுஇன்றிக் கழுத்தின் மேல் வைத்த மிக்க நுகத்தைப்பூண்ட ஏரொடு நேரொக்கும் உயர்ந்த புகழினைஉடைய எம் கொழுநன் எ–று. (6)

281, பான்முல்லை

அரிபா யுண்க ணாயிழைப் புணர்ந்தோன்
பரிவக லுள்ளமொடு பால்வாழ்த் தின்று.

இ-ள். செவ்வரி கருவரி பரந்த மையுண்ட விழியினையும் தெரிந்த ஆபரணத்தினையும் உடையாளை மணந்தவன் வருத்தம் நீங்கின மனத்துடனே விதியை ஏத்தியது எ-று.

வ – று. திங்கள் விளங்குந் திகழ்ந்திலங்கு பேரொளி
அங்கண் விசும்பி னகத்துறைக-செங்கட்
குயிலனைய தேமொழிக் கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்ப்
பயில்வளையை நல்கிய பால்.

இ-ள். மதியிலங்கும், மிக்க விளங்கும் பெரியசோதியினை உடைய அழகிய இடத்தினையுடைய சுவர்க்கத்திலே உறைவதாக; சிவந்த கண்ணினை உடைய குயிலின் இசைபோன்ற இனிய சொல்லினையும் கூரிய எயிற்றினையும் செய்ய வாயினையும் செறிந்த தொடியினையும் உடையாளை எனக்குத் தந்த விதி எ-று. (7)

282. கற்பு முல்லை

பொன்றிகழ் சுணங்கிற் பூங்க ணரிவை
நன்றறி கொழுநனை நலமிகுத் தன்று.

இ - ள். பொன்போல் இலங்கும் சுணங்கினையும் பொலிந்த கண்ணினையும் உடைய மடந்தை நன்மையறியும் கொழுநனுடைய நன்மையைப் பெருகச் சொல்லியது எ – று.

வ – று. நெய்கொ ணிணந்தூ நிறைய வமைத்திட்ட
குய்கொ ளடிசில் பிறர்நுகர்க – வைகலும்
அங்குழைக் கீரை யடகு மிசையினும்
எங்கணவ னல்க லினிது.

இ – ள். நெய்யைத் தன்னிடத்துக் கொண்ட நிணமும் தசையும் மிகக்கூட்டி ஆக்கின பொரிக்கறி உடைத்தான சோற்றைப் பிறர் அருந்துக, நாடோறும்; அழகிய தளிரையுடைய கீரையாகிய இலைக் கறியை நுகரினும் எமது கொழுநன் அருளும் அது, இனிதாயிருக்கும் எமக்கு எ – று.
(8)

குய் - நறை என்றுமாம்.

283. இதுவுமது

மேவருங் கணவன் றணப்பத் தன்வயின்
காவல் கூறினு மத்துறை யாகும்.

இ-ள். பொருந்துதல்வந்த கொழுநன் நீங்கத் தன்னிடத்துக் காவலைச் சொல்லினும் முற்பட்ட துறையேயாம் எ - று.

வ - று. மௌவல் விரியு மணங்கமழ் மான்மாலைத்
தௌவன் முதுகுரம்பைத் தான்றமியள்– செவ்வன்
இறைகாக்கு மிவ்வுலகி னிற்பிறந்த நல்லாள்
நிறைகாப்ப வைகு நிறை.

இ - ள். மௌவல் மெலரும் மண நாறும் மயக்கத்தினை உடைய மாலைக் காலத்து அழிந்த பழங்கூரையிடத்துத் தான் தனியொருத்தி செவ்விதாக இறைவன் காவல் போற்றும் இந்நிலத்திடத்துக் குடிப் பிறந்த நல்லவளுடைய காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்தொழுகும் ஒழுக்கமாகிய நிறை, பரிகரிப்பத் தங்கும் நிறையானது எ - று. (9)

284. இதுவுமது

திருவளர் நன்னக ரடைந்த கொழுநன்
பெருவள மேத்தினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். செல்வம் பெருகும் அழகிய மாளிகையிலே சேர்ந்தகணவன் தன் பெரிய செல்வத்தை வாழ்த்தினும் முற்பட்ட துறையே யாம் எ - று.

வ - று. ஊழிதோ றூழி தொழப்பட் டுலைவின்றி
ஆழிசூழ் வையத் தகமலிய – வாழி
கருவரை மார்பினெங் காதல னல்க
வருவிருந் தோம்பும் வளம்.

இ-ள். நெடுங்காலந்தோறும் நெடுங்காலந்தோறும் வணங்கப் பட்டுக் கேடின்றிக் கடல் சூழ்ந்த பாரகம் பெருக வாழ்வதாக! வலிய

மலைபோன்ற அகலத்தினையுடைய எம் கணவன் அருள யான் வருகிற விருந்தைப் போற்றும் செல்வம் எ - று.

வளம் வாழி.

பெயரோடு அடுத்துக் கூறியவழிப் புறப்புறமாம்; நெடுநல்வாடை போலப் பெயரோடு அடாது கூறியவழிப் பெருந்திணையாம்; இவை பிறர் மதம் என்றலும் ஒன்று.

பொதுவியற் சூத்திரம் நான்கிற்குப் பாட்டு
நாற்பத்தைந்தும் முடிந்தது.

பத்தாவது பொதுவியற்படலம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது

கைக்கிளைப்படலம்

[ஆண்பாற் கூற்று]

(சூத்திரம் 14)

காட்சி யையந் துணிவே யுட்கோள்
பயந்தோர்ப் பழிச்ச னலம்பா ராட்டல்
நயப்புற் றிரங்கல் புணரா விரக்கம்
வெளிப்பட விரத்த லெனவிவ் வொன்பதும்
ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

என் - னின், ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். காட்சி முதலாக வெளிப்பட இரத்தல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாம் எ - று.

அவற்றுள்:—

285. காட்சி

சுரும்பிவர் பூம்பொழிற் சுடர்வேற் காளை
கருந்தடங் கண்ணியைக் கண்டுநயந் தன்று.

இ - ள். வண்டு பரக்கும் பூவினையுடைய சோலையிடத்து ஒளி வேற்காளை, கறுத்த பெருத்த கண்ணினை உடையாளைக் கண்டு விருப்பியது எ - று.

(மருட்பா)

வ - று. கருந்தடங்கண் வண்டாகச் செவ்வாய் தளிரா
அரும்பிவர் மென்முலை தொத்தாப்-பெரும் பணைத்தோட்
பெண்டகைப் பொலிந்த பூங்கொடி
கண்டேங் காண்டலுங் களித்தவெங் கண்ணே.

இ - ள். கருமையும் பெருமையும் உடைய விழி சுரும்பாகச் சிவந்தவாய் தளிராக அரும்புபோன்ற மெல்லிய முலை தொத்தாகப் பெரிய மூங்கில் போன்ற தோளாலும் பெண்மைத்தன்மையாலும் அழகுபெற்றதோர் மலர்வல்லி அனையாளை நோக்கினேம்; நோக்கினேமாக, மகிழ்ந்தன எமது விழிகள் எ - று. (1)

286. ஐயம்

கன்னவி றோளான் கண்டபி னவளை
இன்னளென் றுணரா னையமுற் றன்று.

இ-ள். உலக்கல் சீவிக்கப்பட்ட தோளினை உடையான் தரிசித்த பின் அவளை இன்ன தன்மையள் என்று அறியான் ஐயப்பட்டது எ-று.

வ - று. தாமரைமேல் வைகிய தையல்கொ ருழ்தளிரிற்
காமருவும் வானோர்கள் காதலிகொல்-தேமொழி
மையம ருண்கண் மடந்தைகொல்
ஐய மொழியா தாழுமென் னெஞ்சே.

இ-ள். தாமரைப்பூவின்மேலே தங்கின திருமகள்கொல்லோ? தாழும் தளிரினையுடைய சோலைமருவும் வானிடத்தோர்தம்காதல்

மிக்க தெய்வமகள் கொல்லோ? இனியமொழியினையும் அஞ்சனம் மேவின விழியினையும்உடைய மடவாளிடத்து ஐயப்பாடு ஒழியாது துயரத்திலே அழுந்தா நின்றது, என்னுடைய நெஞ்சு எ-று. (2)

287. துணிவு

மாநிலத் தியலு மாத ராமெனத்
தூமலர்க் கோதையைத் துணிந்துரைத் தன்று.

இ-ள். பெரிய பூமியிடத்து நடக்கும் காதலினையுடையார் இவரெனச் சொல்லித் தூய்தான பூமாலையினைஉடையாளைத் தெளிந்து சொல்லியது எ-று.

வ – று. திருநுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயும்-அரிபரந்த
போகித முண்கணு மமைக்கும்
ஆகு மற்றிவ ளகடலித் தணங்கே.

இ-ள். அழகிய நுதலும் வேர்முகிழ்க்கும்; தேனையுடைய மாலையும் வாடும்; பெரியநிலத்தினைச் சிவந்த அடியும் பொருந்தும்; செவ்வரி கருவரிபரந்த நீண்ட இமையினை உடைய மையுண்ட விழியும் இமைக்கும்; இவள் அகன்ற பூமியிடத்து மானிடமகளாகிய தெய்வமாகும் எ-று.

மற்று; வினைமாற்று. இவள் ஆகும்என்க. (3)

288. உட்கோள்

இணர்ர்ார் கோதையென் னெஞ்சத் திருந்தும்
உணரா ளென்னையென வுட்கொண் டன்று.

இ-ள். கொத்து நிறைந்த மாலையினையுடையாள் என் மனத்திலே இருந்தும் என்னை அறியாள்என உள்ளத்திலே தலைவன் கைக்கொண்டது எ-று.

வ – று. கவ்வை பெருகக் கரந்தென் மனத்திருந்தும்
செவ்வாய்ப் பெருந்தோட் டிருநுதலாள்–
அவ்வாயில்

அஞ்சொன் மாரிபெய் தவியாள்
நெஞ்சம் பொத்தி நிறைசுடு நெருப்பே.

இ-ள். ஆரவாரம் மிக மறைந்து என்நெஞ்சிலேயிருந்தும், சிவந்த வாயினையும் பெரிய தோளினையும் அழகியநுதலினையும் உடையவள் அழகிய வாயிடத்துஅழகிய வார்த்தையாகிய மழையைச் சொரிந்து ஆற்றாள்; என் மனத்திலேகலந்து என்னுடைய நிறையுடைமையைச் சுடா நின்றது காமத் தீ எ-று.

காமத்தீயை அஞ்சொல்மாரி பெய்து அவியாள்என்க.
உட்கோளாவது உறலாம் என்பதனைஉட்கொள்கை. (4)

289. பயந்தோர்ப் பழிச்சல்

இவட்பயந் தெடுத்தோர் வாழியர் நெடிதென
அவட்பயந் தோரை யாளுது புகழ்ந்தன்று.

இ-ள். இவளைப் பெற்றெடுத்தோர் பெரிதும் வாழ்வாராக வெனச் சொல்லி அவளைப் பெற்றோரை அமையாது புகழ்ந்தது எ-று.

வ-று. கல்லருவி யாடிக் கருங்களிறு காரதிரும்
மல்லலஞ் சாரன் மயிலன்ன—சில்வளைப்
பலவொலி கூந்தலைப் பயந்தோர்
நிலவரை மலிய நீடுவா ழியரே.

இ-ள். மலையருவி ஆடி வலிய யானை மேகம்போல முழங்கும் வளப்பத்தினை உடைய அழகிய மலைப்பக்கத்து மயிற்பேடையை ஒத்த சில தொடியினையும் பலபகுதியாய்த் தழைந்த மயிரினையும் உடையாளைப் பெற்றோர், பூமி எல்லையிலே மிக நெடுங்காலம் வாழ்வாராக எ-று. (5)

290. நலம் பாராட்டல்

அழிபட ரெவ்வங் கூர வாயிழை
பழிதீர் நன்னலம் பாராட் டின்று.

இ-ள். மிக்குநடக்கும் விதனஞ் சிறக்க, தெரிந்த ஆபரணத்தினை உடையாள்தன் குற்றந் தீர்ந்த அழகிய நலத்தைக் கொண்டாடியது எ-று.

வ-று. அம்மென் கிளவி கிளிபயில வாயிழை
கொம்மை வரிமுலை கோங்கரும்ப-இம்மலை
நறும்பூஞ் சார லாங்கண்
குறுஞ்சுனை மலர்ந்தன தடம்பெருங் கண்ணே.

இ-ள். அழகிய மெல்லிதான வார்த்தையைக் கிளி பழகத் தெரிந்த ஆபரணத்தினைஉடையாள்தன் குவிந்து அழகியவான கொங்கையைக் கோங்கு முகிழ்ப்ப இந்த வரையிடத்து நாறு மலரினை உடைய மலைப்பக்கத்துச் சிறுசுனைக் குவளைகள் பூத்தன, மிகப்பெரிய விழியினை எ-று.

நற்காமத்து நலம்பாராட்டல் புணர்ச்சி தோன்ற வரும்; இஃது அன்னதன்று. (6)

291. நயப்புற்றிரங்கல்

கொய்தழை யல்குல் கூட்டம் வேண்டி
எய்துத லருமையி னிறப்பப் புகழ்ந்தன்று.

இ-ள். கொய்தழையால் அணிந்த அல்குலையுடையாள் தன் புணர்ச்சியை விரும்பிப் பொருந்துதற்கு அருமையான் மிகவும் புகழ்ந்தது எ-று.

வ-று பெருமட நோக்கிற் சிறுநுதற் செவ்வாய்க்
கருமழைக்கண் வெண்முறுவற் பேதை-திருமுலை
புல்லும் பொறியி லேனுழை
நில்லா தோடுமென் னிறையி னெஞ்சே.

இ-ள். மிக்க மடப்பத்தால் சிறந்த பார்வையினையும் சிறிய நுதலினையும் சிவந்த வாயினையும் கரியமழைபோலக் குளிர்ந்த கண்ணினையும் விளர்த்த எயிற்றினையும் உடைய மடவாள்தன் அழகிய முலையைத் தழுவும் விதியிலாதேனிடத்துத் தரியாதே ஓடாநின்றது, என்னுடைய நிறையில்லாத மனம் எ-று. (7)

292 புணரா இரக்கம்

உணரா வெவ்வம் பெருக வொளியிழைப்
புணரா விரக்கமொடு 'புலம்புதர வைகின்று,

இ - ள். பிறரறியாத துக்கம் மிகச் சுடர்விடும் ஆபரணத்தை உடையாளை மணவாத விதனத்தோடே தனிமையுறத் தங்கியது, எ - று.

வ - று. இணரார் நறுங்கோதை யெல்வளையாள் கூட்டம்
புணராமற் பூச றரவும் - உணராது
தண்டா விழுப்படர் நலியவும்
உண்டா லென்னுயி ரோம்புதற் கரிதே.

இ - ள். தொத்து நிறைந்த நறிய மாலையினையும் இலங்குந் தொடியினையும் உடையாள் தன் புணர்ச்சி கூடாமையாலே பிறர் இகழும் ஆரவாரம் உண்டாகவும், அறியாது கெடாத சீர்மையினை உடைய நினைவு வருத்தவும் சிறிது உளதால், என்னுடைய உயிர் இனிப் பாதுகாத்தற்கு அரிது எ - று. (8)

293. வெளிப்பட இரத்தல்

அந்தழை யல்கு லணிநலம் புணரா
வெந்துயர் பெருக வெளிப்பட விரந்தன்று.

இ - ள். அழகிய தழையணிந்த அல்குலினை உடையாள் தன் நல்ல நலத்தைக் கூடாத வெய்ய வருத்தம் மிகத் தோன்ற இரந்தது எ - று.

வ - று. உரவொலி முந்நீ ருலாய்நிமிர்ந் தன்ன
கரவருங் காமங் கனற்ற - இரவெதிர
முள்ளெயி றிலங்கு முகிழ்நகை
வெள்வளை நல்காள் விடுமென் னுயிரே.

இ - ள். வலிய ஆரவாரத்தினை உடைய கடல் கடந்தேறிப் பரந்தாலொத்த ஒளித்தற்கு அரிய ஆசை அழற்ற இரத்தல் எதிர முட்போன்ற பல்லு விளங்கும் மூரன்முறுவலையும் வெள்வளையினையும் உடையாள் அருளாள், விடும் என்னுடைய உயிர் எ - று. (9)

ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை முற்றிற்று.

[பெண்பாற் கூற்று]

(சூத்திரம் 15)

காண்ட னயத்த லுட்கோண் மெலிதல்
மெலிவொடு வைகல் காண்டல் வலித்தல்
பகன்முனி வுரைத்த லிரவுநீடு பருவரல்
கனவி னரற்ற னெஞ்சொடு மெலிதல்
பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

என் - னின், பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். காண்டல் முதலாக நெஞ்சொடு மெலிதல் ஈறுகச் சொல்லப்பட்ட பத்தும் பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாம் எ - று

அவற்றுள்:-

294. காண்டல்

தேம்பாய் தெரியல் விடலையைத் திருநுதற்
காம்பேர் தோளி கண்டுசோர்ந் தன்று.

இ - ள். மதுப்பொழியும் மாலையினை உடைய தலைவனை அழகிய நுதலினையும் மூங்கில் போன்ற தோளினையும் உடையாள் நோக்கி மெலிந்தது எ - று.

வ - று. கடைநின்று காம நலியக் கலங்கி
இடைநின்ற வூரலர் தூற்றப் - புடைநின்ற
எற்கண் டிலனந் நெடுந்தகை
தற்கண் டனென்யான் கண்டவாறே.

இ - ள். என்னிடத்திலே ஆசையானது நின்று நெருக்க மயங்கி நடுவுநின்ற ஊர் அலரெடுப்பப் பக்கத்திலே நின்ற என்னைக் கண்டிலன், அந்தப் பெரிய மேம்பாட்டினை உடையவன்; தன்னைக் கண்டேன் யான்; கண்டபடியே! எ - று. (1)

295. நயத்தல்

கன்னவி றிணிதோட் காளையைக் கண்ட
நன்னுத லரிவை நயப்புரைத் தன்று.

இ - ள். உலக்கல் பழகிய திண்ணிய தோளையுடைய தலைவனைக் கண்ட நல்ல நுதலினை உடைய மடந்தையினது ஆசைப்பாட்டைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. கன்னவி றோளானைக் காண்டலுங் கார்க்குவளை
அன்னவென் கண்ணுக் கமுதமாம் - என்னை
மலைமலிந் தன்ன மார்பம்
முலைமலிந் தூழூழ் முயங்குங் காலே.

இ - ள். மலையை ஒத்த தோளானைக் கண்டேனாகக் கருங்குவளை அனைய என் கண்ணிற்கு அமிழ்தமாகா நின்றது; எங்ஙனே இருக்குமோ! வரை பரந்தாலொத்த அகலத்தை முலை விம்மி முறை முறையாகத் தழுவுமிடத்து எ - று.

296. உட்கோள்

வண்டமர் குஞ்சி மைந்தனை நயந்த
ஒண்டொடி யரிவை யுட்கொண் டன்று.

இ - ள். சுரும்பு மேவும் மயிரினை உடைய தலைவனை விரும்பிய ஒள்ளிய வளையினை உடைய தலைவி உட்கொண்டது எ - று.

வ - று. உள்ள முருக வொளிவளையுங் கைநில்லா
கள்ளவிழ் தாரானுங் கைக்கணையான் - எள்ளிச்

சிறுபுன் மாலை தலைவரின்
உறுதுய ரவலத் துயலோ வரிதே.

இ-ள். நெஞ்சு வருந்த ஒள்ளிய தொடிகளும் கரத்தைப் பொருந்தாவாயின; தேனொழுகப்பட்ட மாலையினை உடையானும் என்னுடைய கரங்களுக்கு எய்தானாயினான்; இகழ்ந்து சிறியதாய்ப் புற்கென்ற மாலைக் காலம் கைகூடின், மிகும் வருத்தத்தைச் செய்யும் இழுக்கினின்றும் பிழைத்தல் சால அருமையுடைத்து எ-று. (3)

297. மெலிதல்

ஒன்றார் கூறு முறுபழி நாணி
மென்றோ ளரிவை மெலிவோடு வைகின்று.

இ-ள். பொருந்தாதார் சொல்லும் மிக்க அலருக்கு நாணி மெத்தென்ற தோளினை உடைய தலைவி வாட்டத்துடனே தங்கியது எ-று.

வ-று. குரும்பை வரிமுலைமேற் கோல நெடுங்கண்
அரும்பிய வெண்முத் துகுப்பக் - கரும்புடைத்
தோட்
காதல்செய் காமங் கனற்ற
ஏதி லாளற் கிழந்தனெ னெழிலே.

இ-ள். குரும்பைபோன்ற நல்ல முலைமேலே அழகிய நெடிய விழி தோற்றிய வெண்முத்தான கண்ணீரைச் சிந்தச் சந்தனகுங்குமங்களால் காமனது கரும்பு எழுதிய தோளினைத் தழுவவேண்டும் என்னும் ஆசையைப் பண்ணும் விழைவு கனற்ற நமக்கு அருளாத அயலானுக்குப் போக்கினேனே என் அழகினை எ-று. (4)

298. மெலிவொடு வைகல்

மணிவளை நெகிழ மாநலந் தொலைய
அணியிழை மெலிவி னாற்றல் கூறின்று.

இ-ள். மாணிக்கத்தொடி கழலப் பெரிய அழகு கெட அழகிய ஆபரணத்தினை உடையாளது தளர்ச்சியின் வலிமையைச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. பிறைபுரை வாணுதல் பீரரும்ப மென்ருேள்
இறைபுனை யெல்வளை யேக - நிறைபுணையா
யாம நெடுங்கட னீந்துவேன்
காம வொள்ளெரி கனன்றகஞ் சுடுமே.

இ - ள். இளமதியை யொத்த ஒளிநுதல் பீர்போலப் பசப்புத் தோற்ற மெத்தென்ற தோளின் முன்கையில் அணிந்த இலங்கு தொடி ஓட நிறையே தெபபமாக யாமமாகிய பெரிய கடலே நீந்தா நிற்பேனுயினும், ஆசையென்னும் ஒள்ளிய நெருப்பு அழன்று நெஞ்சை எரிக்கும் எ - று. (5)

299. காண்டல் வலித்தல்

மைவரை நாடனே மடந்தை பின்னரும்
கைவளை சோரக் காண்டல் வலித்தன்று.

இ - ள். மேகத்தைப் பொருந்தின மலேநாடனே மடவாள் இரண்டாவதும் கையில் வளேசோர்கையாலே காணவேண்டும் என்றலே நிச்சயித்தது எ - று.

வ - று. வேட்டவை யெய்தி விழைவொழிதல் பொய் போலும்
மீட்டு மிடைமணிப் பூணுனேக் - காட்டென்று
மாமை பொன்னிறம் பசப்பத்
தூமலர் நெடுங்கண் டுயிறுறந் தனவே.

இ - ள். விருப்பினவற்றைப் பெற்று ஆசைப்பாடு நீங்கும் அது பொய்யே போலும்; இரண்டாவதும் செறிந்த மணியாற் சிறந்த ஆபரணத்தினே உடையானேக் காட்டுகவென்று சொல்லி மேனி பொன்னிறம் போலப் பசப்பத் தூமலர் போன்ற நெடிய விழிகள் உறக்கத்தை ஒழிந்தன எ - று.

கண், காட்டென்று துயில் துறந்தன என்க. (6)

300 பகன்முனிவுரைத்தல்

புரிவளை நெகிழப் புலம்பொடு நின்றோள்
பருவர லுள்ளமொடு பகன்முனி வுரைத்தன்று.

இ-ள். முறுக்குவளை சோரத் தனிமையுடனே நின்ற தலைவி துயரமிக்க உள்ளத்தோடே பகற்பொழுதை வெறுத்தபடியைச் சொல்லியது எ-று.

வ-று. தன்க ணளியவாய் நின்றேற்குத் தார்விடலை
வன்கண்ண னல்கா னெனவாடும்—என்கண்
இடரினும் பெரிதா லெவ்வம்
படரினும் பெரிதாற் பாவியிப் பகலே.

இ-ள். தன்னிடத்து அருளை ஆசைப்பட்டு நின்ற எனக்கு மாலையினை உடைய தலைவன் தறுகண்ணன் அருளான் எனச் சொல்ல மெலியும் என்னிடத்து வருத்தத்திலும் பெரியதொன்றால், மானம்; என்னுடைய நினைவிலும் பெரிதால், பாவியான இப்பகற்பொழுது எ-று. (7)

301. இரவுநீடு பருவரல்

புலம்பொடு வைகும் பூங்குழை கங்குற்
கலங்கினேன் பெருதனக் கசிந்துரைத் தன்று

இ-ள். தனிமையுடனே தங்கும் பொலிந்த குழையினை உடையாள் இரவின்கண் மனமயங்கினேன் பெரிதெனச் சொல்லி நெகிழ்ந்து சொல்லியது எ-று.

வ-று. பெண்மே னலிவு பிழையென்னாய் பேதுறீஇ
விண்மே லியங்கு மதிவிலக்கி-மண்மேல்
நினக்கே செய்பகை யெவன்கொல்
எனக்கே நெடியை வாழிய ரிரவே.

இ-ள். பெண்பாலிடத்து நெருக்கும் நெருக்குத் தப்பென்று பாராய், அறிவின்மையுற்று ஆகாசத்திடத்தே உலாவும்மதியைப்

போகாதபடி விலக்கி; பூமியிடத்து நினக்கு யான்செய்த மாறுபாடு எவன்கொலோ? எனக்கே நீ நெடியையாய்இருந்தாய்; வாழ்வா யாக, இரவுப்பொழுதே எ-று. (8)

302. கனவின் அரற்றல்

ஒண்டொடி மடந்தை யுருகெழு கங்குலிற்
கண்டவன் கரப்பக் கனவி னரற்றின்று.

இ-ள். ஒள்ளிய வளையினை உடைய தலைவி அஞ்சுதல் பொருந்திய இரவுப்பொழுதிடத்துக் கண்ட தலைவன் ஒளிப்பக் கனவின் கண் வாய் விட்டுப் புலம்பியது எ-று.

அயர்வொடு நின்றே னரும்படர்நோய் தீர
நயம்வரும் பள்ளிமே னல்கிக்—கயவா
நனவிடைத் தமியேன் வைகக்
கனவிடைத் தோன்றிக் கரத்தனீ கொடிதே.

இ-ள். மயக்கத்தொடு நின்றேனுடைய அரிய நினைவினால் வந்த நோய் நீங்க நன்மையுண்டாம் சயனத்தின்மேல் எனக்கருளி, கீழ்மகனே, நனவின்கண்ணே தனியேனாகி யான் தங்கக் கனவினிடத்தே தோற்றி நீ மறைந்துபோவது கொடிதாய் இருந்தது எ-று. (9)

303. இதுவுமது

(11) பெய்வளை யவளொடு வேண்டிய கங்குல்
உய்குவென் வரினென வுரைப்பினு மதுவே.

இ-ள். வளையினையுடையாள் தலைவனோடு விரும்பிய இரவுப்பொழுது வரின் பிழைப்பேன் எனச் சொல்லினும் அத்துறை யாகும். எ-று.

[illegible] தூங்கு விழ்தார் யானுந் தொட்ட [illegible]
[illegible] சீறடியின் மேற்புனைய [illegible]

வைகிய கங்கு றலைவரின்
உய்குவெ னுலகத் தளியேன் யானே.

இ-ள். இதழ்விரிந்த மாலை செவ்விஅழிந்தமை யானும் வினவத் தலைவனும் என்னுடைய பாடகத்தினை உடைய சிற்றடி மேலே வணங்கக் கூத்தாகத் தங்கிய இரவுப்பொழுது இன்னம் கைகூடிற் பிழைப்பேன்; பூமியிடத்து அளியேன் யான் எ-று (10)

304. நெஞ்சொடு மெலிதல்

அஞ்சொல் வஞ்சி யல்லிருட் செலீஇய
நெஞ்சொடு புகன்ற நிலையுரைத் தன்று.

இ-ள். அழகிய சொல்லினை உடைய வஞ்சிக்கொம்பை ஒப்பாள் இரவுப்பொழுது இருளின்கண் செல்வான்வேண்டி மனத்தோடு விரும்பிய நிலையைச் சொல்லியது எ-று.

வ – று. மல்லாடு தோளா னளியவாய் மாலிருட்கண்
செல்லா மொழிக செலவென்பாய்—நில்லாய்
புனையிழை யிழந்த பூசல்
நினையினு நினைதியோ வாழியென் னெஞ்சே.

இ-ள். 'மல்லின் செய்தி உலாவும் புயத்தினை உடையான்தன் அளியை ஆசைப்பட்டு மயக்கமுடைய இருளிடத்துச் செல்லக்கடவே மல்லேம்; நீ தவிர்வாயாக போக்கை' என்று சொல்லுவாய்; நீ நில்லாய்; அணிந்த ஆபரணம் சோர்ந்த ஆரவாரத்தை உள்ளுவை யோ? உள்ளாயோ? வாழ்வாயாக, எனது நெஞ்சே எ-று. (11)

305. இதுவுமது

வரிவளை நெகிழ்த்தோன் முன்செல வலித்தேன்
அரிவைய ரறிகென வுரைப்பினு மதுவே.

இ-ள். அழகிய வளையை நெகிழப் பண்ணினேன் முன்னே போவேனாகத் துணிந்தேன்; அறிவையர் எல்லாம் இதனை அறிக எனச் சொல்லினும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம் எ-று.

வ – று. நல்வளை யேக நலந்தொலைவு காட்டிய
செல்லல் வலித்தேனச் செம்மன்முன் – பில்லாத
வம்ப வுரையொடு மயங்கிய
அம்பற் பெண்டிரு மறைகவெம் மலரே.

இ – ள். அழகிய தொடி கழல என் அழகுஅழிவு காட்டுவான் வேண்டிப் போதல் உடன்பட்டேன், அத்தலைவன் முன்பு; இல்லாத புதுவார்த்தையொடு கலங்கிய புறங்கூறும் பெண்டிரும் சொல்லுக, எம்முடைய அலரை எ – று.

யான் செல்ல வலித்தேன் எனச் சொல்லிற் பெருந்திணையாம். (12)

ஆண்பாற் கூற்றுப் பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளைப்
பாட்டு இருபத்தொன்றும் முடிந்தன.
பதினொன்றாவது கைக்கிளைப்படலம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

பெருந்திணைப்படலம்

(பெண்பாற்கூற்று)

(சூத்திரம் 16.)

வேட்கைமுந் துறுத்தல் பின்னிலை முயறல்
பிரிவிடை யாற்றல் வரவெதிர்ந் திருத்தல்
வாராமைக் கழித லிரவுத்தலைச் சேறல்
இல்லவை நகுதல் புலவியுட் புலம்பல்
பொழுதுகண் டிரங்கல் பரத்தையை யேசல்
கண்டுகண் சிவத்தல் காதலிற் களித்தல்
கொண்டகம் புகுதல் கூட்டத்துக் குழைதல்
ஊடலு ணெகிழ்த லுரைகேட்டு நயத்தல்

பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கல்
பள்ளிமிசைத் தொடர்தல் செல்கென விடுத்தலென
ஒன்பதிற் றிரட்டியோ டொன்று முளப்படப்
பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணைப் பால.

என் – னின், பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்கிளவி ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ – ள். வேட்கை முந்துறுத்தல் முதலாகச் செல்கென விடுத்தல் ஈறுகச் சொல்லப்பட்ட பத்தொன்பதும் பெருந்திணைக்கு உரிய பெண்பாற் கிளவியாம் எ – று.

அவற்றுள் :-

306. வேட்கை முந்துறுத்தல்

கையொளிர் வேலவன் கடவக் காமம்
மொய்வளைத் தோளி முந்துற மொழிந்தன்று.

இ – ள். கையிடத்தே விளங்கும் வேலினை உடையவன் செலுத்த வேட்கையைச் செறிந்த தொடியாற் சிறந்த தோளினை உடையாள் தலைவன் முன்னே சொல்லியது எ – று.

வ – று. எழுதெழின் மார்ப மெனக்குரித் தாகென்
றழுதழுது வைகலு மாற்றேன் – தொழுதிரப்பல்
வல்லிய மன்ன வயவேலோய் வாழ்கென
அல்லியந்தார் நல்க லறம்.

இ – ள். சந்தன குங்குமச் சேற்றால் வரிக்கும் அழகினை உடைய அகலம் எனக்கே சேமமாக வேண்டும் என்று சொல்லி அழுதழுது நாள்தோறும் பொறேனாகிப் பணிந்து வேண்டிக்கொள்வேன்; புலியை ஒத்த வலிய வெற்றிவேலினை உடையோய், உயிர் வாழ்வாயாக என எனக்கு நின் அல்லியினை உடைய மாலையைத் தருதல்காண் அறமாவது எ – று. (1)

307. பின்னிலை முயறல்

முன்னிழந்த நலனசைஇப்
பின்னிலை மலைந்தன்று.

இ - ள். தலைவி முன்பு தோற்ற தன் அழகை நச்சி இரந்து பின் நிற்றலை மேற்கொண்டது எ - று.

வ - று. மற்கொண்ட திண்டோண் மறவே னெடுந்தகை
தற்கண்டு மாமைத் தகையிழந்த-எற்காணப்
பெய்களி யானைப் பிணரெருத்திற் கண்டியான்
கைதொழுதேன் ரூன்கண் டிலன்.

இ - ள். மற்றொழிலை மேற்கொண்ட திண்ணிய புயத்தினையும் சினவேலினையும் உடைய பெரிய மேம்பாட்டாளன் தன்னைக்கண்டு நிறத்தின் அழகை இழந்த என்னைக்காணச் சொரியும் மதத்தினை உடைய களிற்றினது சருச்சரையாற் பொலிந்த கழுத்தகத்தே கண்டு யான் கையைக் குவித்தேன்; தான் என்னைக் கண்டிலன் எ-று. (2)

308. பிரிவிடை யாற்றல்

இறைவளை நெகிழ வின்ன திரங்கிப்
பிறைநுதன் மடந்தை பிரிவிடை யாற்றின்று.

இ - ள். முன்கையில் தொடி சோர வெறுத்து வருந்தி இளமதி போன்ற நுதலினை உடைய மடவாள் தலைமகன் பிரிந்த இடத்து ஆற்றியது எ - று.

வ - று. ஒடுக கோல்வளையு மூரு மலரறைக
தோடவிழ் தாழை துறைகமழக் - கோடுடையும்
பூங்கானற் சேர்ப்பன் புலம்புகொண் மான்மாலை
நீங்கானென் னெஞ்சகத்து ணின்று.

இ - ள். கையைவிட்டுப் போவனவாக, திரண்டதொடியும்; ஊரில் உள்ளாரும் பழிதூற்றுக; இதழ்விரியும் தாழை நீர்த்துறை யெல்லாம் மணம் நாறச் சங்குபோல் மலரும் பொலிந்த கடற்கானலை

யுடைய சேர்ப்பன் தனிமை கொண்டமயக்கம் உடைத்தான மாலைக் காலத்துப் போகான், என் நெஞ்சிடத்து நிலைபெற்று எ - று. (3)

309. வரவெதிர்ந்திருத்தல்

முகைபுரை முறுவன் முள்ளெயிற் றரிவை
வகைபுனை வளமனை வரவெதிர்ந் தன்று.

இ - ள். முல்லையரும்பன்ன நகையாற் சிறந்த கூரிய பல்லினை உடைய மடவாள் பல கூறுபடக் கைசெய்த செல்வமனையிடத்தே தலைவன் வருதலை ஏற்றிருந்தது எ - று.

வ - று. காம நெடுங்கட னீந்துங்காற் கைபுனைந்த
பூமலி சேக்கைப் புணைவேண்டி - நீமலிந்து
செல்லாய் சிலம்பன் வருதற்குச் சிந்தியாய்
எல்லாக நெஞ்ச மெதிர்.

இ - ள். ஆசையாகிய பெரிய கடலை நீந்துமிடத்துக் கைசெய்யப்பட்ட மலர்மிக்க சயனத்திடத்துக் கூட்டமாகிய தெப்பத்தை வேண்டி நீ விரைந்து போகாய்; தலைவன் இவ்விடத்து வருவதற்கு நினையாய்; நீ மயக்கம் நீங்கி விளக்கமுற என் நெஞ்சே, எதிரே எ-று

எதிர் செல்லாய் என்க. (4)

310. வாராமைக்கு அழிதல்

நெடுவேய்த் தோளி நிமித்தம் வேறுபட
வடிவே லண்ணல் வாராமைக் கழிந்தன்று.

இ - ள். உயர்ந்த மூங்கிலன்ன தோளினுள் சொகினவிகற்பத்தாலே வடித்த வேலினை உடைய தலைவன் வாராதுஒழிய அதற்கு அழிந்தது எ - று.

வ - று. நுடங்கருவி யார்த்திழியு நோக்கருஞ் சாரல்
இடங்கழி மான்மாலை யெல்லைத் - தடம்பெருங்
தாரார மார்பன் றமியே னுயிர்தளர [கண்
வாரான்கொ லாடும் வலம்.

இ - ள். அசையும் மலையருவி ஆரவாரித்து விழும் பார்ப்பதற்கு அரிய மலைப்பக்கத்து இராகவேகத்தை உண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலையளவிலே மிகப்பெரிய கண்ணனது, மாலையாற் சிறந்த ஆர மார்பன் தனியேனுடைய உயிர் மெலிய வாரான் போலும், வலம் துடியாநின்றது எ - று.

தடம்பெருங்கண் வலமாடும் என்க. (5)

311. இரவுத்தலைச் சேறல்

காண்டல் வேட்கையொடு கனையிரு ணடுநாள்
மாண்ட சாயன் மனையிறந் தன்று.

இ - ள். தலைவனைக் காணவேண்டும் என்னும் ஆசையோடு செறிந்த இருளை உடைய ஒத்த யாமத்து மாட்சிமைப்பட்ட மென்மையாள் தன் இல்லினின்று இறந்தது எ - று.

வ — று. பணையா வறைமுழங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையார மார்பம் பிணையத் – துணையாய்க்
கழிகாம முய்ப்பக் கனையிருட்கட் செல்கேன்
வழிகாண மின்னுக வான்.

இ - ள். வீரமுரசென்னக் கற்பாறையிடத்து ஒலிக்கும் பரந்த அருவியாற்பொலிந்த நாடன் மூட்டுவாயினை உடைய ஆரமார்பத்தைத்தழுவ எனக்குத் துணையாய் மிக்க ஆசை செலுத்தச் செறிந்த இருளிடத்துப் போவேன், நெறியைக் காண மின்னுவதாக, மேகம் எ - று. (6)

312. இல்லவை நகுதல்

இல்லவை சொல்லி யிலங்கெயிற் றரிவை
நல்வய லூரனை நகைமிகுத் தன்று.

இ - ள். உள்ளன அல்லாதவற்றை உரைத்து விளங்கும் பல்லினையுடைய மடவாள் அழகிய பழனஞ்சூழ்ந்த ஊரனை நகையைப் பெருக்கியது எ - று.

வ – று. முற்று முலையார் முயங்க விதழ்குழைந்த
நற்று ரகல நகைதரலின் – நற்றார்
கலவே மெனநேர்ந்துங் காஞ்சிநல் லூர
புலவேம் பொறுத்த லரிது.

இ - ள். இளமுலையினை உடையார் தழுவப் பூந்தோடு வாடின அழகிய மாலையினை உடைய மார்பம் சிரிப்பைத் தருதலின், அழகிய மாலையினை மணவேம் என நிச்சயித்தும் காஞ்சி மரத்தினை உடைய அழகிய ஊரனே, ஊடேம்; நின்னுடன் ஊடின் ஆற்றுதல் அரிது எ-று

அரிது ஆதலிற் புலவேம். (7)

313. புலவியுட் புலம்பல்

நலவளை மடந்தை நற்றார் பரிந்து
புலவி யாற்றாள் புலம்புற் றன்று.

இ - ள் அழகிய தொடியினை உடைய மடவாள் தலைவன் மார்பின் மாலையை அறுத்து ஊடல்ஆற்றாளாய்த் தனிமையுற்றது எ-று,

வ – று. ஓங்கிய வேலான் பணியவு மொள்ளிழை
தாங்காள் வரைமார்பிற் றார்பரிந் - தாங்கே
அடும்படர் மூழ்கி யமைமென்றோள் வாட
நெடும்பெருங்க ணீந்தின நீர்.

இ-ள். உயர்ந்த வேலினை உடையான் வணங்கவும் ஒள்ளிய ஆபரணத்தினை உடையாள் கோபத்தைத் தடாளாய் மலையன்ன அகலத்தின் மாலையை அறுத்து அவ்விடத்திலே வருந்துந் துயரத்திலே அழுந்தி மூங்கில் போன்ற மெல்லியதோள்கள் மெலிய, நெடியவாய்ப் பெரியவாகிய கண்கள் நீரிலே மிதந்தன எ - று. (8)

314. பொழுதுகண்டு இரங்கல்

நிற்ற லாற்று ணெடிதுயிர்த் தலமரும்
பொற்றொடி யரிவை பொழுதுகண் டிரங்கின்று.

இ-ள். உயிர்நிற்றலைப் பொருளாய் நெட்டுயிர்ப்புக் கொண்டு சுழலும் பொன்னாற்செய்த வளையினை உடைய தலைவி மாலைப்பொழுதைக் கண்டு வருந்தியது எ-று.

வ - று. இறையே யிறந்தன வெல்வளை யுண்கண்
உறையே பொழிதலு மோவா நிறையைப்-
பருகாப் பகல்கரந்த பையுள்கூர் மாலை
உருகா வுயங்கு முயிர்.

இ-ள். கையிறையைக் கடந்தன, விளக்கத்தினை உடைய தொடிகள்; மையுண்ட விழிகள் துளியைச் சொரிதலும் ஒழியா; என் நிறையை உண்டு ஆதித்தன் ஒளித்த நோய்மிகும் மாலைக் காலத்துக் கரைந்து வருந்தா நிற்கும், பிராணன் எ-று. (9)

315. பரத்தையை ஏசல்

அணிவய லூரனொ டப்புவிழ வமரும்
பணிமொழி யரிவை பரத்தையை யேசின்று.

இ-ள். அழகிய பழனத்தை உடைய ஊரனுடனே நீர் விளையாட்டு விரும்பும் மெல்லிய சொல்லினை உடைய தலைமகள் பரத்தையைப் புல்லற் கூறியது எ-று.

வ - று. யாமுயங்கு மென்முலையால் யாணர் வயலூரன்
தேமுயங்கு பைந்தார் திரைமுயங்க-யாமுயங்க
எவ்வையர் சேரி யிரவு மிமைபொருந்தாக்
கவ்வை கருதிற் கடை.

இ-ள். யாம் பொறைஆற்றாது வருந்தும் மெல்லிய கொங்கையாலே புதுவளப்பத்தினை உடைய கழனியால் நிறைந்த ஊரனது தேன் தழுவும் செவ்விமாலையைப் புனல்திரை தழுவா நிற்ப யாம் தழுவா நிற்ப, இதற்கும் எம் தங்கையாராகிய பரத்தையர்சேரி பலரும் உறங்கும் இரவும் கண்ணிமை கூடாத ஆரவாரத்தை நினைப்பிற் சாலப் புல்லியது. எ-று. (10)

316. கண்டுகண் சிவத்தல்

உறுவரை மார்ப னொள்ளிணர் நறுந்தார்
கறுவொடு மயங்கிக் கண்சிவந் தன்று.

இ-ள். பெரிய மலைபோன்ற அகலத்தினை உடையவனது ஒள்ளிய தொத்தினையுடைய கமழும்மாலையை முனிவுடனே கலங்கித் தலைவி கோபித்தது எ-று.

வ - று. கூடிய கொண்கன் குறுகக் கொடிமார்பின்
ஆடிய சாந்தி னணிதொடர்ந்து - வாடிய
தார்க்குவளை கண்டு தரியா ளிவண்முகத்த
கார்க்குவளை காலுங் கனல்.

இ - ள். மணந்த கொழுநன் அணுகக் கொடியனையாள் மார்பிடத்துத் தோய்ந்த சந்தனத்தின் அழகு மேவிச் செவ்வி அழிந்த செங்கழுநீர் மாலையைக்கண்டு பொருவாய் இவளுடைய முகத்திற் செவ்விக்குவளை யாகிய கண்கள் அழலைச் சொரியும் எ-று. (11)

317. காதலிற் களித்தல்

மைவரை நாடன் மார்பகம் பொருந்திக்
கைவிட லறியாக் காதலிற் களித்தன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்தின மலைநாடனுடைய மார்பிடத்தே மேவி நீங்குதல்அறியாத அன்பினால் மகிழ்ந்தது எ-று.

வ – று. காதல் பெருகிக் களிசெய்ய வக்களியாற்
கோதையுந் தாரு மிடைகுழைய – மாதர்
கலந்தாள் கலந்து கடைக்கண்ணாற் கங்குல்
புலந்தாள் புலரியம் போது.

இ-ள். அன்புமிக்குக் களிப்புச்செய்ய அம்மகிழ்ச்சியால் மாலையும் கோதையும் நடுவே வாடக் காதலினைஉடையாள் கூடினாள்

கூடிக் கடைக்கண்ணாலே நோக்கி இரவுப்பொழுதை முனிந்தாள், விடியற் காலத்து எ-று.

கங்குல் கழிந்ததென்று புலந்தாள். (12)

318. கொண்டகம் புகுதல்

காதல் பெருகக் கணவனைக் கண்ணுற்றுக்
கோதையாற் பிணித்துக் கொண்டகம் புக்கன்று.

இ-ள். அன்புமிகக் கொழுநனைக் கண்டு மாலையால் கட்டி அகத்திலே கொண்டுபுக்கது எ-று.

வ-று. கண்டு களித்துக் கயலுண்க ணீர்மல்கக்
கொண்டகம் புக்காள் கொடியன்னாள்-வண்டினம்
காலையாழ் செய்யுங் கருவரை நாடனை
மாலையான் மார்பம் பிணித்து.

இ-ள். தலைவனைக் கண்டு மகிழ்ந்து கயல்போன்ற மையுண்ட கண் நீர்மிக அகத்திலே கொண்டுபுக்காள், வல்லியனையாள்; சுரும்பினங்கள் காலைப்பொழுதிலே யாழ்போல இசைக்கும் கரிய மலைநாடனைத் தாரானே அகலத்தைக் கட்டிக்கொண்டு எ-று.

பிணித்துக் கொண்டு அகம்புக்காள் கொடியன்னாள் என்க. (13)

319. கூட்டத்துக் குழைதல்

பெய்தா ரகலம் பிரித லாற்றாக்
கொய்தழை யல்குல் கூட்டத்துக் குழைந்தன்று.

இ-ள். இட்ட மாலையினை உடைய அகலத்தை நீங்குதல் பொருதபறித்த தழையாற் சிறந்த அல்குலினை உடையாள் புணர்ச்சி யிடத்து நெகிழ்ந்தது எ-று.

வ-று. மயங்கி மகிழ்பெருக மால்வரை மார்பிற்
றயங்கு புனலூரன் றண்டார்-முயங்கியும்

பேதை புலம்பப் பிரிதியோ நீயென்னும்
கோதைசூழ் கொம்பிற் குழைந்து.

இ-ள். மனங்கலங்கிக் களிப்பு மிகப் பெரிய வரைபோன்ற மார்பினை உடைய அசையும் புனலூரன்தன் குளிர்ந்த மாலையைத் தழுவியும் மடவாள் யான் தனிமைப்பட நீ பிரிகின்றாயோ என்று சொல்லும், மாலை சுற்றின பூங்கொம்புபோலத் தளர்ந்து எ-று.

தளர்ந்து நீ பிரிதியோ என்னும். (14)

320. ஊடலு ணெகிழ்தல்

நள்ளிருண் மாலை நடுங்கஞர் நலிய
ஒள்வளைத் தோளி யூடலு ணெகிழ்ந்தன்று

இ-ள். செறிந்த இருளையுடைய மாலைக்காலத்துத் துளங்கா நின்ற துயரம் நெருக்க ஒள்ளிய தொடியால் சிறந்த தோளினை உடையாள் வழக்கட்டிடத்துக் குழைந்தது எ-று.

வ-று. தெரிவின்றி யூடத் தெரிந்துநங் கேள்வர்
பிரிவின்றி நல்கினும் பேணாய் — திரிவின்றித்
துஞ்சேமென மொழிதி தூங்கிருண் மாலை
நெஞ்சே யுடையை நிறை.

இ-ள். குற்றமொன்றும் ஆராயாது தாம ஊட, விசாரித்து நம் கொழுநர் நீங்குதல் இன்றியே தலையளி பண்ணினும் விரும்பாயாய் வேறுபாடின்றி உறங்கேம் எனச் சொல்லாநின்றாய்; தங்கும் இருளை யுடைய மயக்கத்தைச் செய்யும் மாலைக்காலத்து மனமே, நிறையுடையை [illegible] எ-று. (15)

321. உரைகேட்டு நயத்தல்

துயரொடு வைகிய சூழ்வளைத் தோளி
உயர்வரை நாடனுரை கேட்டு நயந்தன்று.

இ - ள். துன்பத்தோடு தங்கிய சூழ்ந்த தொடியினை உடைய தோளி உயர்ந்த மலை நாடன் தன் வார்த்தையைக் கேட்டு விரும்பியது எ - று.

வ - று. ஆழ விடுமோ வலரொடு வைகினும்
தாழ்குர லேனற் றலைக்கொண்ட — நூழில்
விரையாற் கமழும் விறன்மலை நாடன்
உரையாற் றளிர்க்கு முயிர்.

இ - ள். துயரக்கடலுள்ளே அழுந்தவிடுமோ? பிறர் தூற்றும் பழியோடு தங்கினும் குளிர்ந்த கதிரை உடைய தினையிலே தலைமணந்த நூழில் என்னும் வல்லியினுடைய மணங்கமழும் வெற்றியான் அமைந்த வரைநாடன் வார்த்தையாலே தளிர்க்கும் என்னுயிர் எ - று.

உயிர் ஆழவிடுமோ. ஆல் : அசை. (16)

322. பாடகச் சீறடி பணிந்தபின் இரங்கல்

கோடுயர் வெற்பன் கூப்பிய கையொடு
பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கின்று.

இ - ள். குவடு நீண்ட மலையினை உடையவன் குவித்த கையுடனே பாடகம் அணிந்த சிற்றடியிலே வணங்கியபின்பு நெஞ்சு நெகிழ்ந்தது எ - று.

வ - று. அணிவரு பூஞ்சிலம் பார்க்கு மடிமேல்
மணிவரை மார்பன் மயங்கிப் — பணியவும்
வற்கென்ற நெஞ்சம் வணங்காய் சிறுவரை
நிற்கென்றி வாழியர் நீ.

இ - ள். அழகுமிகும் பொலிந்த சிலம்பு ஆரவாரிக்கும் அடிமேலே அழகிய வரைபோன்ற அகலத்தை உடையவன் கலங்கி வணங்கவும் வலிமையுற்ற மனமே, வணங்காயாய் சிறியகாலை ஊடல்தீராதே நிற்பன் என்று சொல்லாநின்றாய்; வாழ்வாயாக நீ எ - று.

வாழியர் என்பது நகை. (17)

323. பள்ளிமிசைத் தொடர்தல்

மாயிருங் கங்குன் மாமலை நாடனைப்
பாய னீவிப் பள்ளிமிசைத் தொடர்ந்தன்று

இ-ள் மிகவும் பெரிய கங்குலிடத்துப் பெரிய வரைநாடனை. உறக்கத்தை ஒழிந்து சயனத்திலே பற்றியது எ-று

வ-று. யானை தொடருங் கொடிபோல யானுன்னைத்
தானை தொடரவும் போதியோ – மானை
மயக்கரிய வுண்கண் மடந்தைதோ ளுள்ளி
இயக்கருஞ் சோலை யிரா.

இ-ள். யானையைப்பற்றும் வல்லிபோல நின்னையான் புடைவையைப் பற்றவும் போகின்றுயோ? மானைமயக்கும் செவ்வரி கருவரி பரந்த மையுண்ட கண்ணை உடைய மடவாள்தன் தோளைக் கருதி உலாவுதற்கு அரிய சோலையிடத்து இரவுப்பொழுதிலே எ-று.

தானை தொடரவும் போதியோ. (18)

324. செல்கென விடுத்தல்

மாயிருட் கணவனைப் படர்ச்சி நோக்கிச்
சேயிழை யரிவை செல்கென விடுத்தன்று.

இ-ள். பரந்த இருட்காலத்துக் கொழுநனைச் செலவைப் பார்த்துச்சிவந்த ஆபரணத்தினை உடைய தலைவி போவாயாக என்று சொல்லியது எ-று.

வ-று. விலங்குந ரீங்கில்லை வென்வேலோய் சென்றீ
இலங்கிழை யெவ்வ நலியக் – கலங்கிக்
குறியுள் வருந்தாமைக் குன்றுசூழ் சோலை
நெறியுள் விலக நிலா.

இ-ள். நின்னைப் போகாமலே விலக்குவார் இவ்விடத்து ஒருவரும் இல்லை; வென்றிவேலினை உடையோய், செல்வாயாக;

விட்டுவிளங்கும் ஆபரணத்தை உடையாள் துன்பம் நெருக்க மயங்கிக் குறியிடத்து நின்னைக் காணாது வருத்தம் உருதபடி மலைசுற்றின சோலையிடத்து வழியுள்ளே விரிவதாக, நிலா எ-று.

விரிக நிலா; வென்வேலோய் சென்றீ. (19)

பெருந்திணைப் படலத்துட் பெண்பாற்கூற்று முற்றிற்று.

[இருபாற் பெருந்திணை]

(சூத்திரம் 17.)

சீர்செல வழுங்கல் செழுமட லூர்தல்
தூதிடை யாட றுயரவற் குரைத்தல்
கண்டுகை சோர்தல் பருவ மயங்கல்
ஆண்பாற் கிளவி பெண்பாற் கிளவி
தேங்கமழ் கூந்தற் றெரிவை வெறியாட்
டரிவைக் கவடுணை பாண்வர வுரைத்தல்
பரிபுரச் சீறடிப் பரத்தை கூறல்
விறலி கேட்பத் தோழி கூறல்
வெள்வளை விறலி தோழிக்கு விளம்பல்
பரத்தை வாயில் பாங்கிகண் டுரைத்தல்
பிறர்மனைத் துயின்றமை விறலி கூறல்
குற்றிசை யேனைக் குறுங்கலி யுளப்பட
ஒத்த பண்பி னென்று தலையிட்ட
ஈரெண் கிளவியும் பெருந்திணைப் பால.

என் - னின், இதுவும் பெருந்திணைப்பால ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள், செலவழுங்கல் முதலாகக் குறுங்கலி ஈருகச் சொல்லப் பட்ட பதினேழும் பெருந்திணைப்பாலவாம் எ - று.

அவற்றுள்:-

325. செலவழுங்கல்

நிலவுவே னெடுந்தகை நீள்கழை யாற்றிடைச்
செலவுமுன் வலித்துச் செலவழுங் கின்று.

இ - ள். நிலவுபோல ஒளிவிடும் வேலினையும் பெரிய மேம்பாட்டினையும் உடையவன் உயர்ந்த மூங்கில் இயைந்த வழியிடைப் போவானாக முன்னே நிச்சயித்துப் போக்கு ஒழிந்தது எ - று.

வ - று. நடுங்கி நறுநுதலா ணன்னலம்பீர் பூப்ப
ஒடுங்கி யுயங்க லொழியக் - கடுங்கணை
வில்லே ருழவர் விடரோங்கு மாமலைச்
செல்லே மொழிக செலவு.

இ - ள். நடுக்கமுற்று, மணங்கமழும் நுதலினை உடையாள் மிக்க அழகு பீர்க்கம்பூப்போலப் பசப்ப மெலிந்து வருந்துதல் தவிரக் கொடிய அம்பினை உடைய வில்லை ஏருழவாக உடைய வேடர்தம் முழையையுடைய உயர்ந்த பெரிய மலையிடத்துப் போகாம்; நெஞ்சே, தவிர்வாயாக போக்கை எ - று. (1)

326. மடலூர்தல்

ஒன்றல்ல பலபாடி
மன்றிடை மடலூர்ந்தன்று.

இ - ள் ஒன்று அன்றியே பலவற்றையும் சொல்லி மன்றின் நடுவே மடன்மாவைச் செலுத்தியது எ - று.

வ - று. இன்றிப் படரோ டியானுழப்ப வைங்கணையான்
வென்றிப் பதாகை யெடுத்தானும் - மன்றில்
தனிமடமா ஞேக்கி தகைநலம்பா ராட்டிக்
குனிமடன்மாப் பண்ணிமேல் கொண்டு.

இ - ள். இற்றைநாள், இந்த நினைவுடனே யான் பழக ஐந்தம்பினை உடைய காமன் வெற்றிக்கொடியை உயர்த்தானும்;

அம்பலத்திலே ஒப்பில்லாத மடப்பத்தினை உடைய மானன்ன பார்வையாள் தன் மிக்க அழகைக் கொண்டாடி வளைந்த பனைமடலால்ஆகிய குதிரையைப் பண்ணி அதன்மேல் ஏறி எ-று.

ஏறி இன்று இப்படரோடு யானுழப்ப ஐங்கணையான் வென்றிப் பதாகை எடுத்தானும். (2)

327. தூதிடை யாடல்

ஊழி மாலை யுறுதுயர் நோக்கித்
தோழி நீங்கா டுதிடை யாடின்று.

இ - ள். உகம்போன்ற மாலைக்காலத்துத் தலைவி உற்ற துன்பத்தைப் பார்த்துத் தோழி விட்டு நீங்காளாய்த் தலைவனிடத்தே தூதாகி நடந்தது எ-று.

வ - று. வள்வாய்ந்து பண்ணுக திண்டேர் வடிக் கண்ணாள்
ஒள்வாள்போன் மாலை யுயல்வேண்டும்-கள்வாய
தாதொடு வண்டிமிருந் தாம வரைமார்ப
தூதொடு வந்தேன் றொழ.

இ - ள். வாரை ஆராய்ந்து பண்ணுறுத்து, திண்ணியதேரினை; வடுப் பிளவன்ன விழியினைஉடையாள் ஒள்ளிய * வாள்போலும் கொடிய மாலைக்காலத்துப் பிழைத்தல் வேண்டும்; தேனை இடத்திலே உடைய பூவுடனே சுரும்பு ஆர்க்கும் மாலையினையுடைய மலைபோலு மார்பனே, நின்னை வணங்கத் தூதாகி வந்தேன் எ-று. (3)

328. துயரவற் குரைத்தல்

மான்ற மாலை மயிலியல் வருத்தல்
தோன்றக் கூறித் துயரவற் குரைத்தன்று.

இ - ள். மயங்கிய மாலைக்காலம் மயில்போன்ற இயலினை உடைய தலைவியை வருத்தலை அறியச் சொல்லி அவள் துன்பத்தைத் தோழி தலைவற்குச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. உள்ளத் தவலம் பெருக வொளிவேலோய்
எள்ளத் துணிந்த விருண் மாலை-வெள்ளத்துள்
தண்டா ரகலந் தழூஉப்புணையா நீநல்கின்
உண்டாமென் றோழிக் குயிர்.

இ – ள். நெஞ்சில் துயரம்மிகச் சோதிவேலோய் இகழ்தற்கு நிச்சயித்த இருளினை உடைய மாலைவெள்ளத்திலே குளிர்ந்த மாலை மார்பத்தைத் தழுவுதற்குத் தெப்பமாக நீ அளிப்பாயாகில் எனது தோழிக்கு உயிர் உண்டாம் எ – று. (4)

329. கண்டு கைசோர்தல்

போதார் கூந்தற் பொலந்தொடி யரிவை
காதல் கைம்மிகக் கண்டுகை சோர்ந்தன்று.

இ - ள். மலர் நிறைந்த குழலினையும் பொற்றொடியினையும் உடைய தலைவி தன் அன்பு கைகடப்பத் தோழி கண்டு தன்னுடைய ஒழுக்கம் தளர்ந்தது எ – று.

வ – று. ஆம்ப னுடங்கு மணிவளையு மேகின
கூம்பன் மறந்த கொழுங்கயற்கண் - காம்பின்
எழில்வாய்ந்த தோளி யெவனுங்கொல் கானற்
பொழிலெல்லா மீயும் புலம்பு.

இ – ள். ஆம்பல் தண்டை வளைத்திட்ட அழகிய வளையும் வீழ்ந்தன; துயில்* இழந்தன, வளவிய கயல்போலும் விழிகள்; மூங்கிலினும் அழகு மருவின தோளினை உடையாள் என்னுங் கொல்லோ! கடற்கரைச் சோலை முழுதுந் தரும், தனிமையை எ–று.

ஆம்பல் தண்டுபோலும் திரண்ட வளைஎன்பாரும், இதழ் போலும் வெள்வளை என்பாரும் உளர். (5)

330. பருவமயங்கல்

உருவ வால்வளை யுயங்கத் தோழி
பருவ மயங்கிப் படருழந் தன்று.

இ - ள். அழகிய வெள்வளையினை உடையாள் வருந்தப் பாங்கி காலத்தை அன்றும் என மருண்டு வருத்தமுற்றது எ - று.

வ - று. பெரும்பணை மென்றோள் பிரிந்தாரெம் முள்ளி
வரும்பருவ மன்று கொ லாங்கொல்-சுரும்பி மிரும்
பூமலி கொன்றை புறவெல்லாம் பொன்மலரும்
மாமயிலு மாலு மலை.

இ - ள். பெரிய மூங்கில்போன்ற மெல்லிய தோளினை நீங்கிய தலைவர் எம்மை நினைந்து வருங்காலம் அல்லகொல்லோ? ஆங்கொல்லோ? வண்டொலிக்கும் பூ மிக்க கொன்றை குறுங்காடெல்லாம் பொன்னைப் பூக்கும்; அழகிய மஞ்ஞையும் மலையிடத்தே ஆலியா நிற்கும் எ-று.

இது தோழி ஆற்றுவிக்கும் வகை அன்றுதலிற் பெருந்திணை ஆயிற்று. (6)

331. இதுவுமது

ஆங்கவர் கூறிய பருவ மன்றெனத்
தேங்கமழ் கோதை தெளிதலு மதுவே.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவர் சொன்ன காலம் இஃது அன்று என மணம் பொருந்தின மாலையினை உடைய தலைவி தேறுதலும் அத்துறையேயாம் எ - று.

வ - று. பொறிமயி லாலின பொங்க ரெழிலி
சிறுதுவலை சிந்தின சிந்த - நறிய
பவர்முல்லை தோன்றி பரியாம லீன்ற
அவர்வருங் காலமீ தன்று.

இ - ள். புள்ளிகளை உடைய மஞ்ஞை ஆலித்தன, சோலையாகிய மேகம் பொறை ஆற்றாமையான் மதுச்சிறுதுளியைச் சிதறின; சிதற, நறிய கொடி நெருக்கத்தான் மலிந்த முல்லையும் மெல் தோன்றியும் காலம் அறியாமல் முகிழ்த்தன; நம்முடைய தலைவர் வருங்காலம் இஃதுஅன்று எ-று. (7)

332. ஆண்பாற் கிளவி

காமுறு காமந் தலைபரிந் தேங்கி
ஏமுற் றிருந்த விறைவ னுரைத்தன்று.

இ ள். வேட்கை மிகும் ஆசை எல்லை கடப்ப ஏக்கமுற்று மயங்கி இருந்த தலைவன் சொல்லியது எ-று.

பரிந்து என்பதனைப் பரிய என்க.

வ - று. கயற்கூடு வாண்முகத்தாட் கண்ணிய நெஞ்சம்
முயற்கூடு முன்னதாக் காணின் - உயற்கூடும்
காணு மரபிற் கடும்பகலுங் கங்குலும்
நாணளு மேயா நகை.

இ-ள். கண்ணாகிய இணைக்கயல் பொருந்திய ஒளியாற் சிறந்த முகத்தினை உடையாளைக் கூடக்கருதிய மனம் முயலிற்கு உறைவிடமாகிய மதியை முன்னே காணிற் பிழைத்தல் கூடும்; காணாத முறைமையிற் கொடிய பகலும் இரவும் நாள்தோறும் நாள்தோறும் இயையா, மகிழ்ச்சி எ-று.

நகை-பலநாளும் மகிழும் கூட்டங்கள். (8)

333. பெண்பாற் கிளவி

வெள்வளை நெகிழவு மெம்முள் ளாத
கள்வனைக் காணதிவ் வூரெனக் கிளந்தன்று.

இ-ள். சங்கவளை சோரவும் எம்மை நினையாது வெள்வளையினைக் கொண்ட கள்வனைக் காணாது இப்பதி என்று சொல்லியது எ-று.

வ - று. வானத் தியலு மதியகத்து வைகலும்
கானத் தியலு முயல்காணும் - தானத்தின்
ஒள்வளை யோடவு முள்ளான் மறைந்துறையும்
கள்வனை காணதிவ் வூர்.

இ-ள். விண்ணில் நடக்கு நிறைமதியிடத்து நாள்தோறும் காட்டிலே திரியும் முயலைக் காணுநிற்கும் கையிடத்து ஒள்ளிய வளைகழலவும் உணராளாகி ஒளித்து வாழுங் கள்வனைக் காணாது, இந்தப்பதி எ-று.

இவை இரண்டும் கைகடந்த காமத்த; இக்கூற்று இவர்க்கே உரிய; அல்லன யாவர்க்கும் உரிய. (9)

334. வெறியாட்டு

தேங்கமழ் கோதை செம்ம லளிநினைந்
தாங்கந் நிலைமை யாயறி யாமை
வேங்கையஞ் சிலம்பற்கு வெறியா டின்று.

இ-ள். மணம் நாறும் மாலையுடையாள், தலைவனது அருளைக் கருதி அவ்விடத்து அந்நிலைமையைத் தாய் அறியாதபடி வேங்கை மரத்தால் பொலிந்த மலையை உடைய முருகற்கு வெறிக்கூத்து ஆடியது எ-று.

வ - று. வெய்ய நெடிதுயிரா வெற்ப னளிநினையா
ஐய நனிநீங்க வாடினாள் – மையல்
அயன்மனைப் பெண்டிரொ டன்னைசொ லஞ்சி
வியன்மனையு ளாடும் வெறி.

இ-ள். வெவ்விதாகத் தீர்க்க சுவாதம் விட்டுத் தலைவனது அருளைக் கருதித் தலைவன் வருவனோ வாரானோ வென்னும் ஐயப் பாடு மிகவும் நீங்க ஆடினாள், மயக்கத்தினைஉடைய அயன்மனை மகளிருடனே அன்னை சொல்லையும் அஞ்சி, அகன்ற மனையிடத்தே ஆடும் வெறிக்கூத்தை எ-று.

ஆடினால் யார் ? தலைவி. (10)

335. பாண்வரவுரைத்தல்

மாணிழைக்கு வயலூரன்
பாண்வரவு பாங்கிமொழிந் தன்று.

இ-ள். மாண்ட ஆபரணத்தினை உடையாளுக்கு வயலூரன் தன் பாணன் வரவைத் தோழி சொல்லியது எ-று.

வ - று. அஞ்சொற் பெரும்பணைத்தோ ளாயிழையாய் தாநொடியும
வஞ்சந் தெரியா மருண்மாலை - எஞ்சேரிப்
பண்ணியல் யாழொடு பாணனூர் வந்தாரால்
எண்ணிய தென்கொலோ வீங்கு.

இ-ள். அழகிய சொல்லையும் பெரிய வேயன்ன தோளினையும் தெரிந்த ஆபரணத்தினையும் உடையாய், தாம் சொல்லும் பொய்ம் மையை ஆராயமாட்டாத மயக்கஞ்செய்யும் மாலைப்பொழுதின்கண் எமது சேரியிடத்து இசைக்கு ஒத்த யாழுடனே பாணனூர் வந்தார் இவர் கருதிய காரியம் என்னையோ ? இவ்விடத்து எ-று (11)

336. பரத்தை கூறல்

தேங்கமழ் சிலம்பன் றூரெமக் கெளிதெனப்
பாங்கவர் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தன்று.

இ-ள். மணங்கமழும் மாலையை உடைய தலைவன் மாலை எமக்குப் பெறுதற்கு எளிதென்று சொல்லிப் பாங்காயினர் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தது எ-று.

வ - று. பலவுரைத்துக் கூத்தாடிப் பல்வய லூரன்
நிலவுரைக்கும் பூணவர் சேரிச் - செலவுரைத்து
வெங்கட் களியால் விறலி விழாக்கொள்ளல்
எங்கட் கவன்றா ரெளிது.

இ-ள். பலபொய்யும் சொல்லி நடித்துப் பல செய்யினை உடைய ஊரன் நில்வைக் காட்டும் முத்தணியினை உடைய பரத் தையர் சேரியிடத்துப் போக்கைச் சொல்லி வெவ்விய மதுவை உண்ட மகிழ்ச்சியால் பாணிச்சி விழாவினைக் கொண்டாடாதே கொள்; எமக்கு அவனுடைய மாலை எளிது எ-று.

ஆதலால், விழாக்கொள்ளல். (12)

337. விறலிகேட்பத் தோழி கூறல்

பேணிய பிறர்முயக் காரமு தவற்கெனப்
பாணன் விறலிக்குப் பாங்கி மொழிந்தன்று.

இ - ள். விரும்பிய பரத்தையருடைய புல்லுதலைப் பெறுதல் அரிய அமிழ்தத்தோடு ஒக்கும் தலைவற்கு எனச் சொல்லிப் பாணனுடைய பாணிச்சிக்குத் தோழி சொல்லியது எ - று.

வ - று. அரும்பிற்கு முண்டோ வலரது நாற்றம்
பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல் - சுரும்போ
டதிரும் புனலூரற் காரமிர்த மன்றே
முதிரு முலையார் முயக்கு.

இ - ள். அரும்பிற்கும் உண்டோ பூவினது வாசம்? பெரிய தோளினை உடைய பாணிச்சி, பிணங்காதேகொள்; வண்டுடனே ஆர்க்கும் புனலையுடைய ஊரற்கு நிறைந்த அமிர்தம் அல்லவோ முதிரும் முலையினை உடையார் தழுவுதல்? எ - று. (13)

338. விறலி தோழிக்கு விளம்பல்

ஆங்கவன் மூப்பவர்க் கருங்களி தருமெனப்
பாங்கி கேட்ப விறலி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவன் மூப்புப் பரத்தையர்க்குப் பெறுதற்கு அரிய மகிழ்ச்சியைத் தரும் எனச் சொல்லி இற்பரத்தை தோழிகேட்பப் பாணிச்சி சொல்லியது எ - று.

வ - று. உளைத்தவர் கூறு முரையெல்லர் நிற்க
முளைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம் - விளைத்த
பழங்க ளனைத்தாய்ப் படுகளி செய்யும்
முழங்கும் புனலூரன் மூப்பு.

இ - ள். வெறுத்தவர் கூறும் வார்த்தை எல்லாம் அங்ஙனே நிற்க, தோன்றின எயிற்றினை உடைய பரத்தையர் பலர்க்கும் ஆக்கின பழந்தேறலை ஒத்து மிக்க களிப்பினைப்பண்ணும், ஒலிக்கும் நீரினை உடைய ஊரனது முதுமை எ - று. (14)

339. பரத்தை வாயில் பாங்கி கண்டுரைத்தல்

உம்மி லரிவை யுரைமொழி யொழிய
எம்மில் வலவனுந் தேரும் வருமெனப்
பரத்தை வாயிற்குப் பாங்கி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். உங்கள் வீட்டிடத்து மடவாள் சொன்ன வார்த்தை நீங்க, எங்கள் அகத்திடத்துப் பாகனும் தேரும் வரும் எனச் சொல்லி இற்பரத்தை தோழிக்குச் சேரிப்பரத்தை தோழி சொல்லியது எ - று.

வ - று. மாணலங் கொள்ளு மகிழ்நன் றணக்குமேற்
பேணலம் பெண்மை யொழிகென்பார்-காணக்
கலவ மயிலன்ன காரிகையார் சேரி
வலவ னெடுந்தேர் வரும்.

இ - ள். 'மாட்சிமைப்பட்ட எமது அழகினைக் கைக்கொள்ளும் தலைவன் எம்மை விட்டு நீங்குவானாயின், விரும்பேம்; பெண்மைத் தன்மை எம்மிடத்து நீங்குக' என்று சொல்லும் இற்பரத்தையர் காணத் தோகை மயிலினை ஒத்த பரத்தையர்தம் சேரிக்கண் பாகனை யுடைய உயரிய தேர் வாராநிற்கும் எ - று.

பேணலம் பெண்மை ஒழிக என்பார் காண வரும். (15)

340. பிறர்மனைத் துயின்றமை விறலி கூறல்

மற்றவர் சேரியின் மைந்த னுறைந்தமை
இற்றென விறலி யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பரத்தையர் சேரியிடத்துத் தலைவன் தங்கினபடி இத் தன்மைத்து எனப் பாணிச்சி எடுத்துச் சொல்லியது எ-று.

வ - று. தண்டா ரணியவாந் தையலார் சேரியுள்
வண்டார் வயலூரன் வைகினமை - உண்டால்
அறியே னடியுறை யாயிழையாற் பெற்றேன்
சிறியேன் பெரிய சிறப்பு.

இ-ள். குளிர்ந்த மாலையினை உடைய அழகை ஆசைப்படும் பரத்தையர் சேரியிடத்திலே கரும்பு நிறைந்த கழனியை உடைய ஊரன் தங்கினமை நீ அருளினபடியால் உண்டு; யான் அறியேன்; அடிபொருந்தும் ஆபரணத்தினை உடையாளாலே பெற்றேன், சிறிய யான் பெரிய நன்மையை எ-று. (16)

341. குற்றிசை

பொற்றா ரகலம் புல்லிய மகளிர்க்
கற்றுங் கொழுகா தறங்கண்மா றின்று.

இ-ள். அழகிய மாலை மார்பைப் பொருந்திய அரிவையர்க்கு அற்றறுதிப்பட்டு நடவாது அறத்தைக் கண்மறுத்தது எ-று.

வ – று. கரிய பெருந்தடங்கண் வெள்வளைக்கை யாளை
மரிய கழிகேண்மை மைந்த தெரியின்
விளிந்தாங் கொழியினும் விட்டகலார் தம்மைத்
தெளிந்தாரிற் றீர்வது தீது.

இ-ள். கரியவாய் மிகவும் பெரிய விழியினையும் விளர்த்த தொடியணிந்த கரத்தினையும் உடையாளைப் பொருந்திய மிக்க தொடர்ச்சியினை உடைய தலைவனே, ஆராயின், இறந்துபடினும் விட்டு நீங்காராய்த் தம்மைத் துணையென்று தேறினாரிடத்து நின்றும் கழிவது பொல்லாது எ-று. (17)

342. குறுங்கலி

நாறிருங் கூந்தன் மகளிரை நயப்ப
வேறுபடு வேட்கை வீயக் கூறின்று.

இ-ள் நறுநாற்றங் கமழும் பெரிய குழலினை உடைய மடவாரை விரும்பி விகற்பித்த காதலைக் கெடச்சொல்லியது எ-று.

வ - று. பண்ணவாந் தீஞ்சொற் பவளத் துவர்ச்செவ்
வாய்
பெண்ணவாம் பேரல்குற் பெய்வளை-கண்ணவாம்

நன்னலம் பீர்பூப்ப நல்கார் விடுவதோ
தொன்னல முண்டார் தொடர்பு.

இ-ள். பண் ஆசைப்பட்ட தித்தித்த சொல்லினையும் பவளம் போல மிகச் சிவந்த வாயினையும் பெண்மைத்தன்மை அவாவும் பெரிய அல்குலினையும் இட்ட வளையினையும் உடையவள் தன் கண்கள் ஆசைப்படும் நல்ல அழகு பீர்க்கம்பூப்போலப் பசப்ப அருளாராய்க் கைவிடுவதோ, பழையதாகிய நலத்தை அனுபவித்தார் உறவு எ-று. (18)

இருபாற்பெருந்திணை முற்றிற்று.

பெருந்திணைப்பாட்டு முப்பத்தேழும் முடிந்தன.

பன்னிரண்டாவது பெருந்திணைப்படலம் முற்றிற்று.

ஒழிபு

(சூத்திரம் 18.)

பாடாண் பகுதியுட் டொல்காப் பியமுதற்
கோடா மரபிற் குணனோடு நிலைஇக்
கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்
விடுத்த லறியா விறல்புரி வாகையுள்
வாணிக வென்றியு மல்ல வென்றியும்
நீணெறி யுழவ னிலனுழு வென்றியும்
இகல்புரி யேறொடு கோழியு மெதிர்வன்
தகருடன் யானை தணப்பில்வெம் பூழொடு
சிவல்கிளி பூவை செழும்பரி தேர்யாழ்
இவர்தரு சூதிடை யாடல் பாடல்
பிடியென் கின்ற பெரும்பெயர் வென்றியொ
டுடையன பிறவு முளப்படத் தொகைஇ
மெய்யி னார்தமிழ் வெண்பா மாலையுள்
ஐய னாரித னமர்ந்துரைத் தனவே.

என்-னின், பாடாண்பகுதியினும் வாகையிலுமுள்ள புறத்திணை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள். பாடாண்பகுதியுட் கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும், வாகைத்திணையுள் வாணிகவென்றி மல்வென்றி உழவன் வென்றி ஏறுகொள்வென்றி கோழிவென்றி தகர்வென்றி யானை வென்றி பூழ்வென்றி சிவல்வென்றி கிளிவென்றி பூவைவென்றி குதிரைவென்றி தேர்வென்றி யாழ்வென்றி சூதுவென்றி ஆடல் வென்றி பாடல்வென்றி பிடிவென்றி என இவை பதினெட்டுமாம் எ-று.

அவற்றுள்:-

343. கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடார்ப் பழித்தல்

வ - று. சீர்மிகு நல்லிசை பாடிச் செலவயர்தும்
கார்முகி லன்னார் கடைநோக்கிப்-போர்மிகு
மண்கொண்ட வேன்மற மன்னரே யாயினும்
வெண்கொண்ட லன்னாரை விட்டு.

இ-ள். சீர்மிக்க நல்ல புகழைப் பாடிச் செல்ல விரும்புவேம், காலமழை யன்னார் வாய்தலைக் கருதி; பூசன்மிக்க பூமியெல்லாம் கைக்கொண்ட வேலினை உடைய மறவேந்தரேயாயினும் பொய்யா முகிலனை யாரை விட்டு எ-று.

விட்டு, கார்முகிலன்னார் கடைநோக்கிச் செலவயர்தும். (1)

344. வாணிக வென்றி

வ - று. காடுங் கடுந்திரை நீர்ச்சுழியுங் கண்ணஞ்சான்
சாடுங் கலனும் பலவியக்கி – நீடும்
பலிசையாற் பண்டம் பகர்வான் பரியான்
கலிகையா னீக்கல் கடன்.

இ-ள். காட்டையும் கடிய திரையினை உடைய நீர்ச்சுழியையும் கண்ணஞ்சானுய்ச் சகடம் பலவும் மரக்கலம் பலவும் இடந்தோறும்

செலுத்தி நீடும் இலாபம் காரணமாகப் பலபண்டமும் விற்கும் வாணிகன் பொருளில் பற்றிலனாய்ப் பிறர்மிடியைத் தன் கையாலே நீங்கும் அது, செய்தி எ - று. (2)

345 மல்வென்றி

வ - று. கண்டான் மலைந்தான் கதிர்வானங் காட்டியே
கொண்டான் பதாகை மறமல்லன் - வண்
டார்க்கும்
மாலை துயலு மருவிய மாமலை
போலுந் திரடோள் புடைத்து.

இ - ள். எதிரி மல்லனைக் கண்டான், மாறுபட்டான், ஒளியான் மிக்க ஆகாயத்திடத்தே அவனை எழ வீசிக் குறித்த தாயத்தைக் கொண்டான், வெற்றிக் கொடியினை உடைய மறமல்லன்; வண்டு ஒலிக்கும் மாலை அசையும் அருவியினை உடைய பெரிய மலையை ஒக்கும் திரண்ட தோளினைத் தட்டி எ - று.

புடைத்துக் கொண்டான்.

தட்டுகை - உடக்கரிக்கை. (3)

346. உழவன் வென்றி

வ - று. மண்பத நோக்கி மலிவயலும் புன்செய்யும்
கண்பட வேர்பூட்டிக் காலத்தால்-எண்பதனும்
தத்துநீ ரார்க்குங் கடல்வேலித் தாயர்போல்
வித்தித் தருவான் விளைவு.

இ - ள். நிலத்தின் செவ்வியைப் பார்த்து மிக்க வயலிடத்தும் கொல்லையிடத்தும் பரக்க ஏரைப்பூட்டி உழுது நற்காலத்தால் நெல்லு வரகு முதலாயின எட்டு உணவினையும் தவழும் திரை கடலை வேலியாக உடைய பூமியிடத்துத் தாயரைப்போல வித்தி விளைப்பான், பல்லுயிர்க்கும் ஆக்கம் எ - று.

என்பதனுவன:—நெல் வரகு சாமை தினை இறுங்கு கேழ்வரகு கொள் உழுந்து என்பன; "நெல்வரகுசாமை தினையிறுங்கு கேழ்வரகு, கொள்ளுழுந்தோ டெண்விளைவாகும்." (4)

347. ஏறுகொள் வென்றி

வ - று. குடைவரை யேந்தியநங் கோவலனே கொண்டான்
அடையவிழ் பூங்கோதை யஞ்சல்-விடையரவம்
மன்றங் கறங்க மயக்கப் பறைபடுத்
தின்று நமர்விட்ட வேறு.

இ - ள் மலையாகிய குடையை ஏந்திய நம் ஆயனே கொண்டான், இலை மலரும் பூமாலையினை உடையாய், அஞ்சாதேகொள்; மிக்க ஆரவாரம் மன்றிடத்தே ஒலிப்பக் கண்டார் மயங்கப் பறையறைந்து இன்று நம் உறவுமுறையார் விட்ட ஏற்றை எ - று. (5)

348. கோழி வென்றி

வ – று. பாய்ந்து மெறிந்தும் படிந்தும் பலகாலும்
காய்ந்தும்வாய்க் கொண்டுங் கடுஞ்சேவல்-ஆய்ந்து
நிறங்கண்டு வித்தகர் நேர்விட்ட கோழிப்
புறங்கண்டுந் தான்வருமே போர்க்கு.

இ - ள். எழப்பாய்ந்தும் காலின் முள்ளை இட்டிடித்தும் தாழ்ந்தும் பலகாலும் கோவித்தும் கூவியும், கடிய சேவற்கோழி; ஆராய்ந்து கோழிகளின் நிறமறிந்து கோழிநூல்வல்லவர் சொல்லுக்குச் சொல் ஒப்பாகிவிட்ட கோழியைப் புறங்கண்டும் தான் பின்பும் போர்க்கு வாரா நின்றது எ – று.

புறங்கண்டும் போர்க்கு வரும்.

சொல்லுக்குச் சொல் வெல்லும், ஆமைக்கு ஆமை வெல்லும் தெங்குக்கு தெங்கு வெல்லும் எனக் கோழிகளின் நிலமறிந்துவிடுதல் வித்தகர் - கோழிநூல் வல்லவர். (6)

349. தகர்வென்றி

வ - று. அருகோடி நீங்கா தணைதலு மின்றித்
திரிகோட்ட மாவிரியச் சீறிப் - பொருகளம்
புக்கு மயங்கப் பொருது புறவாயை
நக்குமர் நல்ல தகர்.

இ - ள். சேர ஓடி மீளாதே மிகக்கிட்டுதலும் இன்றிப் புரிந்த கொம்பினையுடைய எதிர்த்த தகர்கெடக் கோபித்துப் போர்க்களத்தே புக்குக் கலங்கப் பொருது புறவாயினை நக்கும், நல்ல தகர் எ-று. (7)

350. யானை வென்றி

வ – று. கஞ்சுகம் வாய்த்த கவளந்தன் கைக்கொண்ட
குஞ்சரம் வென்ற கொலைவேழம் - துஞ்சா
துழலையும் பாய்ந்திறுத் தோடாது தான்றன்
நிழலையுந் தான்சுளிக்கு நின்று.

இ – ள். அட்டிமதுரம் இட்டுத் திரட்டின கவளத்தைத் தன் கையிலே கொண்ட யானையை வென்ற கொலைத்தொழிலை உடைய வேழம், உறங்காதே கணையத்தையும் பாய்ந்து முறித்து ஓடாதே தான் தன்னுடைய நிழலையும் வெகுண்டு நின்று துகைக்கும் எ–று, உம்மை: சிறப்பு. (8)

351. பூழ் வென்றி

வ – று. சொல்லுஞ் சுவட்டவர் சொல்லுக
சொல்லுங்காற்
சொல்லும் பலவுள சொன்னபின்–வெல்லும்
நலம்வர நாடி நடுங்காது நூற்கட்
புலவரா லாய்ந்தமைத்த பூழ்

இ–ள். நூற்பழக்கமின்றியே சொல்லும் குறும்பூழாடிகள் வேண்டிற்றுச் சொல்லுக, சொல்லுமிடத்துச் சொல்லக்கடவ பல மந்திரம்உள், அவற்றைச் சொன்ன பின்வென்றிபெறும்; நன்மை

உண்டாக ஆராய்ந்து கலங்காது நூலிடத்து அறிவுடையாரால் இலக்கணம் ஆராய்ந்து மதித்த பூழ் எ - று.

சொல்லக்கடவ மந்திரம் பலவாவன: தீற்றும் அரிசி ஒதுமந்திரமும் பச்சிலே பிசைந்து தடவும்போது சொல்லும் மந்திரமும், செவியுள்ளூறுத்து மந்திரமும்.

352. சிவல்வென்றி

வ - று. ஒட்டியா ரெல்லா முணரார் புடைத்தபின்
விட்டோட வேண்டுமோ தண்ணுமை-விட்ட
சுவடேற்கு மாயிற் சுடரிழாய் சோர்ந்து
கவடேற்க வோடுங் களத்து.

இ - ள். சபதங் கூறும் சிவலினை உடையாரெல்லாம் அறியார்; எதிர்ச்சிவலேத் தாக்கிய பின்பு தண்ணுமையைக் கைவிட்டு ஓட வேண்டுமோ, இந்தச்சிவல் வந்தபொழுதே இதனுக்கு அஞ்சி ஓட அமையும்; இவர் பொரவிட்டவற்றுள் ஏன்ருென்று எதிர்க்குமாயின்; விட்டு விளங்கும் ஆபரணத்தினை உடையாய், வருந்தி இதன் கவட்டினுள் புகுந்து கண்டோர் நகைக்க ஓடும் களத்திடத்து எ - று

ஆதலால் விட்டோட வேண்டுமோ தண்ணுமை. (10)

353. கிளிவென்றி

வ - று இலநா முரைப்பதன்க ணெல்வளை நாணப்
பலநாள் பணிபதமுங் கூறிச்-சிலநாளுள்
பொங்கரி யுண்கணுள் பூவைக்கு மாருகப்
பைங்கிளியைக் கற்பித்தாள் பாட்டு.

இ - ள். நாம் அதனிடத்து இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சொல் இல; விளங்கும் வளையினை உடையாய், நீ நாணப் பலநாளும் தாழ்ந்த சொற்களையுங்கூறிச் சில நாளுள்ளே மிக்க செவ்வரியினை உடைய மையுண்ட கண்ணுள் நம் பூவைக்கு மாறுபடத் தன் பசுங்கிளியைப் பாட்டைக் கற்பித்தாள் எ - று.

தாமுரைப்பு இல. (11)

354. பூவை வென்றி

வ - று. புரிவொடு நாவினாற் பூவை புணர்த்துப்
பெரிய வரியவை பேசும் - தெரிவளை
வெள்ளெயிற்றுச் செவ்வாய் வரியுண்க ணாள்
[வளர்த்த
கிள்ளை கிளந்தவைகீண் டிட்டு.

இ - ள். பிரியத்தோடு நாவினாலே பூவையானது வகுத்துப் பெரியவான சொல்லுதற்கரிய வார்த்தைகளைச் சொல்லும்; தெரிந்த வளையினையும் விளர்த்த எயிற்றினையும் சிவந்த வாயினையும் செவ்வரி கருவரியாற் சிறந்த மையுண்ட கண்ணினையும் உடையாள் தான் வளர்த்த கிளிசொன்ன வார்த்தைகளைக் கிழித்துக் கீழ்படுத்தி எ-று.

கீண்டிட்டுப் பேசும். (12)

355. குதிரை வென்றி

வ - று. ஐந்து கதியும் பதினெட்டுச் சாரியையும்
கந்து மறமுங் கறங்குளைமா - முந்துற
மேல்கொண்டவைசெலீஇ வெனவேலான் மேம்
[பட்டான்
வேல்கொண்ட கண்ணாளை மீட்டு.

இ - ள். விக்கிதம் வற்கிதம் உபகண்டம் ஜவம் மாஜவம் என்னும் இப் பஞ்சதாரையையும் பதினெட்டு வகைப்பட்ட சுற்று வரவினையும் கழியப் பாய்தலையும் கறுவுறுதலையும் ஒலிக்குந் தலையாட்டத்தினையும் உடைய குதிரையை முந்துற மேல்கொண்டு முன்பு சொன்னவற்றைச் செலுத்தி வெற்றிவேலைக்கொண்டு மேம்பட்டான், பிறரை வென்று வெற்றிமகளைத் தன்னிடத்து மீட்டுக் கொண்டு எ - று.

356. தேர்வென்றி

வ - று. ஒலிமணித் திண்டே ருடையாரை வெல்லும்
கலிமணித் திண்டேராற் காளை - கலிமாப்
பலவுடன் பூட்டிப் படர்சிறந் தைந்து
செலவோடு மண்டிலஞ் சென்று

இ - ள். ஒலிக்கும் மணியை உடைய திண்ணிய தேரினை யுடைய பகைவரை வெல்லும், ஆரவாரிக்கும் மணிகளையுடைய திண்ணிய தேராலே காளையானவன்; மனவெழுச்சியை உடைய குதிரை பலவும் ஒக்கப் பூட்டிச் செல்லுதல் மிக்க பஞ்சதாரையுடனே பதினெட்டுச்சுற்று வரவும் அமர்ந்து எ - று.

சென்று வெல்லும் (14)

357. யாழ்வென்றி

வ - று. பாலை படுமலை பண்ணி யதன்கூட்டம்
கோலஞ்செய் சீறியாழ் கொண்டபின் - வேலைச்
சுவையெலாந் தோன்ற வெழீஇயினாள் சூழ்ந்த
அவையெலா மாககி யணங்கு.

இ - ள். படுமலைப்பாலையையும் அல்லாத பாலைகளையும் ஆக்கி அழகுசெய்த சிறிய யாழைத் தன் கையிலே கொண்டபின்பு, முன்பு சொன்ன திரிபாலைத் திறமெல்லாம் அமுதச் சுவைதோன்ற வாசித்தாள், சுற்றிய அவையினுள்ளாரை எல்லாம் தன்வசத்தாராக்கி அணங்கு எ - று.

அணங்கு எழீஇயினாள். (15)

358. சூதுவென்றி

வ - று. கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையும்
அழகத் திருநுதலா ளாய்ந்து - புழகத்து
பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்றாள்
ஆய வகையு மறிந்து.

இ-ள். சூதின் இயல்பையும் கவற்றினுடைய நிலையையும் பளிச்சையையும் உடைய திருநுதலினை உடையாள் ஆராய்ந்து புகழினை உடைய மனையிடத்து உபாயவகையால் சூதுபொர ஒட்டின பலவும் வென்றாள், ஆதாயத்தின் கூறுபாட்டையும் அறிந்து எ-று.

அறிந்து பல வென்றாள்
புகழ்என்பதன்கண் ககரம் விகாரத்தால் தொக்கது. (16)

359. ஆடல் வென்றி

வ - று. கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்பூங்கொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு-
பெய்பூப்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்வளைநின் றாடும்
தொடுகழன் மன்னன் றுடி.

இ-ள். கையாலும், காலாலும், புருவத்தாலும், கண்ணாலும், தாளத்தையும் செலவையும் இசையையும் கொய்யப்பட்ட பூங்கொம்பன்னாள் கருதிக்கொண்டு சூடியபூவில் மிக்க களிப்பினை உடையவண்டு ஆரவாரிப்பச் செறிந்த வளையினை உடையாள் நின்று ஆடும், கட்டுங்கழல் வேந்தனுக்குத் துடிக்கூத்தை எ-று. (17)

360. பாடல்வென்றி

வ - று. வண்டுறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்டுறையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையாக்
[கண்டறியக்
கின்னரம் போலக் கிளையமைந்த தீந்தொடை
அந்நரம்பு மச்சுவையு மாய்ந்து. [யாழ்

இ-ள். வண்டு தங்கும் கூந்தலினையும் மாவடுவகிர்போன்ற கண்ணினையும் உடையாள்பாடினாள்; வெண்டுறைப்பாட்டும் செந்துறைப்பாட்டும் வேறுபாடு தோன்ற அறிவர் மனத்தாற் கண்டறியக் கின்னரத்தின் ஓசைபோல, இணை கிளை பகை நட்பு இனம் என்னும் வகையின் ஐந்தாவதாகிய கிளைத்தொடர்ச்சி அமைந்த தித்தித்த

கோவையினை உடைய யாழிற் செய்யப்பட்ட அழகிய நரம்பும் மந்திர மத்திம தாரமும் ஆராய்ந்து எ-று.

ஆராய்ந்து பாடினாள்.

செத்துறையென்பது ஓசைகுறித் (18)

361. பிடிவென்றி

வ – று. குவளை நெடுந்தடங்கட் கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்
அவளொடு மாமையொப் பான - இவளொடு
பாணியுந் தூக்கு நடையும் பெயராமைப்
பேணிப் பெயர்ந்தாள் பிடி.

இ-ள். செங்கழுநீர்மலரை ஒத்த நெடிய பெரிய கண்ணினையும் கூரிய எயிற்றினையும் சிவந்த வாயினையும் உடையசீதேவியுடன் நிற மொத்த இவளோடு தாளமும் இசையும் செலவும் தப்பாதபடி பரிகரித்துப் பிடிபோல அசைநது பெயர்ந்து ஆடுங்கூத்தை ஆடினாள் எ-று.

இனிப் பெயர்த்தாள் என்று பாடமோதிப் பிடியை நடத்தினாள் என்பாரும் உளர் (19)

ஒழிபு முற்றும்.

ஆகப்பாட்டு 361.

(சூத்திரம் 19,)

வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
உட்குடை யுழிஞை நொச்சி துப்பையென்
றித்திற மேழும் புறமென மொழிப
வாகை பாடாண் பொதுவியற் றிணையெனப்
5 போகிய மூன்றும் புறப்புற மாகும்,

ஐயனாரிதனார் பாடிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
மூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன.

இணைப்பு 1

புறப்பொருள் வெண்பாமாலைத்திணை துறைகளும் அவைகளுக்கேற்றதாகக் கருதப்பெறும் தொல்காப்பியத் திணைதுறைகளும்

பு.வெ மா. வெ எண்.	திணை	துறை	தொல்காப்பியத்தில் உரையாசிரியர் கொண்டதிணை	இளம்பூரணருரையில் இந்த பு.வெ மா வெண்பா எடுத்துக் காட்டாகத் தரப் பெற்றுள்ள துறை	நச்சினர்க்கினியருரையில் இந்த பு.வெ. மா.வெண்பா எடுதுக்காட்டாகத் தரப் பெற்றுள்ள துறை	இந்த பு.வெ.ம.துறைக்கு நேர்எனக் கருதப் பெறும் தொல்காப்பியத் துறை |பு.வெ. மாலை வெண்பாவை எடுத்துக் காட்டாகத் தராததுறை
1	2	3	4	5	6	7
1	வெட்சி	மன்னுறுதொழில்				வேந்து விடுமுனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின் ஆதந்து ஓம்பல்
2		தன்னுறுதொழில்				
3		வெட்சியரவம்	வெட்சி	படையியங்கரவம்		
4		விரிச்சி	,,	பாக்கத்துவிரிச்சி		
5		செலவு	,,	புடைகெடப் போகிய செலவு		
6		வேய்	,, ,,	புடைகெட ஒற்றிஞகியவேய்		
7		புறத்திறை	,,	வேய்ப்புறமுற்றிஞகிய புறத்திறை		

1	2	3	4	5	6	7
8		ஊர்க் கொலை	,,	முற்றிய ஊர்க்கொலை		
9		ஆகோள்	,,	ஆகோள்	ஆகோள்	
10		பூசன்மாற்று	,,	பூசன்மாற்று		
11		சுரத்துய்த்தல்	,,	நோயினுய்த்தல்		
12		தலைத்தோற்றம்	,,		நுவலுழித் தோற்றம்	
13		தந்துநிறை	,,	தந்துநிறை		
14		பாதீடு	,,	பாதீடு	பாதீடு	
15		உண்டாட்டு	,,	உண்டாட்டு		
16		கொடை	,,			கொடை
17		புலனறிசிறப்பு				
18		பிள்ளைவழக்கு				
19		துடிநிலை				துடிநிலை (நச்)
20	வெட்சி	கொற்றவைநிலை	வெட்சி	கொற்றவைநிலை		
21			வெறியாட்டு			
22	கரந்தை	கரந்தை	வெட்சி	ஆபெயர்த்துத் தருதல்		
23		கரந்தையரவம்				
24		அதரிடைச் செலவு				

1	2	3	4	5	6	7
25		போர்மலைதல்	வெட்சி	ஆரமரோட்டல்		
26		புண்ணொடு வருதல்				
27		போர்க்களத்தொழிதல்	வெட்சி •	வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தல்		
28		ஆளெறிபிள்ளை	வெட்சி	வருதார்தாங்கல் பிள்ளைநிலை		
29		பிள்ளைத் தெளிவு				
30		பிள்ளையாட்டு	வெட்சி	வாண்மலைந்தெழுந் தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடவற் கருளிய பிள்ளையாட்டு		
31		கையறுநிலை				
32		நெடுமொழி கூறல்	வெட்சி	தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்தல்		
33		பிள்ளைப்பெயர்ச்சி				
34		வேத்தியன்மலிவு	வெட்சி	சீர்சால்வேந்தன் சிறப்பெடுத்துரைத்தல்		
35	கரந்தை	குடி நிலை	வெட்சி			குடிநிலை (இளம்) எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்தன்

1	2	3	4	5	6	7
36	வஞ்சி	வஞ்சி				அஞ்சுதகச் சென்று அடல் குறித்தன்று
37		வஞ்சியரவம்	வஞ்சி			இயங்குபடையரவம்
38		குடைநிலை				
39		வாணிலை				
40		கொற்றவைநிலே				
41		கொற்றவைநிலே				
42		கொற்றவஞ்சி				
43		கொற்றவள்ளே	வஞ்சி			அடுத்தூர்ந்தட்ட கொற்றம்
44		பேராண்வஞ்சி				
45		பேராண்வஞ்சி				
46		மாராய வஞ்சி	வஞ்சி			மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி
47		நெடுமொழிவஞ்சி				
48		முதுமொழிவஞ்சி				
49		உழபுலவஞ்சி	வஞ்சி			எரிபரந்தெடுத்தல்
50		மழபுலவஞ்சி	,,			
51		கொடைவஞ்சி	,,			கொடுத்தல் எய்திய கொடைமை

1	2	3	4	5	6	7
52		குறு வஞ்சி				
53		,, ,,				
54		ஒருதனிநிலை		வருசிறைப்புனலைக்கற் சிறைபோல ஒருவன் தாங்கிய பெருமை		
55	வஞ்சி	தழிஞ்சி				
56		பாசறைநிலை				
57		பெருவஞ்சி				
58		பெருஞ்சோற்று நிலை	வஞ்சி			பிண்டம்மேய பெருஞ் சோற்று நிலை
59		நல்லிசை வஞ்சி	,,			வென்றோர் விளக்கம்
60		,, ,,	,,			தோற்றோர் தேய்வு
61	காஞ்சி	காஞ்சி				
62		காஞ்சியதிர்வு				
63		தமிழிஞ்சி				
64		படைவழக்கு				
65		,, ,,				
66		பெருங்காஞ்சி	காஞ்சி			மாற்றரும் கூற்றம் சாற்றிய பெருமை
67		வாள்செலவு				

1	2	3	4	5	6	7
68		குடைசெலவு				
69		வஞ்சினக்காஞ்சி	காஞ்சி			இன்னதுபிழைப்பின் இதுவாகியரெனத் துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினம்
70		பூக்கோள் நிலை				
71		தலைக்காஞ்சி				
72	காஞ்சி	தலைமாராயம்				
73		தலையொடு முடிதல்	காஞ்சி	முலையும் முகனும் சேர்த்திக் கொண்டோன் தலையொடு முடித்தநிலை		
74		மறக்காஞ்சி				
75		,,	காஞ்சி	பண்புறவருஉம் படுதிநோக்கிப் புண்கிழித்துமுடியும் மறத்தினானும்		
76		பேய்நிலை	,,	ஏமச்சுற்றம் இன்றிப் புண்ணோற்		

1	2	3	4	5	6	7
				பேஎய் ஓம்பிய பேஎய்ப்பக்கம்		
77		பேய்க்காஞ்சி				
78		தொட்டகாஞ்சி				
79		தொடாக்காஞ்சி	காஞ்சி			இன்னகை மனைவி பேய்எய்ப் புண் ணோற்றுன்னுதல் கடிந்த தொட்டாக் காஞ்சி
80		மன்னைக்காஞ்சி	,,			இன்னனெற்றிரங் கிய மன்னை
81		கட்காஞ்சி				
82		ஆஞ்சிக்காஞ்சி				
83		,,	காஞ்சி	நீத்தகணவற் றீர்த்தவேலிற் பேஎத்தமனைவி	நீத்தகணவற் றீர்த்த வேலிற் பேஎத்த மனைவி ஆஞ்சி	
84		மகட்பாற்காஞ்சி	,,			நிகர்த்துமேல்வந்த வேந்தனொடுமுது குடி மகட்பாடஞ் சிய மகட்பால்

1	2	3	4	5	6	7
85	காஞ்சி	முனைகடிமுன்னிருப்பு				
	1+21					
86	நொச்சி	நொச்சி				
87		மறனுடைப்பாசி	உழிஞை	ஊர்ச்செருவீழ்ந்த மற்றதன் மறன்		
88		ஊர்ச்செரு				
89		செருவிடை வீழ்தல்				
90		குதிரைமறம்				
91		எயிற்போர்				
92		எயிறனையழித்தல்	உழிஞை	மதில்மிசைக்கிவர்ந்தமேலோர் பக்கம்		
93		அழிபடைதாங்கல்				
94		மகண்மறுத்து மொழிதல்.				
95	உழிஞை	உழிஞை	உழிஞை			முழுமுதல் அரணம் முற்றலும்

1	2	3	4	5	6	7
96		குடைநாட்கோள்	உழிஞை	குடைநாள் கோள்		கோடலும் அனை நெறி மரபிற்று
97		வாள்நாட்கோள்	,,	வாள் நாள்கோள்		
98		முரசஉழிஞை				
99		கொற்றஉழிஞை	உழிஞை			கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றம் உள்ளியது முடிக் குமீ வேந்தனது சிறப்பு
100		அரசஉழிஞை				
101		கந்தழி	பாடாண்	கந்தழி (கொடிநிலை, கந்தழி) (சூ. 27)		
102		முற்றுழிஞை				
103		காந்தள்				
104		புறத்திறை	உழிஞை	தொல்லெயிற் கிவர்தல்		
105		ஆரெயிலுழிஞை	,,	உடன்றோர் வரு பகைபேணார் ஆரெயில்		
106		தோலுழிஞை	,,	தோலின்பெருக்கம்	தோலின் பெருக்கம்	
107		குற்றுழிஞை	,,			ஒருதான்மண்டிய குறுமை

1	2	3	4	5	6	7
108		குற்றுழிஞை				
109		,,				
110		புறந்துழிஞை				
111		பாசிநிலை	உழிஞை	நீர்ச் செருவீழ்ந்த பாசி		
112	உழிஞை	ஏணிநிலை	உழிஞை			
113		எயிற்பாசி	,,	மடையமை ஏணி மிசை மயக்கம்		
114		முதுவுழிஞை	,,	மற்றதன் புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை		
115		,,				
116		அகத்துழிஞை	உழிஞை			முற்றிய அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சி
117		முற்றுமதிர்வு	,,	கடைஇச் சுற்றமர் ஒழியவென்று கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வு		
118		யானைக்கோள்				
119		வேற்றுப்படை வரவு				

1	2	3	4	5	6	7
120		உழுது வித்திடுதல்				
121		வாண்மண்ணு நிலை	உழிஞை	வென்றவாளின் மண்		
122		மண்ணுமங்கலம்	,,	இகன்மதிற்குடுமி கொண்ட மண்ணுமங் கலம்		
123		மகட்பாலிகல்				
124	உழிஞை	திறைகொண்டு பெயர்தல்				
125		அடிப்படவிருத்தல்				
126		தொகைநிலை	உழிஞை			தொகைநிலை
127	தும்பை	தும்பை	தும்பை		பூக்கூறியது	மைந்துபொருளாக வந்தவேந்தனைச் சென்று தலையளிக் கும் சிறப்பிற்று
128		தும்பையரவம்	,,		சிறப்புச்செய்தது	
129		தானைமரம்	,,			தானைநிலை
130		,,	,,		தானைநிலை [விலக்க வும் போர் துணிந்தது]	

1	2	3	4	5	6	7
131		,, ,,	,,		தானை நிலை [இரண்டனுள் ஒன்றற்கு இரங்கியது]	
132		யானைமறம்	,,			யானை நிலை
133		குதிரை மறம்	,,			குதிரை நிலை
134		தார்நிலை	,,			வேன்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழிஒருவன் தான் மீண்டெழுந்த தார்நிலை
135		,,				
136	தும்பை	தேர்மறம்				
137		பாண்பாட்டு				
138		இருவருந்தபு நிலை	தும்பை	இருவர் தலைவர் தபுதிப்பக்கம்		
139		எருமை மறம்				ஒருவன் ஒருவனை உடைபடைபுக்குக் கூழை தாங்கிய எருமை
140		ஏமஎருமை				படையறுத்துப்பாழி கொள்ளும் ஏமம்

1	2	3	4	5	6	7
141		நூழில்				பல்படையொருவற் குடைதலின் மற்றவன் ஒள்வாள் வீசிய நூழில்
142		நூழிலாட்டு				
143		முன்றேர்க் குரவை	வாகை			தேரோர் வென்ற கோமான்முன் றேர்க் குரவை
144		பின்றேர்க்குரவை				
145		பேய்க்குரவை				
146		களிற்றுடனிலை				
147		ஒள்வாளமலை				களிற்றொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன், வாளோர் ஆடும் அமலை
148	தும்பை	தானைநிலை				
149		வெருவருநிலை				
150		சிருங்காரநிலை				
151		உவகைக்கலுழ்ச்சி				

1	2	3	4	5	6	7
152		தன்னைவேட்டல்	தும்பை	செருவகத்து இறைவன் வீழ்ந்தெனச் சினைஇ ஒருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலை.		
153		,,				
154		தொகைநிலை	தும்பை			வாள்வாய்த்து இருபெருவேந்தர் தாமும் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியாத்தொகைநிலை.
155	வாகை	வாகை	வாகை			தாவில் கொள்கைத் தம்தம் கூற்றைப் பாகுபட மிகுதிப்படுத்தல்
156		வாகையரவம்				
157		அரசவாகை	வாகை			ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கம்
158		முரசவாகை				
159		மறக்களவழி				ஏரோர் களவழி (நச். விளக்கம்)
160	வாகை	களவேள்வி				
161		முன்றேர்க்குரவை				

1	2	3	4	5	6	7
162		பின்றேர்க் குரவை	வாகை	ஒன்றிய மரபின் பின்றேர்க்குரவை		
163		பார்ப்பனவாகை	,,			அறுவகைப்பட்டபார்ப் பனப் பக்கம்
164		வாணிக வாகை	,,	இருமூன்றுமரபின் ஏஞேர் பக்கம்		
165		வேளாண் வாகை	,,			இருமூன்று மரபின் ஏஞேர் பக்கம்
166		பொருநவாகை				
167		அறிவன்வாகை	வாகை			மறுவில்செய்தி மூவ கைக் காலமும் நெறி யின் ஆற்றிய அறிவன் தேயம்
168		தாபதவாகை	,,	நாலிரு வழக்கில் தாபதப் பக்கம்	நாலிரு வழக்கில் தாபதப் பக்கம்	
169		கூதிர்ப்பாசறை	,,	கூதிர்வேனில்என் றிரு பாசறைக் காதலின்ஞென்றிய கண்ணியமரபு	கூதிர்வேனில் என் றிரு பாசறைக் காதலின்ஞென்றிய கண்ணியமரபு	

1	2	3	4	5	6	7
170		வாடைப்பாசறை				
171		அரசமுல்லை				
172	வாகை	பார்ப்பன முல்லை				
173		அவையமுல்லை	வாகை			எட்டுவகை நுதலிய அவையத்தான்
174		கணிவன் முல்லை	,,	மறுவில்செய்தி மூவகைக்காலமும் நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயம்		
175		மூதின் முல்லை	,,			
176		ஏருண் முல்லை	தும்பை		கணையும் வேலும் துணையுறமொய்த்தல் (பு.வெ.மா.துறைக்குஇதுநேர்துறையாக எடுத்துக்காட்டப்பெறவில்லை)	
177		வல்லாண்முல்லை				
178		காவன் முல்லை				
179		,,				
180		பேராண் முல்லை	வாகை	பாலறி மரபின் பொருநர்கள்		

1	2	3	4	5	6	7
				(வாளானும் தோளானும் பொருதல்)		
181		மறமுல்லை				
182		குடைமுல்லை				
183		கண்படைநிலை				
184		அவிப்பலி	வாகை	ஒல்லார்நாணபெரியவர் கண்ணிச் சொல்லியவகையின், ஒன்ருெடு புணர்ந்து, தொல்லுயிர் வழங்கிய அவிப்பலி		
185	வாகை	சால்புமுல்லை				
186		கிணைநிலை				
187		பொருளொடு புகறல்	வாகை			பொருளொடு புணர்ந்த பக்கம
188		அருளொடு நீங்கள்				அருளொடு புணர்ந்த அகற்சி
189	பாடாண்	பாடாண்பாட்டு				
190		வாயினிலை	பாடாண்			சேய்வரல் வருத்தம் வீடவாயில், காவலர்க்கு உரைத்த கடைநிலை

1	2	3	4	5	6	7
						க்கு உரைத்த கடை நிலை
191		கடவுள்வாழ்த்து	பாடாண்	பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பாங்கினும் முன்னோர் கூறிய குறிப்பினும்செந்துறை		
192		பூவை நிலை	வெட்சி	மாயோன்மேய மன் பெருஞ் சிறப்பிற்றுவா விழுப்புகழ்ப்பூவை நிலை		
193		பரிசிற்றுறை	பாடாண்			பரிசில்கடை இய நிலை
194		இயன்மொழி வாழ்த்து	,,			அடுத்தூர்ந் தேத்திய இயன் மொழிவாழ்த்து
195		,,	,,			
196	பாடாண்	கண்படைநிலை	பாடாண்	கண்படைகண்ணிய கண்படை நிலை		
197		துயிலெடைநிலை	,,	தாவில் நல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச் சூதரேத்திய துயிலெடை நிலை		
198		மங்கல நிலை				

1	2	3	4	5	6	7
199		மங்கலநிலை				
200		விளக்குநிலை	பாடாண்	வேலினோக்கியவிளக்கு நிலை	வேலினோக்கியவிளக் குநிலை	
201		„				
202		கபிலைகண்ணிய புண்ணியநிலை	பாடாண்	கபிலைகண்ணியவேள்வி நிலை		
203		வேள்விநிலை				
204		வெள்ளிநிலை				
205		நாடுவாழ்த்து				
206		கிணைநிலை				
207		களவழிவாழ்த்துத				
208		வீற்றினிதிருந்த பெருமங்கலம்				
209		குடுமிகளைந்தபுகழ் சாற்றுநிலை				
210	பாடாண்	மணமங்கலம்				
211		பொலிவுமங்கலம்				
212		நாண்மங்கலம்	பாடாண்			சிறந்தநாளணி செற் றம்நீக்கிபிறந்தநாள் வயிற்பெருமங்கலம்

1	2	3	4	5	6	7
213		பரிசினிலை	பாடாண்			பெற்றபின்னரும் பெருவளனேத்தி, நடைவயிற்றேன்றும் இருவகை நிலை
214		பரிசில் விடை				
215		ஆள்வினைவேள்வி				
216		பாணாற்றுப்படை	பாடாண்			பாணரும் .. பெற்ற பெருவளம் பக்கமும்
217		கூத்தராற்றுப் படை	,,			கூத்தரும் .. பெற்ற பெருவளம் பக்கமும்
218		பொருநராற்றுப் படை	,,			பொருநரும் பெற்ற பெருவளம் பக்கமும்
219		விறலியாற்றுப் படை	,,			விறலியும் — பெற்ற பெருவளம் பக்கமும்
220		வாயுறைவாழ்த்து	,,			வாயுறைவாழ்த்து
221		செவியறிவுறூஉ	,,	செவியறிவிறூஉ	செவியறிவுறூஉ	
222	பாடாண்	குடைமங்கலம்	பாடாண்			நடைமிகுந்தேத்திய குடை நிழல் மரபு
223		வாண்மங்கலம்	,,			மாணார்ச்சுட்டிய வாண்மங்கலம்

1	2	3	4	5	6	7
224		மண்ணுமங்கலம்	,,			சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலம்
225		ஓம்படை				
226		புறநிலைவாழ்த்து	பாடாண்			ஆவயின் வரூஉம் புறநிலைவாழ்த்து
227		கொடிநிலை	,,	கொடிநிலை	வழக்கொடுசிவணிய வகைமை	
228		கந்தழி	,,	முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண் வந்த செந்துறைப் பாடாண்		கந்தழி
229		வள்ளி	,,	,, ,, ,,		வாடாவள்ளி
230		புலவராற்றுப் படை	,,	புகழ்ச்சிக்கண் வந்த செந்துறைப்பாடாண்		
231		புகழ்ந்தனர் பரவல்				
232		பழிச்சினர்ப் பணிதல்				
233		கைக்கிளை	பாடாண்			கைக்கிளை
234		பெருந்திணை				

1	2	3	4	5	6	7
235	பாடாண்	புலவிபொருளாகத் தோன்றிய பாடாண்பாட்டு	பாடாண்	முன்னோர் கூறிய குறிப்பின்கண் வந்தசெந்துறைப் பாடாண்		
236		கடவுண்மாட்டுக் கடவுட்பெண்டிர் நயந்தபக்கம்	,,	கடவுண்மாட்டுக் கடவுட் பெண்டிர் நயப்பன	கடவுண்மாட்டுக் கடவுட் பெண்டிர் நயப்பன	
237		கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெண்டிர் நயந்தபக்கம்	,,	கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெண்டிர் நயப்பன; ''காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்		
238		குழவிக்கண் தோன்றியகாமப் பகுதி	,,	குழவிமருங்கின் கிழவாதம்		
239		ஊரின் கண்தோன்றியகாமப்பகுதி	,,			ஊரொடுதோற்றமும் உரித்து
240	பொதுவியற் படலம்	போந்தை	வெட்சி	போந்தை		
241		வேம்பு	,,	வேம்பு		

1	2	3	4	5	6	7
242		ஆர்	,,	ஆர்		
243		உன்னநிலை	,,	உடல்வேந்தடுக்கிய உன்னநிலை		
244	பொதுவியல்	ஏழகநிலை				
245		,,				
246		கழனிலை	வெட்சி	வயவரேத்திய ஓடாக் கழனிலை		
247		கற்காண்டல்	,,	காட்சி		
248		கற்கோணிலை	,,	கால்கோள்		
249		கன்னீர்ப்படுத்தல்	,,	நீர்ப்படை		
250		,,				
251		கல்நடுதல்	வெட்சி	நடுகல்		
252		கண்முறைப் பழிச்சல்	,,	வாழ்த்தல்		
253		இற்கொண்டு புகுதல்	,, ,,			
254	சிறப்பிற் பொதுவியல்	முதுபாலை	காஞ்சி			நனிமிகுசுரத்திடைக் கணவனை இழந்து தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலை

1	2	3	4	5	6	7
255		சுரநடை				
256		தபுதாரநிலை	காஞ்சி			காதலி இழந்த தபுதார நிலை
257		தாபதநிலை	,,			காதலனிழந்த தாபத நிலை
258		தலைப்பெயல் நிலை	,,	அரும்பெருஞ்சிறப் பின் புதல்வன்பயந்த தாய்தபவவரூஉம் தலைப்பெயல்நிலை		
259	சிறப்பிற் பொதுவியல்	பூசன்மயக்கு	காஞ்சி			பேரிசை மாய்ந்த மக னைச்•சுற்றிய சுற்றம் ஆய்ந்தபூசன்மயக்கம்
260		,,				
261		மாலைநிலை	,,			நல்லோள் கணவ னொடு நளியழல் புகீ இ, சொல்லிடை யிட்டபாலைநிலை
262		மூதானந்தம்	,,	கணவனொடுமுடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச் செல்வோன்செப்பிய மூதானந்தம்	கணவனொடுமுடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச் செல்வோன்செப்பிய மூதானந்தம்	

1	2	3	4	5	6	7
263		மூதானந்தம்				
264		ஆன்ந்தம்				
265		,,				
266		ஆனந்தப்பையுள்	காஞ்சி			தாமே எய்திய தாங்கரும் பையுள்
267		கையறுநிலை	,,			கழிந்தோர்தேஎத்து அழிபடர் உஇ ஒழிந்தோர்புலம்பிய கையறுநிலை
268						
269	காஞ்சிப் பொதுவியற் பால	முதுமொழிக் காஞ்சி				
270		பெருங்காஞ்சி				மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை
271		பொருண்மொழிக் காஞ்சி				
272		புலவரேத்தும் புத்தேளுடு				
273		முதுகாஞ்சி	காஞ்சி			கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்

1	2	3	4	5	6	7
274		காடுவாழ்த்து				குக் காட்டிய முதுமை மலர்தலையுலகத்து மரபு நன்கறியப் பலர்செலச் செல்லாக்காடுவாழ்த்து
275	முல்லைப்பொதுவியற்பால	முல்லை				
276		கார்முல்லை				
277		தேர்முல்லை				
278		நாண்முல்லை				
279		இல்லாண்முல்லை				
280	முல்லைப்பொதுவியற்பால	பகட்டுமுல்லை				
281		பான்முல்லை				
282		கற்புமுல்லை				
283		,,				
284		,,				
		,,				
285	கைக்கிளை	காட்சி				
286		ஐயம்				
287		துணிவு				

1	2	3	4	5	6	7
288		உட்கோள்				
289		பயந்தோர்ப் பழிச்சல்				
290		நலம்பாராட்டல்				
291		நயப்புற்றிரங்கல்				
292		புணராஇரக்கம்				
293	கைக்கிளை	வெளிப்படஇரத்தல்				
294	,, ,,	காண்டல்				
	பெண்பாற் கூற்று					
295		நயத்தல்				
296		உட்கோள்				
297		மெலிதல்				
298		மெலிவொடுவைகல்				
299		காண்டல்வலித்தல்				
300		பகன்முனிவுணர்தல்				
301		இரவுநீடுபருவரல்				
302		கனவின்அரற்றல்				

பு.வெ. மாலையில் ஒரு திணை, துறைக்குரியதாகக் கூறப்பெற்றவை வெண்பா மாலை ஆசிரியர்களால வேறுதிணை துறைக்குரியவையாகக் கூட்டப்பெற்றவை

பு. வெ. மா		பு.வெ. மாலையில்		தொல்காப்பியத்தில்	
வரிசை எண்	வெண்பா எண்	திணை	துறை	திணை	துறை
1	22	கரந்தை	கரந்தை	வெட்சி	ஆபெயர்த்துத்தருதல் (இளம்)
2	25	,,	போர்மலைதல்	,,	ஆரம (இளம்)
3	27	,,	போர்க்களத் தொழிதல்		வாள்வாரத்துக் கவிழ்தல் (இளம்)
4	28	,,	ஆளெறிபிள்ளை	,,	வருதார் தாங்கல் பிள்ளைநிலை (இளம்)
5	30	,,	பிள்ளையாட்டு	,,	வாண்மலைந் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடவற்கருளிய பிள்ளையாட்டு (இளம்)
6	32	,,	நெடுமொழி கூறல்	,,	தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தல் (இளம்)

1	2	3	4	5	6
7	34	கரந்தை	வேத்தியல்மரபு	,,	சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத்துரைத்தல்(இளம்)
8	87	நொச்சி	மறனுடைப்பாசி	உழிஞை	அதாஅன்று ஊர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்'' (இளம்)
9	92	,,	எயிறனையழித்தல்	உழிஞை	அகமிசைக் கிவர்ந்தோன் பக்கம் (இளம்)
10	101	உழிஞை	கந்தழி	பாடாண்	கந்தழி (இளம்)
11	176	வாகை	ஏருண்முல்லை	தும்பை	கணையும் வேலும் துணையுற மொய்த்தல் (நச்)
12	192	பாடாண்	பூவைநிலை	வெட்சி	மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற் ருவாவிழுப்புகழ்ப் பூவை நிலை (இளம்)
13	240	பொதுவியல்	போந்தை	வெட்சி	போந்தை (இளம்)
14	241	,,	வேம்பு		வேம்பு (இளம்)
15	242	,,	ஆர்		ஆர் (இளம்)
16	243	,,	உன்னநிலை		ஓடா உடல் வேந்தனன்

1	2	3	4	5	6
17	246	பொதுவியல்	கழனிலை	,,	
18	247	,,	கற்காலம்		
19	248	,,			
20	249	பொதுவியல்	கன்னீர்ப்படுத்தல்	வெட்சி	நீர்ப்படை (இளம்)
21	251	,,	கல்நடுதல்	,,	நடுகல் (இளம்)
22	252	,,	கன்முறைப்பழிச்சல்	,,	கீர்த்தடு சிறப்பிற் பெரும்படை வாழ்த்தல் (இளம்)
23	258	,,	தலைப் பெயல்நிலை	காஞ்சி	ஆய்பெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வற் பயந்த தாய் தபவரூஉந்தலைப்பெயல நிலை (இளம்)
24	262	,,	மூதானந்தம்	,,	கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச் செல்வோன் செப்பிய மூதானந்தம் (இளம்) — (நச்)
25	334	பெருந்திணை	வெறியாட்டு	வெட்சி	வெறியறிசிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் வெறியாட்ட யர்ந்த காந்தள் (இளம்)

1	2	3	4	5	6
26	358	ஒழிபு	சூதுவென்றி	வாகை	அனைநிலை வகையொடு ஆங்கெழு வகையில் தொகைநிலை பெற்றது (இளம்) பாலறி மரபிற் பொருநர்கள் (நச்)
7	359	,,	ஆடல் வென்றி	வாகை	ஷை ஷை (இளம்) & (நச்)
28	360	,,	பாடல் வென்றி	வாகை	ஷை ஷை (இளம்) & (நச்)

இணைப்பு 2 [அ]

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் புறநானூற்றிலும் ஒரு தன்மையாய்க் காணப்பெறும் திணைதுறைகளும் அவைகளுக் கிணையான தொல்காப்பியத் துறைகளும்

1	2	3		4	5		6
	செய்யுள் எண்	பு.வெ.மாலை திணை	பு.வெ.மாலை துறை	செய்யுள் எண்	புறநானூறு திணை	புறநானூறு துறை	தொல்காப்பியம் நூற்பா
1.	12	வெட்சி	தலைத்தோற்றம்	262	பு.வெ. மாலைத் திணை	பு.வெ. மாலைத் துறை	நுவலுழித் தோற்றம்
2.	15	,,	உண்டாட்டு	257	,,	,,	உண்டாட்டு
3.	43	வஞ்சி	கொற்றவள்ளை	4	,,	,,	அடுத்தூர்ந்தட்ட கொற்றம்
4.	50	,,	மழபுல வஞ்சி	7	,,	,,	,, ,,
5.	58	,,	பெருஞ்சோற்று நிலை	292	,,	,,	பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்று நிலை
6.	59,60	,,	நல்லிசை வஞ்சி	23	?	நல்லிசை வஞ்சி	வென்றோர் விளக்கமும் தோற்றோர் தேய்வும்
7.	69	காஞ்சி	வஞ்சினக்காஞ்சி	71	பு.வெ.மா. திணை	பு.வெ.மா துறை	இன்னது பிழைப்பின் இது வாகிய ரெனத் தன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினம்

1	2	3	4	5	6	7	8
8.	84	,,	மகட்பாற் காஞ்சி	36	,,	,,	நிகர்த்த வருமல் வந்த வேந்தனொடு முதுகுடிமகட்பாடஞ்சிய மகட்பால்
9.	129	தும்பை	தானைமறம்	87	,,	,,	தானைநிலை
10.	133	,,	குதிரைமறம்	273	,,	,,	குதிரைநிலை
11.	139	,,	எருமை மறம்	80	,,	,,	உடைபடைபுக்கு ஒருவனைக் கூழை தாங்கிய எருமை
12.	154	,,	தொகை நிலை	62	,,	,,	வாள் வாய்த்து இருபெரு வேந்தர் தாமும் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியாத் தொகை நிலை
13.	157	வாகை	அரச வாகை	19	,,	,,	ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கம்
14.	163	,,	பார்ப்பன வாகை	166	,,	,,	அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கம்
15.	168	வாகை	தாபதவாகை	251	,,	,,	நாலிருவழக்கில் தாபதப்பக்கம்
16.	192	பாடாண்	பூவை நிலை	56	,,	,,	மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்றாவா விழுப்புகழ்ப் பூவைநிலை (வெட்சித் திணை)
17.	193	,,	பரிசிற்றுறை	126	,,	,,	பரிசில்கடை இயநிலை

1	2	3	4	5	6	7	8
18.	194	,,	இயன்மொழி	14	,,	,,	அடுத்தூர்ந்தேத்திய இயன்மொழி
19.	214	,,	பரிசில் விடை	140	,,	,,	பெற்ற பின்னரும் பெருவளனேத்தி நடைவயிற் றேன்றிய இருவகை நிலை
20.	216	,,	பாணாற்றுப்படை	68	,,	,,	பாணரும்........பெற்ற பெருவளம் பெருஅர்க் கறிவுறீஇச் சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கம்
21.	219	,,	விறலியாற்றுப்படை				.... விறலியும் பெற்ற பெருவளம் பெருஅர்க்கறிவுறீஇச் சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கம்.
22.	221	,,	செவியறிவுறூஉ	2	,,	,,	செவியறிவுறூஉ
23.	222	,,	குடைமங்கலம்	60	,,	,,	நடைமிகுந் தேத்திய குடைநிழல்மரபு
24.	224	,,	வாண்மங்கலம்	95	,,	,,	மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங்கலம்.

1	2	3	4	5	6	7	8
5.	24	பொதுவியல்	முதுபாலை	253	,,	,,	நளிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலை (காஞ்சித் திணை)
26.	257	,,	தாபத நிலை	143	,,	,,	காதலன் இழந்த தாபத நிலை [காஞ்சித் திணை]
27.	266	பொதுவியல்	ஆனந்தப்பையுள்	228	,,	,,	தாமேயெய்திய தாங்கரும் பையுள் (காஞ்சித்திணை)
28.	267	,,	கையறுநிலை	65	,,	,,	கழிந்தோர் தேஎத்து அழிபடர் உறீஇ ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலை (காஞ்சிததிணை)
29.	270	,,	பெருங்காஞ்சி	194		,,	மாற்றருங்கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை (காஞ்சித் திணை)

இணைப்பு 2 (ஆ)

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் புறநானூற்றிலும் ஒரு தன்மையாய்க் காணப்பெறும் திணை துறைகளாய் அவைகளுக்கிணையாய்த் தொல்காப்பியத்தில் துறைகள் பெறுதலை

வரிசை எண்	புறப்பொருள் வெண்பா மாலை			புறநானூறு		
	செய்யுள் எண்	திணை	துறை	செய்யுள் எண்	திணை	துறை
1	33	கரந்தை	பிள்ளைப் பெயர்ச்சி	259	பு.வெ.மாலைத்திணை	பு.வெ.மாலைத்துறை
2	77	காஞ்சி	பேய்க்காஞ்சி	281	,,	,,
3	89	நொச்சி	செருவிடைவீழ்தல்	59	,,	,,
4	137	தும்பை	பாண்பாட்டு	260	,,	,,
5	142	,,	நூழிலாட்டு	309	,,	,,
6	146	,,	களிற்றுடனிலை	307	,,	,,
7	148	,,	தானை நிலை	276	,,	,,
8	151	,,	உவகைக்கலுழ்ச்சி	277	,,	,,
9	159	வாகை	மறக்களவழி	368	,,	,,

1	2	3	4	5	6	7	8
10	175	வாகை	மூதின்முல்லை	279	,,	,,	
11	176	,,	ஏருண்முல்லை	86	,,	,,	
12	177	,,	வல்லாண்முல்லை	170	,,	,,	
13	230	பாடாண்	புலவராற்றுப்படை	48	,,	,,	
14	269	பொதுவியல்	முதுமொழிக்காஞ்சி	18	,,	,,	
15	271	,,	பொருண்மொழிக் காஞ்சி	5	,,	,,	
16	342	பெருந்திணை	குறுங்கலி	143	,,	,,	

இணைப்பு 2 (இ)

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் சிறிது வேறுபாட்டுடன் காணப்பெறும் திணை துறைகளும் அவைகளுக்கிணையான தொல்காப்பியத் துறைகளும்

வ. எண்	செய்யுள் எண்	பு.வெ.மாலை திணை	பு.வெ.மாலை துறை	புறநானூறு செய்யுள் எண்	புறநானூறு திணை	புறநானூறு துறை	தொல்காப்பிய நூற்பா
1.	34	கரந்தை	வேத்தியல் மலிவு	286	கரந்தை	வேத்தியல்	சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தல் (வெட்சித்திணை)
2.	35	,,	குடிநிலை	290	வெட்சி	குடிநிலை யுரைத்தல்	மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை (வெட்சித்திணை)
3.	159	வாகை	மறக்களவழி	369	வாகை	ஏர்க்கள உருவகம்	ஏரோர் களவழியன்றிக் களவழித் தேரோர் தோற்றிய வென்றி
4.	190	பாடாண்	வாயினிலை	127	பாடாண்	கடைநிலை	செய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில் காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை

இணைப்பு 2 (ஈ)

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் புறநானூற்றிலும் சிறிது பெயர் மாற்றத்துடன் காணப்பெறும் திணை துறைகளாய் அவைகளுக்கிணையாய்த் தொல்காப்பியத்தில் துறைகள் பெருதலை

	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை			புறநானூறு		
வ. எண்	செய்யுள் எண்	திணை	துறை	செய்யுள் எண்	திணை	துறை
1.	25	கரந்தை	போர் மலைதல்	4	கரந்தை	செருமலைதல்
2.	32	,,	நெடுமொழி கூறல்	298	,,	நெடுமொழி
3.	48	வஞ்சி	முதுமொழி வஞ்சி	37	,,	முதல் வஞ்சி
4.	70	காஞ்சி	பூக்கொள்நிலை	293	காஞ்சி	பூக்கோட்காஞ்சி
5.	94	நொச்சி	மகண்மறுத்து மொழிதல்	109	நொச்சி	மகண் மறுத்தல்
6.	160	வாகை	களவேள்வி	372	வாகை	மறக்கள வேள்வி

இணைப்பு 2 (ஊ)

பு.வெ.மாலையிற் பெருது புறநானூற்றிலும் தொல்காப்பியத்திலும் உள்ள துறை

வரிசை எண்	புறநானூறு			தொல்காப்பிய நூற்பா	
	செய்யுள் எண்	திணை	துறை	திணை	துறை
1	287	கரந்தை	நீண்மொழி	வஞ்சி	மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி

இணைப்பு 2 (ஊ)

புறப்பொருள் வெண்பா மாலையிலும் தொல்காப்பியத்திலும் காணப்பெறாத புறநானூற்றுத் துறைகள்

	புறநானூறு		
வரிசை எண்	செய்யுள் எண்	திணை	துறை
1	36	வஞ்சி	துணை வஞ்சி
2	358	காஞ்சி	மனையறம் துறவறம்
3	58	பாடாண்,	உடனிலை
4	391		கடைநிலை விடை
5	163	பாடாண்	பரிசில்
6	2	,,	வாழ்த்தியல்
7	128	,,	வாழ்த்து
8	83	கைக்கிளை	பழிச்சுதல்

இணைப்பு 3

புறநானூற்று உரையில் துறை விளக்கம் பெற்ற துறைகள்

செய்யுள் எண்	திணை	விளக்கம் பெற்ற துறை	பிறகுறிப்புகள்
2	பாடாண்டிணை	செவியறிவுறூஉ வாழ்த்தியல்	வாழ்த்தியவாறுயிற்று
4	வஞ்சி	கொற்றவள்ளை	
5	பாடாண்டிணை	செவியறிவுறூஉ பொருண்மொழிக் காஞ்சி	பலபாட்டுக்களில் விளக்கம் 2 ஆவது பாட்டில் தரவில்லை
6	பாடாண்டிணை	செவியறிவுறூஉ வாழ்த்தியல்	
7	வஞ்சி	கொற்றவள்ளை மழபுலவஞ்சி	
11	பாடாண்திணை	பரிசில்கடாநிலை	
13	,,	வாழ்த்தியல்	
14	,,	இயன்மொழி	
15	,,	,,	
16	வஞ்சி	மழபுலவஞ்சி	
18	பொதுவியல்	முதுமொழிக்காஞ்சி	பலபாட்டுக்களில் விளக்கம்
24	,,	பொருண்மொழிக் காஞ்சி	
35	பாடாண்டிணை	செவியறிவுறூஉ	
36	வஞ்சி	துணைவஞ்சி	பலபாட்டுகளில் விளக்கம்
41	வஞ்சி	கொற்றவள்ளை	

செய்யுள் எண்	திணை	விளக்கம் பெற்ற துறை	பிறகுறிப்புகள்
43	வாகை	அரசவாகை	42 ஆவது பாட்டிலே வாகை—அரசவாகை வர இப்பாட்டிலே தான் துறைப் பொருத்தம்கூறப் பெற்றுளது
45	வஞ்சி	துணைவஞ்சி	
46	,,	,,	
48	பாடாண்	புலவராற்றுப்படை	
49	,,	புலவராற்றுப்படை இயன்மொழி	48ல் (விளக்கம் உள்ளது)
56	,,	பூவைநிலை	பலபாட்டுகளில் விளக்கம்
57	வஞ்சி	துணைவஞ்சி	
58	பாடாண்	உடனிலை	
59	பாடாண்	பூவைநிலை	
66	வாகை	அரசவாகை	
74	பொதுவியல்	முதுமொழிக் காஞ்சி	
143	பெருந்திணை	குறுங்கலி	
165	பாடாண்	பரிசில்விடை	பு வெ.மா. கொளு 214
166	வாகை	பார்ப்பனவாகை	பு.வெ.மா. கொளு 163
170	வாகை	வல்லாண்முல்லை	பு.வெ.மா கொளு 177
200	பாடாண்	பரிசிற்றுறை	

செய்யுள் எண்	திணை	விளக்கம் பெற்ற	பிறகுறிப்புகள்
228	பொதுவியல்	ஆனந்தப் பையுள்	பு.வெ,மா. கொளு 266 (புறம்246பார்க்க
243	பொதுவியல்	கையறு நிலை	
246	,,	ஆனந்தப் பையுள்	பு.வெ.மா. கொளு 266 (புறம் 228 பார்க்க
248	,,	தாபதநிலை	,, ,, 257
253	,,	முதுபாலை	,, ,, 254
257	வெட்சி	உண்டாட்டு	,, ,, 15 (258 புறம் பார்க்க
258		,,	,, ,, 15 (புறம் செய்யுள் 257 பார்க்க)
259	கரந்தை	செருமலைதல் பிள்ளைப்பெயர்ச்சி யுமாம்	,, ,, 25
262	வெட்சி	உண்டாட்டு தலைத்தோற்றம்	பு.வெ.மா. கொளு 12

இணைப்பு 4

ஒரே திணையில் ஒரு துறைக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கொளுக்களையும் வெண்பாக்களையும் கொண்ட துறைகள்

பு. வெ. மா வெ. எண்	திணை	துறை	
1	வெட்சி	வெட்சி	மன்னுறுத்தொழில்
2	,,	,,	தன்னுறு தொழில்
40	வஞ்சி	கொற்றவைநிலை	
41	,,	,,	
44	வஞ்சி	பேராண் வஞ்சி	
45	,,	,,	
52	வஞ்சி	குறுவஞ்சி	
53	,,	,,	
59	வஞ்சி	நல்லிசை வஞ்சி	
60	,,	,,	
64	தாஞ்சி	படைவழக்கு	
65	,,	,,	
74	காஞ்சி	மறக்காஞ்சி	
75	,,	,,	
82	காஞ்சி	ஆஞ்சிக்காஞ்சி	
83	,,	,,	
107	உழிஞை	குற்றுழிஞை	
108	,,	,,	

பு.வெ.மா. வெ.எண்	திணை	துறை
109	உழிஞை	குற்றுழிஞை
114	உழிஞை	முதுவுழிஞை
115	,,	,,
129	தும்பை	தானை மறம்
130	,,	,,
131	,,	,,
134	தும்பை	தார்நிலை
135	,,	,,
152	தும்பை	தன்னைவேட்டல்
153	,,	,,
178	வாகை	காவன்முல்லை
179	,,	,,
194	பாடாண்	இயன்மொழி வாழ்த்து
195	,,	,,
198	பாடாண்	மங்கல நிலை
199	,,	,,
200	பாடான்	விளக்குநிலை
201	,,	,,
244	பொதுவியற் படலம்	ஏழகநிலை
245	,,	,,

பு. வெ. மா வெ. எண்	திணை	துறை
249	பொதுவியற் படலம்	கன்னீர்ப் படுத்தல்
250	,,	,,
259	சிறப்பிற் பொதுவியல்	பூசன் மயக்கு
260	,,	,,
261	சிறப்பிற் பொதுவியல்	மூதானந்தம்
262	,,	,,
263	சிறப்பிற்	ஆனந்தம்
264	பொதுவியல்	
265	,,	,,
267	சிறப்பிற்	கையறுநிலை
268	பொதுவியல்	
	,,	,,
282	முல்லைப்	கற்பு முல்லை
283	பொதுவியல்	
284	,,	,,
302	கைக்கிளை	கனவின் அரற்றல்
303	,,	,,
304	கைக்கிளை	நெஞ்சொடு மொழிதல்
305	,,	,,
330	பெருந்திணை	பருவ மயங்கல்
331	,,	,,

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கொளுக்கள் கொண்ட துறைகள் — 26 இவ் 26 துறைகளில் 3 துறைகளை (குற்றுழிஞை 107—109 தானைமறம் 129—131, கற்பு முல்லை 282—284) ஆகியவை ஒவ்வொன்றும் 3 கொளுக்களைக் கொண்டவை. இவையல்லாது, கொற்றவைநிலை (29,40,41) கையறுநிலை (31,267,272) ஆகில் துறைகள் ஒரு திணையில் 2 கொளுக்களையும் பிறிதொரு திணையிய ஒரு கொளுவையும் கொண்டுள்ளன.

இணைப்பு 4 (அ)

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலுள்ள துறை இருவேறு திணைகளில் வந்துள்ளவை

பு. வெ. மா வெ எண்	திணை	துறை
7	வெட்சி	புறத்திறை
104	உழிஞை	,,
20	வெட்சி	கொற்றவை நிலை
40	வஞ்சி	,,
21	வெடசி	வெறியாட்டு
334	பெருந்திணை	,,
31	கரந்தை	கையறு நிலை
267	சிறப்பிற் பொதுவியல்	,,
55	வஞ்சி	தழிஞ்சி
63	காஞ்சி	,,
66	காஞ்சி	பெருங்காஞ்சி
270	ாஞ்சிப் பொதுவியல்	,,
90	நொச்சி	குதிரை மறம்
133	தும்பை	,,
101	உழிஞை	கந்தழி
228	பாடாண்	,,
122	உழிஞை	மண்ணுமங்கலம்
224	பாடாண்	,,
1.6	உழிஞை	தொகைநிலை
154	தும்பை	,,
143	தும்பை	முன்றேர்க்குரவை
161	வாகை	.
186	வாகை	கிணை நிலை
206	பாடாண்	,,

இருவேறு திணைகளில் இடம்பெற்ற துறைகள் எண்ணிக்கை-12. இவைகளில் கொற்றவை நிலைக்கும் (20,40,41) கையறு நிலைக்கும் (31,267,268) மூன்று வெண்பாக்கள் உள.

அருஞ் சொற்பொருள் அகர நிரல்

சிறப்புப் பாயிரம்;

	இருடி	முனிவர், அகத்தியர்
	பன்னிருவரான அறிஞர்	அகத்தியரின் மாணவர்கள்
	பகுதியில்	ஒவ்வொரு திணையாகிய பகுதி
	வழுவுதலின்றி	குற்றம் ஏற்படாமல்
	நாமத்தினை	பெயரினை
1	ஏவவும்	கட்டளையிடவும்
	வேற்றுப்புலம்	பகையிடம்
	இரண்டனுள்	மன்னுறு தொழில், தன்னுறு தொழில்
	கொளுந்தி	தீமிக வெளிப்பட்டு
	காளாய்	வீரனே
2	தனிசு	கடன்
3	சிள்வீடு	ஒருவகை வண்டு
	கறங்கும்	ஒலிக்கும்
	தொட்டு	அணிந்து
	காரி	ஒரு பறவை
	துந்நிமித்தம்	தீயசகுனம்
4	ஆக்கந்து	வளர்ச்சி
	குடக்கணு (குடக்கள்)	மேலைத்திசையின் கண்ணதாகிய 'ஆ' எனவும் குடத்துக்கள் எனவும் பொருள்படும்
5	நெருங்கிப் போதல்	பகைநாட்டை நெருங்குதல்
6	முனையிடம்	போர் நிகழுமிடம்
	நிரை	பசுக்கூட்டம்
7	நுழை	சிறிய வாயில் (வழி)
	பெருவாயில	பெரிய தொரு வழி
	யுகாந்த காலம்	உலக இறுதிக்காலம்

8	கடுகின	விரைந்த
	பரி	குதிரை
	முடுக்குதல்	செலுத்துதல்
	தோலாதார்	தோல்வியடையாதார் (பிரிதற் பண்பினை விடாதவர்
9	நிணம்	கொழுப்பு
10	திரட்சி	தொகுதி
	கெடுத்தது	கொல்லுவது
11	நோவுபடாதபடி	துன்பம் நேரிடா வண்ணம்
	ஒக்கப் போதல்	ஆவும் தானுமாக உடன் செல்லுதல்
	முடுகி வருதல்	விரைந்து வருதல்
12	அலைதாடியுடைய	அசையும் தாடி (தசை மடிப்பு)
	வேட்டுவிச்சியர்	பாலைநிலத்தலைவியர் (எயிற்றியர்)
14	கிளை	சுற்றம்
15	ஆர்க்கும்	ஒலிக்கும்
	தறுகண்ணர்	அஞ்சா நெஞ்சினராகிய மறவர்
16	தப்பாமே	எஞ்சாமல் (மீதமின்றி)
17	இறும்வகை	பகைவரானும் இறப்பு ஏற்படும் நிலை
	பெறக்கடவபங்கு	அவரவர்க்கு உரியதாகிய பங்கு
18	தப்பாமல்	சொல்லிய வண்ணம்
	நிமித்தம்	சகுனம்
19	வடித்தலுற்ற	வடிக்கப்பட்ட இனிய கள்ளினும்
	மதுவினது தெளிவு	மதுவின் தெளிந்த பகுதி
20	குறும்பு	அரண் (பாதுகாவலான இடம்)
22	மாற்சரியம்	வலிமை
	கொப்பு நிறைந்த	கொத்துக்களடங்கிய
23	கடுகினராகி	விரைந்தனராகி
	திரளும்	ஒன்று சேரும்

24	அடிப்பாடு	பசுவின் அடிச்சுவடு
	நிரைத்து	வரிசையாக அல்லது ஒழுங்காக
25	கிட்டிச் சூழ்ந்து	நெருங்கி வளைத்து
	எடுப்பும் சாய்ப்புமான பூசல்	சுழன்றும் - பக்கங்களில் ஓடியும் செய்யும் போர்
26	இசை	புகழ்
27	பூசற்களரி	போர்க்களப்பரப்பில்
	தோற்றிலன்	தோன்றானாகி - இனி உயிர் பெறு வண்ணம்
28	மீளானாகி	புறமுதுகிடாமல் அல்லது திரும்பாதவனாகி
29	உயிருலா	உயிர்வற்றிப் போக
	கவந்தமாக்கி	தலைநீங்கிய உடலாக்கி
30	தெரிந்து பறித்த வேல்	ஆராய்ந்து பறிக்கப்பட்ட வேல்
31	பட்டோன்	இறந்துபட்டோன்
	பட்டபடி	இறந்துபட்ட தன்மையை
	துகைத்தல்	கலக்குதல் — உழக்குதல்
32	கைவளரின்	பெருகினால்
	இயைந்து	ஒன்று சேர்ந்து
	நுகர்தல்	பருகுதல் (உண்ணல்)
33	விலக்குதல்	தடைசெய்தல்
	தாங்கினவன்	மேற்கொண்டவன்
	தண்ணளி	கருணை (அருளுணர்வு)
35	யுகாந்தம்	ஊழிமுடிவு
36	தோலாத வஞ்சி	துவளாத வஞ்சி மலர் தோல்வியுறாத வஞ்சி மலர்
	மிகைத் தெழுதல்	காளைபோல நிமிர்ந்து எழுதல்
	வெவ்விய	விரும்பிய

37	விசித்தல்	கட்டப்படுதல் அல்லது கட்டுதல்
38	கத்திரிகை	கத்தரிக்கோல்
39	தெரிந்த நாள்	ஆராய்ந்தறிந்த நன்னாளில்
40	தருப்பணம்	அவல்
42	அம்பலம்	மன்றம் (பலர் கூடுமிடம்)
	சீபாதம்	திருவடி (திருப்பாதங்கள்)
43	கீர்த்தி	புகழ்
	முரன்று	இசைத்து
44	செரு	போர்
45	அதிர்தல்	ஒலித்தல்
	தலையாட்டம்	கழுத்தசைவு
46	சத்துருக்கள்	பகைஞர்கள்
47	கிட்டுதல்	நெருங்குதல்
	புதியராய	முன்பு போகாதவராய (புதியவர்கள்)
48	தமப்பன்	தந்தை
	கடிப்புத்தாக்க	முரசடிகருவி (குணில்) தாக்க
	துகைத்து	கலக்கி; உழக்கி
49	சுரும்பு	வண்டு
50	அரதனங்கள்	மணிகள்
51	உச்சமாக	உயர்த்திய ஒலியாகவும்
	ஒக்கக் கலங்கி	ஒரு சேர வருந்தி
	முகந்து கொண்டன	பெற்றுக் கொண்டன (பரிசாகப் பெறுதல்)
52	சதிபாயும் குதிரை	சதி என்ற தாளத்திற் பாயும் குதிரை
53	பாசறை	கட்டூர்; பாடிவீடு போர்க்காலத்தில் தங்குமிடம்

55	மீதூர்ந்து	மேன் மேலும் தொடர்ந்து
	ஓக்குவனோ	உயர்த்துவேனா (செலுத்துவேனா)
56	பாடிவீடு	அரச இருப்பு: பாசறை: சிறுகுடில்
	தூய்தான	புதிதான — தூய்மையான
57	செறியாதார்	தன்னை வந்து அடையாதவர்
	துளங்குதல்	நெஞ்சம் நடுங்குதல்
	தூமம்	புகை
	மூள்கையாலே	ஏற்படுதலாலே
58	சோற்றுத் திரளை	சோற்றுருண்டை (கட்டுச் சோறு)
59	சயிக்க	வெற்றிபெற
61	மலைந்து	சூடி
62	எதிருன்றுஞ் சேனை	வஞ்சியாரை எதிர்த்து நிற்கும் காஞ்சிப்படை
63	கைவளர்ந்து	பலபக்கங்களிலே பரந்து
	ஆர்க்கும்	அளக்கும்
	நுழை	வழி
64	ஆளைக்கடியும்	வீரர்களை நீக்கும் (கொல்லும்)
67	கைதிலை	பாசறைக்குள் காணப்படும் சிறு குடிசை
68	வெய்ய	கொடிய
	இலாஞ்சனை	அடையாளம்
69	தாழப் பண்ணுதல்	பணியச் செய்தல்

70	அந்தி வானம்	மாலைக்காலத்து வானம்
	ஆதித்தன்	ஞாயிறு
72	கொடுவந்தான்	கொண்டு வந்தான்
73	ஓவாத	கெடாத - மாறுத -
74	பொலிவு	அழகு
75	மரிப்பினும்	உயிர் நீப்பினும்
	குலைதல்	நடுங்குதல்
	வேலின்நுதி	வேலின் கூர்மை (முனைப்பகுதி
76	பரிகரித்தல்	பாதுகாத்தல்
	சோரி	இரத்தம்
78	நான்ற முலை	தொங்கியமுலை
79	பறியாத	பறிக்க இயலாத
	கொத்தினையுடைய	பூங்கொத்தினையுடைய
80	தாணு	தூண்
	மருமம்	மார்பகம்
81	தறுகணாளர்	அஞ்சா நெஞ்சினர்
82	தரித்த கணவன்	(விழுப்புண்) தாங்கிய கணவன்
	மகரக்குழை	மகர மீன்போன்ற வடிவினை யுடைய காதணி
83	அயில்	வேல்
	பகழி	அம்பு
84	வதனம்	முகம்
85	துடி	பறையில் ஒருவகை

86	முடக்குகள்	எய்து மறையும் சூட்டு
	அவுணர்திரளை ஒப்ப	அவுணர் குழுவை யொப்ப
	எயில்	மதில்
	புரிசை	மதில்
87	தூசிப்படை	படையின் முன் செல்லும் சிறுபடை
88	சிதையாதபடி	அழியாதபடி
	ஓச்சுதல்	செலுத்துதல் — விடுத்தல்
89	கிடங்கு	அகழி
	பிணக்கு	பின்னிக்கிடக்கின்ற
91	குறும்பு	அரண்
	கோறல்	கொல்லுதல்
	அபிமானம்	வீரத்தோடு கூடிய மானம்
92	உபகாரி	உபகாரம் (உதவி) செய்பவர்
93	மாறுபாடு	பகை
	கிடுகுப்படை	கேடயப்படை
94	இளைய வாரணம்	இளைய யானை
95	மட்டஞ் செய்த மாலை	கத்தரிக்கப்பட்டமாலை
96	செறுத்தல்	கோபித்தல்
	புறவீடு	பகைநாடு நோக்கி முன்பாக நன்னாளிற் செல்ல விடுதல்
97	கோடல்	கைப்பற்றல்
	நிருத்த மண்டபம்	ஆடரங்கம் (கூத்தாடுமிடம்)
98	புரிசை	மதில்
99	பதாகை	கொடி
	ஏவறை	அம்பினைச் செலுத்துதற்குரிய அறை
100	விசாரம்	சூழ்ச்சி

101	சோவென்னும் அரண்	வீரசோ வென்னும் அரண்
	மூட்டார்ந்த	மூட்டு வாய் நிறைந்த
102	வேணி	சடை
	திரிபுரம் மூன்றையும் சுட்டான்	இரும்புமதில், பொன்மதில், வெள்ளி மதில் மூன்றையும் அழித்தான்
103	மருவுதல்	பொருந்துதல்
	மலையை எறிந்தவன்	மலையை வீழ்த்தியவன்
104	பாடி வீடு	பாசறை: போர்க்களங்களில் அரசனுக்குரிய இருக்கை
105	மூட்டுவாய்	நன்றாகப் பொருத்தப்பட்ட இடம்
106	முனைக்குறும்பு	பகைப்புலத்ததாய அரணம்
	வைகல்	(போர் செய்யாமல்) தங்குதல்
	கிடுகுப்படை	கேடயம் தாங்கும் படை
107	கணையம்	எழு
	மருப்பாயுதம்	தந்தமாகிய ஆயுதம் (மருப்பு: தந்தம்)
108	கொம்பு குறிப்ப	ஊது கொம்புகள் ஒலிக்க
	சிந்துதல்	செலுத்துதல்
	அகலம்	மார்பு
109	புதவு	வாயில் (கதவு)
	புட்கள்	பறவைகள்
	கடுகி	விரைந்து
110	வாய்தல்	வாசல்
111	சோரியளறு	இரத்தச் சேறு (குருதிச் சேறு)
112	இடங்கணி	பகைவர் மேல், கல்லெறியும் பொறி போரிற் பயன்படுத்தும் கருவி

	கடிகுரங்கு	கடிக்கும் குரங்கு அல்லது விரைவாகத் தாக்கும் குரங்கு
	வில் இயந்திரம்	வில்லினை இயக்கும் இயந்திரம்
113	செற்றம்	கோபம்; வெகுளி
	பாம்பும் உடும்பும் ஒப்ப	பாம்பு போலவும் உடும்பு போலவும்
114	குவடு ஓங்கின மலை	சிகரங்கள் உயர்ந்துள்ள மலை
115	முடங்குதல்	வளைதல்
	மான்மறி	மான்குட்டி
	வயவர்	வீரர்
116	வாள் போய் உலாவ	வாள் ஒளி வீச
117	மூழை	அகப்பை
118	தோட்டி	அங்குசம்
	முடக்கறை	உள்ளீடான அஃறதுள்
	பகழி	அம்பு
119	விதனம்	துயரம்;
120	கவடி	வரகு
	குடைவேல்	உடைமரம் — கொள்
121	மஞ்சனமாட்டி	மஞ்சன நீராட்டி
	கள வேள்வி	களத்தின்கண் மறக்கள வேள்வி செய்தல்
122	வதுவை	திருமணம்
123	நிதம்பம்	அல்குல்: அடிவயிறு
	தமப்பன்	தகப்பன்
		வெளிப்படுத்துதல்
125	உமிழ்தல்	பருந்துகள் நிறைந்து உண்ணுமாறு அமைந்த போர்
	பருந்து நிறையும் பூசல்	இடிபோலும் வலிமையுடைய
	இடியேறு	காளை

126	சம்புத்தீவு	நாவலந்தண்பொழில், பரதக் கண்டம்
	சிலைவலி	வில்லின் வலி
127	போர்ப்பூ	போர் செய்யுங்கால் அணியும் அடையாளப்பூ
	வெம்மைமிக்க சேனை	
	ஒப்புக் குறித்து	கொடிய சினமிகுந்த சேனை ஒத்த
128	பற்று	பல ஊர்களையுடைய சிறுநாடு அல்லது வயல்
129	தோலாது	தோல்வி எய்தாமல்
	பொருதல்	போரிடல்
130	கொம்போசை	ஊது கொம்புகளின் முழக்கங்கள்
131	நோவினும்	வருந்தினும்
	தலை பனிப்ப	தலை நடுங்க
132	விடக்குண்ண	தசையினை உண்ணுதற்காக
133	சவளப்படை	குந்தம்
	அளைந்த	கலந்த
134	இரிந்தோடும்	பெயர்ந்தோடும் (நீங்கும்)
135	கருமுகில்	கரியமேகம்
136	மிடைந்த	செறிந்த
	பறந்தலை	போர்க்களம்
137	விளர்த்த	வெண்ணிறமான
	சாப்பண்	இறப்பிற்குப் பாடும் இசை
	துறக்கத்துள்ளார் விருந்திடுதல்	விண்ணவர்கள் விருந்தளித்தல்
138	கனன்று	வெகுண்டு
	கண்ணழல	கண்கள் நெருப்பினைக் கக்க
	வென்னிடாவாகி	முதுகுகாட்டாமல்

139	கடாவி	செலுத்தி
	அடர்ந்துவர	நெருங்கிவர
140	தலைமயங்கிய	ஒன்றோடொன்று பின்னிய
	நிராயுதன்	ஆயுதமற்ற போர்வீரன்
141	உருவுதல்	ஊடுருவுதல்
142	போழ்ந்த	பிளந்த
143	கழுவுமணி	மாசுபோக்கல் பெற்ற தூயமணி
143	பண்கிளை	பாணர்தம் சுற்றம்
	தூக்குதல்	உயர்த்துதல
145	நிணம்	கொழுப்பு
	சாயை	நிழல்
146	போக்கற்றுபட்ட	இயக்கமில்லாது கிடந்த
147	உரம் பொருந்திய	வலிமை பொருந்திய
	மடுவு	ஆழமான நீர்ப்பரப்பு
148	வெய்ய செலவு	மிகுதியான விரைவு
149	பார் மடந்தை	மண்மகள்
150	சீர்த்தி பண்ணுதல்	புகழுண்டாக
151	மானித்தது	நாணுற்றது
	கண்ணகலம்	கண்ணின் பரப்பு முழுவதும்
152	ஆந்தி பண்ணியது	வேள்வி இயற்றியது
	சுருவம்	துடுப்பு
	அபிமானம்	மான உணர்வு
	சமிதை	வேள்விக்குரிய விறகுகள்; சுள்ளிகள்
153	சீக்கும்	அழிக்கும்
	வாயிற்கடை	தலைதாயில்
	நுடங்குதல்	அசைதல்
	தமியள்	தனியள்

154	கடாவி	செலுத்தி
	கழுமினர்	நெருங்கினர்
155	விரவுதல்	இடையிடையே கலந்து
156	கச்சு	மகளிர் மார்பிலணிவது
	கொத்தான் வாளை	ஒருவகையான வாளை
157	நுகம்	வண்டியின் உறுப்பாகிய நுகம்
	பகலாணி	நடுமையத்தில் அறையப் பெற்ற ஆணி
	சமைந்தான்	அமைந்தான்
	நான்கு வேதம்	இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம்
	மூன்று த்	ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தக்கிணாக்கினீயம்
	இருபிறப்பு,	பூணூல் அணிதற்கு முன்பு, ஒருபிறப்பு பூணூல் அணிந்தபின் மற்றொரு பிறப்பு
158	தெரியல்	மாலை
159	வரம்பை	எல்லையை
	செறு	வயல்
	செற்றம்	சினம்
	பச்சென்ற கண்	பசிய கண்கள்
160	பலூ	மகளிர் கைப்பிடியுள் அடக்கி ஆடும் பலகறை (பிடித்தாடி)
	மிடா	அண்டா
	முகந்து	அள்ளி
161	புற்கென்ற	புன்மையான
162	கோப்பு	கைகளின் கோப்பு
163	தாபதர்	தவமுடைய முனிவர்
	வேள்வியகம்	வேள்வியின் கண்

164	கூலம்	தானியம்
	ஆராதித்தல்	வழிபடல்
	பலம்	பலன்
165	மேவ	பொருந்த
166	எள்ளுதல்	இகழ்தல்
	தெண்மை	தெளிவு
	தழல்	நெருப்பு
	பரிகரி	நீக்கு
167	அந்தகாரம்	இருள்
168	தபோதன வேடத்தர்	தவம் கொள்ளும் வடிவினர்
	பதியிடம்	ஊரிடத்து
	சாகமூலபலம்	இலை, வேர், பழம்
169	கவர்த்த	பிரிவுகளையுடைய
	பதாகை	கொடி
	உறை	நீர்த்துளி
170	விடாரம்	பாசறை: கட்டூர்
	இளவாரணத்தான்	இளையயானையினையுடையான்
171	மனுநீதி	தருமநெறி மனு என்பவருயியற்றப் பெற்றநீதி மனுங் (மிகுதி)
	புவி	நிலவுலகம்
172	செப்பமுறை	நடுவுநிலைமை
	அங்கரணம்	ஒல்லென்ற; ஓசை
	சீரிதாக	விழுமியதாக
173	அனுயோகம்	வினா
	உத்தரம்	விடை
	எட்டின் நெறி	குடிப்பிறப்பு, கல்வி, குணம்,

		வாய்மை, தூய்மை, நல்லணி, அழுக்காறு, அவாவின்மை.
	(குடிப்பிறப்பு முதலிய எண் வகை இயல்பு)	
	தொடை	விஞ
	சயபத்திரம்	நீர்ப்பு வரையும் வேலை
174	பரிகரிக்கக்கூடவ	போற்றிப்பாதுகாத்தற்குரிய
175	மடப்பம்	இளையதன்மை
176	ஏருநின்ற	மிகுந்த
	போர்க்களரி	போர்க்களம்
	எய்ப்பன்றிபோல	முள்ளம் பற்றியென அம்புதைக் கப்பட்ட வீரன் நிலத்திற் படாமல் கிடத்தல்
177	எஃகம்	வேல்
	தெரியலை	மாலையை
	உகளும்	பாயும்
178	ஊருந்திரை	தவழும் அலை
	தவள சத்திரம்	வெண் கொற்றக்குடை
	எண் வகையில்புடைய	அவைய முல்லையிற் செல்லை
	சான்றோர்	பெற்றோர்
179	அவதரிப்ப	(தங்கியிருக்க)
	ஆறுகூறு	தொல்புலத்தார், தெய்வம், பிருந்து, சுற்றம், தான் ஆகிய ஐவர்க்கும் அரசனுக்கும் கொடுக்க வேண்டிய கடமைக் கூறும் என ஆறு கூறு
180	போந்து	வெளிப்பட்டு
	மத்தவாரணத்திரன்	மதம் மிகப் பெற்ற களிப்புடைய யானைகளின் கூட்டம்
	கூடு	வாள்வைக்கும் உறை

181	கனற்சி	மனக் கொதிப்பு
	நாந்தகம்	வாள்
	மிசை	(மேல்)
182	மட்டஞ் செய்த	கத்தரிக்கப்பட்ட
	சுற்றுத்தாமம்	சுற்றுடைய மாலை
	காம்பு	குடைக்காம்பு
	பருதி	ஞாயிறு
	மாமேரு,	மேருமலை
	சந்திராதித்தர்	திங்களும் ஞாயிறும்
183	திறை	சிற்றரசர்கள் கொடுக்கும் கப்பப் பொருள்
	கை செய்த	ஒப்பனை செய்யப் பெற்ற
	அழலாவாய்	கோபத்தால் அழலைச் செய்யாமல்
184	பிராணன்	உயிர்
	செஞ்சோற்றுக்கடன்	தனக்கு உணவும் பொருளும் கொடுத்த அரசனுக்குச் செய்யும் கடமை
	அவி	வேள்வியில் கடவுளுக்கு இடப் பெறும் உணவு
185	உவாநாள்	நிலா நிறைநாள் (பௌர்ணமி)
	மன்னுதல்	நிலை பெறுதல்
	சங்கம் போலத் தூய்மை	சங்கினைப் போலும் தூய்மை
186	உபகாரி	உபகாரம் செய்பவன்
	மிடி	துன்பம் (வறுமை)
	கிணை	ஒருவகைப்பறை
187	அடர்தல்	நெருக்குதல்
	பஞ்சேந்திரியங்கள்	மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி
	பஞ்ச விருத்தி	
	ஞானேந்திரியங்கள் 5	(அறிவுக்கருவி) மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி

	பூதங்கள்	5	நிலம், நீர், தீ, வளி, வான்
	தன்மாத்திரைகள்	5	சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்
	கன்மேந்திரியர்கள்	5	(தொழிற்கருவி) வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபஸ்தம்.
	அந்தக் கரணங்கள்	4	மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்.
	சீவன்	1	புருடன்
188	கைகடந்து		எல்லை கடந்து
	கண்ணி		வலை
189	தண்ணளி		அருள்
	செவ்விமாலை		புதுமலராற்புனையப்பெற்ற மாலை
190	நிறுத்திய		நிலை நிறுத்திய
191	சீபாதம்		திருவடி
	பாம்பணை		பாம்பாகிய படுக்கை
192	அலரும்		மலரும்
	கற்பகம்		நினைத்ததைத் தரும் வானுகிலுள்ள கற்பகமரம்
	செவ்விப்பூ		அன்றலர்ந்தபூ
	வஞ்ச மல்லர்		கம்சனுற் கண்ணனைக் கொல்ல ஏவப்பெற்ற மல்லர்கள்
193	நான்ற வாய்		தொங்கும் வாய்
194	மணிப்படாம்		அழகிய ஆடை
	முற்காலத்து .... உபகாரிகள்		சங்க காலத்து வள்ளல்கள்
195	கால்விக்கும்		வெளிப்படுத்தும் (அ) பகைமன்னர் சினத்தைவிடச் செய்யும்
	பரிகரியான்		பாதுகாவான்
196	பொடிபட		தூள்தூளாக
	மேவுதல்		பொருத்துதல்

198	கங்குல்	இரவு
	கைகுவித்தல்	கைகுவித்து வணங்குதல்
	அகலம்	மார்பு
199	தீண்டக்கடவன	தொடக்கூடிய
	மாற்சரியம்	வீரம்
201	மையாத்தல்	புற்கென்றல் (அற்பமாய்: அதாவது ஒளியிழந்து)
202	பசுவினது முறைமை	பசுவினது தன்மை
203	அழல்	நெருப்பு
	அவி	வேள்வித்தியிலிடம் பெறும் உணவு
204	கோள்	கிரகங்கள்
	நால் விழுந்த மேகம்	தாழ்ந்து நிலம் நோக்கியிறங்கிய மேகம்
	கோலுதல்	நிலைநிறுத்துதல்
205	எட்டிடர்	1. விட்டில், 2. கிளி, 3. யானை, 4. வேற்றரசு, 5. தன்னரசு, 6. பஞ்சம், 7. மழை, 8. சூறைக் காற்று
206	கிணை	பறையின் வகை
	வைகறையாமம்	விடியற் காலம்
207	பூசற் களரி	போர் செய்யுமிடம்
	நறவு	கள்
208	நாவலந்தீவு	பாரத நாடு
209	குடுமிகளைதல்	தலைமுடியினை நீக்குதல்
	வேந்தன்	இந்திரன்
210	அரிவையர்	மகளிர்
	காமவல்லி	காமவல்லி என்றும் மேலுலகக் கொடி போல்பவள்
	வதுவை	திருமணம்

211	தவள சத்திரம்	வெண்கொற்றக்குடை
	நாமம்	பெயர்
212	அரணம்	அரண்கள்
	சங்கவளையுடையார்	சங்கினால் செய்யப்பட்ட வளையலணிந்த மகளிர்
	தாள்	பூட்டு
213	ஒருப்படுதல்	துணிந்தது
	விடைதாழ்ப்ப	விசை தருதலிற் காலம் கடக்க
	துளங்குதல்	கலங்குதல்
	கடும்பு	சுற்றம்
214	பல்லணம்	படைப் பயிற்சியுடைய
	கடைகழிந்து	அரண்மனை வாயில் நீங்கி
215	பூசல்	போர்
216	களபம்	யானைக் கன்று
	பொற்றாமரைப்பூ	பொன்னாலாகிய தாமரைப்பூ
	மருவின	பொருந்திய
	வாலி	குளம்
217	இந்திரதனு	இந்திரவில்: வானவில்
	நிருத்தம்	ஆடும் கூத்து
218	நிரை	வரிசை (கூட்டம்)
219	பாணிச்சி	விறலி
	வல்லி	கொடி
220	இகல் இடம்	பகைநிலம்
221	மாற்சரியம்	வீரம்
	வேதியர்	அந்தணர்
	அமைந்தோர்	எல்லாக்குணங்களும் நிரம்பப் பெற்றவர்
222	திக்கு	திசை
	இரவி	ஞாயிறு
	நிழல்	ஒளி

223	நீதிநிலத்தைத்	நிலத்தைச் சிறந்ததாக்கித் தரும்
	தருவான்	பொருட்டு
	வானவன்	சேரன் நிலத்தைத் தருவான் வேண்டி
	பேதையர்	பெண்கள்
	அழலும்	நெருப்புப் போல் விளங்கும்
	தார்	மாலை
224	தாது விரியும் மாலை	மகரந்தம் சிந்துகின்ற மலர்மாலை
	மஞ்சனம்	நீராடல்
225	இந்திரியங்கள் ஐந்து	ஒன்று: மெய்யறிவு
	உற்சாக சக்தி, பிரபு	இரண்டு: நன்மை, தீமை
	சக்தி, மந்திரசக்தி	மூன்று: நட்பு, பகை, நொதுமல்
		நான்கு: யானை, தேர், குதிரை, காலாள்
		ஐந்து: மெய், வாய், கண் மூக்குச் செவி
		ஆறு: நட்பு, பகை, செலவு, நல்லிருக்கை, கூடினரைப் பிரித்தல், கூட்டல்
		ஏழு: வேட்டம், கடுஞ்சொல், மிகு தண்டம், சூது, பொருளீட்டம், கள், காமம.
		மற்றொரு விளக்கம்: ஒன்று - உயிர் இரண்டு: அறம் மறம்;
		ஐந்து: சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்.
		ஆறு: படை, குடி, கூழ், அமைச்சு நட்பு, அரண்,
		சாமம் — இன்சொல்; பேதம்; பிரித், தல்; தண்டம் — வன்முறை
226	அண்ட முருவி	ஆகாயத்தைக் கடந்து
	பரிகரிப்ப	பாதுகாக்க
	கூற்றம்	எமன்

	குந்தாலி	ஒருவகைப் படைக்கலம்
	இதழி	கொன்றைமாலே
	நிலவலயம்	நிலவுலகம்
227	அரி, அயன், அரன்	திருமால், நான்முகன், சிவன்
	மாயவன்	திருமால்
	வாரணம்	யானே
228	கோவலன்	இடையான்
	திகிரி	சக்கரம்
	கரியவன்	திருமால்
	சோவரண்	வாணசுரனுடைய அரண்
	அளியாகு	அருள் செய்யாதவனுகி
229	வாச்சியங்கள்	இசைக் கருவிகள் (வாத்தியங்கள்)
	வேணியினேயுடையான்	சடையையுடைய சிவபெருமான்
	புதல்வன்	(இங்கு) முருகன்
230	காசினி	உலகம்
	இந்திரியங்கள்	மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி
	புத்தேட்கு	தேவர்கட்கு
231	பழிச்சுதும்	வாழ்த்துதும்
	நிருத்தம் ஆடி	கூத்தாடி
232	கருவரி	பெண்களின் கண்ணிற்காணப்பெறும் கரிய நிறக்கோடு
	விழுப்பம்	சிறப்பு
	சீர்பாதங்கள்	திருவடிகள்
	மையுண்கண்	மைதீட்டப் பெற்ற கண்
233	துடங்குந்தன்மை	அசையுந்தன்மை
	துவற்றும்	சிந்தும்
	கார்	மேகம்
234	வரை	மலே
	மருளாதபடி	மயங்காதபடி

	புல்லுதல்	மார்பினைத் தழுவிக் கொள்ளல்
	வேட்டு	விரும்பி
235	தோயும்	கலக்கும்
	சம்பத்து	செல்வம் (இங்கு மார்பு)
	பழனம்	வயல்
	அகலம்	மார்பு
236	சொன்மகள்	நாமகள்
	வழக்காட்டினை	ஊடல்
237	மூன்று திருநயனத்தை யுடையான்	மூன்று அழகிய கண்களையுடைய சிவபெருமான்
	புல்லுதல்	மார்பினைத் தழுவுதல்
	பூணூற்றழும்பு	பூணூலின் தழும்பு
	பண்	இசை, இராகம்
	சுரும்பினம்	வண்டுக்கூட்டம்
	திருப்பாசூர்	சிவனுறையும் தலங்களில் ஒன்று
238	கந்துகம்	பந்து
	கரந்தாய்	மறைந்தாய்
	குழவி	குழந்தை
	சாமி	தந்தை (இங்கு)
239	புதி	ஊர்
	வழக்கு	ஊடல்
	புனல்	நீர்வளம்
240	கிட்டின பூசல்	நெருங்கிய போர் ஆரவாரம்
	கோடல்	காந்தள் மலர்
	பனந்தோடு	பனம்பூ
241	பதாகை	கொடி
	கடகம்	தோளில் அணியப் பெறும் அணி
	இணர்	பூங்கொத்து

242	கொடுவினை	போர்த்தொழில்
	பொன்னி நாடன்	காவிரி நாடனாகிய சோழன்
243	பணையெல்லாம்	தழை
	நிமித்தம் பார்க்கும்	குறி கூட்டும்
	பணை	கிளை
244	ஏழகத் தகர்	ஆட்டுக்கிடாய்
	ஏழகம்	ஆட்டுக்கிடாய்
	தாழ் கோத்திருக்கும்	தாழிட்டிருக்குமா? இருக்க மாட்டாது
245	யாளி	சிங்கம்
246	முரண்	வலி
	சதங்கை	காலிலணியும் அணி
	தீற்றிய	பூசிய
247	தூமம்	நறும் புகை
	சத்தம்	ஒலி
248	காலுவித்து	வெளிப்படுத்தி
249	சுத்தி பண்ணி	தூய்மைப் படுத்தி
	மஞ்சனமாட்டி	நீராட்டி
	வாவி	குளம்
	அழல	கொதிக்க
250	கழுதுலாம்	கழுகுகள் உலாவி வரும்
	நிரைத்தலும்	கல்நடுமிடத்திற் சேர்த்தலும்
	திரள்	கூட்டம்
	நிணம்	கொழுப்பு
251	கறங்கப்பண்ணி	ஒலிக்கச் செய்து
	நாமம்	பெயர்
	பீலி	மயிற்பீலி
252	கலுழ்ந்து	அழுது
	நிழல்	ஒளி

253	வழுத்தினராய்	வழிபட்டனராய்
	இரட்ட	ஒலிக்க
254	சூர்மகள்	பேய்மகள்
•	விளா	விளாமரம்
255	பிணைக்க வோங்கிய	
	முள்றின மூங்கில்	ஒன்றொடொன்று பின்னி உயர்ந்த
	இட்ட வளை	அணிந்த வளையல்
256	அவதரிக்கும்	தங்கும்
257	வைதவியம்	கைம்மைநிலை
	அடகு	(கீரை) இலையுணவு
	வதிந்து	தங்கி
258	தலைப்பட்டாள்	பொருந்தினாள்
259	பணைத்த	பருத்த
	தவிராத	நீங்காத
260	முன்பிற்றுறை	முன்னைய துறை
	எறிக்கும் வேல்	ஒளிவிடும் வேல்
	தலை மணந்ததால்	கலந்ததால்
261	பகர்ந்த	சொல்லிய
362	விளர்த்த வளை	வெள்ளிய வளையல்
263	கைச்சவளம்	ஒருவகைப் போர்க்கருவி
	கரை போல	வெள்ளத்தைத் தாங்கும் கரைபோல
	கோல்	அம்பு
264	விகற்பித்தல்	வேறுபடுத்தல்
	வெய்யபூசல்	கொடிய
	விரிச்சி	நற்சொல்
	அயிற்காடு	வேல்களின் காடு

265	முன்பிற்றுறை	முன் கூறிய துறை
	துடி சுறங்க	பறை ஒலிக்க
266	பார்	நிலவுலகம்
	எள்ளுவார்	இகழ்வார்
267	சேதனம்	அறிவுப் பொருள்
	அசேதனம்	அறிவில் பொருள்
	உகாது	
	புற்கென்ற	அற்பமான
268	நாமம்	பெயர் (புகழ்)
	தற்பராய்	தன்னைப் பரவி (புகழ்ந்து)
269	தன்மம்	அறம்
270	குவலயம்	உலகம்
	அலம் வரும்	சுழன்று
	சிக்கென	இறுக்கமாக
	அணுகவரும்	அணுகிவரும் விரைவில் நெருங்கும்
271	சடா மகுடம்	சடைமுடி
272	இந்திரியசயம்	மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐந்தினையும் பெற்றவர்களி
274	அனுகரணசத்தம்	ஒலிக்குறிப்புடையது
	கறங்கும்	ஒலிக்கும்
276	மேலீடு	தேரின் மேல் வேயப் பெறும் தகடு
	கடுகும்	விரைந்து நெருங்கும்
277	ஒன்னர்	பகைவர்
	கலை	கலைமான்
	திறை	அரசனுக்கு கொடுக்கும் கப்பம்
	கொழுநர்	கணவர்
	அறுகு	அறுகம் புல்

278	பரிகரித்தது	காத்தது
279	இசைபூத்தல்	புகழ் பரத்தல்
	அனுகரணம்	இமும் என்றும் ஒலிக்குறிப்பு
	இல்லன் மிகுதி	இல்லாளின் இயல்பு மிகுதி
	சம்பத்து	செல்வம்
280	நுகம்	நுகத்தடி
	பழனம்	வயல்
281	ஏத்தியது	வாழ்த்தியது
	எயிறு	பல்
	செய்ய	சிவந்த
282	இலங்கும் சுணங்கு	விளங்குகின்ற தேமல்
	நிணம்	கொழுப்பு
	நுகரினும்	உண்டாலும்
283	மௌவல்	முல்லை
	செவ்விதாக	செம்மையாக
	காப்பன	காக்க வேண்டியன
	கடிவன	நீக்கிக் கொள்ளுதற்குரியன
284	பாரகம்	நிலவுலகம்
	அகலம்	மார்பு
285	வண்டு பரக்கும் பூ	வண்டு மொய்க்கும் மலர்
	கொத்தாக	பூங்கொத்துக்களாக
	வல்லி	கொடி
286	உலைக்கல்	கொல்லன் உலையில் உள்ள கல்
	சீலிக்கப்பட்ட	ஒத்த
	மருவும்	பொருந்தும்
	அஞ்சனம் மேவின	மையுண்ட
287	வேர்	வியர்வைத் துளி

288	அஞ்சொன்மாரி	அழகிய சொல்லாகிய மழை
	உறலாம்	பொருந்தலாம்
	நிறை	ஆண்மைக்குணம் நான்கனுள் ஒன்று நான்காவன: அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி
289	கொடி	தோளில் அணியப்பெறும் வளை
	மயிற்பேடை	பெண்மயில்
290	விதனம்	துன்பம் (காமத் துன்பம்)
	முகிழ்ப்ப	மலர
291	தரியாதே	நில்லாமல்
	கொய்தழை	கொய்யப் பெற்ற தழைகளால்
	விளர்த்த	வெண்மையான
292	தொத்து	கொத்து
	இலங்கும்	விளங்கும்
293	அழற்ற	சுடுதலான்
	மூரன் முறுவல்	புன்னகை
	இரந்தது	யாசித்தது
294	அலரெடுப்ப	பழிதூற்ற
295	வரை	மலை
	அகலம்	மார்பு
296	சால	மிக
	சுரும்பு	வண்டு
	கரம்	கை
297	குரும்பை	தென்னையின் குரும்பை
	விழைவு	விருப்பம்
	கனற்ற	சுட
298	பீர்	பீர்க்கம்பூப்போல
	யாமம்	நள்ளிருளாகிய யாமம்

299	செறிந்த மணி	நல்லமைப்புடைய மணி
	தூமலர்	தூய்தானமலர்
	இரண்டாவதும்	இரண்டாவது முறையும்
300	தறுகண்ணன்	அஞ்சாத் தன்மையன்
301	நெடியையாயிருந்தாய்	நீண்ட பொழுதாக இருத்தலும்
302	சயனம்	படுக்கை(உறக்கம்)
303	செவ்வி	நல்லபருவமான தன்மை
	பாடகம்	காலணி
304	மல்லின்செய்தி	மற்றொழில் உலாவுதல்
	உள்ளுதல்	இடைவிடாது நினைத்தல்
305	வலித்தேன்	உடன்பட்டேன்
306	வரிக்கும்	எழுதப்பெறும்
	அகலம்	மார்பு
	சேமமாக	பாதுகாப்பாக (உரியதாக)
307	அழகை நச்சி	அழகை விரும்பி
	சருச்சரை	யானைமேலுள்ளதோலின்தன்மை
	நச்சி	விரும்பி
308	சேர்ப்பன்	நெய்தல்நிலத்தலைவன்
310	சொகின விகற்பம்	சகுனமாறுபாடு
	வலம்	வலப்பக்கம்
311	இறந்தது	கடந்தது (சென்றது)
	ஆரம்	மாலை
312	பழனம	வயல்
	ஊரன்	மருதநிலத்தலைவன்
	இளமுலையினையுடையார்	(பரத்தையர்)

313	தடாளாய்	தாங்காதவளாய்
		பூவிதழ்
314	கையிறை	கையின்சந்து
	கடந்தன	நீங்கின
	ஆதித்தன்	ஞாயிறு
315	புல்லற்கூறியது	ஏசியது
	கழனி	வயல்
	பொறை	சுமை(பாரம்)
	புனற்றிரை	நீர்விளையாட்டில் ஆற்றுநீர்
	புல்லியது	இழிதக்கசெயல்
316	முனிவுடன்	கோபத்துடன்
	கொடியனையாள்	கொடிபோன்ற பரத்தை
	மேவி	பொருந்தி
317	மாலை	தலைவனணிந்தமாலை
	கோதை	தலைவியணிந்தமாலை
	முனிந்தாள்	புலந்து கோபித்தாள்
318	பிணித்தல்	கட்டுதல்
	அகத்திலே	வீட்டிலே
	வல்லி	கொடி
	சுரும்பு	வண்டு
319	மடவாள்	தலைவி
320	வழக்காட்டிடம்	ஊடல் வழக்கில்
	நிறையுடையை	நிறையுடையையல்லை யென்பது தோன்றும் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு
321	தூழில்	ஒருவகைக் கொடி
	தலைமணந்த	படர்ந்த
322	குவடு	மலை முகடு
	பாடகம்	காலணி
	சிறிய காலை	சிறிது நேரம்

323 போதியோ	போகின்றாயோ
சயனத்தில்	படுக்கையில்
புடைவை	ஆடை
மடவாள்	பரத்தை
324 விட்டு விளங்கும்	ஒளிவிட்டு விளங்கும்
ஆபரணத்தையுடையாள்	புதிய தலைவி
325 முழை	குகை - விடர் - பிளவு
நுதல்	நெற்றி
வில்லை ஏர் உழவாக	வில்லைக்கொண்டு கொலைத் தொழில் புரியும்
326 வென்றிப் பதாகை	வெற்றிக் கொடி
மன்று	பொது இடம்
மடன்மா	மலை மடலாலான குதிரை
327 உகம் போன்ற	ஊழிக்காலம் போன்று நெடிய
வாரை	கட்டுதற்குரியவார்
பண்ணுறுத்தல்	தேரினை ஊர்த்தற்கு ஆயத்த மாக்குதல்
வடுப்பிளவு	மாவடுவின் பிளவு
328 இயல்	சாயல்
சோதி	ஒளி வீசும்
மாலை வெள்ளம்	மாலைக் காலமாகிய வெள்ளம்
329 கை கடப்ப	எல்லை கடப்ப
துயில்	உறக்கம்
330 மஞ்ஞை	மயில்
ஆலும்	கூத்தாடும்
331 முகிழ்த்தல்	அரும்பின
332 இணைக்கயல்	இருகயல் போலும் இணையான கண்கள்
முயலிற்கு	முயல் வடிவிலேயுள்ள களங்கம்

333	சங்கவளை	சங்கினால் செய்யப்பட்ட வளையல்
	கை கடந்த	எல்லை கடந்த
334	தீர்க்க	நீண்ட
	சுவாதம்	பெருமூச்சு விடுதல் (சுவாசம்)
335	வேய்	மூங்கில்
336	செய்யினையுடைய ஊரன்	வயல் நிறைந்த மருதநிலத் தலைவன்
	திலவு	ஒளி (நிலா ஒளி போன்றது)
	போக்கை	பரத்தையர் சேரிக்குத் தலைவன் செல்கின்றான் என்பதனை
337	முதிரும் முலையினையுடையார்	முதிர்ந்த முலையினையுடைய பரத்தையர்
338	தேறல்	(தெளிவு): கள்
339	அகத்திடம்	எங்களது இல்லப்பகுதி
341	அற்றதிப்பட்டு நடவாமல்	(தலைவியோடு) உடைபோக வாழாது
	கண் மறுத்தது	மறுத்தது (மாறியது)
	குற்றிசை	குறுகிய புகழ்
	விளர்த்த	வெளிறிய
342	கலி	கேடு
	குறுங்கலி	சிறுமையுடைய காமம் அழியக் கூறுதலின் குறுங்கலி
	விகற்பித்த	மாறுபட்ட
343	செலவயர்தல்	செல்லுதல்
	கால மழை	உரிய காலத்தே பெய்யும் மழை
	வாய்தலை	வாயிலிடம்

344	சகடம்	வண்டி
	திரை	அலை
	கண்ணஞ்சான்	அஞ்சான்
	மிடி	வறுமை
345	தாயம்	
347	மலையாகிய குடையை யேந்திய ஆயன்	கண்ணன் (கோவர்த்தனமலையக் குடை பிடித்தது)
348	சொல்	கோழியல் ஒருவகை
	ஆமை	கோழியல் ஒருவகை
	தெங்க	கோழியல் ஒருவகை
349	தகர்	ஆட்டுக்கிடாய்
	புரிந்த	முறுக்கிணையுடைய
350	அட்டி மதுரம்	அதிமதுரம்
	கணையம்	கணையமரம்
351	குறும்பூழாடிகள்	பறவைகள்
	பூழ்	காடை
352	சிவல்	கவுதாரி
	ஏன்று	எதிர்த்து
	கவட்டினுள்	கவுதாரியின் கவுட்டிறூடே
	சபதம்	பந்தயம்
	தண்ணுமை	கவுதாரிகள் போரிடுங்கால் ஒலிக்கும் கருவி
	விட்டு விளங்கும்	ஒளிவிட்டு விளங்கும்
353	பூவை	நாணைவாய்ப்புள்
354	கீண்டிட்டு	கீழ்ப்படுத்தி
355	விக்கிதம்	குதிரையின் ஒருவகைக்கதி
	வற்கிதம்	குதிரையின் ஒருவகைக்கதி
	உபகண்டம்	குதிரையின் ஒருவகைக்கதி

	ஜவம்	குதிரையின் ஒருவகைக்கதி
	மாஜவம்	குதிரையின் ஒருவகைக்கதி
	பதினெட்டு வகைப்பட்ட சுற்றுவரவு	பதினெட்டு வகை வட்ட மாயோடல்
356	பஞ்சதாரை	ஐவகைக்கதி
357	அல்லாதபாலைகள்	செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செய்பாலை என்ற ஏழ்வகைப்பாலை
558	பனிச்சை	கூந்தல்
559	செலவு	இயக்கம்
	துடிக்கூத்து	ஒருவகைக்கூத்து
260	செந்துறைப் பாட்டு	ஒருவகை இசைப்பாட்டு
	இணை	
	கிளைத் தொடர்ச்சி	ஒரு சுரத்திற்கு மற்றொரு சுரத்திற்குமுரிய தொடர்பு (பகை, நட்பு முதலாயின)
	மந்திரம், மத்திமம், தாரம்	மெலிவு, சமன், வலிவு
	சின்னரம்	சின்னரப்பறவை
361	சீதேவி	திருமகள்

சூத்திர முதற் குறிப்பகராதி

[எண் – பக்க எண்]

உழிஞையோங்கிய	64	நுவலருங்காப்பின்	59
கதமலிகரந்தை	16	பாடாண்பகுதியுட்	216
காஞ்சிகாஞ்சி	43	பாடாண்பாட்டே	121
காட்சியையந்	180	மன்னியசிறப்பின்	1
காண்டனயத்தல்	186	முதுபாலையே	161
சீர்சால்போந்தை	153	முதுரைபொருந்தி	170
சீர்சால்வாகை	100	வாடாவஞ்சி	26
சீர்சான்முல்லை	174	வெட்சிகரந்தை	225
சீர்செலவழுங்கல்	205	வெட்சிவெட்சியர	2
துன்னருங்கடும்	83	வேட்கைமுந்து	193

துறையகராதி

அகத்துழிஞை	77	ஆண்பாற்கிளவி	21
அடிப்புடவிருத்தல்	82	ஆர்	154
அதரிடைச்செலவு	18	ஆரெயிலுழிஞை	71
அரசமுல்லை	111	ஆள்வினைவேள்வி	13
அரசவாகை	102	ஆளெறிபிள்ளை	21
அரசவுழிஞை	68	ஆனந்தப்பையுள்	168
அருளொடுநீங்கல்	120	ஆனந்தம்	167
அவிப்பலி	118	இயன்மொழி வாழ்த்து	126
அவையமுல்லை	112	இரவுத்தலைச்சேறல்	197
அழிபடைதாங்கல்	63	இரவுநீடுபருவரல்	190
அறிவன்வாகை	108	இருவருந்தபுநிலை	90
ஆகோள்	8	இல்லவைநகுதல்	197
ஆஞ்சிக்காஞ்சி	56	இல்லாண்முல்லை	176
ஆடல்வென்றி	224	இற்கொண்டுபுகுதல்	160

உட்கோள் 182 187
உண்டாட்டு 12
உரைகேட்டுநயத்தல் 202
உவகைக்கலுழ்ச்சி 98
உழபுலவஞ்சி 35
உழவன்வென்றி 218
உழிஞை 65
உழுதுவித்திடுதல் 79
உள்ளநிலை 155
ஊடலுணெகிழ்தல் 202
ஊர்கொலை 8
ஊர்ச்செரு 60
ஊரின் பகுதி 152
எயிற்பாசி 75
எயிற்போர் 62
எயிறனையழித்தல் 62
எருமைமறம் 91
ஏணிநிலை 75
ஏமவெருமை 91
ஏழகநிலை 155
ஏருண்முல்லை 114
ஏறுகொள்வென்றி 219
ஐயம் 181
ஒருதனிநிலை 39
ஒள்வாளமலை 95
ஓம்படை 143
கட்காஞ்சி 56
கடவுண்மாட்டுக் கடவுட்
பெண்டிர் 150
நயந்தபக்கம்
டி மானிடப் பெண்டிர்
பக்கம் 151
கடவுள்வாழ்த்து 124
கண்டுகண்சிவத்தல் 200
கண்டுகைசோர்தல் 208
கண்படைநிலை 118 127
கணிவன்முல்லை 112
கந்தழி (உழிஞை) 69
மேற்படி (பாடாண்) 145
கபிலைகண்ணியபுண்ணிய
நிலை 130
கரந்தை 17
கரந்தையரவம் 17
கழனிலை 156
களவழிவாழ்த்து 133
களவேள்வி 104
களின்றுடனிலை 95
கற்காண்டல் 157
கற்கோணிலை 158
கற்புமுல்லை 178
கன்முறைபழிச்சல் 160
கன்னடுதல் 159
கன்னீர்ப்படுத்தல் 158 159
கனவினரற்றல் 191
காஞ்சி 44
காஞ்சியதிர்வு 45
காட்சி 181
காடுவாழ்த்து 173

காண்டல் 186
காண்டல்வலித்தல் 189
காதலிற்களித்தல் 200
காந்தள் 70
கார்முல்லை 175
காவன்முல்லை 115
கிணைநிலை (பாடாண்) 132
ஷை (வாகை) 119
கிளிவென்றி 221
குடிநிலை 25
குடுமிகளைந்த...நிலை 134
குடைச்செலவு 48
குடைநாட்கோள் 66
குடைநிலை 28
குடைமங்கலம் 141
குடைமுல்லை 117
குதிரைமறம்(தும்) 87
ஷை (நொச்சி) 61
குதிரைவென்றி 222
குழவிக்கட்...பகுதி 151
குற்றிசை 215
குற்றுழிஞை 72 73
குறுங்கலி 215
குறுவஞ்சி 37
கூட்ட...குழைதல் 201
கூத்தராற்றுப்படை 138
கூதிர்ப்பாசறை 109
கைக்கிளை 148
கையறு (கரந்தை) 23
ஷை (பொதுவியல்) 169
கொடிநிலை 145
கொடு...பழித்தல் 217
கொடை 13
கொடைவஞ்சி 37
கொண்டகம்புகுதல் 201
கொற்றவஞ்சி 31
கொற்றவள்ளை 327
கொற்றவுழிஞை 68
கொற்றவைநிலை 30
கோழிவென்றி 219
சால்புமுல்லை 119
சிருங்காரநிலை 97
சிவல்வென்றி 221
சுரத்துய்த்தல் 9
சுரநடை 162
சூதுவென்றி 223
செருவிடைவீழ்தல் 61
செல்கெனவிடுத்தல் 204
செலவழுங்கல் 209
செலவு 6
செவியறிவுறூஉ 140
தகர்வென்றி 220
தந்துநிறை 11
தபுதாரநிலை 162

தலைக்காஞ்சி	50	தோலுழிஞை	71
தலைத்தோற்றம்	10	நயத்தல்	187
தலைப்பெயனிலை	164	நயப்புற்றிரங்கல்	184
தலைமாராயம்	51	நல்லிசைவஞ்சி	41, 42
தலையொடுமுடிதல்	51	நலம்பாராட்டல்	183
தழிஞ்சி(காஞ்சி)	45	நாடுவாழ்த்து	132
மேற்படி(வஞ்சி)	39	நாண்மங்கலம்	136
தன்னைவேட்டல்	98,99	நாண்முல்லை	176
தாபதநிலை	163	நூழில்	92
தாபதவாகை	109	நூழிலாட்டு	93
தார்நிலை	88, 89	நெஞ்...மெலிதல்	192
தானைநிலை	96	நெடுமொழிகூறல்	23
தானைமறம்	85,86	நெடுமொழிவஞ்சி	34
திறை...பெயர்தல்	81	நொச்சி	59
துடிநிலை	14	பகட்டுமுல்லை	177
துணிபு	182	பகன்முனிதல்	190
தும்பை	84	படைவழக்கு	46
தும்பையரவம்	85	பயந்தோர்ப்பழிச்சல்	183
துயரவற்....தல்	207	பரத்தைகூறல்	212
துயிலெடைநிலை	127	பரத்தையையேசல்	199
தூதிடையாடல்	207	பரந்தைவா...தல்	214
தேர்மறம்	89	பரிசில்விடை	137
தேர்முல்லை	175	பரிசிற்றுறை	125
தேர்வென்றி	223	பரிசினிலை	136
தொகைநிலை(உழி)	82	பருவமயங்கல்	208
மேற்படி தும்பை	99	பழிச்சினர் பணிதல்	147
தொட்டகாஞ்சி	54	பள்ளிமிசை...தல்	204
தொடாக்காஞ்சி	55	பாசறைநிலை	40

பாசிநிலை	74
பாடக...இரங்கல்	203
பாடல்வென்றி	224
பாடாண்பாட்டு	123
பாண்பாட்டு	90
பாண்வர_தல்	211
பாணாற்றுப்படை	138
பாதீடு	11
பார்ப்பனமுல்லை	111
பார்ப்பனவாகை	106
பான்முல்லை	177
பிடிவென்றி	225
பிரிவிடையாற்றல்	195
பிள்ளைத்தெளிவு	21
பிள்ளைப்பெயர்ச்சி	24
பிள்ளையாட்டு	22
பிள்ளைவழக்கு	14
பிறர்மனைத்...றல்	214
பிணமேறாக்குரவை	94, 105
பின்னிலைமுயறல்	195
புகழ்ந்தனர் பரவல்	147
புண்ணொடுவருதல்	19
புணராவிரக்கம்	185
புலவராற்றுப்படை	146
புலவரேத்தும்...ணொடு	172
புலவி_பாட்டு	149
புலவி யுட்புலம்பல்	198
புலனறிசிறப்பு	13
புறத்திறை(உழிஞை)	70
ஷை (வெட்சி)	7
புறத்துழிஞை	74
புறநிலைவாழ்த்து	144
பூக்கோணிலை	49
பூசன்மயக்கு	164
பூசன்மாற்று	9
பூவைநிலை	124
பூவைவென்றி	222
பூழ்வென்றி	220
பெண்பாற்கிளவி	210
பெருகாஞ்சி (காஞ்)	47
ஷை (பொதுவியல்)	171
பெருஞ்சோற்றுநிலை	41
பெருந்திணை	149
பெருவஞ்சி	40
பேய்க் காஞ்சி	54
பேய்க்குரவை	94
பேய்நிலை	53
பேராண்முல்லை	116
பேராண்வஞ்சி	32
பொருண்மொழிக்	171
பொருநவாகை	108
பொருநாற்றுப்படை	139
பொருளொடுபுகறல்	120
பொலிவுமங்கலம்	135
பொழுது...கல்	198
போந்தை	153

போர் தொழிதல்	20	முற்றுழிஞை	69
போர்மலைதல்	19	முன்றேர்—(தும்பை)	93
மகட்பாலிகல்	81	மேற்படி(வாகை)	105
மகட்பாற்காஞ்சி	58	மூழைகடிமுன்னிருப்பு	58
மகண்—மொழிதல்	63	மூதானந்தம்	166
மங்கலநிலை	128	மூதின்முல்லை	113
மடலூர்தல்	206	மெலிதல்	188
மண்ணு (உழிஞை)	80	மெலிவொடு...கல்	188
ஷை (பாடாண்)	142	யாழ்வென்றி	223
மணமங்கலம்	134	யானைக்கைக்கோள்	78
மல்வென்றி	218	யானைமறம்	87
மழபுலவஞ்சி	326	யானைவென்றி	220
மறக்களவழி	104	வஞ்சி	27
மறக்காஞ்சி	52	வஞ்சியரவம்	28
மறமுல்லை	116	வஞ்சினக்காஞ்சி	49
மறனுடைப்பாசி	60	வரவெதிர்ந்...தல்	196
மன்னைக்காஞ்சி	55	வல்லாண்முல்லை	114
மாராயவஞ்சி	34	வள்ளி	146
மாலைநிலை	165	வாகை	101
முதுகாஞ்சி	172	வாகையரவம்	102
முதுபாலை	161	வாடைப் பாசறை	110
முதுமொழி...காஞ்சி	170	வாண்மங்கலம்	142
முதுமொழிவஞ்சி	35	வாண்மண்ணுநிலை	80
முதுவுழிஞை	76	வாளுட்கோள்	66
ழ்ரசவாகை	103	வாணிகவாகை	107
முரசவுழிஞை	67	வாணிகவென்றி	217
முல்லை	174	வாணிலை	29
முற்றுமுதிர்வு	77	வாயினிலை	123

வாயுறைவாழ்த்து 140
வாராமைக்கழிதல் 196
வாள்செலவு 48
விரிச்சி 5
விளக்குநிலை 129
விறலங்கே _ கூறல் 212
விறலி _ விளம்பல் 213
விறலியாற்றுப்படை 139
வீற்றினிதிருந்த பெருமங்கலம் 133
வெட்சி 3
வெட்சியரவம் 5
வெருவருநிலை 96
வெள்ளிநிலை 131
வெளிப்பட...தல் 185
வெறியாட்டு(பெருந்திணை) 211
௸ (வெட்சி) 15
வேட்கைமுந்துறுத்தல் 194
வேத்தியன் மலிபு 25
வேம்பு 154
வேய் 7
வேள்விநிலை 131
வேளாண்வாகை 107
வேற்றுப்படைவரவு 79

கொளுமுதற்குறிப்பு அகரவரிசை

(எண்: பக்கங்களைக் குறிக்கும்)

அகத்தோன்காலை அதிர்முர 77
அஞ்சொல் வஞ்சி 192
அடங்காதார் மிடல்சாயக் 74
அட்ரவிர் பைம்பூண்வேந் 129
அடலஞ்சா நெடுந்தகைபுண் 55
அடல்வேல் ஆடவர்க் 113
அடுதிறல் அரணத் தரசு 81
அடுதிறல் அண்ங்கார விடு 104
அடுதிறல் மன்னரை 127
அடுமுரன் அரற்றும் 156
அடையாதார்அரண்கொள் 68
அணிவய லூரனெ 199
அண்ணல் நாள்மறைஅந்த 130
அதமில்புகழாள்அமரரும் 131
அந்தழை அல்குல் 181
அயிற்படையின்அரண்காக் 6
அரிபாய் உண்கண் 177
அருஞ்சுரத்தும்அகன்கானத் 9
அருந்திறை யளப்பஆறிய 33
அருத்திறற்கட்டு 175
அருமுனையான்அறைகூவின 48
அருமிளையோடுகிடங்ககழி 60
அவன் பெயர்கன் 159
அழிகுநர் புறக்கொடை 39
அழிபடர் எவ்வம் 183
அழிவின்று புகழ்நிறீஇ 99

அளப்பருங் கடல்தானை 129
அறந்தருசெங்கோல் அருள் 136
ஆங்கவர்கூறிய 209
ஆங்கவன் மூப்பவர்க் 213
ஆடமைத்தோளி 167
ஆடியல் அவிர்சடையான் 69
ஆழ்ந்துபடு கிடங்கோ 61
ஆற்றார்ஒழியக் கற்றெனச் 18
ஆறுவென்றி 157
இகலடுதோள்எறிவேல் 134
இணரார் கோதையென் 182
இமையா நாட்டத் 150
இருங்கண் வானத் 146
இருபடையும்மறம்பழிச்ச 96
இலைபுனைவாகைசூடி இகல் 101
இலைபொலிதார் இகல் 52
இல்லவை சொல்லி 197
இல்லும் பதியும் இயல்புங் 114
இவட்பயந் தெடுத்தோர் 183
இழிபுடன் றிகல் பெறுக 63
இளமைந்தர் நலம்வேட்ட 151
இறுத்தபின் அழிபிரங்கல் 42
இறைவனைநெகிழ 195
இன்கதிர் முறுவற் 164
இன்னது செய்தல் 143
இன்னதொன் றெய்துதும் 147
இன்னோர் இன்னவை 126
ஈண்டிய நிரை ஒழிவின்றி 13
உடல்சினத்தார்கடியரணம் 75
உணரா எவ்வம் 185
உம்மில்அரிவைஉரை 214
உரைவெய்யோன் இனந் 10
உருத்தெழு மன்னர் 175
உருவவால்வளை 208
உளம்புகல மறவேந்தன் 116
உறுவரைமார்பன் 200
ஊழிமாலை உறுதுயர் 207
எண்ணருஞ் சீர்த்தி 142
எண்ணார் பல்லெயில் 79
எம்மதிலின் இகல்வேந்த 82
எரிந்திலங்கு சடைமுடி 171
எழுமரவக்கடற்றானையான் 87
எழுவுறழ் திணிதோள் 93
எறிபடையான் இகலமருள் 87
ஏத்திச்சென்றஇரவலன் 138
ஏந்திழையாள்தருகென்னும் 58
ஏந்துபுகழ் உலகின் 156
ஏப்புழை ஞாயில் 59
ஏமாண்டநெடும்புரிசை 61
ஏழகம் ஊரினும் 155
ஒண்தொடி மடந்தை 191
ஒருகுடைமன்னனைப் 89
ஒலிகடல் வையகத்து 120
ஒலிக்கழலான் அகனகருட் 103
ஒலியினிங்கா விறற்படை 15
ஒளியும் ஆற்றலும்ஓம்பா 123

ஒளிற்றெஃகம்படவீழ்ந்த	95	காதற்கணவனொடுகனை	56
ஒன்றல்ல பலபாடி	206	காமுறு காமம்	210
ஒன்றார் கூறும்	188	காம்புயர் கடத்திடைக்	161
ஒன்னாதார்படைகெழுமி	34	காய்கதிர் நெடுவேற்	99
ஒன்னாதார்முனைகெட	41	காரெதிரிய கடற்றானை	49
ஓங்கியகல் உய்த்தொழுக்	159	காவல் கண்ணிய கழலோன்	124
கங்குற்கனைதுயில் எழுந்	128	கான்மலியு நறுந்தெரியற்	111
கட்டூரது வகைகூறினும்	38	குடைமயங்கிய வாளமறுட்	91
கணம்பிறங்கக்கைக்கொண்	9	குருந்தலர்கண்ணிக்	163
கண் மகிழ்ந்து துடி விம்ம	21	கூடலர்குடர்மாலைசூட்டி	30
கதிர்வேற் கணவனொடு	165	கூடார்முனை கொள்ளை	36
கயக்கருங் கடற்றானை	142	கூற்றனையான்வியன்கட்டூர்	109
கயலேர் கண்ணி	166	கூற்றிருந்த கொலை	133
கருங்கடலுள் மாத்தடிந்	70	கேளல்லார் முனைகெடுத்த	32
கருங்கழல் மறவரொடு	94	கேள்வியார் சிறப்பெய்தி	106
கருதாதார் மதிற்குமரிமேல்	72	கையொளிர்வேலவன்	194
கலந்தடையார் மதில்கருதி	66	கைவாற்முனைமேற	5
கலவா மன்னர்	153	கொடியான் கூர்ங்கணை	166
கவர்கணைச் சுற்றங்கவர்ந்த	11	கொடுத்தபின்னர்	46
கழல்வேந்தர்படைவிலங்கி	92	கொய்தழைஅல்குல்	184
கழிந்தோன் தன்புகழ்	169	கோடுயர் வெற்பன்	203
கழுமிய காதற்	176	சுரும்பியவர்பூப்பொழிற்	181
களங்கழுமிய படையிரிய	93	சூழுநேமியான் சோவே	145
கறவைகாவலன்நிறனொடு	124	செங்களத்துச் செழுஞ்	133
கன்னவில் திணிதோட்	187	செங்களத்து மறங்கருதிப்	84
கன்னவில் தோளான்	181	செய்கழல் மன்னன்	169
காண்டல்வேட்கையொடு	197	செருநர் நாணச்	176
காதல் பெருகக்	201	செருமதிலோர் சிறப்	76

செருமுனை உடற்றுஞ் 111
செருவேலோன் திறன் 53
செறுதொழிலிற்சேணிங்கி 107
செற்றடையார்மதில்கருதி 66
செற்றார்மேற்செல்வமர்ந்து 29
சேணோங்கியவரைநரி 138
தக்காங்குப் பிறர்கூறினும் 115
தடவரை மார்பன் 174
தண்டாக் காதல் 148
தண்பணைவயலுழவனைத் 119
தம்மிறைவன்விசும்படைந் 98
தலைகொடுவந்தானுடன் 51
தலைவரும் பொருளைத் 172
தவப்பெரியவெஞ்சமங் 168
தவழ்திரைமுழங்குந்தண் 115
தாங்குதிறல்மறவர்தத்தம் 47
தாட்டாழ்தடக்கையான் 132
தாபதமுனிவர்தவத்தொடு 109
தாம்படைத்தலைக்கொள் 85
திருக்கிளரும்அகன் 132
திருந்தார்தெம்முனை 41
திருவளர்நல்நகர் 179
திறல்வேந்தன் புகழ் 139
துணிபுணரும் தொல் 112
துணிவுடைய தொடுகழ 62
துயரொடுவைகிய 202
துயர்தீரப்புயல்தருமென 131
துன்னரும்சிறப்பின் 155
தேங்கமழ் கோதை 211
தேங்கமழ் சிலம்பன் 212
தேம்பாய் தெரியல் 186
தொடுகழல் மறவர் துன்னி 75
தொடுகழன் மறவர் 19
தொட்டிமிழுங்கழன்மறவர் 12
தொழில்காவன் 68
தொன்மரபின் வாட்குடியின் 35
தோள்வலிய வயவேந்தனை 25
நலவலை மடந்தை 198
நவைநீங்க நடுவுகூறும் 112
நள்ளிருள் மாலை 202
நறமலியும் நறுந்தாரான் 56
நாறிருங் கூந்தன் 215
நாற்றிசையும் புகழ்பெருக 141
நிரைகோள்கேட்டுச்செய் 13
நிலவுவேல் நெடுந்தகை 206
நிழலவிர் எழில்மணிப் 160
நிற்றல் ஆற்றாள் 198
நீங்காச் காதன் 152
நீடவும் குருகவும்நிவப்பவு 37
நீடோளான்வென்றிகொள் 30
நுழைபுலம்படர்ந்த 172
நெடுந்தேர்த்தானைநீறுபட 127
நெடுவேய்த் தோளி 196
நெடுமதில்எறித்துநிரை 13
நேராதார்வளநாட்டைக் 35
நோக்கரும்குறும்பினூழை 7

பகலன்ன வாய்மொழி 102
பகைபுகழக்கிடந்தானை 97
படைக்கோடாவிறன்மற 20
பரந்தெழுதருபடைத்தானை 45
பலர்புகழ் புலவர் 170
பல்லவர்க்கிரங்கும் 173
பல்லிதழ்மழைக்கண் 164
பற்றார் தம்முனைப் 7
பாடருந் தோற்படை 73
பாயிருட் கணவனைப் 204
பிணம் பிறங்கிய களத்து 54
பிற்பயக்கும் எம்சொல் 140
புகழொடு பெருமை 108
புகழ்நுவல முக்காலமும் 108
புண்ணிய நீரிற் புரையோன் 80
புரவலன் நெடுங்கடை 123
புரவலன் மகிழ்தூங்க 136
புரிவளை நெகிழப் 190
புலம்பொடு வைகும் 190
புனையிழை இழந்தபின் 162
பூண்முலையார் மனமுருக 146
பூம்பொழிறி புறங்காவலனை 86
பெய்கழலான் றேறின்பின் 105
பெய்கழற் பெருந்தகை 149
பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிர 28
பெய்தார் அகலம் 201
பெய்வளை அவனெறி 191
பெருநல்லான் உழையிரா 132
பேணுதார்மறங்காலஆணை 82
பேணியபிறர்முயக் 212
பொய்யாதுபண்மொழிந் 14
பொருப்படை களத்தவிய 90
பொருபடையுட் கற்சிறை 39
பொற்றார் அகலம் 215
பொன்திகழ் சுணங்கிற் 178
பொன்புனை உமிழைசூடி 67
பொன்புனைந்த கழலடி 85
போதார் கூந்தற் 208
போர்தாங்கிப்புள்விலங்கி 24
மடுத்தெழுந்து மறவேந் 37
மணிவளை நெகிழ 188
மண்கெழுமறவன்மாறு 52
மண்கொண்டமறவேந்தன் 118
மண்டமருண்மாறுமைந்திற் 51
மண்ணகங் காண் மன்னன் 125
மண்ணோடுபுகழ்நிறீஇ 19
மண்டிணி ஞாலத்துத் 25
மண்மருளத் துடிகறங்க 158
மதிக்குடைக்கீழ் வழி 40
மயலறுசீர்த்திமான்தேர் 126
மயிற்சாயல் மகள் 81
மலைத்தெழுந்தார் மறஞ் 17
மலையோங்கிய மாநிலத் 171
மறத்துறை மலிந்துமண்டி 20
மறந்திரி வில்லா 140

மறப்படை மறவேந்தர்	60	மூவர்கொடிஉள்ளும்	145
மறவேந்தனிற் சிறப்	34	மேல்மூவரும் மனம்புகல	107
மற்றவர் சேரியின்	214	மேல்வரும்படைவரல்மிகவு	45
மன்மேம்பட்ட மதிக்குடை	23	மேவரும் கணவன்	179
மன்னர் யாரையுமறங்காற்றி	58	மைந்துடையாடவர்செய்	30
மன்னவன் புகழ்கிளந்	32	மைந்துயரமறங்கடந்தான்	50
மன்னன் ஊரும் மறமிகு	94	மைவரை நாடனை	189
மன்னிய சிறப்பின் மங்கல	128	மைவரைநாடன்	200
மன்னுயிர் நீத்த வேலின்	57	மொய்திகழ் வேலோன்	79
மாணிழைக்கு வயலூரன்	211	மொய்தாங்கிய முழுவலித்	117
மாநிலத்தியலு	182	வணங்காகதார் மதிற்குமரிக	80
மாயிருங்கங்குல்	204	வண்டமர் குஞ்சி	187
மாவுடைத்தார் மணிவண்	69	வண்டுசூழ் தாமம்	158
மாறின்றி மறங்கனலும்	114	வயங்கிய புகழ்	147
மாறுகொண்டார் மதிலழிய	78	வயல்மிகு சிறப்பின்	177
மான்றமாலை மயிலியல்	207	வரிவளை நெகிழ்த்தோன்	192
முகைபுரை முறுவல்	196	வருவாரைஎதிர்விலக்கி	21
முக்கணான் முயக்கம்	151	வலிகெழுதோள் வாள்	95
முடிமிசை உழிஞை சூடி	65	வழிபடுதெய்வம்	144
முதுகுடி மறவர் முன்னுறச்	48	வளைகுரல வயிரார்ப்ப	72
முத்தவிர் பூண் மறவேந்தன்	46	வள்வார்முரசமொடுவய	28
முரணவியச் சினஞ்சிறந்	77	வாஅண்மறவர்வணங்கர்தார்	71
முழவுறழ் திணி	104	வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து	27
முறிமலர்த்தார் வயவேந்	89	வார்வலந்த துடிவிம்ம	11
முனைடையார் வள	40	வாலினிழயோர்வினைமுடிய	15
முன்னிழந்த நலனசை	195	வாள்வாய்த்தவடுவாழ்	98
முன்னெழுதரு படைதாங்	88	வான்றோயும்மலையன்ன	119
மூதரில் நிவந்த	162	விண்டோயு மிளைகடந்து	74

வியலிடமருளவிண்படர்ந் 55
வியன்மனைவிடலைப்புண் 54
விரும்பார்அமரிடை 154
விரைபரிகடவிவில்லுடை 8
விலங்கமருள்வியலகலம் 96
வில்லோர்உழவர்வேற்றுப் 5
வில்லோர் நுதலி 149
விழுமங்கூர 168
விறற்படை மறவர் 154
வினைமுற்றிய கனைகழ 137
வெஞ்சின வேந்தன்வேற் 49
வெட்சியாரைக் கண்ணுற்று 19
வெண்கண்ணியுங் கருங் 102
வெண்கோட்டகளிறெ 90
வெந்திறலான் வியன் 110
வெம்முரணன் மகள் 63
வெம்முனைநிலையுணர்த்தி 13
வெயர்பொடிப்பச்சினங் 91
வெருவரும்வாளமர்விளிந் 23
வெள்வளை நெகிழவும்ம 210
வெள்வாள் அமருட் 118
வெள்வாள் வேந்தன் 116
வென்றார்த்துவிறன்மறவர் 8
வென்றியோடுபுகழ்விளை 71
வென்றிவேந்தன் பணி 3
வென்றேந்திய விறற்படை 105
வெஞ்சினமாற்றான்விடுதர 44
வேண்டியபொருளின் 5
வேத்தமருள் விளிந்தோன் 160
வேந்தன்உள் மகிழவெல் 137
வேந்தன் மாய்ந்தென 165
வேய்பிணங்கிய மிளையர 76
வேல்வேந்தன்உள்மகிழப் 135
வேற்றானை மறங்கூறி 86
வைகயத்து விழைவறுத்து 120
வையகம்வணங்கவாளோ 31

வரலாற்றுவெண்பா முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

[எண்: பக்கங்களைக் குறிக்கும்]

அகத்தன ஆர்கழன் 63
அங்கட் கிணையன் துடியன் 13
அங்கையுண் நெல்லி அதன் 25
அஞ்சுவரு தானை அமர் 104
அஞ்சொற் பெரும்பணைத் 212
அடக்கருந் தானை அலங் 87
அடும்புகழ் பாடி 160
அணக்கருந் தானையன் 135
அணங்குடைநோலைபொரி 30
அணிவரும் பூஞ்சிலம் 203
அந்தணர் சான்றோர் 141
அந்தஊதி தோயும் அமை 73

அந்தழை அல்குலும் 81
அம்மென் கிளவி 184
அயர்வொடு நின்றேன் 191
அயிலன்ன கண்புதைத் 36
அரிகொண்ட கண்சிவப்ப 151
அருகோடி நீங்கா 220
அரும்பிற்கும் உண்டோ 213
அருவரை பாய்ந்திறுது 44
அலர்முலை அஞ்சொல் 164
அவிழ்மலர்க் கோதை 38
அழலடைந்த மன்றத்தலந்த 31
அழலவிர பைங்கண் அரி 134
அழுங்கனீர்வையகத் 17
அளந்ததிறையார் 127
அளியகழல்வேந்தர் 58
அறாஅநிலைச்சாடி ஆடுறு 4
அறிந்தவர் ஆயந்தநாள் 29
அறியார் வயவர் அகத் 76
அனைய அமருள் 102
அன்றெறிந்தானும்இவனு 169
ஆடரவம் பூண்டான் 59
ஆடல் அமர்ந்தான் 148
ஆடல் அமர்ந்தான்அமர் 92
ஆமினி மூப்பும் அகன்ற 120
ஆய்புல் நுடங்கும் 208
ஆய பெருமை 172
ஆயாதறிவயர்ந் 171
ஆயும் அடுதிறலாற் 53
ஆழவிடுமோ 203
ஆளமர் வெள்ளம்பெருகின் 23
ஆளி மணிக்கொடிப் 15
ஆற்றின் உணரின் 171
ஆறவயவர் முன்ஆட 93
இகலே துணையா எரிதவழ 8
இடம்படு ஞாலத் 164
இணரார் நறுங்கோதை 185
இம் மூவுலகின் இருள் 108
இயவர் புகழ எறிமுர 41
இலநாம் உரைப்பதன் 221
இளமைநிலைதளர 173
இனிகொண்ட தீஞ்சொல் 12
இறுமுறை எண்ணுதிரவும் 13
இறுவரை வீழ இயக்கற்ற 95
இறையே இறந்தன 199
இன்றிப் படரோ 206
இன்று பகலோன் இறவா 49
இன்றுடை நல்லிசை 138
இன்னரென வேண்டா 35
இன்று சொகினம் 168
ஈண்டரில் சூழ்ந்த இளையும் 61
ஈண்டி யெருவை 133
உணங்கு புலவருஒன்னார் 48
உய்த்தல் பொறுத்தல் 177
உய்ந்தொழிவார் ஈங்கில் 7
உரவெரி வேய்ந்து 162
உரவொலி முந்நீர் 185

உரைப்பின் அதுவியப்போ 20
உல்வா வளஞ்செய்தான் 105
உவனின் றுறுதுயரம் 79
உவன்தலை என்னும் 51
உழிஞை முடிபுனைந் 65
உழுது பயன்கொண் 107
உளைத்தவர் கூறும் 213
உள்ளத் தவலம் 208
உள்ளம் உருக 187
உறுசுடர் வாளோ 88
உறையார் விசும்பின் 119
ஊக்க முரண் மிகுதி 68
ஊடிய ஊடல் 152
ஊதை உளர 174
ஊழிதோ றூழி 179
ஊறின் றுவகையுள் ளவக 116
எங்கணவன் எங்கணவன் 97
எங்கண்மலரஎயிற்குமரி 80
எஞ்செல்எதிர்கொண் 140
எண்ணின்இகல்புரிந்தோர் 165
எண்ணின் இடரெட்டும் 132
எம்மனை யாம்மகிழ 156
எழுதெழில் மாடத்திட 79
எழுதெழில் மார்பட 194
எழுவணி சீறூர் இருள்மாலை 5
ஏந்துவாள்தானை இரிய 116
ஏவல் இகழ் மறவர் 78
ஐந்து கதியும் 222
ஐயங் களைந்திட்டடல்லிலங் 46
ஐயவி சிந்தி நறைபுகைத் 55
ஒட்டியார் எல்லாம் 221
ஒலிமணித் திண்டே 223
ஒள்வாண் மலைந்தார்க்கும் 12
ஒள்வாள் மறவர் 64
ஒன்றில் இரண்டாய்ந்து 143
ஒன்று முனையோர்க்கு 56
ஒல்லெனீர் ஞாலத் 111
ஒள்வாள் அமருள் 126
ஒன்றியவர்நா டொருவழி 82
ஓருயிராக உணர்க 166
ஓங்கிய வேலான் 198
ஓடுக கோல்வளையும் 195
ஓதங்கரைதவழ்நீர்வேலி 106
கஞ்சுகம் வாய்த்த 220
கடிகமழ் வேரிக்கடை 58
கடுங்கண் மறவன் கனல் 91
கடைநின்று காமம் 186
கண்ணுர்ந் துவப்பக் 159
கண்டான் மலைந்தான் 218
கண்டு களித்துக் 201
கதிரோடை வெல்களிறு 67
கயக்கியநோய்வாய்க்கை 121
கயற்கூடு வாள்முகத் 210
கரிய பெருந்தடங்கண் 215
கருங்கழல் வெண்குடை 135
கருந்தடங்கண் 181

கருந்தலையும்வெண்ணிண 52
கரும்பகடும் செம்பொன் 136
கரும்பொடு காய்நெறி 40
கலந்தவனைக் கூற்றம் 163
கல்லருவி ஆடிக் 183
கல்லெனீர் வேலிக் 177
கவலை மறுகிற் கடுங்கண் 110
கவ்வைநீர்வேலிக் 57
கவ்வை பெருகக் 182
கழகத் தியலுங் 223
கழுதார் பறந்தலைக் 85
களமர் கதிர்மணி 36
கற்பின் விழுமியதில்லை 99
கற்பொறியும் பாம்பும் 75
கன்னவில் தோளானைக் 187
கன்னின்றுன் எந்தை 114
காடு கனலக் 158
காடுங் கடுந்திரை 217
காணில் அரனுங்களிக்குங் 16
கான்படு தீயிற்கலவார்தன் 39
காதல் பெருகிக் 200
காம நெடுங்கடல் 196
காய்ந்து கடுங்களிறு 91
கார்கருதி நின்றதிரும் 84
காலார் கழலார் 18
காலான் மயங்கிக்கதிர் 89
காலை முரசும் 78
காவல் அமைந்தான் 103
கிளையாய்ந்து பண்ணிய 94
குடையலர் காந்தள்தன் 153
குடைவரை ஏந்தியநங் 219
குந்தங்கொடுவில் குருதி 88
குருகுபெயரியகுன்றெறிந் 70
குரும்பை வரிமுலைமேற் 188
குரையழன் மண்டிய 42
குலாவுஞ் சிலையார் 45
குவளை நெடுந்தடங்கண் 225
குளிறுமுரசங்குணில்பாயக் 35
குளிறு முரசினான் 72
கூடி முரசிரங்கக் 33
கூடிய கொண்கன் 200
கூற்றினத் தன்னூர் 6
கேள்வி மறையோர் 131
கைகால் புருவங்கண் 224
கொங்கலர் கோதைக் 143
கொங்கலர்தார்மன்னருங் 118
கொங்கவிழ ஐம்பால் 142
கொடிபடு முத்தலைவேற் 144
கொடுவரி கூடிக் குழுஉக் 9
கொட்கு நிமிருங் குறுகுங் 54
கொய்தார் மார்பிற் 176
கொலையானைக் கூற்றங் 51
கொலைவிற் புருவத்து 138
கொள்களி றூர்வர் 154
கொன்றுருந்த கூர்வே 54
கோடும் வயிறும் இசைப்ப 82

கோடுயர் வெற்பின் 76
கோள்வாய் முதலைய 74
சங்குங் கருங்கோடும் 18
சில்வளைக்கைச் 140
சிறந்த திதுவென 118
சீர்மிகு நல்லிசை 217
சுடும் ணெடுமதில் சுற்றிப் 75
சுற்றிய சுற்றமுடன்மயங்கி 37
சூடிய வான்பிறையோய் 147
சூடினன் வாகை 102
சூழ்திகர் வான்விளக்கும் 131
சூழ்ந்த நிரைபெயரச் சுற்றி 9
செங்கண்மழவிடையின் 27
செங்கண் மறவர் சினஞ் 77
செயிர்க்கண் நிகழாது 111
செருமலி வெங்களத்து 89
சொல்லுஞ் சுவட்டவர் 220
சோலை மயிலன்னாள் 166
தண்டா விருப்பினன் 11
தண்தார் அணியவாம் 214
தமருள் தலையாதரீ தார் 31
தளரியல் த்தாய்புதல்வர் 90
தன்கண் அளியவாய் 190
தன்னிழலோர் எல்லோர்க் 141
தாங்கன்மின் தாங்கன்மின் 62
தாங்கிய கேளொடு தானும் 57
தாட்டாழ் தடக்கைத் 38
தாமரைமேல் வைகிய 181
தாயன்னான் தார்விலங்கி 169
தாழார மார்பினன் 32
திங்கள் விளங்கும் 178
திருநுதல் வேரரும்பும் 182
தீண்டியும் கண்டும் 129
தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து 80
தீர்ந்து வணங்கித் 175
துன்னருந் தானைத் 155
துன்னருந் துப்பின் 47
தெம்முனை தேயத் திறல் 48
தெரிவின்றி ஊடத் 202
தெருவில் அலமரும் தெண் 139
தொடியணி தோள் 154
தொடை விடைஊழாத் 112
தோட விழ்தார் யானும் 191
நகையம ராய நடுங்க 53
நடுங்கி நறுநுதலாள் 206
நல்கெனின் நாமிசையாள் 150
நல்வளை ஏக 193
நாட்டிய வாய்மொழி 123
நாப்புலவர் சொன்மாலை 23
நாவற்பெயரிய ஞாலத்தடி 83
நாவாயுந் தோணியு மேல் 74
நிரைபொறி வாயில் 73
நிலையு நிரையு நிரைப் 7
நின்றபுகழொடு நீடுவாழ் 137
நின்ற புகழொழிய நில்லா 72
நின்று நிலமிசையோர் 170
நீர்பலகால் மூழ்சி நிலத் 109
நீர்மலி கண்ணொடு 162

நுடங்கருவி ஆர்த்திழியும் 196
நெடிபடுகானத்துநீள்வேன் 5
நெய்கொன் திணைந்தூ 178
நெய்வணிக செவ்வேல் 66
நேராரம்பூண்டநெடுந்தகை 34
நேரார்படையின்றிலெல்லை 96
பகடுவாழ் ;கென்று 119
படைநவின்றபல்களிறும் 137
பணையாய்அறைமுழங்கும் 197
பண்ணவாந் தீஞ்சொல் 215
பரிசைபலகடந்துபற்றார் 63
பருக்காழும் செம்பொன் 130
பருதிசெல்வானம் 50
பலவுரைத்துக்கூத்தாடிப் 212
பலிபெறுநன்னகரும்பள்ளி 33
பாயினார்மாயும்வகையாற் 60
பாய்ந்து மெறிந்தும் 219
பாலை படுமலை 223
பிடித்தாடி அன்ன 105
பிணங்கமருட் பிள்ளை 24
பிள்ளை கடுப்பப் பிணம் 21
பிறைபுரை வாணுதல் 189
பீடுலாமன்னர்நடுங்கப் 41
புகமொழியவையகத்துப் 168
புரிவின்றி யாக்கைபோற் 113
புரிவொடு நாவினாற் 222
புலிக்கணமும் சீயமும் 19
புல்லார் நிரைகருதி 14
புல்லார் புகலொடு 71
புனையும் பொலம்படைப் 175
புனமேய்ந்தசைஇப் 10
பூங்கிண்ணெடுமுடிப் 145
பூந்தாமரையிற் 134
பூவைவிரியும்புதுமலரிற் 124
பூவொடுநீர்தூவிப் 158
பெண்மேல் நலிவு 190
பெருமடநோக்கிற் 184
பெரும்பணை மென்றோள் 209
பெரும்பூண் சிறுதகை 115
பைந்தொடி மேலுலகம் 163
பொய்யகல நாளும் புகழ் 26
பொய்யில் புலவர் 172
பொறிமயில் ஆலின 209
போர்க்குப் புணைமன் புரை 56
பௌவம் பணைமுழங்கப் 28
மெங்குல் மனங்கூவர 148
மடங்கலிற் சீறி மலை 42
மண்டமர்த் திண்டோள் 100
மண்டு மெரியுண மரந்தடி 4
மண்பதம் நோக்கி 218
மதியேர் நெடுங்குடை 103
மயங்காத தார்ப்பெருமை 70
மயங்கி மகிழ்பெருக 201
மயிற்கணத் தன்னார் 71
மருப்புத் தோளாக மதர் 92
மலைபடு சாந்தம் 149

மல்லாடு தோளான் 192
மற்கொண்ட திண்தோள் 195
மன்மேல் வருமென 45
மன்னர் மடங்கல் மறை 123
மாட்டிய பிள்ளை மறவர் 22
மாணலங் கொள்ளும் 214
மாயவன் மாயம் 145
மாலை துயல 159
மிகத்தாய செங்குருதி 62
மிகையணங்கு மெய்ந்நிறீஇ 157
மின்னார் சினஞ்சொரிவேன் 87
முந்தத்தான் மாவொடு 167
முந்தைய முதல்வர் துடியர் 14
முல்லைக்குத் தேரும் 126
முற்று முலையார் 198
முன்புறம் தான்காணும் 173
முன்னரும் பின்னரும் 94
மூன்னர் முரசிரங்க மூரிக் 29
மூவரும் நெஞ்சமர முற்றி 107
மேலார் இறையமருள் 127
மேலார் உயிருணங்க 22
மெய்யகத்து மன்னர் 93
மொய்யணல் ஆனிரை 10
மௌவல் விரியும் 179
யாமுயங்குமென்முலையால் 199
யானைதேர்டருங் 204
வஞ்சமிலாக் கோலானை 106
வண்டுறையுங் கூந்தல் 224
வந்தபடை நோனுள் 113
வயங்குளை மான் 149
வயிர்மேல் வளைஞால 86
வரிசைகருதாதுவான் 125
வரிப்பந்துகொண்டொளித் 151
வளிதுரந்தக கண்ணும் 129
வளையும் வயிரும் 61
வள்வாய்ந்து பண்ணுக 207
வாடைநலியவடிக் 110
வாட்புகா ஊட்டி 160
வாணுட்கொளலும் 67
வாளமரின் முன்விலக்கி 157
வாளை பிறழுங் 95
வானத் தியலும் 210
வானம் இறைவன் 99
விட்டிடினென்வேந்தன் 50
விண்வேண்டினவேருதல் 128
விலங்குநர் ஈங்கில்லை 204
வில்லார் குறும்பிடை 47
வின்முன் கணைதெரியும் 114
வின்னவில் தோளானும் 117
வீடுணர்ந் தோர்க்கும் 39
வெங்கண் முரசதிரும் 97
வெங்குருதி மல்க 20
வெந்தொழிற் கூற்றமும் 98
வெய்ய நெடிதுயிரா 211
வெய்யோன் கதிர்விரிய 130
வெல்புரவி பூண்ட 136
வெல்பொறியும்நாடும் 85
வெள்வாட்கருங்கழற்கால் 68
வெள்ளம்போல் தானை 108
வெள்ளிமுளைத்த விடியல் 132
வெறிகொள் அறையருவி 146
வேட்டவை எய்தி 189
வேண்டார்பெரியர் 156
வேண்டுதியால் நீயும் 14[illegible]
வேந்தார்ப்பவெஞ்சமத்து 167
வேயுள்விசும்பவிளங்கு 117
வையமகளை அடிப்படுத் 124

—o—

AUP